

Anthologie zu Indien

Vollständiger

Titel: Anthologie zu Indien

PPN: PPN79261531X

PURL: <http://resolver.staatsbibliothek-berlin.de/SBB000168FF00000000>

Signatur: Ms. or. quart. 258

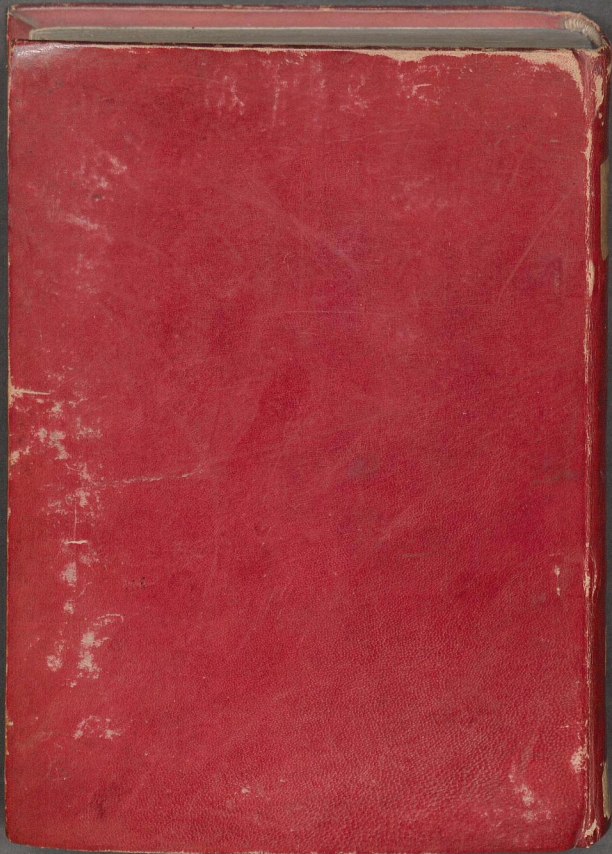
Kategorie(n): Außereuropäische Handschriften, Südasiatische Handschriften

Projekt: Orientalische Handschriften digital

Strukturtyp: Handschrift

Seiten (gesamt): 663

Seiten (ausgewählt): 1-663

Ms. or. quart. 258

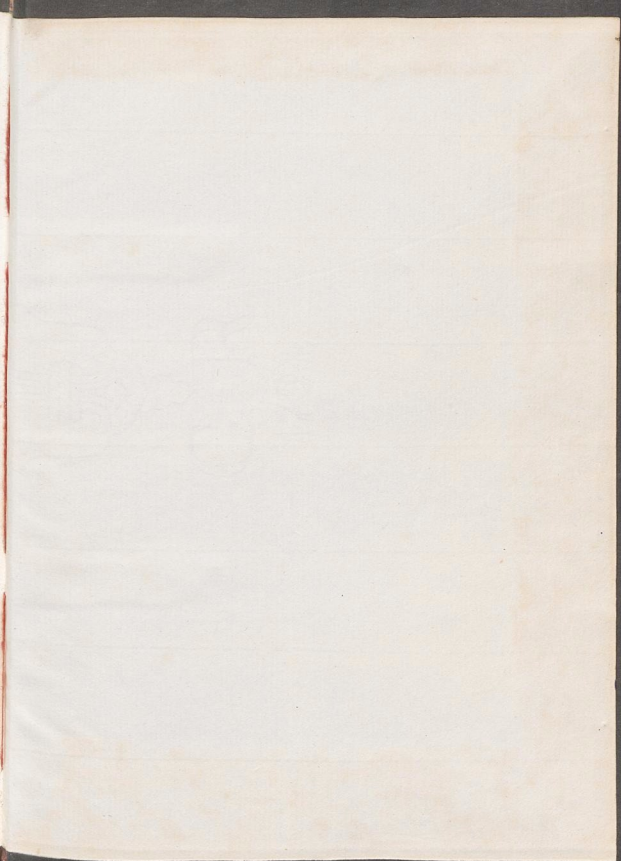
Ms. or

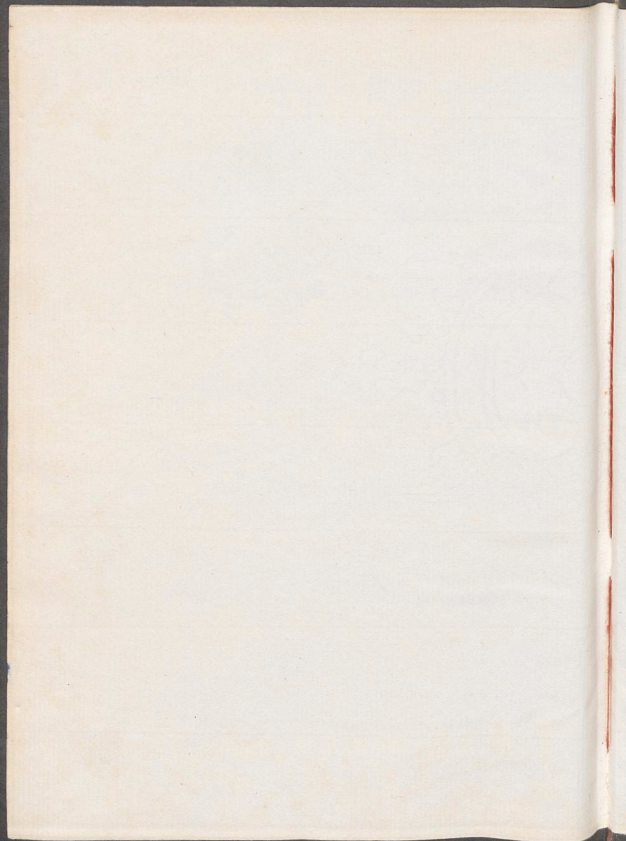
7. 11. 11

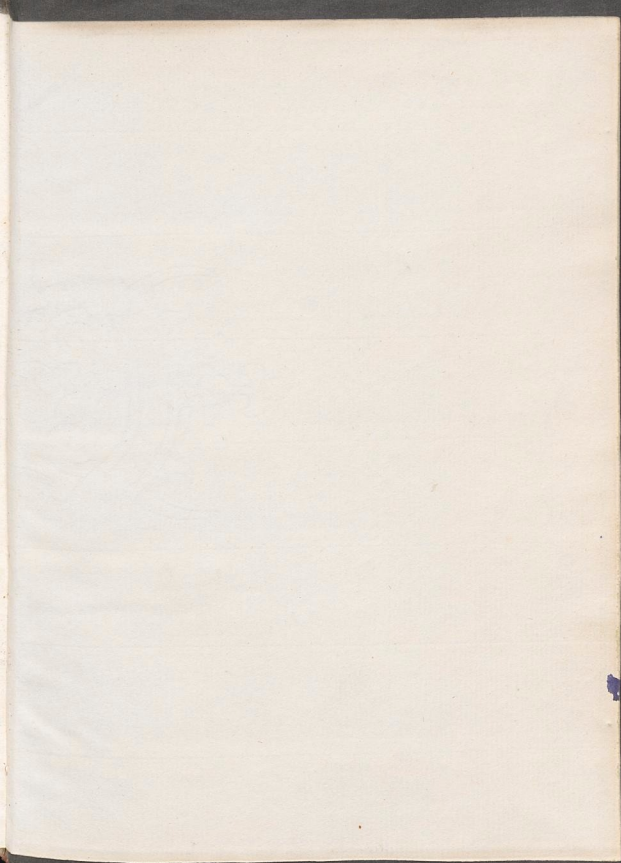
K. R.

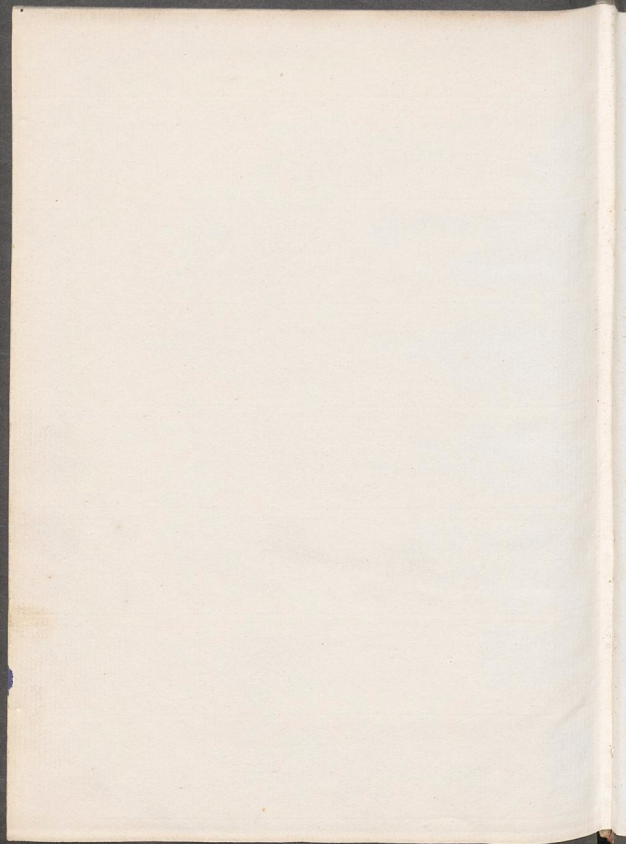
100

Ap. 135.

Ch. Murray

26 Dec

Cat. Dec. 409

مجموعه

1792

No. 1.

Ex
Biblioth. Regia
Berolinensi.

دو اقسام اسناد و این تباری آن در یک

موجب از شرافت تمام و این تباری آن در یک
تیمه از آن در کامیت و حکم حکای لکمه مهر از آن و طوطی از آن
از آن در خطت لکمه و مهر از آن و مهر از آن
حب احکم و پروا بخاک مطای فان مهر و برهماک و حب احکم و
صدر الصدور با فان و مهر یا بد و مهر یا بد و مهر یا بد و مهر یا بد
و مهر یا بد و مهر یا بد و مهر یا بد و مهر یا بد و مهر یا بد
بار و بغیر برایت سند تحت الطور ضمن در محرف لکمه و مهر

[illegible]

حلقه کف دگر صبر از امانات و ستم عملی که ادکار احوال
 و کلاه نشی میگوید و در مداران او طهارت را قطع مایم بر سر صابون کوبیده و در
 و حلقه صابون را از آن است و در شی کو کوف بر روی کاه عسله و هم در نان
 از دست ایشان کافیه و بنابر مداران بر یکی و در اما کجکام از رزق
 اما بر یکیشی کاه و در دهمانه خود از شغل قبلی میگذرد و آن را خاکی کند
 حاصل معاصد نام و در شش ایامی فست و در رزق نه میاید اند نام
 در مداران و حارر میاید و شش ایامی کاه و در ستمها الف و می ایاید بر آنکه
 مصدر اول از یکیشی و در کاه و در دهمانه و در آن نود و در حال و لغایا
 درم بر شش کسبه جمع سنگی و این معصده در مداران از سر خال و خوب و کسبه
 آن از علم کاه و در خاکی و در رزق و در مواجی خاکی و این طهارت است که
 در شش کاه عسله

بر او

سکا خالصه ^{بعضی} در خوش سبک با کللی رسیدار ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی
 و قیام ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی
 خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی
 رسیدار ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی
 یا ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی
 در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی
 بجهت ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی
 گرفته ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی
 صفه ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی
 است ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی

در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی ^{بعضی} در خوشی

در نوسه ثوبه بر آه جانب چپ هستند و درق داغ که در مدها
 بر طایفه خط میخا اگر آن در حوضه لایم نمند ندره و در مدها
 والد نامه والد صرف ندره در مدها خط آن متضاد است طرف
 و درق داغ جانب چپ کوزه اللهو بر خط صوره دل در مدها باره فرموده
 مطابق و ال خط صوره دل در حوضه را اللهو بطور کوال مدها و بر خط دلوان صوره
 بعد از قیام خطا و صفا نمند یا صرف بودند و مکنز از یکدخت العود
 در حرف حرف نماز در حوضه حوضه کوال با نعلو محار و حوضه
 داغ به اسم الله و قرسم و مدها صدر نمند تا نشدن و بر خط رسد کوال و
 و مدها و صفا و نعلو نمند از یکی مدها و الله و ال کوال مدها
 در مدها با بقدر اضاغ و کمالش از صفا و صفا کرده کوال مدها

[illegible]

از شصت و یک سالگی تا هرگاه در کار پادشاه نوکر خود را
 مصوب دارند میگویند و اگر کار نکند نوکر ناسخه میگوید فلان کسی در ملک
 نوکر نشد و اگر در کار پادشاه نوکر خود مصوب دارند میگویند شصت و یک سالگی تا
 و مع نصیب قیام شدن بخت نفاخ و غارت پادشاه مصوب دارند میگویند و
 نوکر پادشاه هفتاد و یک سالگی تا درویش جاگیر نقد که مثلاً مصوب
 صدی از کار صدی است اول و دوم و سوم صدی اول که صد و
 سه و چهار و ده و صدی هم که صد و هفتاد و یک صدی که صد و هشتاد و یک
 پادشاه معاف از نوکر پادشاه از نوکر یک لای اعمار و الوعظ

اندرای نوکری مای نوع خود که موافقت نخست اول در مرتبه مایه نمود
و با محبت و محبت است یا محبت هم با محبت جهل نوال کوکی خود به مادر و بر بند
در نسل کسی از نسل کسی امیدوار بندگی والد و ای نوال از طرف یکی از این محبت

در محبت کدام صوره مهر ای امیر از این نوع میگویند از نظر مادر که است و
در محبت مادر به امید او صبر از این نوال در در محبت از امید متصدیان در
ای محبت که این شمع ای تصدی گویند و ای تصدی بار محبت مادر
یا ای محبت موجب حکم مادر به امید از تصدی منظور است به بندگی نوال

در در محبت که مایه و بر طبق ای مالک و نوال و نسل و نسل
برسانه نسل که مایه و بر طبق ای مالک و نوال و نسل و نسل
نسل و نسل که مایه و بر طبق ای مالک و نوال و نسل و نسل

نسل و نسل که مایه و بر طبق ای مالک و نوال و نسل و نسل
نسل و نسل که مایه و بر طبق ای مالک و نوال و نسل و نسل
نسل و نسل که مایه و بر طبق ای مالک و نوال و نسل و نسل

برانم فلان بخش و مخور فلان لم نصیب اینقدر از فلان که بعد از صدق فلان در مخور
 مادر است او نو در باب او که حکم اوقات بر حال دیگر صاد باشد
 و در او بعضی مکرر باشد و خط بعضی مکرر باشد پس اگر بعد از جاری
 و اگر جاریست بخور آن بخش و بر رفت بر تمام فلان که حکم اندکی در حاکم بدین
 و بر تمام فلان و خط که دوای آن کالی مایه صراط بود نه در همان کالی از خط و رفت
 معرکه و از خط ماده گذشت بعد از رسید بر همان کالی و در بر و م فلان
 و بعد از این از و م کی ای خط که از ر تابع و بایستی بعد از نهایی مصداق
 کالی و خط در در مانند و از این کالی دیگر است و ربط کالی و خط معرکه و از رفت
 اگر تا نو از نه کالی دلم بود موفی حکم ماده و بر و خط میگو در خط و دید و اگر
 لک دلم بود موفی یا لک دلم بود موفی حکم ماده و بر و خط میگو در خط و دید و اگر
 مادر شاه مزی که منتهی پایان آن خط میگو در خط و دید و اگر موفی

ز دل و دوا و مضغان و در دوا بر لومند نه دوا بر لومند
و از احوال پرست فلان و صبر فلان به آمدن از غدر ملک و نام فلان
فلان بخیر است و اگر روشنی بود نام پیر او می نویسند

باز عجب جا کردی که ای پادشاه ای پادشاه ای پادشاه
به بایش پسر پادشاه غلیج بود یا غلیجش و مضمون کم بود پس چهار کس
یکجا بودند و در دوا شدند تا بجز جانان که از بارگاه پادشاه از او
از شد نمود که بود و در دوا شده اند و در دوا شده اند
نحوه دوا کردی که در سلطان ابراهیم غوری فتح یافتند و سلطان هندوستان
صفت و عاقل و نور و حکیم و پادشاه و پادشاه ایران و پادشاه
دوازده بر صدر نه و از دوا شد از دوا شد از دوا شد از دوا شد
دوازده و مضغان سلطنت هندوستان از دوا شد و تا عهدت چنان بود که
سلطان بود و دوا شد

همان نوع چهار نوع نقد کش و خاک کز او بر چهار رخ و صد اصد و دو و فاض العصا
و اما طای صوم آنم خاک میند و از نوع امانی در مخصوصه این العنک نام و خاک میند
و اما عام عینای آن کز نقدی بود حاکی مع عین کز آن در حلاله چهار رخ و
و استند از یک رخ یک در ماه نقدی مع میند و نقدی است در نصف سطح یکداری بود
با و صد بود یا چهار صد یا صد و دو و صد یک رخ و حلاله آن در آن رخ و دار از
نکار و الا بعد نقد و از آنست اینها این نوع در میان دار از میند و دو کز نقد صد
و این رخ و نام رخ و دو رخ و داغ لوهی مانتی بود و جو حوکم مع میند رخ و داغ
نکد رخ و داغ نام است بر آن رخ و این شدی اند و بعد از آن رخ و جو و کون
این رخ و است داغ الف میگویم مخفی رخ و این بود بر دار آن رخ و جو
و وقت آن رخ و باد و هر یک رخ و در آن رخ و داغ رخ و جو و کز آن رخ و حلاله خاص در رخ و
بعد از آن رخ و یک رخ و الف رخ و جو و در نام خاک یک مجور یا طای آن رخ و باد
مستند بود بود

و صابطه حق بود در هر دو دیوانی که بود و تحصیل ملک بود و میسر شد و
 از این جهت از دست دیوانی باطله و در خطایم وقت میگذرانم تا جاکر داران
 صوابه لغو و بی اندر کس از محال است حاصل شد بود با یافت ملک و دیگر ملک
 دست لایق از حاکم آید میگوید و بعضی میگفت و بعضی از اینها میگوید که ماند
 و در عهدت عالم هادش به بر عالمگیر محمد لورک ریزب از شیشه بعد از آن که در راه
 از منصب ماند و بایم و ملک و مدد داشت و از شکر اقبال محمد آید آنست
 تا در عهدت آید از شکر و خالصه ملک است آنم ماند و چهار بر وجهه الله و بعضی
 از آن محمد بعضی از آن محمد که در حجب مع و انکه و عبادات محمد حاکم
 آید از بعضی میگویند شده و بعضی از آن است از عبادت جوهره و هنوزه
 در عهدت آید از حجب محمد بود و بعضی از آن است و بعضی از آن است
 هادش ماند و بعضی از آن است و بعضی از آن است و بعضی از آن است

مست

محمّد بن ابراهیم سال الف و ق و ط و خ و ک و ج و د ل یکدیگر و نه ماه سلطه می‌آورد
مادّه در حدّ رکوع و حرکت غلج اندامند و در هر یک ماه نام
بر و برین و بار در عهد حرکت ماه در عهد خانی در بواب ^{طالع} و حال و رم
حدی محارمانند از سنه و مصلح و جایز و نوکری ماه و مصلحت
نابیند / نیکو سخن و بر لک دام جایز میاید و او لک دام محارمانند
و سخن و او لک دام میاید و او لک دام سخن و او لک دام

und 26 Dec
1792.

My dear Sir
Return the
Pamphlet you lent me
with many thanks
for the perusal of it.

I also send you a
Copy of the German
Paper which you wished
to have. Yours faithfully
H. Meyer

Nr. 2.

دکتر حقایق رشید در دور درسم خود

حضرت عبدالکریم زاهدی در سنه ۹۰۰ هجری قمری در وقت حاکم ابراهیم بن محمد

حاکم ابراهیم بن محمد بن علی نام که در سنه ۸۰۰ هجری قمری در وقت حاکم ابراهیم بن محمد

از ابراهیم بن محمد بن علی نام که در سنه ۸۰۰ هجری قمری در وقت حاکم ابراهیم بن محمد

تجارت با ابراهیم بن محمد بن علی نام که در سنه ۸۰۰ هجری قمری در وقت حاکم ابراهیم بن محمد

از ابراهیم بن محمد بن علی نام که در سنه ۸۰۰ هجری قمری در وقت حاکم ابراهیم بن محمد

محاکمه در آن که در وقت حاکم ابراهیم بن محمد بن علی نام که در سنه ۸۰۰ هجری قمری در وقت حاکم ابراهیم بن محمد

نه حاکم وقت یعنی تمام هم نشین و هم معارف او را که در وقت حاکم ابراهیم بن محمد بن علی نام که در سنه ۸۰۰ هجری قمری در وقت حاکم ابراهیم بن محمد

پریش باورایم قوم جانی او شریعت جدید کنیم رای نام پر باورایم تولد شد پس علی
 کور شد کنی علم نای پر کنیم مرگور شد کنی کنیم رای بخورید خوش کنی علم
 پر مرگور شد کنی فریت باورایم مرگور کنی علم رای نیز خورید با وضو بعد
 دیگر با اسم که رای علم و هویت علم نهیدار جانی خشت و زور زور و زور
 و زیاده و جلال در ترقی نهاده کنی که باقی بنده عاقل نور و نور
 برهان مقرب و بعد بخانه صبح شده چو هم از این شرح باورایم و
 نوران و عاقل و کواکب و غیره فیم که مقرب و غیره فیم که نورانی آنها نورانی

فقدار جهان در از غایت است به عالم که مقرر بود چه در هر یک که مقرر گشتی سلم
مقرر که چه در هر یک که مقرر گشتی سلم و در از غایت است به عالم که مقرر بود
مقرر که چه در هر یک که مقرر گشتی سلم و در از غایت است به عالم که مقرر بود
مقرر که چه در هر یک که مقرر گشتی سلم و در از غایت است به عالم که مقرر بود
مقرر که چه در هر یک که مقرر گشتی سلم و در از غایت است به عالم که مقرر بود
مقرر که چه در هر یک که مقرر گشتی سلم و در از غایت است به عالم که مقرر بود
مقرر که چه در هر یک که مقرر گشتی سلم و در از غایت است به عالم که مقرر بود
مقرر که چه در هر یک که مقرر گشتی سلم و در از غایت است به عالم که مقرر بود

و راجه کور از نیک دانست خفته مگر کور باد خط بر یکد و قطعه نذران میکشید از نیک

و بر منجی خود جان به بسیار از مندان و مسلمان در عهد او از این علاج یافتند ^{تالک}

کنش که با پاشا هم فرود در آن او بدست جان هزار بیدار از نیک یافت و اطوار ^{سما}

و این هم تبار کور و از آن در قضا هر دو بیهوشم که هر یک کشته و در خاک ^{نعم}

مع نور از خان فوجدار شکست یافت بدست مردم شکست که مکرر مقتول شدند ^{لک}

مردم در هم میزدند و از آن که نعمت خان فوجدار مخصوصی را از دست او نشدند

و از راه عظیم آن زن از خوربان عالم کبریا در غنیمت می کشیدند و عجب ^{نقد} ^{سک} ^{غنیم}

و در میان بخت خواجه نور محمد و ملا شمس بودند و شهادت دادند و بعد از مدتی

بیکدیگر نام نهاده و تفرق و حکمت پیران شیخ را لم مگو و بعد از مدتی از خان

اواره شده بود و چون کم حضور زید در برهان مسلط گویید و در دست زید

در ایام بود و بعد از مدتی که در کشتی کار آمد و بعد از مدتی در میان کارها

که چند و درستی و در کارها نشسته و در کشتی حمزه و در تالاب افسانه و بعد از آن

را به تالاب مگو و زید در آن برهان میخواند و بعد از مدتی در میان

که چند و درستی و در کارها نشسته و در کشتی حمزه و در تالاب افسانه و بعد از آن

از شش انجام یافت بعد از این چون که چند جوان شریفه در عهد نواب خجسته خان

زمینداران دیگر معتمدان کار بعد از اسلام او که بعد فوت نواب بر مکر و فیکم نواب

شیخه الدوله به دست یک ملا معتمدان که چند لایعوبت از آن که زمینداران

خصت که بعد از معتمدان به دست یک ملا معتمدان که در پورشت و سیر که معتمدان

چند که در عهد اسلام که چند از معتمدان به دست یک ملا معتمدان که در پورشت و سیر که معتمدان

بنا به باره و وزیر که چند که در عهد اسلام که چند از معتمدان به دست یک ملا معتمدان که در پورشت و سیر که معتمدان

پزشک خجسته خان به دست یک ملا معتمدان که در پورشت و سیر که معتمدان که بعد از آن

را به تنگنیز پیرانی مگویند و بعد از قیام مقام گشت در عمل تنگنیز مگویند

از سه تا پنج کوبید و بعد از پنج در سه تا یک کوبید و اولد فوشت به بود از عدم علامه

اولد اولد و آب به خشک مرقوم شش نفوذ دیوان مانیکیز در غایت مرقوم نفوذ

غیر کوبید مانیکیز دیوان در از روز یک صلیب سندان بنام تنگنیز و قیام اولد

حاصل نفوذ چمن از به کوبید و مرقوم چهار صد شش نفوذ و شش ماه از خواب

کوبید و مرقوم یک به مریخ از شکم دیوید از و کلک اولد و خور و آب به خشک

نام صوبه شش نفوذ پیران شده و یک به ختم و تنگنیز نفوذ کوبید و مرقوم

معلقه است بر کوه دشت ملک که در راه امام حسین علیه السلام بود و در کوه دشت

نخستین تیره که در کوه دشت ملک که در راه امام حسین علیه السلام بود و در کوه دشت

از راه خداوند پر گشت میگویند که در کوه دشت ملک که در راه امام حسین علیه السلام بود و در کوه دشت

که در راه خداوند پر گشت میگویند که در کوه دشت ملک که در راه امام حسین علیه السلام بود و در کوه دشت

میگویند که در کوه دشت ملک که در راه امام حسین علیه السلام بود و در کوه دشت

برای فایم انداز و وقت که در راه امام حسین علیه السلام بود و در کوه دشت

نوشته شده است و در کوه دشت ملک که در راه امام حسین علیه السلام بود و در کوه دشت

کسی هیچ دوان مانیکو خطی به لجه از حضور و الدفین شد و همان دستور میخواند

نیز در این زمان بعد از خودی خطی به لجه گشته شد از حضور و الدفین شد

در همان زمان نیز یک دستور لکه کسر حبر کلان کلان در مقام آید

بلافاصله شام عالم باشد و غار رسید و خدمت دوازده بکشد و صبح

و اولیای بنام کینه مقرر شد لجه میخواند و لجه در میان منصف میخواند

و نواز و نوبت و غایت طبع و علم و پاک جهان در از حضور بان اعتبار

بهان دستور بعد از لجه میخواند بعد از خط منصف میخواند و بنام خجسته و صبح

حقیقت زیدار برکت میر بهوم فیض الکریم زیدار برکت میر بهوم فیض در در کرمی واقع است
 سانی نفی و تصرف لجه بر سر که فیض کو بیان بقومشانی نامی افعال با جمع
 بعلاقیه نوکر لجه بر سر صراط سکونت میداشت چنانچه مار لجه کو نفی و لفظ
 راجع کو و دیگر کو بیان اردست از مقبول گشته و اگر زیدار برکت میر زیدار لفظ شده
 افعال مذکور بر کنایه منظور لفظ و تصرف و نفی و حکم بر لفظ است
 بطریق عتاب منتهی از وجه بر باسم حمد و علیان پدید آمده بود فوت
 سمس خانی منظور زیدار برکت میر بهوم حمد خانی بر کلاشی مقرر شد از حمد و کرم

یکم بر بسم خواجہ کمال خان او مرقع فرشتی نیدار پر کنی مطوق قاضی

از دی بر بسم محمد خان وادم خان پیدار شد مرقع خواجہ کمال خان مرقع نیدار

پر کنی مطوق بنام محمد خان فرزند اوقعلی یافت از محمد خان مطوق یکم بر بسم ^{خان} السلا

چند محمد خان مرقع فرشتی نیدار پر کنی بسم السلا خان فرشتی مرقع و مقصود

واکرم محلات یکم نیدار از نیدار ان نواح و مقصود قاضی و معروف خف و اوقعلی مدید

بر بسم کمال خان بر بسم طاهر خان مرقع او مرقع نیدار از نیدار ان نواح و مقصود قاضی و معروف خف و اوقعلی مدید

پیدار شد مرقع چهارم از نواح او مرقع نیدار از نواح او بر بسم مدید از نواح خان و عظم ^{خان}

پیدا شد بود بعد اوقات سردی آن مظهر بعد از پرکنش ترقیم بنام محمد بن ^{خان} ^{الزمان}

بر کلاشی مفرقت محمد بن ^{خان} ^{الزمان} خان مویخ زوجه میراث از بنده زوجه

کنند که زوجه نکاح از ابط زوجه هم کنند یک به رسد ^{خان} ^{الزمان} خان و از ابط

بر سر زوجه نکاح چهار پر محمد بن از زوجه کلاشی بر باسم بعد ^{خان} ^{الزمان} خان و بنفغان

از ابط زوجه هم یک به باسم ^{خان} ^{الزمان} خان از ابط زوجه هم باسم ^{خان} ^{الزمان} خان

همگی پنج بر زوجه دیگر کنند و نکاح پیدا شد بود محمد بن ^{خان} ^{الزمان} خان مویخ

و اطلال و معلک سند مظهر بعد از پرکنش میطی بنام ^{خان} ^{الزمان} خان و در بهد امور

خبر و کامت معلوم بعد از رسیدن عیال نقیضی از مورس بر پدر خواریه و ملا علی محمد

دست به نشسته لباسی به فقرانه بر بریده خنداک بعد بر کیم بر هوم بر بود قهرام ^{والو}

صروفات منموینی حاجت عیال نقیضی و فخر الزمان لاولد و احمد الزمان خانی

سپه سالار و قبیله الله فوت شد بعد از آن بدیع الزمان خان مکرور در ^{۱۱۸۲} هجری

وفات یافت پس از آن خان مکرور ^{۱۱۸۳} هجری بمکه رفت و آنجا که از غوغه در ^{۱۱۸۴} هجری

لاولد فوت کفر میداری پرگنت به بهار الزمان خان

برادر علی او متفرگشته

از خان
 حقیقت چو مدار گشته از همه غیر، انکه سلیم خان ولد خطو خان لیسر عبد خان

ملکوم که راجه خان سنگه جو چو مدار گشته مطور از لیم چند غیر چو چو

سابق خرد غنی قاضی گشته مدت مدید بر بکاه کوفت که او در بر میغم

و مهر خان بعد فوت پدر هر برادر حصه نامه صفتی و متقی شده بر بکاه کوفت

و امورات چو مدار می نمود چون هر برادر بعد پس و پیش و اس وقت کفند

خدا و از بر میغم خان و بیست و هشت هزار پیران مهر خان هم که اخلاص و صوم

در پیش نهاد چو مصدقانی املاکاران که نالشی که چو مدار گشته مطور

بما ضعه قوراءه في حرمه بنم خد انوار و حرمه بنم از ان بنم انوار است

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
مدرسة للعلماء ودار للهدى
والله اعلم بالصواب

و ش هوزار مکرر لاولد فوت شدند اصف خان و لام بخش میران فدا انوار علی متوفی

حجبه در اوله بارغان بربین نوازغان متوفی بحجبه در عرس خود قاضی شده اعلی

ششصد و هشتاد و نه و برقرار است

حقیقت چو در این کتب است که اگر سلیم آباد متعلق به کرمستان باشد

کاتب نجاشی و ریختنجی هر دو را بر واقع قوم اکبر بعد از فرزند پسر خود در هر دو کتب

برکات

از هیچ نوع فانی بود چون از راه بر او نفی واقع شد که گاهی رخ و رخیت رخ مکرر
 بر او رخ نورانی از چهره ابرکت میطر افراخ که خوف فانی بود رخیت مکرر غیر میخیز
 شدن از چهره ابرکت از بلبل همگی که از راس مخصوص صومعه کنه لایق تعبیه و تفسیر
 این میسلی در خوار است بلکه در کتب چهره ابرکت که مکرر میام خود غوا حکم و قیاس در تحت
 اوله بیز این میسلی اوله را غول خان نام نهاد بلکه در کتب چهره ابرکت میطور
 با تفرقه و تقبلی فرمودند در صورت برعکس او که گاهی رخ از وسط چهره ابر افراخ شد
 بسمت برهان مکتوت و زریه را غول خان میسلی خوف و رخیت و فرزندانی او

پیشانی مدت مدید که با وجود از غوغا فانی نبودیم خود را بر کنی بطور

که معارف اولاد او نقل یافتند و در آن که بهمان غیر قضیه آنها قطع ^{الطریق}

شخصی نام معارف است که در آنکه بهمنشی فصد از غوغا وجود را بر کنی بهمنشی

از معارف خود بود و بپند گرفت که معارف خود را در آنکه بهمنشی که بحال ^{ماند}

بعفورت او بر نشانی معارف مدت مدید فانی بود که با وجود از غوغا فانی ^{الطریق}

خان تخیلیم که از او بهر بد و زوجه پدید آمد میسر لطف خان از زوجه که تخیل

والصوفی خان از زوجه که بعفورت مدتی وجود را بر کنی مرقم به لطف خان نقل یافت ^{خان}

مردگزاران معصیت است بر داشت به بیگ بر اطراف قصد نمودن

از یو لایه امورات میا کلب سیهوش از اطرافان مکرور متولد شد

لیست نام از غیر از صفان مکرور میا لایه امورات متولد شد در اطرافان

مکرور از پیران مکرور حسن میا جعفر در کمره مکرور نام است ۱۱۸۵ هجری

خان مکرور میا و برادر است

حجنت بعد از کمره حسن میا جعفر در کمره مکرور نام است ۱۱۸۵ هجری

امروزه در کمره حسن میا جعفر در کمره مکرور نام است ۱۱۸۵ هجری

افند از بلور آن و بلور لعل کان او وارث دیگر متخی زید از نرغی هدا

نمیدار پرگنت مکرور بهرام نواریه موثر شد از هر لعل مظهری بر بایسم ^{سکندرو}

و انشی ناهید شد فقیه بعد فوت هر لعل سکندرو پر کلان او از انتقال

پدر زید از پرگنت مظهر موثر کوید از سکندرو مکرور سه بر بایسم لعل دو

و جید و کلان ناهید شد فقیه لعل دو مکرور بر کلان ^{او ف} بود

پدر زید از قاضی کشته خدیر به نومه لاولد فوت که بعد از آن خدیر

بر لور جیم لعل دو مظهر زید از خدیر کشته خدیر به نومه

از اولاد فوت شد از خشی تعداد بر کنست بطوریه پهلان ناهم که
 نوله اولاد علی باقر خشی پهلان ناهم که بر صلیب نداشت کار که در
 بموم نام ناهم بر خور گرفته تا قریب چهل و پنج سال که تعداد از که
 در ۱۳۴۱ بکفوت که بعد از اولاد ناهم که بر خور منتهی او بود از انتقام پدر
 تعداد قاضی از اولاد ناهم که بر خور چهار بر وجه لغند با کم کشا در حیات
 و کوفت ناهم در و ناهم کشی ناهم که بر خور در حیات پدر خود لاولد فوت که
 مانع از اولاد حیح و قایم نفع خشی ناهم که بر خور در ۱۳۴۱ بکفوت شد

بجای آنکه مکرور منجم را بر آن عیال طلل بود از تقاضای پدر منجم در تفرقه

بعد از آنکه مکرور منجم را بر آن عیال طلل بود از تقاضای پدر منجم در تفرقه

نظامت نور قاسم علی بن سلطنت اگر مصدق و معتمدان و معتمدان

عبد در قلعه مکرور منجم را بر آن عیال طلل بود از تقاضای پدر منجم در تفرقه

از او ای بکنی منظر بفرماید منظر را بر آن عیال طلل بود از تقاضای پدر منجم در تفرقه

اگر قلعه مکرور منجم را بر آن عیال طلل بود از تقاضای پدر منجم در تفرقه

رسد اولاد مکرور منجم را بر آن عیال طلل بود از تقاضای پدر منجم در تفرقه

بلکه کلان برادر خود را در میان هم کور و لایب کورانی زیدار است

مطرح خطیب لایق از فروع اران امدادی لایق حیات فانی و کمال

انوارات خروکات منجمد لایق نایب سرخو کرمه در ۱۸۶۶ هجری

فوت کونیدار برکات مطرح لایق نایب متین اوغور کشته ناهل

جای برقرار است

حقیقت زیدار پر کشته زینت لایق کاه و نایب قلم نازدار که در موضع نایب

علم پر کشته ناز و متعلقه کشته کور و نایب کوفت مشیت از روئیه

میچلا محزون و گنوندن و نشی لقم میداشتم بعد از اجماع گنوندن مذکور

بکانت بعد از آنکه نشکر پوزیش بدو بر کمر هم میفرماید میباشتم چنانچه او

از سینه و کانت درستی بود میباشتم در این حالت قافیه کو صوم بکانت

اول بکانت خود منور شده بدو بار توجه نمود بعد از توجه بکانت و کانت

مستعد بود بعد از آنکه نشکر پوزیش بدو بر کمر هم میفرماید میباشتم چنانچه او

منور شد در آنکه بکانت خود را بر کمر میفرماید میباشتم چنانچه او

از غیر مذکور گنوندن و نشی لقم میداشتم بعد از اجماع گنوندن مذکور

از اعتبار ۱۱۱۴ هجری قمری ۱۱۱۵ هجری قمری ۱۱۱۶ هجری قمری
 قانو کو در جوین در ۱۱۱۶ هجری قمری

نواب کا طلبه خان خط میرش قلجان نجیب دوا صوبه بکالد و صوبه
 لوب

از ارشاد که منن مذکور له شکر خود تفرسته معالیت بر کمال
 صوبه بکالد

با سپردن خود به این لایحه نوبه نواب مرهم میر لعل راجه جوت که کو
 خود

تبار خود بود و تفرستی بود و بدین دستخط قانو کو کله در محاسبه
 منتهی

نمایند در این قانو کو در طلبید که خود بر کله در محاسبه دستخط
 نقوش

قانو کو در دستخط کله که منن و کید اسماعیل نواب مرهم و لایحه
 رند

مراجعت خطبه فقهی در مذهب اهل بیت علیه السلام که نوشته شده است

مجلسی در خطبه مدح ائمه اربعین علیه السلام که نوشته شده است

که نوشته شده است در خطبه مدح ائمه اربعین علیه السلام که نوشته شده است

فوق هر یک از اینها که نوشته شده است در خطبه مدح ائمه اربعین علیه السلام که نوشته شده است

تعداد کتب و تعداد اهل بیت علیه السلام که نوشته شده است در خطبه مدح ائمه اربعین علیه السلام که نوشته شده است

که نوشته شده است در خطبه مدح ائمه اربعین علیه السلام که نوشته شده است

که نوشته شده است در خطبه مدح ائمه اربعین علیه السلام که نوشته شده است

مهم رسیدن فتح غنچه بود که محرابی زردیو سپاس از اعدا در خود در آن
 در آن صحنه غنچه نشسته از یاق و اعدا در او طلب کف در صورت اوجی که
 جماعت کمر عملی گرفته باو استخوان خود در کف سلطان آباد افت
 استانی غنچه به چهره سطلی حکم دین صوبه که بودند مکرر با جماعت فتح ایله در سکر او
 از خصوصیات شده منقاد که مکرر رسید اینها را در سکر که در غنچه محوخت
 اعدا در کمر که لجن و غیره در آن سکر تمام لجن فانی یافت و اعدا در
 صومر استخوان از قید لایق شده بعد از آن سبیل را چهره هر یک که غنچه در سکر

در اول فصل رنجار کشته بود و بوقه لایع و سنگر شده بقید لغز کشته

در ۱۲۲ کله جهم را او یک کله اسم پور پیر جهم را که کوه ماه جهم را که مجنون متوجه

که کوه مندن مذکور در ۱۳۱ کله و فایست بعد از آن هوا پیر از پیرش میبرد در لایم

نویس که کله پیر از پیر مجنون و دین پیر از پیرش هم مظهر به جهم

در نیم کوه خن و شمیر خن و غیر خن و غیر خن جهم را که کله مجنون را که

وقتی که او پیر می شد و اسفند یا یک جهم را که کوه پیر می شد و بعد از آن

قدیم و لایم مجنون می شد و جهم را که کوه پیر می شد و بعد از آن

موت و قتل و تنگدستی و غیره گفته اند که این منتهی در دنیا است و بعد از آن

نعمت و برکت است بطوریکه مصطفی خاں در کتاب بی بیع بنام کور کعبه ^{او خنده}

قابلیت و نفوذش بدین صورت است که بعد از آن که در این مملکت وصولی یافت مملکت می شود

در آن مملکت بیرون رفتن کعبه بعد از آن که در این مملکت می ماند و از آنجا که در این مملکت می ماند

بعد از آن که در این مملکت می ماند و از آنجا که در این مملکت می ماند و از آنجا که در این مملکت می ماند

از آنجا که در این مملکت می ماند و از آنجا که در این مملکت می ماند و از آنجا که در این مملکت می ماند

بعد از آن که در این مملکت می ماند و از آنجا که در این مملکت می ماند و از آنجا که در این مملکت می ماند

فرار شمع خند ماه قابض بود و بعد از آنکه در آن فرستاده کرد و بدو سوزی نهاد از زجاج و زعفران و زعفران

مقرر گشته در ریت ۱۱۹۳ بعد مہر و در ہوائے سعید از غوغا و فریاد مرگ و زاری است بخبر

کوه خرمیدار و چنان کوه را که در بنام ابرار اکنش شمس از او عید از سر متوقف

و این ملاطفت و مودت که بنده از این بام را به کور می‌نماید و دیگر چه فایده خواهد بود

فقد درج موصوف معاً که بیا به بنده منمشها و لغت اگر کج وار کج میگردانند

حضرت ابو عبد الله ان گنج پرتا امير لاجه گور پرتا استوف حضرت معصوم كوديك

لنگه پزیرا که کورواں و جوار بنفشه صحراییه روید و بو از خوشی کنی پزیرای مزبور می

جانی بخور نموده در ۱۱۹۶ هجری نام را به حکم کشی مریوزیدار مقرر نموده و قطعه
کافیه زیر بخور و از حب کلن خلعت ضعیف و خطی به اربعه در پنج سطر
فرزاد شد که به واسطه گذار در ۱۱۹۳ هجری مریوزیدار ۱۱۹۴ هجری که او سر و پ
در که او سر و پ که در حضور خیریه سلیم فروخت که او سر و پ
در پ که او سر و پ که در حضور خیریه سلیم فروخت که او سر و پ
خبر نموده و در که او سر و پ که در حضور خیریه سلیم فروخت که او سر و پ
خبر نموده و در که او سر و پ که در حضور خیریه سلیم فروخت که او سر و پ
خبر نموده و در که او سر و پ که در حضور خیریه سلیم فروخت که او سر و پ
خبر نموده و در که او سر و پ که در حضور خیریه سلیم فروخت که او سر و پ

بالجاء ۱۱۹۹/۲۱۹۹/۲۱۹۹ در کتب متداوله در کتب اعیان در کتب کور و در کتب کمال و در کتب

بگویم در کتب متعلقه بعد از در کتب متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه

متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه

فوزت در کتب متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه

مکرر تمام کتب متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه

بجز کتب کتب متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه

مستطیل کتب متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه در کتب متعلقه

و به کاجکد مین ۳ صد و شش رویم بخا سکه نامی شمع خرید و بکند

بکند مین ۳ صد و شش رویم بکند مین ۳ صد و شش رویم بکند

ن کور و حرم نیم از خرید و بکند مین ۳ صد و شش رویم بکند

از مین مین ۳ صد و شش رویم بکند مین ۳ صد و شش رویم بکند

خرید و بکند مین ۳ صد و شش رویم بکند مین ۳ صد و شش رویم بکند

مخطی بالاسم ماه ۳ صد و شش رویم بکند مین ۳ صد و شش رویم بکند

بکند مین ۳ صد و شش رویم بکند مین ۳ صد و شش رویم بکند

مخطی بالاسم

بسم الله الرحمن الرحيم

مستند در آثار حضرت شیخ الاسلام راجع به نفی کفر و قیامت

کتابخانه دار کاغذی نسخہ مبارک حضرت امام علیہ السلام سے صدر حضرت ابو جعفر جہاد علیہ السلام

قسمت پنهان ^{مستتر} لاله مستتر ^{مستتر} که مخدوم ^{مستتر} آنم و نعمت پنهان ^{مستتر} بر دماغ ^{مستتر} آن

مستقیم بهشت را به مال دنیا نمیکنند و قیمت یک کعبه فاسم بود

موسى
منه
الحق انهم هم الذين اكلوا لحمي

جبرئیل علیه السلام نه رابعه و العلامه جبرئیل و فیمیکه برین کلمه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

یکصد و چهار و چهار رویه چهار لاله آن که کند سه کوئی میسج شش ماهه

بسم الله الرحمن الرحیم

مسح هم هفتاد و سه و یک و پنج رویه چوبی که لاله شش ماهه

خدیاب لاله چوبی که هفتاد و سه رویه یک لاله که کند سه کوئی

قیمت یک نیمه چوبی که هشتاد و سه رویه چوبی که قیمت یک

شش لاله چوبی که هشتاد و سه رویه شش لاله که کند سه کوئی

جمع هشتاد و سه رویه چوبی که هشتاد و سه رویه که کند سه کوئی

مسح لاله که کند سه کوئی که هشتاد و سه رویه که کند سه کوئی

خوبه لاله شش ماهه که هشتاد و سه رویه که کند سه کوئی

یہ جو پریم اور پیشانی آہ داکم کہ کوی قسم پریم کہ خضر پر

امام محمد باقر علیه السلام

فمنتهى كنهه من جملة ما ذكره في هذا الكتاب وهو ما ذكره في هذا الكتاب وهو ما ذكره في هذا الكتاب

هفت کده است که قیمت یکم بر کده هر کده

الامور
مستعجله

قسمت بکفر کردم

مسلم کتب کبیرہ پر علم مرصع
 ۱۵۰۰
 مامور
 محمد و شمس الدین
 ماکلف

ما بعد
۱۰۱
مشت که میبرد و جزیره را از دست داد و قسمت یکم را

عبدالمجید صاحب

حسین میرزا علی محمد خان و امیر و نام و کند، علی محمد خان

نقد و بحث و مفتاح و منبع شفا بیه ساجد مرکز علمیه

میں نے جو یہ دریافت کی ہے اس کے لئے جو کچھ کر سکا ہے اس کے لئے

[illegible]

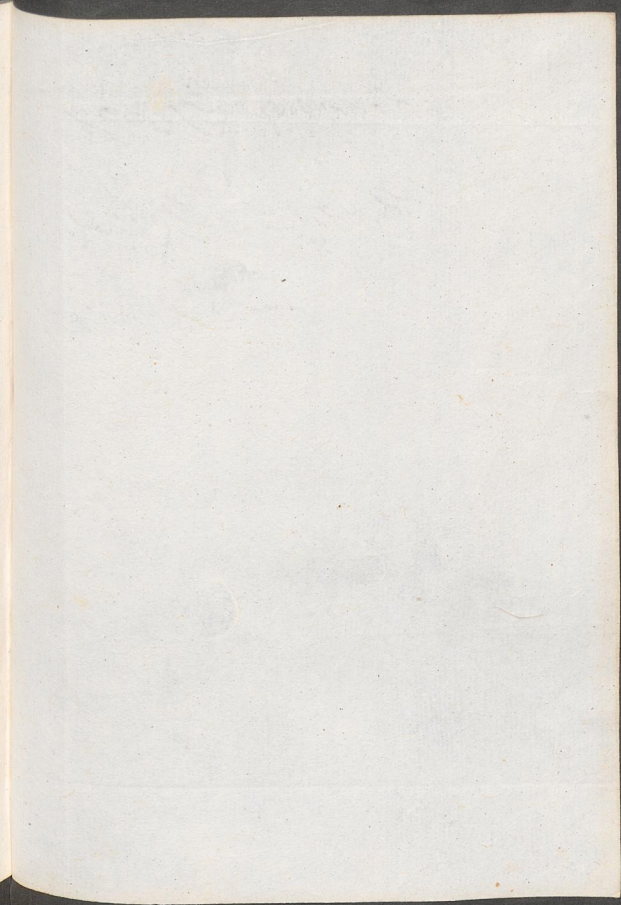
و در هر یک عدد و نیم خرید که از ششم عشره کبریا بود

محرم الحرام ۱۲۸۵ هجری قمری

پایان جهان لا اله الا الله محمد و آله و پیغمبر و اوست چهارم

شفا بیهوشم که بیدار گشت بخوابم چه کاره

نعمت علی بن محمد بن عبد الله

Nr. 3.

وکر پیشتر باری سخنان باطنی
از سدا پیشتر
در یک نحو

[illegible]

بطرف مشرق رنیدر بوم منظر کلها سیستیم مهند کرد و پ و مرو و بار نیری
 و کور و کنگ و ننگ و بربر و نچراست و کام روپ و تیر و
 سیول و کنگ و یکه کور و پوند و کورنگ و کند و کوند و کید و کید و
 و کام و نو ما زید سیله لقا یم بسیار است و طرف جنوب رنیدر بوم منظر کل
 بسم مانیرو و دندهر و کور و کنگ و سنگنا و لغایان و جسته و دایه و یکه و کید و
 بو پور و کور و مندر چپ و اچیل و سر بر روت و کچکندامه قدر کلها سیستیم
 و جانب مغرب رنیدر بوم ولایت ایر بسم مانب و لایک و کیده
 کور است و دوت مانب و مندر ل و مندر و در لیر و مرسته و پار
 و مروک و ریه و مندر پ و زبر سیله کلها سیستیم و طرف شمال
 رنیدر بسم منظر کلها سیستیم و کتیم و رننگ و کور و سر سیستیم و رننگ و کتیم
 و ننگ و بالوک و دویه و لیک و کتیم و کتیم و کتیم و کتیم و کتیم
 سر کوند و کوند و کتیم و کتیم و کتیم و کتیم و کتیم و کتیم و کتیم
 منظر کلها سیستیم و کتیم و کتیم و کتیم و کتیم و کتیم و کتیم و کتیم
 کید و کتیم و کتیم و کتیم و کتیم و کتیم و کتیم و کتیم و کتیم و کتیم

متنبه ما وسیله ملک سیار است و نقد لقا فی باب ممالک با و ارضا و تراب
 و دیوته ما و سلاجها که گفته است گفت راجها را و اریسته تفریح گفته و گفته که
 کیفیت راجها را اندر نکس با جا طایفه در لقا و اریسته و اریسته که در ممالک
 که در پیشین نامی در پیش ملک و دیوته و اریسته و اریسته که در پیشین
 راجها و اریسته و اریسته که در پیشین ملک و دیوته و اریسته که در پیشین
 مورت و اریسته که در پیشین ملک و دیوته و اریسته که در پیشین
 بوستا و اریسته که در پیشین ملک و دیوته و اریسته که در پیشین
 و زهر و اریسته که در پیشین ملک و دیوته و اریسته که در پیشین
 باران ملک و اریسته که در پیشین ملک و دیوته و اریسته که در پیشین
 اینجا است بغیر از غضب و اریسته که در پیشین ملک و دیوته و اریسته که در پیشین
 تولد و اریسته که در پیشین ملک و دیوته و اریسته که در پیشین
 سرازیر است و اریسته که در پیشین ملک و دیوته و اریسته که در پیشین
 همیشه از اریسته که در پیشین ملک و دیوته و اریسته که در پیشین
 بیست و اریسته که در پیشین ملک و دیوته و اریسته که در پیشین

[illegible]

بصورت نوینش که چه در لجه کور بجه پیر ز قوجا بارایه می مکتب خسته قهره
 نو نویت همدرد صدف میمه اش ریخته عیس را به حمله خسته و بوقت شنبه
 مذکور تن سلو در خواب بدایت که در فرزند استم بصورت نوین تو با تو جامع
 در شکم و زردی فرزند تولد حکم محمود نیکست و جلالت دهنش و همه چیز و دیش
 سگ نارایر موم نویت تا که فرزند تولد تو جامع کینه لریع همشیا ریخته
 بجه پیر ز قوجا در قلع حکم در وقت که فرزند تولد حکم لریع نویت تولد در قلع
 طلایه لریع تولد حکم لریع لریع لریع لریع لریع لریع لریع لریع لریع لریع
 مذکور حیفت خواب و با جلا می مکتب خسته به لریع لریع لریع لریع لریع لریع
 در شمع این رایه مکتب سلو در بالی کوه نما جلا می چا و ن کز نام است
 تمام تا مکتب تولد فرزند که لریع لریع لریع لریع لریع لریع لریع لریع لریع
 کند مریب لریع لریع لریع لریع لریع لریع لریع لریع لریع لریع لریع لریع
 دریا می مضاع در چین چین فرزند تولد که لریع لریع لریع لریع لریع لریع
 و کورن محمود و در بازو و سر و مو و بدن سهاله و کف دست و پا و قهره
 سحر لریع لریع لریع و در کف دست راست لریع لریع لریع لریع لریع لریع

[illegible]

و سکت تولد فصد رک ناریں بسم یایہ پوم ۱۰۰۱ ایک ہزار چھ سال
 بعد مصل رک ناریں سکت جو س سلک یایہ پوم ۱۰۹۸ ایک ہزار نو
 و مدت عام و فطرت رک ناریں ۹۹۹۹ سے فہ سال و یک پوم
 مذکور چہ بر وکلن بسم چوں کہانف و کو چاک بسم چوں کافا بعد مصل پوم
 مسور سکت جو س سلک چوں کہانف ۱۱۴۴ ایک ہزار چھ و چہ سال بعد
 یک سال رک چوں کہانف چوں کافا از طرف بلور رک یایہ پوم مذکور خط
 خرم حرم دستقامت ایک ہی حرم بلور یایہ پوم یک یایہ پوم
 از طرف مغرب پوم و دیگر بدو تا کس لایہ پوم یک و شکر یک و یک
 سترچ و غرب یک پوم یک صد یا یک و چہ رخ فیل و یک رخ مصل پوم
 ماکہ و فیلان بسم پوم و سہ صد و سہ پوم چہ پوم فیل پوم
 بعد چہ پوم یک بز فم و فیل پوم سہ سال چہ پوم یک پوم و سہ پوم
 بطرف مشرق نواریں سہ تہیز نواریں پوم پوم پوم پوم پوم پوم
 چوں کافا ۱۱۷۹ ایک ہزار پوم پوم پوم پوم پوم پوم پوم پوم
 پوم پوم پوم پوم پوم پوم پوم پوم پوم پوم پوم پوم پوم پوم

هتاینج جلوس ریکاحت در تک کیله چید ده پلست و پنج فوت کوی
 بزرگوارت و خضر طلال با لقای و ریز تادمت در لقمه مال ریه نمعه بعد لیل
 بهیم چون گنگ در تک کیله زها چید و هفده سال مرصوب ریکاحت
 لوسلور پنهان ریه میگویند پر لو بهیم کریمونی در تک کیله زها چید و هشتاد سال
 قایم شده فرد لو بهیم کهور در تک کیله زها چید و هشتاد و سه ریکاحت

تادمت نیکی یک سال پیش ماه هت روز عمار لیکاحت بعد لیل پر لو بهیم
 لک لک گویان چو خیفایحایه دیر ریه ریکاحت قایم شده لوسلور پنهان ریه میگویند
 سرتاج ریه یافو نام کیر نمعه لوی تر نای سکنده مدت سیزده هت سال نیجاه کوف
 لوسلور ویر طلال بهیم چو پیهما بهکای چو لور نمعه لاسبا خراب و خسته بود
 نامش بهکای میگویند و لو یک بهیم چو پیهما بهکای چو پیهما بهکای نامش بهکای
 لقمه بعد لیل چو پیهما بهکای نمعه مدت سیزده سال لقمه پر لو بهیم
 نیزه لو بهیم چو پیهما بهکای ریه تادمت پانه سال علی لیکاحت تمام نمعه
 لوسلور طلال مدرجین نه ماه لقمه بعد لیل لوسلور یک سال سخته به لقمه

در یک یک روز نایند و فو و شش تا پنج است هفتم ماه حیت دینیه یی تو تا فو
 از این قوم هم جای که ریخته بار و بدست برین در یکجا غنچه در یک یک روز نایند و فو
 به الفضا تا پنج ماه میانه لیل قوم هر کور زیور است که کوکبی مدینه یک یک
 و در یک یک روز نایند و فو و شش تا پنج است هفتم ماه هر که در یک یک روز نایند و فو
 بطریق و نیک و فو و شش تا پنج است هفتم ماه هر که در یک یک روز نایند و فو
 هر که در یک یک روز نایند و فو و شش تا پنج است هفتم ماه هر که در یک یک روز نایند و فو
 سر کرده و یک روز نایند و فو و شش تا پنج است هفتم ماه هر که در یک یک روز نایند و فو
 تا پنج و یک روز نایند و فو و شش تا پنج است هفتم ماه هر که در یک یک روز نایند و فو
 چو باقی و در یک یک روز نایند و فو و شش تا پنج است هفتم ماه هر که در یک یک روز نایند و فو
 گردید و در یک یک روز نایند و فو و شش تا پنج است هفتم ماه هر که در یک یک روز نایند و فو
 متقی شده و در یک یک روز نایند و فو و شش تا پنج است هفتم ماه هر که در یک یک روز نایند و فو
 باقی و یک یک روز نایند و فو و شش تا پنج است هفتم ماه هر که در یک یک روز نایند و فو
 ماه و فو و یک یک روز نایند و فو و شش تا پنج است هفتم ماه هر که در یک یک روز نایند و فو
 بهوکن بدو و یک یک روز نایند و فو و شش تا پنج است هفتم ماه هر که در یک یک روز نایند و فو
 نهش و فو و یک یک روز نایند و فو و شش تا پنج است هفتم ماه هر که در یک یک روز نایند و فو
 و یک یک روز نایند و فو و شش تا پنج است هفتم ماه هر که در یک یک روز نایند و فو
 در نیمه و فو و یک یک روز نایند و فو و شش تا پنج است هفتم ماه هر که در یک یک روز نایند و فو
 ماه بهمانی و فو و یک یک روز نایند و فو و شش تا پنج است هفتم ماه هر که در یک یک روز نایند و فو

[illegible]

سلج که در سک یکد از شد و تو یک ماه چهره حلت خود بر او چهارم
 بسم چون به وفا نام بند ریختی شد در عین سک باه که یاتیه چو یکی نام خجسته
 صاحب سر در راهی منوطه ملک من بقام بکنی و راحت اقله فاعل خجسته
 در سک یکد را با نفعی و در ماه یکد زور شکرت لبش خویله مردان
 از این چو از خجسته یکد کند که در یکد یار یکد آن مردان فاعل خجسته
 با حاطه اختیار خود با در اقله کرویشی پر خود را در ملک میا مار یو او را در
 فاعل خود یکد کند که در یکد یار یکد یار یکد یار یکد یار یکد
 راه فرار اختیار حق ملک میا مار یو خجسته عدالت و بعضی در عزت و کثرت و زیاده
 شش بر خلاف بند بختی و پادشاهش بعضی از عزم کباب یار یکد یار یکد
 مرد بخجسته عزم میا مار یکد سلطان و ملک از آنها سک میا مار یکد و میا مار یکد
 نمودند در سک یکد از شد و تو یک ماه چهره حلت خود بر او چهارم
 میا مار یکد نور سببه بر او نام جو یکد فاعل میا مار یکد یار یکد یار یکد
 یکد از شد و تو یک ماه چهره حلت خود بر او چهارم
 و میا مار یکد یار یکد یار یکد یار یکد یار یکد یار یکد
 میا مار یکد نور سببه بر او نام جو یکد فاعل میا مار یکد یار یکد یار یکد

بنیادی عدالت او را در دنیا و دایره قضا و خیر منور و در دنیا
 دیت او قطعاً و خوار و خوش اسلوب بدید کرد گفت و در این
 لفظه که در سید شما گفتم چه می گفت و در این
 منور و در کونل خود داشتند و کایت می گفت و در کونل
 می او و در دلب نامدار و در دلب او و در دلب او و در دلب او
 کلان و در دلب او و در دلب او و در دلب او و در دلب او
 شما گفتم می گفت و در دلب او و در دلب او و در دلب او
 حال او و در دلب او و در دلب او و در دلب او و در دلب او
 او و در دلب او و در دلب او و در دلب او و در دلب او
 می کرد و در دلب او و در دلب او و در دلب او و در دلب او
 در اینجا بدید و در دلب او و در دلب او و در دلب او و در دلب او
 او و در دلب او و در دلب او و در دلب او و در دلب او

[illegible]

هر که بشود و در عهد شد بخیر و بد نیست که بخواهد و بخواهد
 در دنیا و آخرت بخیر و بد نیست که بشود و بد نیست که بشود
 فکر از خداوند و هم ما را حکم داد که در پیش خداوند
 هم دنیا و آخرت و هم ما را حکم داد که در پیش خداوند
 قضا بعد خبر از این که بشود و بد نیست که بشود
 ان شاء الله عمر پنج سال شد و اول سوره الفاتحه را بخواند
 هر که بشود و بد نیست که بشود و بد نیست که بشود
 و در پیش خداوند و هم ما را حکم داد که در پیش خداوند
 او را بد و ما را بد و هم ما را حکم داد که در پیش خداوند
 بر حجاب و بد و هم ما را حکم داد که در پیش خداوند
 بر حجاب و بد و هم ما را حکم داد که در پیش خداوند
 در آنی باشد و در آنی باشد و در آنی باشد
 بجز و در آنی باشد و در آنی باشد و در آنی باشد
 جان او را بد و ما را بد و هم ما را حکم داد که در پیش خداوند

به کنی از خود خواسته گفت در خدا مدتی نماند که بر تنش او عمل
 شد و باقی روز و روز دیگر از خود خواسته گفت در خدا مدتی نماند که بر تنش او عمل
 و گریه بر خود کردیم گفت بر کف از روی جان بر تنش خدا بر کف کرد
 این کشتی و شکار شد گفت در خدا نماند که بر تنش او عمل شد
 در خدا در چاه یک تنه در چاه بود بر تنش او عمل شد
 خدا بر کف از تنه بر کشتی و شکار شد بر تنش او عمل شد
 یک کشتی و شکار شد بر کف از تنه بر کشتی و شکار شد بر تنش او عمل شد
 صورت سنگ بر روز و روز دیگر از خود خواسته گفت در خدا مدتی نماند که بر تنش او عمل
 وقت از خود خواسته گفت در خدا مدتی نماند که بر تنش او عمل

محسن
 محسن با من او را رسد و از خود خواسته گفت در خدا مدتی نماند که بر تنش او عمل
 به مانی از خود خواسته گفت در خدا مدتی نماند که بر تنش او عمل
 و گریه بر خود کردیم گفت بر کف از روی جان بر تنش خدا بر کف کرد
 این کشتی و شکار شد گفت در خدا نماند که بر تنش او عمل شد
 در خدا در چاه یک تنه در چاه بود بر تنش او عمل شد
 خدا بر کف از تنه بر کشتی و شکار شد بر تنش او عمل شد
 یک کشتی و شکار شد بر کف از تنه بر کشتی و شکار شد بر تنش او عمل شد
 صورت سنگ بر روز و روز دیگر از خود خواسته گفت در خدا مدتی نماند که بر تنش او عمل
 وقت از خود خواسته گفت در خدا مدتی نماند که بر تنش او عمل

[illegible]

قدم پائال لغز و جگر کنت در کجای حکم با یک قدم خود
 با لبه رفل تو می خراشد تو جو جو تو ز فیه رسیده
 در تو باون در خواست بکند که جو قدم آسمان و زمین و پائال لغز شد
 حال در مرا هست قدم بیوم بر مرا میدهند باون از فیه شد با لبه
 و در حقه در حقه ملک خدای در پائال گردید عسر و قسرت
 با لبه بر طانی حکم در پائال رفتند باون از فیه شد با لبه

ششم کردارم او را رشتند بپشت پیکر که بر کلاه کشته بودند
 که باین روش و خنکاشی از او و در پهلوی او شمار مبدل شد
 مکنیز در در این مبدل شده خصوصیت از پیر میان لغت از زبان که مقرر شد
 فدا کرد و نیز به صورت تمام و نوبت از خود را نشان گفت حکم
 قصه جدیدی که از نیکو کاران می شنیدند و این نیز به نام و از تعجب حکم
 جامه کنونی بعد از پیر را دیدنشان شد و رسم او بر حور نام نهادند
 جامه کنونی که این طواف معنی رشتن خود در حجاب رفته بود و الفا
 به لغت لغت از این حجاب رفته بودند از من مکرر گفته کرده او را کشته اند
 شدند

[illegible]

در آن وقت هم میگوید آن حکیم که با او بود و از خرد برون در میشت و نه از خرد برون
 از خرد میشت و نه از خرد برون و نه از خرد برون و نه از خرد برون
 به نفس نه زد که و خوله که از خرد میشت و نه از خرد برون
 کار میشت با شیخ مفید و آن در خرد میشت که گفته اند از خرد برون
 در انداز میشت که خرد میشت از انداز میشت در دل میشت و خرد میشت
 به نفس نه زد که از خرد میشت و نه از خرد برون و نه از خرد برون
 در خرد میشت که خرد میشت از خرد میشت و نه از خرد برون

در خرد میشت که خرد میشت از خرد میشت و نه از خرد برون فقط
 به نفس نه زد که از خرد میشت و نه از خرد برون و نه از خرد برون
 در خرد میشت که خرد میشت از خرد میشت و نه از خرد برون
 به نفس نه زد که از خرد میشت و نه از خرد برون و نه از خرد برون

فقط خرد میشت که خرد میشت از خرد میشت و نه از خرد برون فقط
 به نفس نه زد که از خرد میشت و نه از خرد برون و نه از خرد برون
 در خرد میشت که خرد میشت از خرد میشت و نه از خرد برون
 به نفس نه زد که از خرد میشت و نه از خرد برون و نه از خرد برون
 در خرد میشت که خرد میشت از خرد میشت و نه از خرد برون
 به نفس نه زد که از خرد میشت و نه از خرد برون و نه از خرد برون

فقط
فرار
کمال

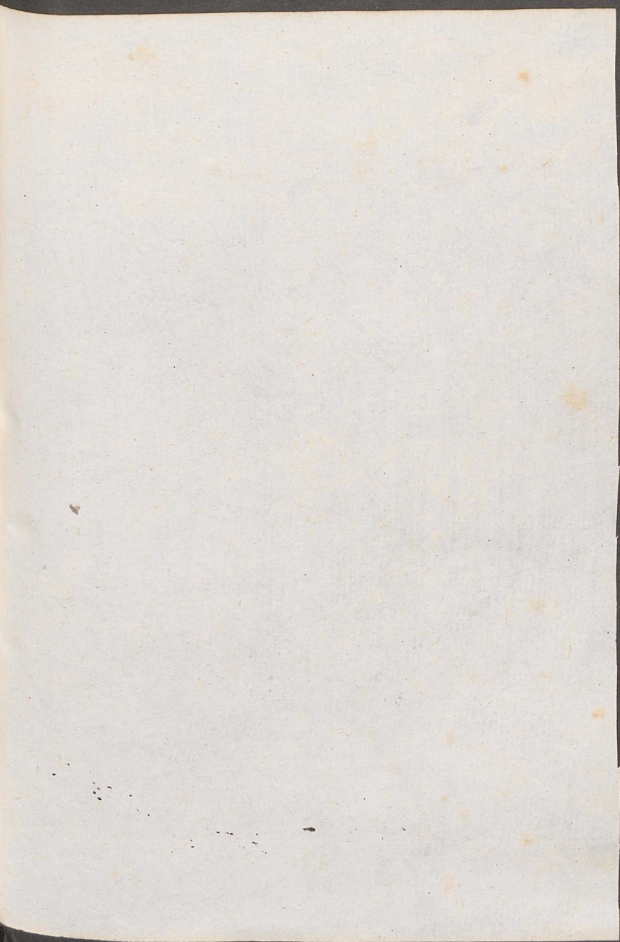
انها گذارشته کلاه درهم ادله بدوش نرسد سنبور کمال

حنبت ده اونا را در افق نرسد طوطی بهجت حکم حاجتی

انجام داند نرسد عروسی نرسد عدالت

No. 5.

دگر سیدایش نه کرده
در چهار دوق

خجنت میدادند و نه کرد و باقی ستر

اول تفصیل المرحوم بهما از اناف خدا برداشته ام خداوند
از بهر محال پس از آن تفصیل میدارند

[illegible]

فقط

[illegible]

مجموعه ای از دستنویسهای فارسی، شامل متن‌هایی که به نظر می‌رسد مربوط به تاریخ و جغرافیه باشد. در بالا عبارت «تاریخ جهان» دیده می‌شود. متن به خط نستعلیق نوشته شده است.

بقسم مدالتی نسیم لیکه از اورج سید
 و نشتر چهار و بدو دست تیر و دهان
 بدو دست شمره کوفته و دهان مکیده
 شفا خانم از نشتر یک و دهان مکیده
 منور کوفته بانه او مکیده و تمام از او

مع

دفعه هکس را به و کتبت مدالتی

را به و نامی خنجر نفع الوری در هنگام سحر زنده است نفع ایجاب
 بیک کلف لایق و الوری و فتنه عظیم مدالتی خدا در صورت زنی
 در بخالد کوفته و نمایان علی فتنه مکیده انرا ایجاب بر نفع
 فتنه و لا تقسم کرده میباشم الوری از فریب سحران را
 گفته ام این را هم صورتیکه ایست تقیم خواهند بود و این اخذ کرد
 بدین سحر منافسه دفع از آن موصوفه اول ایجاب بدین و تقیم کنند

او خوشتر است از آنکه از دست خفا نام و نماندند ^{این خفا}
 چند روزی که گذشت ^{از} او خوشتر است از آنکه از دست خفا نام و نماندند ^{این خفا}
 موصوفه از آنکه ^{از} او خوشتر است از آنکه از دست خفا نام و نماندند ^{این خفا}
 از آنکه خفا را در او ^{از} او خوشتر است از آنکه از دست خفا نام و نماندند ^{این خفا}

م

او خوشتر است از آنکه از دست خفا نام و نماندند ^{این خفا}
 او خوشتر است از آنکه از دست خفا نام و نماندند ^{این خفا}
 او خوشتر است از آنکه از دست خفا نام و نماندند ^{این خفا}
 او خوشتر است از آنکه از دست خفا نام و نماندند ^{این خفا}

سکه

م

م

[illegible]

سکه رسنه از فلک عظمی و از سرش از او بنابر این
 اهره از شد که منور از این غیر جمیع کانیست
 چنانچه می گویند و می گویند و می گویند
 از او سکه فیض منور که بگوید که فیض منور

کما رسته از شوق و دین و کمال از ناله و زاری
 از کجای حصار و کوه و آب و آتش

ع رسته زنده و صورت رسته بعد از اخراج ع رسته دیگر از منبع تا جویان

یک رسته از ملک که خضم ایستاد و از اندک کمال
 خورشید از بی کای به بلای جهان و تن و زلف
 جفایی و کینه با خود و نه در این تأدیه از نرد

لا صوفیوں نے بھی اہل
کعبہ پرستہ ازلہ ازلہ جنت لبریلے، فاکس
سکر و دیگر پرستہ ازلہ ازلہ لبریلے کہہ دے کر

کارسته از سکه موه در هر سکه ای که باشد
برای بید

کارسته از سکه و از جنین و از سکه

کارسته از سکه موه در هر سکه ای که باشد
برای بید

کارسته از سکه موه در هر سکه ای که باشد
برای بید

کارسته از سکه موه در هر سکه ای که باشد
برای بید

کارسته از سکه موه در هر سکه ای که باشد
برای بید

کارسته از سکه موه در هر سکه ای که باشد
برای بید

کارسته از سکه موه در هر سکه ای که باشد
برای بید

کارسته از سکه موه در هر سکه ای که باشد
برای بید

کارسته از سکه موه در هر سکه ای که باشد
برای بید

سکه رسته از خود رسته هر دو سکه یک
 کا بکولد و با وجه سنده و با وجه سکه
 بعد از سکه سکه و سکه سکه سکه سکه
 و با وجه سکه و سکه سکه سکه سکه
 سکه سکه سکه سکه سکه سکه
 سکه سکه سکه سکه سکه سکه

شمار

سکه رسته از خود رسته هر دو سکه یک
 در سکه و سکه و سکه و سکه و سکه
 کا سکه سکه سکه سکه سکه سکه

سکه رسته از خود رسته هر دو سکه یک
 سکه سکه سکه سکه سکه سکه
 سکه سکه سکه سکه سکه سکه

سکه رسته از خود رسته هر دو سکه یک
 سکه سکه سکه سکه سکه سکه
 سکه سکه سکه سکه سکه سکه

سارسته از رسته شده ملک استیم معجزاتی ملک
 راجع به علوم و ملک استیم خدایان شده ملک استیم
 جلد در بر جهان شده ملک استیم ترنم یوسفی شدن
 راجع به جلد جهنم شده ملک استیم حاد تا ملک بعد از
 منی ساد و رسته ملک استیم

کسر

سارسته از رسته شده ملک استیم معجزاتی ملک
 و بنده و دنیا و بود و کفر و نیکو و بد و ملک استیم
 بو تر و ملک طرف و ملک استیم ملک استیم
 ملک استیم

[Faint, illegible handwriting in the top left corner, possibly a list or notes.]

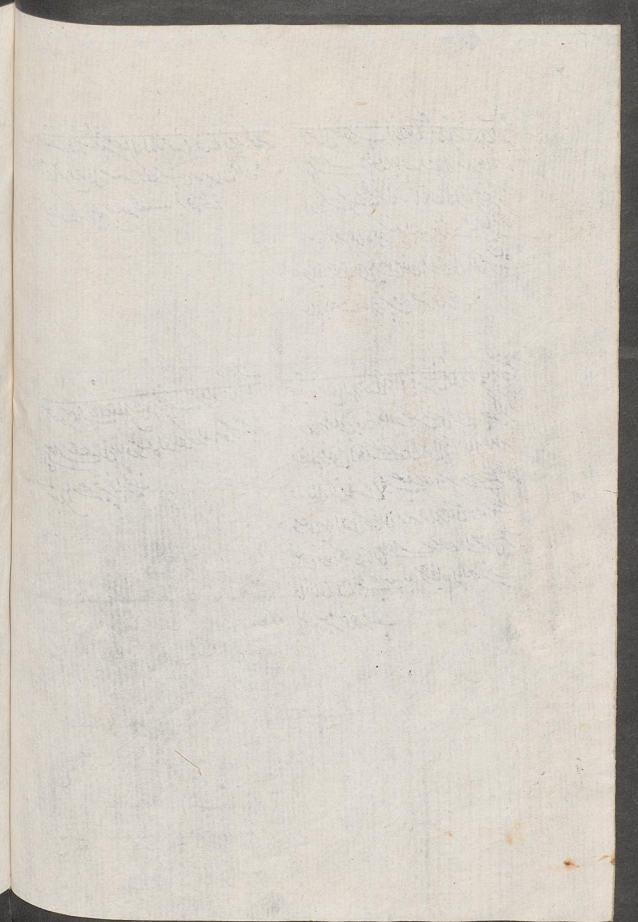
[Faint, illegible handwriting in the middle left section, appearing as several lines of text.]

نقشه سید جهان آرا محمد محمدی که به کوه
و نام احوال شده و کوه شل و میران مضاف
بطوریکه ابا شده است - بزم تخت

احوال جنوب از ابد تا اناش و اوله
که به بنو بار و ویرانها که حکم کرد
از آنکه نیستند اند تا اناش که کوه خور
س و او هم که به بنو بار و ویرانها که حکم کرد
خواص و اوله که به بنو بار و ویرانها که حکم کرد
ایمان است و بزم تخت و بزم تخت

سید جهان آرا محمد محمدی که به کوه
و نام احوال شده و کوه شل و میران مضاف
بطوریکه ابا شده است - بزم تخت

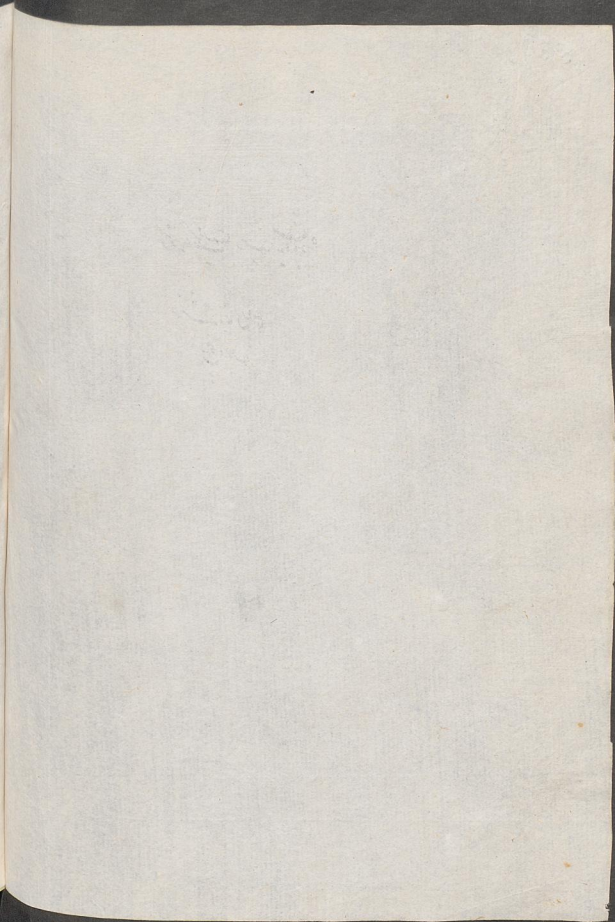
حق و سید جهان آرا محمد محمدی که به کوه
و نام احوال شده و کوه شل و میران مضاف
بطوریکه ابا شده است - بزم تخت

Nr. 7

و فرما کیست رنمیدار ما بود

نوشته اقبال
در سجده

و پر نور مکنور ز مبداری بخشور ماند که ملک

زمین گیت بادشاه باز مبدار و ز مبداری چیست خباخته و گیت

معشر باین آورده اند مطابق آن از ابتدای حضرت آدم لغایت

محمد رسول الله علیه السلام معر فصل احوال هر یک بنحیران و آیین

سلطنت کنایه که قریب با نژاد و جز خواهد بود و تبار است ^{خطه} و بلاد

مبارک مکنور و احوال آدم که خلیفه بهشت را اول از وی

نخود گشت خاری نموده آبادی زمین ساخته مالک زمین گردید

من بعد از گشت فرزندان که هر یک به نژاد و مکره است و

در اکثر سر زمین رفته سکونت کرده بطور جدا جدا که نهاد و و خالو

یعنی هدیه نذر بندگان قبول کنند و انعام است بخلیفه می رسانند بعد
حضرت آدم از همان برادران یکی رُب نقرشده بهر ملکی حکم
روای خود ساخته خبر کیران احوال هر یک می مانند بعد و عهد
حضرت محمد رسول الله علیه آله سلم که بنهار روز صد نه سال بحساب
و بنهار روز و صد و دو سال بحساب فصاحت داشت احوال بحر و فصلی^{نوع}
انست از قول مذکور است که حضرت رسول عمر طبع نشنست و سیال
داشتند بعد چهل سال نبوت کردند تا بیست و سه سال^{ده}
سال در کت و سنبل و ده سال در مدینه رونق افزای مانند خبا^{نچه}
از مضمون تاریخ می بر آید عمر بنی پس نبوت که با بلکه نهیج

بالمدینه راجع هرگاه از مکه مدینه لشرف فرمودند سنه هجری مقرر
 گردید بجهتش جمال خور مدینه برای جزئیة حکم جاری کردید که از
 هندوان جزئیة گرفتن و از سالمانا گرفتن فصله یافت اندر اسنه
 فصلی مقرر فرموده و داخل سر رشته کماخذ و فائز نمودند بخانجه
 تا حال آن فصلی در وفات جاری است و ویم مذکور است بعد
 وفات حضرت رسول خلیفه با بخود و یا کسی تکرار خلافت داشتند
 پنج پنج سال چند ماه در تکرار و مواجبه ماند بجهتش ^{سال} شخص از
 آنها خلیفه اول بر خلافت مقرر گردید ^{و لکام جاری نمود} اندر اسنه فصلی ^{فصلی} فصلیه
 با بحث مقرر ساختن حقیقت جزئیة به تفصل نامی اینهاست ^{بر مبنی}

پیدا می شود پنج جز کنا بد و بکرمه معصک کفیت درست شد

سپت بلاء خطه مبارک خواهد گذشت چنانچه بد و نوحه نفس حس

وزن و لایحه منج الصا و قین و طبری و مقصص اللبنا مذکور است

اول پنجم حصه از آنجمله که در سال بعد امیر و ندر من لیر بعد وضع

پنجم حصه باقی ماند منجمه آن و هم حصه جهت خرج خدمت کدرال

مؤثر و هر بار و سنایان بطور آیین بابیه ولایت خود را بمظ

رفاه و فلاحه فرقه مختلف الدینی به بدایع و دایع انیر و اندوز

حکام روی خود جاری کرده خبری و جهتم سرانند نمود و اندوز و جهتم

اکبر یا و شاه موافق دستور راجه نو و رمال اکثر سرداران برای

آبادی ملک انوار

برای آبادی ملک سنها و زمینداری یافتند و چون هر دو خاک و گونی کجای
 دولت خواهی سرکار و رفاهت رها یا لیسر نشسته خود متفق الله مانندند
 و انای زامنه بود و احوال بادشاهان از ابتدای ^{سلطنت} پیاپی

مسلمانان از هندوستان ۱۱ حمله داری بیست و دو صوبه تصرف لغایت
 اکبر بادشاه معه احوال ناظمان هر صوبه بیان آورده اند و نیز از کتب
 هندی ترجمان نموده کتابی بر زبان فارسی حقیقت تمامی راجه های پیشین
 از ابتدای رای جدید لغایت رای پیاپی که قریب چهار هزار
 نهصد سال گذشت و ناسته هزار هفت صد سال سلطنت نمودند آمده
 سلطنت از دست هندوان رفت و آئین ^{مسلمانان} سلطنت کردید و نیز
 تمامی احوال بزرگان رانا و دوی پور سیو و یا و مهاراجه سوای کچولام
 و جی کمر و مهاراجه رانپور جو دپه پور و را و راجه کونا و بوندی و وانا
 و چهار راجه محمد بابیه تخت اند و تمامی راجه های محمد هندوستان که قریب

بسیار بیخیز خواهد بود و دست غنوه انداختن بسیار می شود و انوقت
هم مالک زمین حاکم بود و زمین را خرج میداد و بنابر مضمون دستور العمل
راجه تو ذریع و سنا و نامی آنوقت زمین داری خد متبیت
مالک زمین با و سنا ه است هر کس را بخوابد سند جا کبر و التنا
و غیره بدید مقدور زمین داری نیست هر یک بسود زمین و بدوار
و اذن زمین داری کسی بیاید اما حق زمین داری برای اینکه ابار و اجاره
اینها تا جین جیات خود را یکی حضور مستعد ماندند و خبر خواهی بالظهور
رسانیدند نهاد از رجوع حضور و طفلان زمانه و شیدند بسیار
در وجه نیم ولایت ثابت متحقق است تلف حقوق اینها باعث
تحلل و تخریب و تدریج است این را است خود و از است مراعات
حقوق با فرزندان اینها ملحوظ و مرعی داشتند و ما بول اینها است و دیگر
را بدان کار معلوم را اجدا و اینها انبات حقوق کرده اند مقصود از خند
بسی در انوار

پس در مذهب و استسوا می حقوق خدمت گذاری و فرمان برداری
 کسی وجه حق و رانست زمداران بموجب آیین ثابت نمی شود و حقوق
 خدمت زمدار برای مزد و آباوی ملک است که بغیر زمدار غنیو اند که بعد
 مسلکیده است و ران و بیهم زمدار ماند شامی رعایا و فرارخان آن
 شعور زمدار چون لو احقان و خولشان کما لجز ولا ینفک یعنی مسلخ بران
 از بدین جدا نمی شود از ابتدای شعور تا آخر عمر اوقات گذاری
 دارند و زمدار هم هر آیین در و شتر یک آنها میباشد بنا بران
 بجز زمدار فرارخان و شتر و کاران نمی توانند در سبزه و بگری به
 مزد و آباوی ملک بکنند و به بنیانی نماید لیلیدان زمداری نیست
 بطور موروثی مقرر گردند و نسبت بهور است هر زمداری بشرط ملکدار
 و مالکانش بشرط خدمت گذاری چنانچه مالک بکده هر از منی بطور مودی
 و زمدار کلان را و بیهم و علقه مقرر مانده سند میافت حرف مالکانه
 کلاه بنود و در عهد شاه جهان اکثر بنای زمداری از بن کشته

یعنی جناب بریده آبادی ساخته زرداری مقرر کرد و ناگهان از حبس
خود می یافت بعد فوت شد نظر خدمت بطور موروثی و بشرط استحقاق
بفرزندانش حاصل می شد و مقدور زرداری نبود که زمین مالکداری فرزند
اگر چه مالک زمین ناگهان را تا قید حیات خود باذن سلطان وقت زرداری
تختار مانده است و ناگهان او را میگویند کار نماید و نان بخور و هر که از
می و زربد و کبار سکه کار قصوری و نقصی از و وار و متبذیر ای کردار خود
رسیده از زرداری مغزول سکه و بدینا آنچه با و شناه او را یک رتب فرمان
و دستور العمل بکوری صوبه بهار و در باب بندوبست و نظم و نسق ملک ارقام
فرموده اند قریب یک جز خواهد بود و در همان کتاب مذکور و برج است
از اهل با و شناه از ابتدای شناه به طور نفاست شناه حاکم کتاب
قریب دو آرزو جز خواهد بود و هر روز بلا خط حضور گذشت و عهد
فرج سیر عبداللہ خان حسن علی خان وزیر الممالک و امیر اللہ اللہ
میرالدین با و شناه را بجان کشته فرج سیر را بر تخت نشاندند و بعد

فرخ سبیر را بجان کشته محمد شاه را به تخت نشاند و از آن
 وقت باعث اختلاف این روز بروز سلطنت استبرک بود
 اکثر مقدمات خلاف ضابطه ظهور آمد و کار بر داران با فرو
 مال سرکار و محامل خود و وجه نذرانه مقرر ساختند و در
 باعث استبری سلطنت و نادانسته سرشته حرف ناگوار
 موقوف و ز مبدار موافق مضمون سناد پیشین که بزرگوار بود
 نمانده و بوی پرانی ملک که کرده خود را بستر رشته وفات
 با لکهن داخل ساخته و هم حصه را ملک کو باند
 ضابطه نامی احوال بکهور صاحبان عالیشان بکهور روشن

صوبه دار و نایب صوبه علیحدہ بودند کہ الاف و الوف خرج داشتند و لکھو کہا
 خزانہ و دھانی بخایه نشان بود و سال خیر از پیشکش دار السلطنہ بود و برسانند
 و در بده ہزار سوار و چهل ہزار پادہ نایب صوبہ بہار ہمراہ داشت و سیوای آن
 اشخاص ایساری کہ ماہ وار ہزار ہم داشتند و دو صد سہ صد ہم داشتند و جاگیر داران
 و خراج خور تاکہ عبارت از صاحب التما و غیرہ است بود و نوی ہفتہ تعقل رنند آن
 سکہ رنند رنند ارٹکاری چہار ہزار سوار و دہ ہزار پادہ داشت و راجہ کاکا جہان
 پنج ہزار سوار کاہی شش ہزار پادہ داشت و راجہ جہر تی سکہ و راجہ بھوان سکہ
 و غیرہ رنند اران جو جو چہار چہار ہزار پادہ داشتند و راجہ دہر پساہ
 رنند ار سکا چہار ہزار سوار و پنج شش ہزار پادہ داشت و راجہ ہر پساہ سکہ
 رنند ار اول سورہ ہزار سوار و سہ ہزار پادہ داشت و راجہ بن سکہ رنند ار
 ہزار سوار و چہار ہزار پادہ داشت و رنند اران یعنی ہر کان بابو ترپ ہرانی رنند ار
 سارن و دہ ہزار سوار و پادہ ہفت ہزار داشتند و لکھو رنند اران صوبہ بدکوہ ہمراہ جو جو
 داشتند و در وقت کار ران رفت صوبہ و نایب صوبہ سیکردند و ہجہ گوشت
 می نمودند و نایب صوبہ ایجا لکھو کا خزانہ و جاہر رنند انت و لکھو صرف نشا و آریا
 نشا ط سیکردند و باوجود ای تعقل معقل مع اخراجات کہ در رو بہ بود و در صورت از کما فی
 کہ ان ہمہ تصرف بر سید خور خوانند و بھین صوبہ سیکالہ بود و راجہ کما فی اطلاع ہزارم لکھو
 قدر عقل اطلاع دارم این است کہ معانی کتب اسہ خود بجای نصف ہزار سوار یک پادہ

دام داشت و خواهر و خواریه آنچه داشت بر کفشان معلوم چرا که قصه قلیل مدتی است و همای
نعلس آمده است زیرا که ملک هندوستان نیاورده آنچه بد کرده از جای هر سال ملک
بامیه جنگ داشت و هر سه نیاورد و آن مالک کسی قریب نرسد آیا غارت میکرد و
همین جنگ و نزاع بود و از اجابت جنگ میکرد و با مالی ملک زمینداران مجاری
و جنگش سر کار باو است بی که خرج با و چنانچه پیش از نعلی نامه بی در بکاله داشت و پیش
و چند سر کار و کریمش ملک بود و بلکه بعضی زیاده از آن خانه سر کار سراج الدوله که زیاده از
نمود که ملک خرج تعلیم کمان بوره در هر ماهی چهار و نیم صد تومان است و کمان بوره
و بار پنبه و فی خلعت کمر از جایه رو به بود و ست چهار صد کمر بعضی هزار رو به پنبه
و خرج کل کمان بوره که دستور هند است که در بار کل نیاورد و چکی میدهند هر روز تعلیم
یعنی کمانی بوره بصرف سر خاکید روی که برای چار و کشتی هزار روز صرف و هر واحد
نیمه است و ده نفر خواهند بود یک سیر دو سیر مایل می بودند و همچنین سر کار تنها جنگ که
زیاده مهاجرت و عمومی سراج الدوله بود و از آن کم سر کار اگر ام الدوله و صوابی
حسن قلیخان و حیدر قلیخان و حسن الدین خان و سرداران دیگر مصطفی خان و مرتضی
نعمتیه خان و محمد تقی خان و قهر الدخان و علام حسین خان و شاه باو می خان و صبا الدین
و میر تقی خان که محال ناطم صوبه بکاله و بهار بود و اکثر اعزّه و اهل استخوانی بودند که از سر کار
می یافتند و بصرف اوقات خود می نمودند و اگر همه جز و کل بولسم و قهر ماری نبود و نروای
کل خبر آورد و این صوبه بهار و سکال بمون ملک و بمون ریش است بخواریه باید رسید

زمین این دیار در باره نرفته است و مردم اینجا مسلمان نبوده اند اگر کسی گوید که در گذشته ای
 بوده اند پیش بسیاری هم از آن وقت تا حال بداشند و اگر فرارند نگذارند رفته رفته
 این مردم را در جای دیگر هم سکنا نمی تواند نمود و گرازی بر می بارند بکنه بیهوده باز کارهای
 رفته باز هم در شخص و پیش غاصب قسمی که یکایک می نمود جای اضاوه خواهد شد و عیب
 خواهد داشت نه گرازی بهت بس چرا حکام ندارند و عدل نمکنند و قول عیب تفصل
 که هرگاه فرارند از جای بجای سرورند آنها را فایده نیست سواي این که نشنیده
 تخفیف باز نماند ازین هر جا تازه وارد شوند و بنظر انصاف غور فرمایند که از آنیدی
 نبوده است صاحبان تا حال آنچه می شنیده است کجا شخص نموده و چه شخص کمی و محاسبه
 مانده و کدام عیب را در تحصیل مفصل رسانند از آن تخفیف کرده اند همه تخفیف زبانی بکار
 هم زبانت یک کافه و عمل کبھی وجه این کمی از دفتر خانه برانند اگر چه بجای وجه محض بود
 نیست سابق بر این سلاطین سلف که سرکار مقرر کرده بوده اند و تابع هر سرکار جدید و تابع
 برکنه چه منفع و خانه شماری عیب پیشین این بود که نرخ سرکار و برکنه و موضع محض در دفتر
 دیوانی خالص می بود هرگاه رعیتی از جای بدار سلطت نداشتن سرفیت کاغذان سر
 برآورده و محض می کردند که عیب که ام موضع و نرخ اینجا چه قدر است و از آن رعیت و مفصل
 چه قدر گرفته اند بخوبی نموده و آنچه ندیده گرفته بودند برای آن از حضور که زبرد داشتند
 و می آمد الف الوقت از آن رفته اند و آن صوبه دار برکنه آساح می شد و عیب بداد
 خود بر سینه و آمده عیال می شد و صوبه دار و زنده از آنها که در کار مالی سرکار متول می بود

منتهی می‌نشد نه محال هرگز تا حال احدی از عمده های اهل کاران کبکی اطلاع هم در آنکه
نرخ چه چهرت و رغابت رعایا که اصل اصول ملک داری و بادشاهی است
هر که در هیچ این دو دستور محال که صاحبان غالبان و مختار کاران سرکار کبکی متوجه شوند
نست و این مراتب اقدم جمع امور است چنانچه گفته اند **بیت** عیبت جو جمع است سلطان
دخت **:** درخت ای سهر باشد از سرخت **:** بادشاهی عبارت از باستانی
خدا تعالی جلالت حضرت انرا که انزف مخلوق اوست به مراتب عالی رسانیده
کلی که بر نور صفات حمیده متصف و بر جمیع کائنات علی الخصوص جوان مطلق که عبارت
از نبش و نسل خود او است تسلط کرده اند و تمام از سلطان یعنی جوان خلق خود است
بس وضو است که جوان ملک خود را از دست مردمان کرک صفت که دست ظلم
بر مظلومان و بر دشمنان جاری و جاری است باز دارد عدل و دوست باشد
و همیشه اعانت از خدا خواهد و در صحن عدل میان متخاصمین که هر یکی در کار امور خود عالم
و شمس ششمی جاهل که خود را سلطان باشد رجوع **:** گاه باشد که غلطی از خود سرزند
و متحول اند نه شود هر چند نظری غرضی نسبت میان متخاصمین معلول بعضی است پس بی غرض
راه صواب راه اختیار خواهد نمود لیکن کمال تضرع استعانت از ان و این حال خواهد
و حاکم را ضرورت است که در هر ملا و مدینه جاکوس و اخبار نویس متعهد دارد که خبر و سرزمین
اطلاع دهد و از آباد و دیار رعایا و کسانان دیار و اهل عامل اینجا خبر دست مردم علی
وجه از عزیزان و اکثر مخبر باشد که هر چه در وقت برای رفع فتنه و اینست معل از دو

یک باب کس و یک کس اعتماد کلی هم کنند چرا که گاه باشند آن جا کس که بر او اعتماد
 کرده شد و بت فرضی داشته بعلت فرض جو سخن خلاف واقع را رسانیده باشند باید
 چند کس با جمعی که در برای ثبت اعمال مردم و اعمال متور بهین باشند چنانچه در عهد کس
 حال احوال اکثر مردم نسبت مخالفت یک شخص نشیند رئیس محلی شد و احوال بعضی نسبت
 و فرض بهین شخص نیستند بر آنکه آنکه این امر معلوم خواهد بود و حاکم لازم است که اگر بری
 شخصی استحقاقی نقل کند او را استفسار نماید که بر وجه قسم طایفه است از دولت عالی است
 یا خود بخوبی نمود ما از شخصی دریافت کرد و هرگاه بخوبی خود ظاهر نماید از وی بخوبی و بدی او
 بود و اگر کسی شنیده گفته باز سران از این بطوری دریافتند از این شخص بد بود و اگر
 اتفاق شده است که بجان از بدی دیگران مطالب و جهت از رسته و باید خود افتاده
 خاک ندست بر سر خود رجه اند پس در هر امر کامل با قسم ضرورت تحقیقات لازم است و خوب
 عذر خواهند فرمود که کمی ملک و خرابی آن است و رفته شده است و شود کم تو می سلطان
 که رئیس اینجا باشد هم داخل است اول رعایا مدعه که زمین بس با رعایت میکنند و محصول را
 و این پنج باب باید بنویسند و بجای چهار رده و سه در سه برابر کار و حاکم موضع بخوبی و خوب
 سر کار را می بچند و اکثری رعایا از مقدم و سه برابر کارش بخوبی زمین خود گشت
 با کاشت ثواب نده جمع سر کار را کم میکنند چنانچه این عمل بسیار در بوریه جاری است
 نسبت مقدم و سه برابر کاران که جز از رعایا چنین عمل میکنند سکوم عمل که چرا بعضی و بخوبی
 از میکنند و بعضی جاد جمع بر کار زیاد تحصیل ننمود و اینجام بر عیت غریب تصدیق است

بکشتن رعیت از بدعت سربراه کاران با از سوجه نبودن او که آفت سادی باد
رسیده است فرار کرد مقدم و سربراه کارگی جمع آن رعیت بر عیال و دیگر شتوت بکشد
و آن رعایا که از دست سربراه کاران بکشتن یون و بخت و حیرت در تنوشش میباشند
جمع رعیت فراری که بر آنها ستموت میکرد و زیاد باعث تنوشش آنها میشود
و برین چند روز اکثری رعایا فرار اختیار کرده اند و جمع آنها بر سر سوب برانی میکان
شد تا آنکه آسمان سه مرتبه فرار شدند و آن مواضع خالی شدند و بجای موضع دیگر که نسبت
از تجا عدل و انصاف رفته سکنا اختیار نمودند و غله زمینداران در پیش حاکم مانت گردیدند
زمینداری میکنند و رعایا فرار شده اند حاکم صدر بصلح دارمفضل پوشند علیه زمیندار
بجای مفضل با از غله و سارنش کرده در صدر تصدیق قول خود بپایند و مگر اگر خفتند
احدی بر سببه ایاب و اقصا فرار میشوند بیا یکدیگر در جمع زمینداران ظاهر نمودند که کاران
موضع من فرار است یا در بار و یا جابر اوست و قضا را عامل اینجا خواهد بود و مردم علی
نصفی قول خود پیش حاکم صدر نموده مگر اگر خفتند خود مصرف اند بعد چهار سال اگر نقصان
بر پس از آن نمود و ظاهر کرد که استمداری منتهای اینجا است بهمن صرف ادا عاجز باشد
میخورد و احدی حجب فهم نیست که تحقیق نماید که اصل این چه بود و از کجا آمد و بعضی جایاب و
کمی همچو خواهد بود که بی الحقیقت ناجای باشد از این پس این است که راجع بود مل بر کاهن
نموده بود نه حرف زمین آبادی را بسبب بخیل شخص کرده بود پس زمینداران
بود جمع آن زیاد شد و رقبه آبادی اینده در آن زمینداری کم ماند و میرسد که کم آباد

صحیح آنجا که می‌شوند و رقیبه آباد آسوده زیاده ماند و آن زمین که زیاده آباد بود کمتر بود و
 زمین کم آبادی بسیار بود و ضابطه احوال زمین این است که هرگاه زمین عین آبادی
 در آنست و آبادی کم قوت نباشد و زراعت در آنجا کمتر می‌رسد و مالکنداری کم که کمتر
 کم نباشد و اگر از حد کم شود و منفصل رعایای مجاور رقیبه زمین و کوه و بیابان و جلایان را که در عرض
 آن آبادی آن نموده مالواجب سرکار داده اوقات بسیار بزمین اینها فرار دارند
 لیکن این قسم زمین بسیار قلیل خواهد بود و عرض چه بسیار در وجه منفصل و راه کار و جبهه
 وجه عالم صدر همه بجا رخت را اندام برسانند و کاهی برای بدخواب و بتری آنها نباشد
 نمیشود اگر احوال رخت را منفصل دریافت نمایند باحوال آنها که خواهند که در حال آنکه
 انبیه خرج و اخراجات و بزرگی و شمع و چراغ از دست و پیر و غریب است از
 برای خدا حق آنها را باید شناخت بیان صاحبان عالمین آنجا می‌شوند و
 انکس سلیم دیگر آن هم خواهند بود یکی انکس صاحب و برادرش آن که ولایت
 رفته و سبیل حب برای آبادی ملک خوب اند و بی تحقیق احوال این خدایان
 مثل احوال سلاطین سلطنت که با انکس هر واحد رعایا فرود آورده و اسیرند
 و قلبه از سر کار خود دادند و خود مقبل نفس توجه آبادی و عدل و غریبه شدن می‌ماند
 و در محصل آنجا که یک فعل عظم در اصول و ترویج آبادی این است که بند و بست فعال
 را بعد بسته چهار ماه می‌کنند و آبادی محصل و حصول از دست می‌دهند و قبلاً از آبادی
 منتفع می‌شوند و آبادی محصل را در بی منفصل تمام می‌کند و به بند و بست محصل می‌کند

ز سرکار هم باقی می افتد و در تردد و اباد می هم خلل واقع نمیشود و چنانچه بعد از یکسال
در ماه اسد و سنون می شود و تحصیل از نهادن شروع میکرد و ماه اگسن که زیاد
از نصف کامل از سال میگذرد و باید که اگر زیاد از نصف تحصیل ملک است نصف
شده بخزانجاریه انهم عمل نمی آید و هیچ کدام از کار برداران بزرگ و کوچک را این
موقوفیت که ابا جراحی می شود و باید که نامه ماکه و بیاکن که زراعت مزراغان از زمین
برداشتند تحصیل را عام کنند و دو سه ماه تحصیل را موقوف داشته مزراغان را
ترغیب و تا مکید زراعت نمایند در موقوف و دو سه فایده موقوف است کی ایام
مال واجب سرکار بر وقت تحصیل شده بخزانجاریه بود و از کی تحصیل و تسوین
وزار میسیون و محو و مصلی ماند و دوم ایام که رعایا تا در زمین زراعت یافت بر وقت
خود قرار می کنند و تا ماه بیاکن که زراعت هم بالکبره از زمین برداشته می شود و تحصیل
موقوف میکرد و رعایا هم اگر کشت گنسی مال واجب اندکی ماسایش می آیند و اگر هم
وزار باز میمانند مستقیم چون رعایا کار دیگر ندارند و تسوین خانه سرکار هم موقوف
میشود و بغیر از حال در موقوف زراعت کوشش خواهند نمود و مابقی اگر خبر بکند از حال
ملک که نصف ماه اگسن است نصف تحصیل شده است و از وجوهات خدای تعالی آیند
حکم و حاکم صدر در مفضل میشود و ان این است که رعایا هرگاه در صدر مفضل حکم کلان
بداد خود نمی رسند اگر بسیار زود آید و نذر نانش کرد و نذر عرضی و سخط حضور
میشود و باز مفضل حکم مفضل میشود و بجا طریقه مفضل میشود که اگر حاکم مفضل نانش اندازد
میشود

و راد زن و شیخ بنان و قطاع الطریقان است و انیمه بالایی زمین گنار و از راد با
آسمان نزول و فرو می آیند و احوال زمینداران از دست حالت غایت با آنکه
کارکنان نیست با طفل و زن ناکرده کار عمل آنها سطل بکار زمینداری و اقیقت ملک
رعایای خود دارند و الا خود متوجه است و علمه او نیز بکار اند و بعضی زن بکلی بجه و شیشه کار
کادکن به از نه دست باین دو سه حالت زمیندار و علمه آنها بواسطه باطو اسطخ
ملک و سکنان ملک خود دارند هر که بجه اشخاص که باینست فتنه و فاند آنها را
جایبند و تنه نمی کنند و قطاع الطریقان و غیره حسب علمه هستند پس ادمی اند هرگاه
زمیندار را راجعی باین نباشند ملک نزدیک مال بدون و اعانت نمودن نشود هر
محکم نیست که قاطع الطریق در دنیا بهم رسد و تمامی عالم این کار را ندانم می آیند
چون بر او بر سر قوم که عبارت از زمیندار و علمه آنها معین و معنوی باین است
بخشنامه رعیت که است است نه اولت امر قبیح سبب کثرت عمل جرات و طاعت
بهم می رسند و قیامت این از نظر آن قوم بر بخرد و اصل کار زمیندار و محاسب
ماد است و خالصه شریفه حفاظت حدود و گرفتار و ارسال قطاع الطریقان
و غیره است بعد از آن رغبت و تخریص به از رعایان بکثرت زراعت خواهد بود هرگاه که
مزایع و اسباب خانه و اداری آلات زراعت آنها از دست حاکم
و رعیتان باقی خواهد ماند انوقت بکثرت زراعت خواهند گشت و بحال بر
زمینداران معین معینان ملک حکم حضور اند چنانچه زمیندار علاوه و همباد و بعضی
مملکی

بودگی و مرشد اباد و راج محل و بهاکلی و صوبه بهار و بهوج پور و بهلی که مشهور
 و معروف اند و بخود خاکم انوقت بسنگ اتی و صفای خاطر دل خود تابان
 برسد است که همون رسندان را مالک امور خود جاری کرده اند انما از جانب
 خود که بهایا می نمایند و الا ف الوف نذر اند و بمن مقرر کرده تحصیل یا زند
 این همه جز بهرست اینهم خرابی رعایا و بدی انماست **مثل سی** جو جو را می
 و اکثر مازنه گذشته و سلف صوبه داران و سلطان رسندان بعلت قطاع الطریق
 از جان هلاک ساختند و خانه را ضبط نموده اند و در عمل نواب مهملت که در
 رسنداری نذیر قطاع الطریقان رخنه مال را بغارت برده بودند سببی گشتند
 متر با بر راضیه مذکور را بعلت مرقوم بر م توب برزند بحال کسی رسندان
 مالک زمین میکنند و کسی رسندان را بحالی سلطان خود را قرار میدهند و به
 گاهی رسندان را این رسیده بود فسیکه و در عمل صاحبان عایشان رسندان
 بلکه اکثر می نموده و اشخاصی بجنب رسندان می راعار و بابت خدمت خود رسندان
 اگر رسندان مالک زمین اند پس چرا رسندان خالصه رسندان می خدمت می رسندان
 و چرا رسندان سلطان را خاص حکم و التعماد انعام در رسنداری خود می گذارند
 و بسبب باقی داشتن در طلبی سرکار از خدمت رسنداری معذول میگردد و
 سلطان یا بارسطان از تحمل خدمت بکنش باقی را گرفته رسندان
 میدادند و انهارا هیچ مجال اعتراض نبود و اکثر رسندان را بجلل خشن معذور و بد چنانچه

برکنه راجع بود در ترک اسد بپر را اقا با و تعزل و یا ل زنده ارس باقی سبب
میشکست و باقی داخل نموده زنده اری مد کو یافته و سبب و کشنی باقا با و تعزل راجع
بلکه زنده اری کنایت نه بود یافته و چنین بسیار خواهد بود که ملک می بود جسم حاکم
با انصاف ملک کسی کسی پیدا و سلی است مشهور زنده اری بشرط مالکد اری و در
حکام سلف زنده اری را مقام کردند چرا که سبب با سلی اهل خدمت کسی مال خود
بنام ملکند خلاف عقل است مثلاً اگر یک جوی از ما باشد و در و کر اید و در شتاب
و او چند رود کر اید نه بدین جوی خود را و چند کر اید و وصول خواهیم کرد ملک باد
فما خواهیم و او چه جوی دارد و لهذا حکام سلف این عمل را کردند و صاحبی است که این
بنابر آنکه استند گویند با اجناس حقیت ملکیت زنده اری این به بنام زنده اری میکنند
حال آنکه حاکم سلف هم باقی خود را می گرفته و قدرت را بطور قدرت و ملک را بطور
ملک می داشتند و تصریح ملک و غیر ملک در شرح نامه او در کتاب حاکم کر اید
مدرکس سره بسیار کرده شده است از آن غور فرمائید آمدیم باز بر سر حال عایا
که حالت رعایا هم از دو سه طور عالی نیست با اینکه خود بعضی از خواه خواه
خوابش می آیند اما نکته نمونی دارند که او ما غوی خود اینها را با این صرافت نمی
یافتی الحقیقت ظلم و ستم رسیده اند اگر خود بعضی از در صدر قرار واقعی دوست
مقدمه را تحقیق نموده نرای بسیار صوابند که اندک کسی نشن با حق بر آدم
جانب حاکم کنند و حاکم را بد نامت زد و خود هم ستافت بعد طوطی نموده را

اخراجات کند و اگر منوی دارد و اورا نسق نمایند که باز اهدای را نخواهند نمود
 حضرت او کرد و اگر فی الحقیقت است باید بداد خود رسد و نه برای واقعی حکام مفصل
 بعمل آید که اهدای احکام مفصل چنین کند و در صورت اختیار حاکم صدر رسد
 و فوایدی منجی هرگز نماند هم زیاد نخواهد شد و حکام مفصل نمیده راه خواهد رفت در
 زمان این معفو دست طرعه دستور عهد حال این است که از هند وستانان دوم
 این ملک کار میکنند حال آنکه بخاطر جمع تشخیص فی فهم خواهد گذشت که در کار ملک
 مردم این ملک خواهند رسید مردم ملک دیگر خواهند رسید سهو است که این را
 آئین می بود و در از از دزد که عبارت از هر کار دزد و باشند بعد میکنند و میکنند
 هر کس از دست حالت عالی نیست یا نامی مردم اینجا فایز اند با بعضی حال آنکه
 در هیچ فرق هیچ ملک نامی مردم و نیزه نمی باشند مگر میکنند و تعلیل که در بعضی فرق تعلیل
 میشوند و در بعضی فرق کمتر خوب میشوند تعلیل میشوند و کرم که نامی در و فایز باشند
 پس راندن آنها هم باعث ویرانی و خرابی و خالی شدن ملک است و در حقیقت
 چنین نیست بنظر تعین غور فرمایند که از این ملک که آمدت مدد را نیست و
 و سبب نیست سکنا دارند و کار آنها را کار است زمین و زراعت ندارند و صاحب
 جاکه نیم هستند و هیچ نوع معاش نیست صرف رور کار نیست آنکه کاری و کاری
 برای آنها در این ملک نشود و میکنند حالت آنها بدست نوع خواهد بود اما که فرار
 اختیار نمایند یا بکند ای پیش بماند و در جای کسی خبری نمیدهد یا خود را هلاک سازد

یا خود بخود از کار سستی هلاک شوند بعضی از اینها میگویند که هر کاری که بت
انها نفع نرسد بگویند بخت است که بخوبی انجام آید یا نماند و گویا سبب نجات
بکار میسر شدن برورش آنها هم بواسطه آن شخص که کارکن است البته سبب
خوبست خیر که آن او نمود و مرد میگرد ملک میباشند خدا بی همه نیاز درین
ملک نیست داده است و نصیب دارند و تجارت هم باقی مانده است از این قرق
کردند و اگر قرق هم نباشد بر از کجا بهم رسانند که تجارت نماید پس هر
لازم آمد که این ملک را از خود خالی سازند و بی الحقیقت اگر غور فرمایند نقصان
کمی و خفت سلطنت است چرا که مردم کارکن از سلطنت که بیرون روند بی سلطنت
از استخفاف وی فهم و شعور خالی شده مثلا استخفاف که درین ملک روبرو کار میکنند
بار و کار میکنند بر روزگار خود را در همین ملک برای خوراک و پشتک خود
میسازند و این فایده هم برای رعایا و کمی و کمی است ازین جهت که باید مراقب
خود باشند مالکداری سرکار ندارند و با فتنه فتنش خود را فروخته و مالکداری
سرکار و وقت صرف ما بخواج خود نماید پس نتیجه این خرد بود و خفت سستی کار
منته خواهد شد چرا که وجه دیگر برای اندکی این اسباب ضروری ندارند و در
خداست و کبار و خرد خداست و سرکار ضرورت نواری کنند و استخفاف را هم ضرورت
و آنها همه غیب و باج گذاشتن است این هم فایده است درین صورت هر قدر کار
خواهد بود آبادی بیشتر خواهد بود و ضرورت است که خیرات از کمی مقرر نمایند و نقصان
کمی

کجاست جراسی هم که مردم رو کار داشته اند سرکار باوشتی و خزانه عامه
 نقلی است همه آنها داشت بعضی منتهو و نهاده و البواب بر ملک افزوده بودند
 که تا حال هم از منون محبندی وصول تحصیل منتهو درگاه کفایت و حقیقت
 معبد امی یک ملک را طلبیده ملاحظه فرمایند همه متکشف خواهد شد و از این
 جادریافت فرمایند که سنی برین در ملک و قسکه صاحبان عالیشان نام
 زیاده می یافته نوکر زیاد داشته و خولی گرایه پیدا اند چه قدر از این من خولی
 گرایه برورش می باشد نه محال دارد و زکیمت همه صاحبان کم شد و اما وی
 ملک هم تفاوت و در محصول سرکار هم نقصان و جو علی با هم بی گمراهی
 قدر و منزلت نموده است اول در کس داون مردم هیچ قدر زیاده نداشتند
 نالشی دارند ملک جاو زمین بعضی غبار برای ادای کس نداشتند و بجه
 بخورده را برداشته هیچ فایده در رعایا نداشتند است اگر خبری دیگر را اصلاح
 کار گاه بوشان این حکم شده باشد امر است ببلعه و الا و کمر هیچ فایده متصور
 نیست چه مال دارند که تجارت میکنند همه محصول داده اند خبری نمانده
 که بر آنها گران باشد و ظلم تصور نمایند و نیز نقصان آنها نمود چرا که مالی را هرگاه
 میبرد خسته و نیم رو به محصول فی صدر را بر خیزد و تا رجلاسی و گندی گری اضافه
 نموده سفر و خسته و مردم هم کمال خوشی و خوبی میخیزند و نیم رو به در صدی
 چه قدر نقصان خریدار دارد و اس محمول به هزار بار خیزد از آن تقسیم شد و بجه

داشت مثل شهور که دس کا لاطی ایک کا بوج برای بود اگر نقصان
نمود مگر بهتر بود مان جت که مال خود تا بجل کشی از بلائی دریا می آوردند که
که رای تحصیل محصول از اینجا می برد و در دایب ابادی چون که ان
جایا بکین سود اگر ان می اند مال آنها بنشیند محفوظ میماند بحال بنشیند
تطالع الطریق و در راه می شود و دست و پا در آن و لاچار آنها را ضرر افتاد که در
اندا از و سبب می برد و خود داشته باشند در صورت نقصان سود اگر و غیر
نقصان سود کار نمی است و همچنین اگر تمامی جزویات را بنویسم و خری خواهد
لیکن خبر بود ای صبح چون اسفند خرموده بودند بعد از آن که از بسیار
از کل خبر بر آورده تجارت ما کامی و حرارت بی خبری از آب لال زبان
یعنی سخن اطفال و تسکین دادم خدا حکم دینی فهم را سطر سازد

18 July 1951
From New Bond St. London
The name is written in the margin

2nd 13 July 1791

From Meer Bent Ali Khan

The paper is written by Atmaram

68

rec^d 24 Nov 1792.

Mr. G.

مقدمه اول ملازمان حضور را حق تعالی حاکم و داور رسیده و بقدر
یکی صاحبان انگریز دویم قوم مسلمان سیوم قوم هندو انیمک نموده
و مثل ملازمان در مرتبه و افتداری کسی از سرداران در انیمک نیامده اند
چنانچه وقتیکه ~~آنوقت~~ اوازه تشریف آوردن ملازمان در انیمک
گردیده نجدای وحده لاشترملکیه قسم مردمان مظلوم و کینه در دل خود
بییقین میداشتند که بهیچ نوع کارهای خیانت و بی دینستی نکرده ایم
خوش و خورم و شادمان می بودند و تشریف آوردن ملازمان را
بعقد انکشت می شمردند و مردمان ظالم و بد دینست و خیانت کار
علیهذا القیاس ناخوش و منگوم و مهموم اوقات بسر می بردند
و مردمان دینست در و خیانت کار و ظالم و مظلوم را بییقین تصور
که احوال عدالت و خورسی هر یکی مطابق اعمال آنها خواهد شد چنانچه
هرگاه بفضل الهی ملازمان زینت افزای مقام کلکته گردیدند و هر
بار بایست شدند و حسن اخلاق و بی طمع و عالی همتی ملازمان

بقرینه و قیاس دریافت نمودند زیاده تر یقین خاطر همه ما گردیده
 که اهل بند و بست این ملک و دادرسی غریبا بتجیل و عجیل بخوبی
 خواهد گردید و نه الواقع یقین خاطر مردمانست که بفضل الهی همین
 خواهند شد لیکن چون ملازمان حضور بسبب مشورت وقت درین امور
 قدری توقف فرموده اند مردمان این ملک استوه آند و گاهی خیال
 مینمایند که ملازمان حضور را انیتهم معلوم گردیده است که مردمان
 این ملک بامیت و آرام تمام هستند و گاهی تصور مینمایند که همه مراتب
 معلوم حضور گردیده لیکن تدارک آن بجز تدریج نمیتواند شد و گاهی
 خیال مینمایند که لا و صاحب از انتفاع این ملک اصلاً و مطلقاً گار نمیدارند
 در مضرت احوال ملک و خوابیده مدت ممتد آید به خاطر مبارک
 آورده اند که در تدارک این امور است اکثر مردمان سابق و حال بد
 خواهند بود و چه ضرور که دماغ سوزی نموده بسوال و جواب هر کی
 خود را آلوده کرده شود هرگاه اتفاق رفتن ولایت خواهد گردید

بالکان وقت انجام گفته خواهد شد بعد ازین صاحبان مالک آنچه
خواستند باشند بنمایند بر صورت خیال های متوعه در خاطر مردمان
در آمده بسیار متزلزل اند در مصورت عقیده مند به سبب و جهت
و بحث پیرا خواص خود و بلا شکایت احدی برای نیکامی حضور
و رفاهیت خلایق بعضی مراتب عرض مینماید امید که در دفعات
ذیل غور فرمایند آنچه بنیاط مبارک آید بعمل آرند لیکن فدوی از فضل خدا
کریم و فضل حضور امیدوار است که در باب بهتری این ملک مطابق
مشورت وقت ملازمان حضور بدل متوجه شوند و بند و بست این ملک فرغ
مردمان بطوری فرمایند که نیکامی حضور تا مدت مدید بماند

دفعه اول ملازمان حاکم سه فریق که بانه الصدر نوشته شده است
در مصورت لازم است که عدالت و انصاف و غور و در داخ
فرقه صاحبان اکثر نیز مطابق فرار غور و حسب هر کی بفرمایند و در وقت

و نمودار و گستره و پرورش بر طبق حوصله و مراتب مردمان
 این دو قوم جاری دارند اگر مکی طایفه داد و انصاف و غرور و برد
 و هر دفعات بهر سه فریق خواهد کرد دید هر انبه انظم نمیتواند ماند و تضابط
 احکام این قسم نظیر این که کسی از سه فرقه از حکم حضور سببی نماید
 در صورتی که کسی احراف نماید تا در آن سه انفور بعمل آید

اینکه سبب های چند که در تحریر آن شکایت و بگوئی هر سه فریق اینک
 میشود جواب و اینتر کرده و ضرورتی که ملازمان حضور باز پرس آن بنشیند
 لیکن نشان غم که بلند حوصله ملازمان آنست که در حال همه سرشته تا
 باری که از مدت در تملک جابست علی الخصوص اخذ زر کار سازی تا
 بجا مطابق مناسب موقوف شود و حقیقت اینکه ملازمان برای دریافت خود
 نظر بر نفایس اینک متورم نموده اند که از احد من الناس انتفاع خود
 نباید کرد و هیچ خبر از نقد و خس و تحایف سهل از کسی نخواهند گرفت و احدی

از تابحال حضور هم نگیرند لیکن مردمان سه فریق ایمان بد امور مدت
استند نمیتوانند که خوارق مدت مدید را هم کسی یکبار که بگذرانند مگر بعضی
مردمان بسبب قرب حضور و بد نظرها و خداترسی و با قسم حفاظت این
نموده اند لیکن در حقیقت این است که بدون زر کار سازی بطور مناسب
انجام کار هم نمیشود و ملازم حضور بقضای دورانیشی انقیاس تدبیری فرمایند
که در مقصدات فیما بین هر سه فریق زر کار سازی مطابق کار معنویانه باشد
بگیرند که سازش کار هر یکی شود و موجب اتبری کار با نگیرد و دو اینها عالمه باشد
و مستور سابق که در انوقت هر سه فریق صدر و مفصل را این امر کلو گیر شده
احتمال نباشد این معنی موجب انتظام کلی هر سه فریق میتواند شد لیکن این امر به تنه
حکم سخت و باطل نمیتواند کرد و در یافت این سرشته بد که زیاده از حد است
معقول ناقص می آید که باین قسم میتواند شد آن اینکه در بور و چهار کس
یک یک سه و دوازده ماه یکوقت در کجری خالصه بلا ناخره نشینند و حکم حضور
شرق نفاذ یابد که بر هر کس که در مفصل بحال شده باشد در خالصه شریفه

ظاهر نماید که آن قرار واقع خواهد گردید بعد از این صاحبان پور و
مطابق دوره پروانه اظهاری و چستی های اظهاری هر سه فریق جاری
در مجمع ملازمان حضور یقین تصور نمایند که در اندک ایام این سر رشته به
که در اس رئیس همه سر رشته بدست بسیار کم خواهد ماند و هر قدر که بایستی
خواهد ماند با نقد خالی از کار سازی طرفین خواهد گردید و هر آنکه که احکام
بنام کار سازی اتری کار را می شود رخص خواهد گردید

بند دوم درین شهر کلکته ما هم معامله اراضیات و تجارت و غیره
بسیار است لیکن سر رشته عدالت که بسیار کوشیده و عدالت و یونانی که مستور است
بی خرج زرا بهر دو جانبش نمیتواند شد و در صورت غریب حق خود نمیتواند
شکایت یکس دعوی ده هزار روپیه بر یکس بطور امانت یا قرض بسیار
واجب میدارد و شخص مدیون با وصف وسعت و رادای آن تامل
و صاحب زر سه مایه خود و دیگر هیچ نمیدارد که پیش حاکم خود چه عدالت داده

نامش نماید در بنصرت با وصف بودن ده هزار روپه بسبب عدم داد
 مفلوک شد و در صورتیکه آن صاحب زده هزار روپه بدیون یکجری قرض همان
 دیگر بوده باشد و مهاجر مذکور نامش کرده این دیون را در جبل خانه قید
 ساخت بچاره بسبب بی مقدوری از جان هلاک گردید انقیام معامله
 بسیار رو بکار می نمود در بنصرت لازمه شفقت و فضیلت اینست که فوج
 عدالت که بجز نامش از فریادی میگیرند موقوف شود بلکه عوض این ضابطه
 اطلاق از مدعا علیه جاری شود و بعد انفضال مقدمه کسیکه تقصیر او شود
 از وجوب یا نه و رسوم سرکار که بجز نامش میگیرند بعد از این بگیرند در بنصرت
 سرکار اصل نیست لیکن رفاهیت خلق بسیار میتواند شد و رسوم سرکار
 اگر وقت نامش و بعد از رفع نامش در سرکار بگیرند تا هم نقصان ^{منت} سرکار
 زیر که آنرا این تر در سرکار داخل نمیشود که از آن کفایت معبر سرکار میتواند بود
 در شهر کلکته و مفصلات قطاع الطریق و شجونه و در دی بسیار میکرد

اینجی موجب خواستهای ملک است تدارک انجی مناسب باشد
 بشورت مشاوران امورات ملکی بقسمی فرمایند که در شهر و مفضلت
 امنیت کلی حاصل آید بیشتر در کلکته نورش دزدی بسیار شده بود
 انوقت کورنشتین صاحب بندوقی از شاخ فرموده بودند و یک
 نقشه جوگیراری و حفاظت تحریر نموده گذرانید چنانچه کورنشتین صاحب
 آن نقشه را از راه مفضلت جاری فرمودند از انوقت تا مدت ^{آنرا}
 دزدی و شیون نمانده ای ملایم حضور مالک اند باندک متوجه شدن روع و دفع این ^{مکرمات می تواند}

درین شهر کلکته تگس شتر نبود و بعرضه قریب گردیده لیکن اگر از مکانهای
 گرایه که بسیار است و از مکانات سکونت مالک مکان تگس متوقف
 کرد و جذان موجب نقصان سه کار نیست زیرا که در متور شدن تگس
 دولت مند این شهر اکثران اصدات مکانات با وصف ضرورت
 متوقف نموده اند و غریبا اکثران ترک سکونت شهر نمودند و هر دو ^{صورت}

موجب کم آبادی شهر می تواند شد اول بسبب عدم احوال مکانات
در کارهای درو و دگران و مردور آ و غیره فرقه این پشه کمی روداده
دوم مردمان غریبا که گویا لوازمه شهر هستند کم شده اند در بنحوصرت
که در مقدمه تفسیر اندکی غور فرموده یک نقشه این قشقه که هم نقصان
سهم کارچندان نکرد و هم رفع شکایت ساکنان شهر کرد

هر چند درین سال بسبب صدمه طوفان و طغیان آب در بعضی جا کم و در بعضی جا
زیاده موجب نقصان فصل گردیده لیکن باین سبب موجب انقراض گردان
غله و غیره در صدور و مفضلات نمی تواند شد عادل حقیقی برای این
حاکم عادل ظاهر باید ساخته که ساکنان ملک هر یکی با اختیار خود مالک
تجارت و انتفاع و خرید و فروخت حسب دلخواه مطابق عرض و مطالب
خود مالیه مناسب گردان نتوانند و تاج و پشه ها و مهاجران انتفاع خود را
زیاده از حد ننمایند و غریبا با بحال نشوند حاکمان وقت تدارک این معنی

همیشه نموده اند و اینمغ را موجب آبادی ملک و کفایت سرکار
 تصور نموده اند و این روزگار را نیز غله و غیره و گران قیمتی ملک
 غرابی ملک را که اکثر همین فرقه غرابهاستند غارت ساخته و سیوای
 این به اشرفی که گاهی نموده موجب نقصانی اکثران گردیده هر چند ملک
 سرکار بقیمت سنگین فروخته شده است تا هم اگر مهاجرن موجب
 از خود کنندگان ملک را به بدست آن تجارت گرفته بفروشد نسبت
 اینوقت البته از آن میتوان شد و نه بجمعه زها بیت غراب میتواند گردید
 و در به اشرفی انتفاع سرکار اصلاً نسبت صرف تباهل حضور این بد
 تازه خواب کن ملک میکرد و در مفصلات مستاجران و تعلقه داران
 از آنکه در سرکار داخل میسازند تا هم معامله به و صرف کی میسازیم
 جاریست که موجب نقصان کلی مستاجران و تعلقه داران میشود و آخر
 این نقصان بر رعایای غرابا بر میشود و موجب کم آبادی ملک
 میگردد و اگر ملازمان حضور متوجه شوند این بدعت هرگز نمیتواند ماند

ملازمان حضور مالک اند تدارک این مراتب بسیار ضرور میشود

ملازمان حضور بخیریه نزع در معامله تجارت کفایت لکوک کمینی نمودند
اگر بختی ملک و ایقون ملاحظه فرموده بخیریه اصل صرف تباری مال و داد
ملکیان و کشت کاران ایقون بفرمانند بعد کفایت کار پردازان و مالکان
اینکار کفایت کمینی زیاده از کفایت نزع تجارت میتواندند و تحقیق
این دو دفعه بسیارست باندک متوجه شدن ملازمان حضور از خود ظاهر میشود

رای و تدبیر ملازمان حضور از تمامی باشندگان سه فرقه این ملک عالیت
در اجرای امورات و آبادی ملک بجهت مقرر خواهند فرمود بهتر و مستحسن
خواهد کرد دید لیکن مطابق راه و رسم این ملک باج ای بند و سب و آباد
ملک در مزاج مبارک استقرار یابد غالب که بهین اقبال عالی آبادی ملک
و تحصیل خوانه و کفایت کمینی و رفاهیت رعایا بخوبی میتواند کرد و تحقیق اینست

بمقدور بند و بست ملک که تعلق از اراضیات دارد و سیوای این سایر آنرا
 بیکطور بند و بست مثلاً سرسری وصول ساله و چهار ساله و پنج ساله و یا
 ده ساله یا بست ساله برای تمام ملک بهتر نمیتواند شد جایی هست که مطابق
 جمع وصول سرسری احاط است و بود زاید دارد

بنده بیستم در بنی در بند و بست سرسری نقصان سرکار نمیتواند کردید
 و در جابر مطابق بند و بست سرسری هر قسم در ملک جا بداد نیست و در بنی
 بسبب سر بر راه زربند و بست موجب ویرانی ملک میتواند شد علی هذا لقیاس
 در بند و بست زمیندار که تمامی ملک خود بند و بست زمیندار شود یا بالکلیه
 مستاجری و سزاویله و عهده داری کرد اینمغی هم برای ملک و سرکار
 خوب نمیتواند شد مناسب است که ملازمان حضور از هشتینان واقف کار
 و کار کرده های صدر و مفصل این ملک که بارها کرده باشند و حسب ظاهر
 مردم آدمی و ابر و طلب و با غیرت و کار گذار که خوف اثبات در ذوق کوی

بخود داشته باشند احوال یکیک محال واقف شوند و بعد دریافت
 بند و بست حسب حال محالات بند و بست یک ساله و دو ساله و سه ساله
 و چهار ساله و پنج ساله و شش ساله و ده ساله بفرمایند و نیز مطابق ^{مقتضای} در بعضی جا
 بند و بست زمیرداری و در بعضی جا بستاجی و سزاوی و عهد و در بعضی جا
 و در همه بند و بست کار را بدست مردمان کارگذار مطابق تجویز صاحبان بود
 و مقصدی خالصه مقور فرمایند که کار را بدست سفارشیان و نوکران و آب
 الرعایت کسی به انتظام نشود و تمامی محالات بنگاله و عظیم آباد را چهارم
 نموده بدست چهار صاحب بود بدهند که هر یکی نقش بند و بست خود را
 از واقفیت خود و واقف کاران خود تحریر نموده بحضور ظاهر سازند
 اگر پسند شود بقره و الا حکم نانی کرد که نقش دیگر کرده بیاورند و نیز صاحبان
 ضلع حکم رود که این صاحبان هم مطابق واقفیت خود را و مردمان واقف
 نقش بند و بست ضلع خود را بحضور بفرستند اگر بپاس حکم ولایت که بند و بست
 نمودن باز میدار مقدم است مضایقه نیست نام بند و بست زمیرداری

در همه جا باشد لیکن جائیکه عهده زمینداری کار گذرانند آنها با اختیار
 خود وصول و تحویل نموده باشند و در جائیکه زمینداران مع عهده کار
 گذرانستند آنها معرفت مستاجر و سنه اول و عهده دار خود بند و بست
 نموده مالکداری کرده باشند زیرا که اجزای وصول و تحویل ملک
 در همه زمینداریهالیه رسته اجاره داری و غیره مطابق ضابطه وصول
 و تحویل جاریست اگر مطابق آن از صدر خواهد شد متکفل مالکداری سگار
 این مردمان عهده دار و سنه اول و غیره زمینداران با هم میتوانند ماند

در بند و بست ملک صاحبان ضلع مبت و گرس و دیوان کموتیه ضلع
 مبت و گرس بسیار مردم کار گذار و ابر و طلب و در صدر صاحبان
 بودند و نا و عاقل با هم متفق و متصدی مردم ادبی و ابر و طلب
 مع عهده کار کرده ضرورت بعقل ناقص می آید که رواج دیوان کموتیه
 تا عمل کموتیه کبندی مروج است لیکن اگر بجای دیوان بنام تحصیلدار

یا این متورنوند و تعهد مالکداری و مجلکاً مطابق ضابطه نویسنده^{از آنها}
در این معنی بسبب دیوانه یک نوع خوف عدم وصول زر رسم کار^{مانده} میتواند
و زر رسم کار بخوبی وصول میتواند شد و هر کس فاکس در خواستگار
مثل دیوانه کپنی بسبب باز پرس آئینه نمیتواند کرد و فی الواقع هرگاه
انکس تحصیلدار با این مجلکاً و تعهد بحضور نوشته خواهد داد این بسبب
سه رشته مفضل را بسبب باز پرس مطابق سه رشته بخلاف سه رشته
دیوانه البته خواهد داشت و الحال که دیوانه های کموتی متوراند اینها را
هیچ خوف امورات سه کاری نیست در بنصورت کاغذات سه رشته ام
بخوبی میتواند^{ای که} سیوای این حرفهای دیگر بسیار است که تحریر آن موجب
طوالت کلام میشود و اگر مرضی حضور خواهد شد مشورتاً تحریر میتواند نمود

در اینجا چند لک رو به بنام من هره معنی زمیندار یا متور بود و الحال^{نست}
درین امر لازم میشود که احوال کنجایش و جابدا دایم حال و احوال^{ست} برود

هر یکی دریافت فرموده مطابق سد رمق هر یکی بحال و باز یافت
 کرده شود اگر یک حکم بر همه کس جاری باشد برین قوه بسیار سختی
 میگردود و اگر ارشاد شود که در سالها سکه مشاهره مقرر نبود آنها مطابق
 آن سال چرا که مالکداری نمی نمایند از خرق خلاف قاعده و بموجبت
 لیکن آبادی ملک در یک سال بیک انداز گاهی نمائند و نمیتواند ماند
 اگر نسبت آن سال که مالکداری سیوای مشاهره مقرر بود احادیث را
 ملک شده باشد سر براه بگوته میتواند کرد و بدین مقام زیاده تحریز نمودن است
 خود ملک اند

مردمان اصل بنگال اوک بنگه از بلاد دیگر صد سال دوا بملک بود پیش
 خود مانده اند بسیار مفلس و مطیع و رعایا فرمان بردار حاکم تواند
 مصداق انیمنه اینک حاکم وقت این ملک از ابتدا غیر اقوام این ملک همیشه
 مقرر شده اند لیکن گاهی کسی از مردمان این ملک خلاف مرض
 حاکم وقت و سر بچی ننموده و در حقیقت طاقت و توانای انیمنه

نمیدارند و تمامی مردمان این ملک با وصف تصدیقات شایسته در ملک
دیگر رفتن نمیتوانند و نمیروند و گذران اوقات بسیاری خود را بهشت بگویند
و کسی بکار تجارت و کسی بکار و خدمت حاکمان وقت و کسی بکار
زراعت و کسی از اراضیات انعامات حاکم وقت مثل خیرات و برهمن
و مہتران و امیر و غیره و کسی با مهورات زمینداری و تعلقه داری و غیره
بقدر مراتب و حوصله میکنند و بهین عنوان با گذران اوقات خود را
نموده باشند و عای از دیار دولت و جاه و حشمت حکام سلف و حال
مشغول بودند و هستند بخند می میکردند که در همه وجوئات و جکدران
هر یکی که سبب آن بسیار است و درین مختصر کنجایشند بر نیست تحمل گردیده
چنانچه بعضی ساکنان این ملک که با یام قریب بود با شش این ملک اختیار
نموده بودند با طراف و جوانب سفر اختیار کردند و اکثران که بود با شش
خود را از دست میدارند نمیتوانند که جائی بروند هستند در مضورت
لازمه حکومت و ریاست است که ساکنان این ملک را محض دولتخواه و مطیع

و واجب الرحم تصور فرموده از راه کمال لطف و تفضلت شفقت
فرموده حسب حال هر یکی مطابق اوقات سبزی و بقای حیات
اینها پرورش فرماید و مثل ضابطه بادشاه اکمل نیز و کبزی برداشت
نظر داشته

بنده چهارم ~~هر فرتنه ای ملک مد نظر دارند~~ هر آنکه این معنی موجب ایام ملک
و یکتا مراد باشد و آنکه نیز و کفایت میتواند بود هر چند حسب هر انتظام
این قسم امورات بسبب قلت ایام تمام و کمال نمیتواند شد لیکن
با جوی خرد دفعه که در ذیل تحریر میشود موجب یک نوع رعایت میتواند
گردید امید که در نتیجه غور و تعقل شود

احکام عدالت آنچه از حضور در کتاب تحریر شده است بروی کار عمل آید
درین معنی این قسم حکم مستحکم باشد که درین امر رعایت احدی منظور نباشد
و خبرگیری هر نوع این امر همیشه و هر وقت میشده باشد و گرفتن زر و جوب
از فرمادی که بانه الصد ^{بنده مطاع} نوشته شده باشد

مقابلہ برداشت صاحبان اکثر نیز کہ الحال از فریق حاکم وقت و یہ نسبت
مردمان ایملک عمدہ و معتد و مقبرستند بجای دہ حصہ یک حصہ بر
مردمان ایملک علی قدر مراتبہم منظور باشد
ہندو بہت زمینداران و تعلقہ داران مطابق کتبائش ملک کہ دد
و حسب حال زمینداران و تعلقہ داران وغیرہ یکچہری انیتہر متور شود
کہ زندگانی میتوان کرد و بلا خلش می یافتہ باشند

در حد نوکر پست و تجارت پست و غیرہ باندازہ ہر کی بل اخذ نیک کار و بدکار
انیتہر تفضلات منظور شود کہ ہر یک پستہ داران اندک اندک بکار باشند
و کہ داران خود مطابق وقت نمایند زیرا کہ حاکم وقت را حق تعالی مثل
پدر در دمنند در حق ہر یک پستہ داران ہذا ساختہ در منہ صورت خبر گیری
و بدورش فرمودن ہر نیک و بد بقدر امتیاز کہ بیکان از نیکان نامند
و بدان اختیار بد کردن نیابند ضرورست

در باب اراضیات انعامات حکام سلف و حال باین تعقل
 غور شود که گنجینه از وجه حاصل اراضیات انعامات صرف
 خبرگیری وارد و صادر و مدارس و مقابر و تهاکری و خبرگیری
 مسافین و مترودین بنمایند و گذران خود را از کتاب دیگر میکنند
 اراضیات سابق و حال این فریق نظر با جوی امورات خیرات
 بستور سابق رعایت فرمایند و گنجینه از وجه حاصل اراضیات
 انعامات صرف اوقات بصری و شکم پروری مثل مردمان ناکار و
 وضعفا و بیهوده و بیگانه بنمایند بر احوال بیدست رس اینها ترجم
 بسیار ضرر و روک نیک از وجه انعامات با وصف اوقات بصر
 خود بقتنون و شیوه و اقسام دیگر خفیت از دیار دولت جمعیت میدارند
 در باب اراضیات آنها کی نوع عدالت انقیص ضرر که آنها از امور
 خود بجا بجا هم نشوند و کی نوع شکایت سرکار هم نباشد و در اراضیات
 سابق که حکام پیشین انعام فرموده اند با وصف بودن و از آنها

قوی تنقیح و تجویز بموجب این عدالت موقوف فرمودن خایه
 از ثواب نمیتواند بود و احکام در مقدمه اراضیات حکم حضور حاجبا
 بنام صاحبان ضلع و حاجبا بنام زمینداران شرف نفاذ یافت
 در این صورت در مفضلات بر غریب سبب کاغذ طلبی بای اسامی دار
 تصدیقات شایسته میگردد و اگر ملازمان حضور اندک متوجه شوند و رحم بر حال
 غریبان نمایند تا اذیت غریبان رفع میشوند طریقه این است که در صدر
 تنقیح این کاغذات شود و از آن سبب کاغذ طلبی است بعضی که صاحب
 استعداد هستند و کلاهی آنها پیش مردمان مصدر بکجه است
 حاضر شده مطابق فرمایش حضور سه برآه نمایند هر چند ملکته از اکثر جا
 مسافت بعید دارد ولیکن تا هم به نسبت مفضلات رفاهیت غریبا
 خواهد کرد دید و در زیارتی اغواجات بسیار کم خواهد کرد دید و اصل
 حقیقت اینست که زمینداران و عمه زمینداران ازین فرقه واجب
 الاستحقاق بسبب رعایت حکام وقت که لشکر دعا داشتند

مراعات فرموده اند چندان خوش نیستند در نیصورت
 یک کس را طلبیده موجب اذیت نمیشوند الا کدام کاغذ است
 که در دفتر خانه زمیده از نیست همچون کاغذات کهنه را یکجا کرده باشد
 هیچ اهلکار و قضیه بر غریب نمیتواند شد از احکام حضور که احکام
 در مفصلات است کفایت کار بعد ازین آنچه شود لیکن احکام
 ضارت کلی غریب و کفایت نمایان اهلکاران زمیداران
 و غیره میشود ملازمان حضور مالک اند باندک توجه همه مشکلات
 آسان میتواند شد بتعاضل قلیل آسان مشکل میتواند گردید

اسباب بسبب کرائی غله و صدقه طوفان و کثرت باران احوال ملک
 در اکثر جا بسیار تباه است در نیصورت باینکه ملازمان حضور
 خبر گیری مفصلات نبظر ترجم فرمایند موجب غریبای حال
 و آئیده بسیار خواهد گردید و انیمعنی موجب نقصان کبیری البته خواهد

این چند اشعار بسبب دریافت حضور مختار از مختار محلا تحریر نمود
اگر مرضی حضور دریافت خواهد کرد دید مشر و کا و مفصل بسیار
راست و درست بقید قلم آورده بحضور ظاهر خواهد ساخت
زیاده حد ادب ندید آفتاب دولت و اقبال تابان و درخشان

در سر مرشد ابایم در دربار الاماره ناظمین بحال ابایم که عداوت مستغنیان و گرفتاری
و تنگی و گرفتاری و قطع الطرقات و غیره چند کجاست که تفسیر هر یک بحکم و مقدمات
هر یک بحکم و در این فواید نوشته میشود

الک کجاست عداوت العالیه نوع جمیع مقدمات مستغنیان و جمیع مقدمات فصاحت
تغییر در آن کجاست انقضای میشود و مندر مقدمات ای کجاست در نوع یکشنبه روز در آن
بهره بخور ناظم و قریب و وقته فاضله و مفتی و از باب در خدمت و لایق نگار
سوانح نگار و فواید و کوفی با نند حاضر به بجهت و در کجاست یک در این و غیره بدر ماه
و صدر و یک نایب در این و غیره بدر ماه و نجات و یک نایب نگار بدر ماه
س و یک نایب بدر ماه و یک نایب و در این و غیره بدر ماه و نجات و یک نایب نگار بدر ماه
و نایب و یک نایب و جاد و یک نایب از حضور و کجاست و در این و غیره بدر ماه و نجات و یک نایب نگار بدر ماه
و یک نایب و در این و غیره بدر ماه و نجات و یک نایب نگار بدر ماه و نجات و یک نایب نگار بدر ماه
و در این و غیره بدر ماه و نجات و یک نایب نگار بدر ماه و نجات و یک نایب نگار بدر ماه

و یک کجاست عداوت العالیه نوع جمیع مقدمات مستغنیان و جمیع مقدمات فصاحت
تغییر در آن کجاست انقضای میشود و مندر مقدمات ای کجاست در نوع یکشنبه روز در آن
بهره بخور ناظم و قریب و وقته فاضله و مفتی و از باب در خدمت و لایق نگار
سوانح نگار و فواید و کوفی با نند حاضر به بجهت و در کجاست یک در این و غیره بدر ماه
و صدر و یک نایب در این و غیره بدر ماه و نجات و یک نایب نگار بدر ماه
س و یک نایب بدر ماه و یک نایب و در این و غیره بدر ماه و نجات و یک نایب نگار بدر ماه
و نایب و یک نایب و جاد و یک نایب از حضور و کجاست و در این و غیره بدر ماه و نجات و یک نایب نگار بدر ماه
و یک نایب و در این و غیره بدر ماه و نجات و یک نایب نگار بدر ماه و نجات و یک نایب نگار بدر ماه

بلا بولیت بدار و غم عدالت دوانی سپرد و دار و غم عدالت دوانی
بعد پنج روز مقدمه شد آنکه بحضور کسریان می بود بکار و غم عدالت دوانی
لامقدور بکار و غم مستغنیان نبود و در راه دین و غم عدالت دوانی
پنج کار بست و یک حجره در راه می شد و مردان در حجره بست و نظر
ناظر بود و در حجره اطلاق نبود

سهم در دلد الفضا هم غم مستغنیان جبار می شد و از حضور ناظم مقدمه برار
نحوه بقاضی سپرد می شد و در راه قاضی و غم قاضی که می شد و از حضور ناظم مقدمه برار
قاضی از کربلاست میافر و آنکه از امرت حاج محمد که یکچیز کار می شد و از حضور ناظم مقدمه برار
و احتساب سجا هر روز به در خانه مالشاه داخل می شد

جهانم کچهر فوجدار در شهر بود در آن کچهر و تنگ باستغاثه مستغنیان
و میان میفرست سوار آن و تنگ اظهار می فرست و آن برین فیح که آنکه حضور
فوجدار ظاهر می شد و فلان جا بنحو یا قطع الطریق یا خن شد آنکه برار گرفتن و
پیدا کردن اینها و تنگ اظهار می فرست و در کچهر یک فوجدار و یک سنگار و
در حجره و منشی می ماندند و در راه آنها می فرست و مردم در کچهر
از طرف ناظر به غم و راه با سبب در تنگ می فرست و اطلاق داشت

و نیز جرمانه و شکارانه و اخلاص کفنه از مروجوات مبالغه خیر میسر میسرید

بهم کجاست کویا شهر مرد و بلد در کجاست هم موصی مستغنی در مقدمه نو و کوی
مقدمه فعل شیع زنا و غیره جابر میشد در کجاست هم یکس کویا و یکس کار
و چند خور و کفنه و در کجاست هم نام و مسایل در چرخ میفتد و همه از نظر ناظر
می بقیه و اطلاق و لغات میشد و جرمانه و شکارانه و چونهای میگویند از مبالغه بابت مبالغه
و اخلاص و عابد میگوید

در دفتر ناظران اینهمه کجاست در شهر و کویا و موصی و فوجدار هر یک ضلع یکدرو
براهه مع چهل ساعه و در یکس کار بد راه بسته رویه با سه رویه میسر و
مستغنی که نف متعده و فوجدار استغنی میگرداند از لایه و غمی میسر و او بخیر
میگوید و فیصله مع و هر چه در مفضل در کجاست از اطلاق و جرمانه میسرند و در کجا
میسرند تا و قمر میر و جعفر خان بهی نوع کار جابر میشد و همه کس میسرند
هر کس در مفضل است میسرند حضور ناظم ناظم میسرند مقدمه او در عدل العالیه
انفصال یافت هرگاه در نشانه میر و جعفر خان فوت کردند و نولد مظلوم خندان
شدند و علقه دیوانه صیحات یکپنه انگیز نفر یافت و مستر یک صاحب در
موت جلیل مختار کار ماندند نولد مظلوم خندان و یک صاحب با اتفاق در کجاست
دیوانه داشت که عالم را منصرف و در راه جمع علم و ادب و دیوانه شد و رویه

مفرکه و بنا نهادن که همه مقدار در یک کمر فیصله باشد و خود را و کوفل شهر که اسب
دزد و خونا و خون را در کمر سازد آنرا هم در یک کمر رجوع سازد و درین کمر بخوبی
اینهمه شده باشد چنانچه از کمر عدالت دلو را در سنگ بطریق میان همه قدر و
سکنه روانی و میدان و رجوع و جاکام و بر چهار پیکره در آن توفیق و کلکتری کلکته خارج
از خانه نمود و رفت و لاطلاق و رسوم و چون نه و جرمانه و غیره منوع بود و بتقدیر راه
باز را مقدم فیصله شد و بخیج شش در راه در تمام راه هر دو پیکره هم باشد
کار بخوبی انصراف می یافت در آخر شش اسب یک صاحب و منفرد چنانکه سازند در اسب میان
در آمدن از بهای کپور و پوریه و دنیا چپ و در یکپور و سلسله و چنانکه در و نشن و و میر
و جبر و محوش و و به سکنه و به توریه و به و وزیر بار از خراج است که و تحقیقات
این منتهی شد که در هر ضلع یک کمر عدالت مفرقه در صورت در هر جا
یک کمر مفرقه که در کسی فاضل و محکم کار کرد از کمر بخوبی در راه بجهاد و جهاد و
و یک کار و یک شش و محرر در راه به سکنه و به توریه و به وزیر بار از خراج است که و تحقیقات
داخل شد هر قدر مقدمات همراه رجوع خود فیصله آن نامه را که شود مستغنی و
و لاطلاق را از بازیر بار نشود و کاغذ جابر التماس فیصله آن در راه در عدالت
میرسد باشد چنانچه همه مفصل این دستور بر خود در یکماه مقدمات را فیصله
کاغذات میفرستاد و به همه در راه جمیع عمل عدالت تمام بخالد الوار محال و کلکته

و هزار پانصد و پهلوه و سالده سه هزار باشد و پنج هفتاد و سه هزار و روم و پنجاه هزار مفصل
 پنج نه هزار و صد و پهلوه و سالده کار عدالت دیوانه صدر الاصل میانه هرگاه
 کوز و شش و صد و پانصد و سه هزار و روم و پنجاه هزار و صد و پنجاه هزار و صد و پنجاه هزار
 جدا شده در هر ضلع نفوس یک ضلع دارد و کجری عدالت دیوانه و هم عدالت فوجدار
 مقرر کردند و روم قاضی و محتسب و دیگر ارباب و خدای مبالغه از این امر کار میباشند
 معاف کوه در راه قاضی و مفتی مقرر که آنها را دلا خدای کجری فوجدار و نمودند و نایاب
 قاضی در هر حال معینی نموده در راه آنها کردند بعد از این بهر ضلع فوجدار کوه آورده و مقرر
 و در راه هر یک شش قرار کردند و سولی ای در راه مقرر کردند و حکماء کار آنها
 از کوه غایب کردند و برابر اسپید هر کجری عدالت دیوانه صدر و عدالت
 نظامت خانه ها و دوازده و مبالغه در راه آنها کردند و در هر یک روم و پنجاه هزار
 و روم قضا و احتساب و روم فوجدار و اطلاق و غیره چهار روم و پهلوه و معاف شدند
 چون مقرر شده بود و هم عدالت بیرون حضور صاحب ضلع هر یک مقدمه می توانستند کوه و
 در یکجا جمع نمیشدند و هم عدالت هر یک یکبار بیرون و در هر صاحب ضلع مقدمه
 انفسال مقدمات نداشتند بلکه مقدمه نداشتند و رفع نمیشد و هم عدالت

رفته رفته در ۱۸۲ کار فوجدار و عدالت هزار اب مطف خاسته گشتن کردید و اول مهر
در ماه عدالت روانه و عدالت فوجدار که او روز یکم از تفرس باقی که چهارک
کنز کیم و بیش بابت در ماه علم میگرد و او آن خود که مجوسان و بر کیم
و دیگر اخراج فریب که در و سه ساله میگرد که چه در فوجدار این جمع
که سبب تقید فلا صبر و صوفی و الفضا ماف - که مقدار عدالت
بدستور آنها میکنند و در روز شنبه صبح در روز یکم که عدالت در اختیار
صاحب ضلع بر اوله در عدالت صاحب علم مقرر که علم مبارک در راه بیش قرار تجوز
هر یک صاحب عدالت مقرر نموده در راه هر یک ضلع زیاده از چهار روز و سه معنی شد
در راه لپیدایم مبالغه تفرس باقی و فریب بد که در و سه مع لپیدایم خرم عدالت
و شش یک کنز کیم و بیش در راه معین کردید اگر حساب که نصف خرم در راه
این هر دو علم مع مشار کوم اسبقا ذکر شد مبالغه خطیر نقصان کین شد و خلا
مردمان با این صورت رود که مقدم در طول سواد چهار و در رتبه شش صاحب عدالت
غیر از هر روز یکم که در راه فاصله باید و یک سبب اینکه اول باید مستغنیان
مواقی حکمانه در صد و سه و چهل و سه روز و سه روم داخل نمایند در اوقاف
التماسی داخل عدالت که در و سه با مقدم در اوقاف روم ندارند هزار و یک
خزانه حیران اند و التماسی جابر نیست که با بیستم هزار و یک جابر نشود

و مستغنیان بدلو نمیرسند اگر چه به اکل بسبب موقوفه در راه و حجب و حصر
 عدالت و بواسطه صدور منحصان و غیره و باید دانست که زندگانه در راه و حجب و حصر
 در اخراج جرات حصر بخود شده بیک نام هم مبالغه زاید از انداز خراج و آنچه
 کفایت نکند شود و محکم باشد بدلو رسد و دلار و ربح سرکار باشد در زایل
 موقوفه داشته باشند و باید کردن در اخراج حجب

اول اینکه معامه فیهن و بکنه مقدم رسیدن و اجرایی کار محول امر است که همه کنند اینکار
 که در ملک است و اندازد و هر چه در معاملات این ملک به هر کس که در ملک است
 که در حد کسی از حدین و انتخاب کسی معامه فیهن و دقیقه شناسی خواهند بود هر کس که
 اینکار را بکنند معامه فیهن و دقیقه یا با بیشتر پس همه جهان دیگر را که بنا
 اند و لذت آمدن که چگونه و قافی معامه فیهن حاصل خواهد بود پس بکنند معامه
 شخصی هم اینکار کفایت هر یک صاحب می باید به صورت کار از محکم اینکار معامه
 مانند حجب عدالت و حصر در راه هر چه زاید از هر بار و ربح و حجب
 در راه که زاید در راه کرایه جوی و در راه اول و سوتی برد از وجهه از خوف مسکینند
 سرور باید دانست که اگر صاحبان کوندن را سرور کو با حجب حجب عدالت است

مقرر که اندیشه اینقدر که بخواهد ضلع کفایت میکند چنانچه در دو بار
در راه پل را بعد از هر یک ضلع خرج شود که اگر صاحبان کوچه را فاه خلایق
و کفایت سرکار منظمی است بلکه معتبر معاد فیه که در حجاز در صدر مقرر سازند
با اولاد و خویشاوندان و بوالا معتبر در هر ضلع نفی فرمایند و قسم که آنها
کار نمایند و غیبی و غایب و دفع شود که استوار العمل کفایت سازند و برای
سر کوچه و احاطه آن صاحب ضلع را مازون سازند که کار با آن
انجام خواهد یافت و تخنوت اخراجات خواهد شد

ناظر و نایب ناظر و پیرام که موکرا بدیدارند در ایام ناظران ناظر و معرور معطر
که مردم و ناظر و راه میباشند بخوبی رسوم کارساز و پیرام و نایب ناظر
و ساسان در دنیا و جهنم میباشند در صدر کفایت شده اند و هم مردم
و نایب مردم بخوبی رسوم دنیا و جهنم کار و به نایب آن باشد معرور و
پیرام و نایب ایام سابق بقدر چهار روز بدینکات و جهنم میباشند
و از انجمله کشته پیرام و نایب در اطلاق دلخدا ناید و چون

بیایم از بطریق میان میروند بر این پایه که در این ایام و روز خود توقف میکنند
 لهذا نظر بر فاه خلدی بدار و غم حکم باشد در وقت اجراء و سنگ و چشمت
 در پشت و شکات و چهره نظریه فیه نوشته و در چهارم در سینه
 اسامی را حاضر خواهد که اگر زیاده از معادیر خواهد که روز خود خواهد نوشت
 و نیز از رویه میگوید و انداخته خواهد که از رویه میگوید از اسامیان بگوید
 و بر پایه نقد را که از اسامیان زیاده از روز مفرد چنان بگوید

فخر جهان سر رشته بسته اندر کمر عدالت و بولاد کوچک جدا باشد و در
 عدالت و بولاد کوچک در روغن و یک شتر کار و چند منصف و محران
 و منصف و ناظر و ناظر و بیایم با فوکر باشند از سر رشته در ایام سابق کار
 بنوعی در کمر جمع مقدمات خواهد و کلان الفضل و با فوکر الحال هم تمام
 در یک کمر جمع معاد فیصله خواهد عدالت و یک خراج زاید است
 در شکله فوعدار و کمال و در از عدالت و بولاد و بولاد و بولاد و بولاد

بعد از صبحان عدالت و روانه هر یک ضلع سفر کردند و صبحان عدالت در راه علم
فوجدار کرده و در آن سوار گشته میگردید در صورت از بر اولون خلدقه فوجدار
از دست نوبل بطور کفایت گنجینه چه شد در ۱۱۰۰ و ۱۱۰۱ از کورنر هندی حساب اول
بند و بست که هر عدالت و عدالت فوجدار در ضلع کردند فوجدار کرده و
بنوعی علم عدالت فوجدار در کار فوجدار در صورت از بر کفایت از سامیان موضوع شده میگردید
و کار عدالت هم میگردید احوال بدستور ۱۱۰۰ و ۱۱۰۱ سفر کرده و قسید که علم عدالت و
سامی را بطریق و انصاف میسازد و باقی علم عدالت فوجدار در سامیان
معامله که هر فوجدار در بکینند و عدالت بکینند که فقیه سامیان در کار بهای و مرده
چیز و عدالت به مصالح از بکینند بر باله و علم فوجدار در کرده و در عدالت باقی

در کردی رسوم و صد فوجدار سامی جهت خلدی میگردید در صدر ارقام کفایت ضرور
در تقید کرده و در این دفعه هم بر علم عدالت باقی و کاغذ آمد و راه به حضور میگردید
و از ابتدا ۱۱۰۰ و ۱۱۰۱ موافق حکنامه هر یک ضلع از آنجه از رسوم جمع
حکم از آن نزد در کار و دفعه فوجدار / یعنی بموجب حکم بعد از این باقی
نمود

اینهمه دفعات از ۱۱۰۰ و ۱۱۰۱ در امور و احوال ایام پیشی و تدبیر خنجر از خلدی حال
دستور کار کرده اند و از آن هر کسی با سامیان بدو رسد و زود مفید فیصله

در اسبمان و فرادان هیچ و لغت نشود اگر حکم بخواید نوشته بخوانم و لاجله چیز را کفایت
از اجابت کجاست و عدالت و فواید از مرقع مسکوه

از این که چند روز شد که کاه در راه قاضی بود قضات می کالد و بهار اندر صدر در هر یک می کشی
مقریب خند و او به چوبی یافت از آن میزان بقاضی صدر میرسانند و بهانی میزان نبود در آن
از قاضی باز کرد و خوشی حبس بی رسوم لا معاف که در راه قاضی مقر که در هیچ
فایده از حلال بدستور سانی در هر یک قضات هستند و گرفتاری رسوم بدستور معمول
از این معاف شده چیز شد که معاف رسوم نقصان رقم بقدر در راه نقصان سکا رستم زر
وصول رسومات حلال بدستور است هیچ رعایا بر طرف نشد و چون بدون دولون
قاضی مسلمانان مفصل کار خط می کشند از هر یک رسم بر طرف بخوبی نا حق بمعاضد رسوم و دولون
در راه زر سکار بر باد می دهند در حضور صلاح دول است بدستور زبان به نشی رسوم قاضی و
مقرر که از آن مبلغی بر کار خواجه سید و قاضی در حکم عدالت رسوم حاضر می شود مانند
با چینی سر نشسته باید است از عمرانه و رسومات الفاح و غیره آنچه قاضی حاصل می شود همان
قاضی فرمایند غم در یکجمله فواید از حاضری باشد

و هم مرد و پسر که در عدالت فواید از آن کم اند و کم بدون مرد و پسر که کاه
معمول از ضرورت است مثلاً ایام سبانی مقرر رسوم مرد و بتبعی روز و اطلاق پاهای
مقرر شوند و اطلاق در کار جمع شود تا از موقوفه در راه وجه در راه کفایت شود در امر

از طلاف هم مبلغ سرکار رسد

سیوم مال مغنونه و سرورقم مردم در عدالت فوجدار در آید و هر سال بقوه
میرسد در درگاه ^{الله} حق قدر مال مغنونه و سرورقم وجه قدر مال فلاح و الطوفان و فوئیان در سرکار
رسد و هر مال چند و پنج باعث فروختن و زرقبته ^{الله} است تقیتمش ^{الله} در سرکار
در ملکها رو به از با خبر بر آید و بنفوذ

در خولاک محسوب مبلغ زر از سرکار عظمی علیه السلام فوجدار میگیرند و در مقام
در کم و بیش ^{الله} و غنای و غایده و لایق میفرو و زر سرکار بر آید میفرو که آورکار
خبر گیران و فغان ضرور است

بعد از آنکه در زمین حصه خوبه کنی انداخته گشتار ما و گردانند اندا که زمین حصه از
صدر افزود نمود باشند بجا داشته اگر کسی که زمین حصه زرعیت کم کرد از او بوجوب حکم ^{معدوم} _{معدوم}

در دیهات زمین بنه دیه رعایا و مستطابق نموده رعایت بشود و بوجوب باید که بنه و در موضع زمین
زراعت که بجهت است سوکان در ماه ثور در رعایت که غرناید مولی محبتش که در ^{معدوم} _{معدوم}
و دیگر شد با ^{معدوم} _{معدوم} حصه مادر کرد ^{معدوم} _{معدوم}

ساز و سازها را در قديم کند ايم زمينی نام روشن نموده کم کنند در واقع محض مطلق ^{معدوم} _{معدوم}
حب کنند ايم بجهت رعایا و دیگر بکنند زمينی ساد و رعایا که گشتار کنند اگر کسی ساد و رعایا
زمین خود را ماکت خجمله کنند رعایت دیگر در وقت زراعت کار باید صاحب ^{معدوم} _{معدوم}

ت بهر کانی ^{معدوم} _{معدوم} از قديم رعایت محال است ضبط نموده که رعایت رعایا و دیگر باید که رعایت ^{معدوم} _{معدوم}
در طلب خف زمین در خرد است ^{معدوم} _{معدوم} و بعد منجر وضع باید که رعایت در رعایت ^{معدوم} _{معدوم} زند ^{معدوم} _{معدوم}
تصدیق نقد میداد شد ^{معدوم} _{معدوم}

بر رعایا و خجمنی احوال قوتیست ^{معدوم} _{معدوم} رعایت که رعایت ^{معدوم} _{معدوم} کم میدهند خود را با قوتی که رعایت
کنند و رعایت مطلق ضابطه قديم میگرد شد ^{معدوم} _{معدوم}

[illegible][illegible]

سالمی کمال اتمی و در شام و در غیر معانی که در میان ما جاری اند که هر روز که در آنجا

دکتر می مدر خدیجه بنت جعب ان زمره

۳۳
را حاکم و یک مرتبه بقتضای قسطنطنیه در دروغ منجی عالم بشری که شد و در عهد سلطنت
مصر بمصره بعد قتل انصاری نزد مردم می و صحرای دیگر را که نشود را که بمکه ای که بر و در او و

[illegible][illegible][illegible]

برای هر شش روز یک بار کشتن و هر شش روز یک بار جو بفرمایند
در اعلیٰ راعی کندی و جو بسیار کم می بیند و حکم کند در زمین که در اقلی راعی کندی و جو بسیار کم
کند و بهر حال برای راعی کندی و جو بسیار کم کند و بهر حال باید که راعی کندی و جو بسیار کم کند
و بهر حال کندی و جو بسیار کم کند و بهر حال کندی و جو بسیار کم کند و بهر حال کندی و جو بسیار کم کند

[illegible]

هرگز در اندر تو باغ نازد عیان کندله چهار سال منی در باغ اصفه در آنست که کسب الله محقق
معروف کرده است که در هر قله در آن باغ نوح بر عایا و کلداند

[illegible]

[illegible]

لا دلیل که هر خود و هر که در میان یکدیگر و هر که حکم بر جای خود را میداند که او را

[illegible]

۱۲۰
رعا و تبايع و غير ذلك من طبعه و خلقه و ما به منتهى
مولى الصلوة عليه السلام اتوا باخبار حوالا و موجود در دست تفريح ميمها

۱۲۵
ممكنه و غير ذلك من طبعه و خلقه و ما به منتهى
مولى الصلوة عليه السلام اتوا باخبار حوالا و موجود در دست تفريح ميمها

۴۶
در این مونس حق تعالی و یوم بیکر کا عید کنیز و ملک کام روضه کلاخ مور مخمور لکچر برکت و سحر
بفرستد حبیب خود را در اقله عالمی که هر یک از آنرا در کتابهای مذکور است

[illegible][illegible]

در علمه که مقصود از موضع جمع است و ظاهر در آن که جاه اول و دوم و چهارم و پنجم

و چون که در این مرتبه و میداد و حتم و تالار و کلام کلام ملک و فقه که در این مرتبه
 آن و این در دفعه که در این مرتبه و حتم و تالار و کلام کلام ملک و فقه که در این مرتبه

همگاه که در این مرتبه و حتم و تالار و کلام کلام ملک و فقه که در این مرتبه
 بر کوه و کوه روانه باید خبر کرد و در این مرتبه و حتم و تالار و کلام کلام ملک و فقه که در این مرتبه
 روانه باید ساخت اگر در این مرتبه و حتم و تالار و کلام کلام ملک و فقه که در این مرتبه
 روانه خبر باید نمود در صورت توقف وجه طلب کار و آن زمخودانند منساختن و تعلق
 خود نموده همگاه که در این مرتبه و حتم و تالار و کلام کلام ملک و فقه که در این مرتبه

تجدید تعلیم بعد از این و انعام و کونان و اگر در این مرتبه و حتم و تالار و کلام کلام ملک و فقه که در این مرتبه
 با و سلم که در این مرتبه و حتم و تالار و کلام کلام ملک و فقه که در این مرتبه
 باید در این مرتبه و حتم و تالار و کلام کلام ملک و فقه که در این مرتبه
 حاضر و در کرم باید که در این مرتبه و حتم و تالار و کلام کلام ملک و فقه که در این مرتبه
 از شما باز یافت خواهد شد عامل و حتم و تالار و کلام کلام ملک و فقه که در این مرتبه
 غرض آن مغفرت در کار گرفته خواهد شد

قاعده خرید از این مظهر که در این مرتبه و حتم و تالار و کلام کلام ملک و فقه که در این مرتبه

و غیر دریافتن هر خاتم مبرور و سنی تیار نماید مسدود کنند اگر نه فلم مانده در کتب در
 افزوده هفتده در کتب سیرت و سراج و التور و مومنان و تحفه و غیره اگر نه و تمام یا نه در کتب
 بکد که افزوده هفتده در کتب سیرت و سراج و التور و مومنان و تحفه و غیره اگر نه و تمام یا نه در کتب
 و تبلیغ و غیره در کتب سیرت و سراج و التور و مومنان و تحفه و غیره اگر نه و تمام یا نه در کتب
 میخ و غیره در کتب سیرت و سراج و التور و مومنان و تحفه و غیره اگر نه و تمام یا نه در کتب
 فتنه صدر گرفته بود و در کتب سیرت و سراج و التور و مومنان و تحفه و غیره اگر نه و تمام یا نه در کتب
 رسیده است و در کتب سیرت و سراج و التور و مومنان و تحفه و غیره اگر نه و تمام یا نه در کتب

۴۴

در تعلق شما با آن نوکر محبت تعلق در ملک من هر کسی تفرقه کند بنده محبت
 نوکر فهم نموده در آن یکم کنه الله در ماهه نور ساحت به صبر آورد طلب دانی رسیدن فرمود
 جنس فراموش بر کاوان نوکر فراموشی فکری بخت غرض طلب جنس و زنی بار کفایت
 بوقت آوردن اجناس فی یوم چهار کرده سلطان و وقت بازگشت کاوان غلامان و شکر و
 ساقی باید که چه و نوکر و درم کاوان یک نفر نمایان از طرف مالک کفایت دارند کاوان خانه نشین
 فرمایش هم میفرستادند وقت که کاوان طلب حضور حاضری و فتنه طلعه معبود
 حضور باید که در حضور بر او بار نم نمایند مالک بخیر و بارها و محو صفا علی کاوان کاوان مالک

۲۲
از
نظر

و کند اجازت قلعه را بر وجه حکیمانم دست انجا خواهد نمود و اخلاصی فرج مرتد و قتل نم

۶۶
عالم قلعه اول و منطبق بسته بر عایای و سبیل و مرطبه و راجد و در خانه سکته
و تعلیم تا یکد لود و فغانه یکس عایا و غیره منطبق بسته بر وجه برای قلعه علامه
میشد با و بنام میکان و سبیل تا یکد نایم و مطلق مرقوم صدر و خانه یکس عایا
و غیره همراه گرفته بر وجه قواعد میباشند اگر کسی غیر حاضر شود از پنج قسم و مانده
و دافح است که ندرت حاضری و غیر حاضر و و مانده از دیهات طبیبان کو نواره
روانه حضور میباشند

در تعلیم حوییه کار بار کجری مقررت و ای آن در مکانات کار بار کجری قتل
و علامت اولی و اندیک یک مکان بقدر پست چشم بقاضه پنجاه و سه از کجری
و علامت کار کرده سکونت دارند و مرست سکنت و رخت آن از کار میباشند
اگر قلعه حوییه کار بار کجری شد که چشمه بیار که عالم و قلعه را کجری با اتفاق میباشند
۶۹
عایا و غیره تعلیم کار در عوض زر کار کار طلا و نقره و ظروف و برنج و غیره و شبای
از همه جنس در کار مطلق نزع باند فرید محمد و دافح از دفتر خسته و روانه
کردن در اجناسی که در موم آن کجری مخفی بود اگر اجناسی در ب هوان و غیره و رفته
در عوض زر کار حواله آنها خواهند گرفت اغراض ضرر خواهد

۹۴ در قلعه مقدس و شایخ و پیرزاد و مسلمان سباه پیشه باند محله خانه و خوش خاکی
 آنها از سر و نخاسته اند محاف نموده شد نیاید رفت ۲۵

در قلعه مقدس و پیرزاد و مسلمان سباه پیشه باند محله خانه و خوش خاکی
 و پوشش و زین و باغات و عوض و کشته آنها به پیشه تفتیق کردن و انداختن کاران زندوری
 و باغات آنها برای کوا بر عایای داده و زراعت باید نمود و صورت عدم کشتکار عوض محله و شایخ
 گرفته خواهند آمد اگر کسی داند قوم گریستان خود خانه اویست و زندگانه و غیره آنها داند کارخانه
 آنها را معرفی و اطلاع مقید کرده روانه حضور خست ۵۵

قاعده سرخوردن آفتاب منفصله در روز عید و فتح و قریب یکسان و مگر برای آفتاب سرخوردن
 و بسای تازه پوشیده مراسم خوشی بعد آید ۲۵

عید رمضان مبارک	عبد الفیض دهم درج	عبد المومنین حرج	عید تولد خاص ۱۲ طالع
در عید	در عید	در عید	در عید

عید کورس خاص	کلیه فتح خاص	و در ذی انوار خاص	و در ذی انوار
در عید	در عید	در عید	در عید

در قلعه فاشیک مسجد و قاضی و ملکان و محلات کبفیت در ماه و زین و انعام آنها بهر و در قلعه

بکجای خود ز تنگ و بوجید جاریخته اطفال مسلمینی سا که قهیم و غیره اول درس چهارم
 من بعد کتبهای باید خوانند حساب اطفال در آن خواندند هر که که مسلمانی قاضی رفته
 او را شرف مسلم بخشد و دانش داخل قوم احمدی سازد و تاکید دارند که شنی که را مسلمانی
 غلام و غیره خوف از هر جا که می بیند یک مسجد بقدر پنج چشمه تیار کرد و امیده ملان بدر ماهه ^{دوم}
 و روغن چهل غده فوس و زن یوم مقرر کف زنی انعام بقدر محاصرت و رمانه خرج متعلقه
 معینین باید دلو و تاکید باید کرد بر اطفال مسلمینی درس داده مسلمان سکنه قصبه ناز و روزید ^{تعلقه ناز}
 هر که هزاره مسلمان شود دانش در حساب قوم احمدی داخل سازند و از آنکس عایابی نباشد
 کند به لطف حق کرده بگیرند از تجارت منیج در حصول خانه یعنی ترک و مجهول اجناس نباید گرفت
 سوائی بن چندین مراتب در حکمت قضایا سمت تجیر یافته نقاشی که قهیم موقوف حکم دارند شوند
 بهایش کنند تا بیعت آنها در حاله خوف خفته خدایم که در شد و زن ^{تعلقه ناز}
 یک و پیمایش جور و پست و چهار رجه ملکه حاکم و سه و نیک حاکم را یکدخت و زن ^{رویه و حاکم}
 و شانزده دخت را یک پست یعنی کرد و پست کرد و یک اصی یعنی کدر مقرر شد تا بیعت
 بهانه تا موقوف خشت صد نیار و کنده سرکار بران گمانده خرید و فروخت اجناس
 بعد از این بهانه با خوب قدیم بشکند و آهسته و پیوسته داخل کار نمایند ^{معه}

اسم آثار و در هر دو منفصله نیز مقرر کرده و مطلق آن در نامه تعلقی او زبان تبار و بر آن

گنایده مروج دارند و در حساب هم یعنی نامهای فخته باشند ۲

اسم آثار	دک	اسم دره	حد	من	رطل
معه	وزن	معه	وزن	معه	وزن
لوحه رجب	ع	دک	لوحه در		

در علم شرعی بموجب قاعده سرکار مفصله نیز برای پاشن زین و کامکار قلع و غیره که حاله مقرر کرده
مربوط است پاشن زین و غیره از در علم که عمل آورده باشند و در علم را یک است مقرر کرده
بقید لایح بر زین چهاره و غیره باید نوبت اندفاعه نیندر علم بجای و در علم طبعه که فرد
ست و چهار بر انگشت خوان چنانچه است و چهار بر انگشت را نیندر علم سلطان جهاد
نیز بر انگشت یک در علم مقدار سه بر انگشت یک کرده و هشت کرده نیندر علم و شش نفر کرده
یک در علم سلطان است

برنج باریک	برنج کشنده	کنندم
معه دانه و شش طاء	معه دانه و شش طاء	معه دانه چهار طاء و وزن
معه یک بر انگشت خوان	معه یک بر انگشت خوان	معه یک بر انگشت خوان

قاعده مقرر کرده سلطان و هشت است دو کبر و یک کرده و کبر است مرد و قدم قواعد و قدم

برابر در عهده سلطانی محمدشاه نهم در عهده سلطه را یکدوره بحساب افت محکمی راه مقرر گشت
بر عایای هر یک موضع تا یکدفعه در رسته های خود و کلان هر یک موضع از در عهده سلطه پایشان گشت
جائیکه کرده میخو انجا برای نشان گیرنده یکدخت بر طرف دست راست و یکدخت کور
و یکدخت نیم بر طرف دست چپ است گردانیده احتیاط باید کرد و چه گرایه از صفت می گزیده
بگرایه داران میدان باشند

ز فم ۱۶ ط ۱۶ ز ط ۱۶ ز ط ۱۶ ز ط ۱۶
 معصه ز فم معصه ز فم معصه ز فم معصه ز فم
 ماله صایه الما صایه ماله صایه

ز فم ۱۶ ط ۱۶ ز ط ۱۶ ز ط ۱۶ ز ط ۱۶
 معصه ز فم معصه ز فم معصه ز فم معصه ز فم
 ماله صایه الما صایه ماله صایه

ز ط ۱۶ ز ط ۱۶ ز ط ۱۶ ز ط ۱۶ ز ط ۱۶
 معصه ز فم معصه ز فم معصه ز فم معصه ز فم
 ماله صایه الما صایه ماله صایه

ز ط ۱۶ ز ط ۱۶ ز ط ۱۶ ز ط ۱۶ ز ط ۱۶
 معصه ز فم معصه ز فم معصه ز فم معصه ز فم
 ماله صایه الما صایه ماله صایه

۸۴
تبعه طلب مردم الهوا و احشام در مولا ضعیف تنوذه کردن در کار نیست طلب آنها بقدر دست
نقیص می باشد که از تنوذه خواهند کرد اعراضه حضور نخواهد شد ۲

۸۵
مردم کویر و تنگ و هر قدر در آن قلعه بفرستند بر کار مکاری ایستاده شیوه و غیره فایده چندی
برای خرج راه و آبی روانه کجری خود نمایند و رسید حاصل زنده اطفال مردوزن سوار بر شتر
فرستاده سوارانی یکدیگر بخت برنج و کفیلوس نقد فریم خوراک داد و موفقت قلعو آروانه
حضور دارند ۳

۸۶
در تعلقه اسبابی ملد زمان سرکار دینا بکاران و غیره دیانت زینتی با جاره میگردانند و
انها بر عایا برای کوزه بدنه و آئینه انها را موضع وزینتی برای رعیت و اجاره باید داد بر بهم
خواهد داد و ظاهر خواهد شد سخت اعراضه حضور حاصل خواهد کرد ۳

۸۷
در تعلقه مردمان و مزارعان بر کار کشتن بکار و غیره مردم علقه سرکار و غیره چندی بطریق بنه و رشوت
قبول کرده از طایفه است آنها برای تخفیف بکار و غیره عیال و مستاجران تا کمند نموند گرفته بطریق رشوت
بنجاه می باشد و من سالیانه میدهند باید که این نوع خوب نمید و تحقیقی کرده موقوف نمایند و موضع بنه
و غیره کدام کدام کسی گرفته باشند دریافت از سامیان حاضر تعلقه در اینجا موضع وصول آورده و
نمایند و سامیان حاضر حضور و دیگر مکانات به بنه فتنه بخوبی نویسند و نزد من آن گرفته
نحوه ۶

۹۲
قادر است این مالیه که کس بجز خداوند بخشنده عالم که در ملک ملک هموار است مالیه
کس را عا، انجا مالیه بنیوه و تعلقه و در پیرایه رعایا معتبر و در کس نیست و کس را لایق
و رعایا بلا خیزد که اولی مالیه که در ملک و در دولت عاید شود و در پیرایه رعایا
که ملک بخاطر تو بر سر آید رعایا را در پیرایه رعایا که در ملک و در پیرایه رعایا
یعنی کس که در ملک و در پیرایه رعایا که در ملک و در پیرایه رعایا
دیکر نمیدانم که در ملک و در پیرایه رعایا که در ملک و در پیرایه رعایا
سیرت که تا یکماه نباشد بعد از آنکه در ملک و در پیرایه رعایا که در ملک و در پیرایه رعایا

در حلقه نیکه رفعت کفر فقه و مذهب علمای کبریا و افاضی و اشرافیه و اهل بیت
میباشد بصیرت علی که در این راه است بهر حال اگر کسی از این راه دور شود و از این راه جدا
در حلقه نیکه رفعت لایزال است

[illegible][illegible]

مجلس آتشی در کسب سبقت در کتب مجیداتی میور کنند که فایده که مجرب کار در عبادت
 حکما کار کار اگر بخواهد ضایقه مملکت سطر ۷

صراط	مقدیر	سعی
و یکنف	یکنف	
مفسر		
مفسر	مفسر	ای
۶	۳	

۱۰۴
 در تعلقه تصدیق فهم کمال رساله و کمالی و غیر متعینه قلمه لا یخبر نور و غیر مدو
 یکنف و تعلقه مفسر هر دو علاقه موجود است فهم مکتوب ضعیف و ناگوار
 برادار و جلاسته فهم مفسر و کمالی و غیر متعینه قلمه لا یخبر نور و غیر مدو
 و تعلقه و تعلقه مفسر هر دو علاقه موجود است فهم مکتوب ضعیف و ناگوار
 حاضر و تعلقه مفسر هر دو علاقه موجود است فهم مکتوب ضعیف و ناگوار
 مفسر طبع آتشی میورانه لا یخبر نور و کمالی و غیر متعینه قلمه لا یخبر نور و غیر مدو

۱۰۵
 ماله کند و هر دو تعلقه مفسر هر دو علاقه موجود است فهم مکتوب ضعیف و ناگوار
 زیر کار کار بالکسب و غیر مفسر هر دو علاقه موجود است فهم مکتوب ضعیف و ناگوار

حاجت حاضر عالمه با حضور کمر مرسته باشد ط ۷

۱۱۲۱
 قاعده اول در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد
 قاعده دوم در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد
 قاعده سوم در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد
 قاعده چهارم در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد
 قاعده پنجم در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد
 قاعده ششم در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد
 قاعده هفتم در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد
 قاعده هشتم در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد
 قاعده نهم در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد
 قاعده دهم در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد
 قاعده یازدهم در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد
 قاعده بیستم در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد و در ضرب و تقسیم اعداد

[illegible]

۴	ج	۵	باب	۶	پچوت پیر	۷	اکرت
۸	رنگ	۹	لال	۱۰	بهاولا	۱۱	ایلا
۱۲	دما تو	۱۳	حج	۱۴	ایسرا	۱۵	لوه دمانا
۱۶	چهار	۱۷	هه	۱۸	وکا	۱۹	دسوا
۲۰	چتره مانو	۲۱	بوزا	۲۲	سجانو	۲۳	تال
۲۴	پارنوا	۲۵	نرخ	۲۶	ویا	۲۷	سروجت
۲۸	طایب	۲۹	یوز	۳۰	دیره هر	۳۱	وکره
۳۲	حاور	۳۳	کپ	۳۴	نیک	۳۵	وجیا
۳۶	وجیه	۳۷	یاجی	۳۸	سمتیه	۳۹	دره هر
۴۰	کیا	۴۱	کجی	۴۲	دره هر	۴۳	وکار
۴۴	دل	۴۵	دال	۴۶	پورا	۴۷	سوپهرت
۴۸	زک	۴۹	رزل	۵۰	کفهر	۵۱	ولوالو
۵۲	دلو	۵۳	پراپورا	۵۴	پلوه	۵۵	کیک
۵۶	جسم	۵۷	سومیا	۵۸	سادا هر	۵۹	دیره هر کت

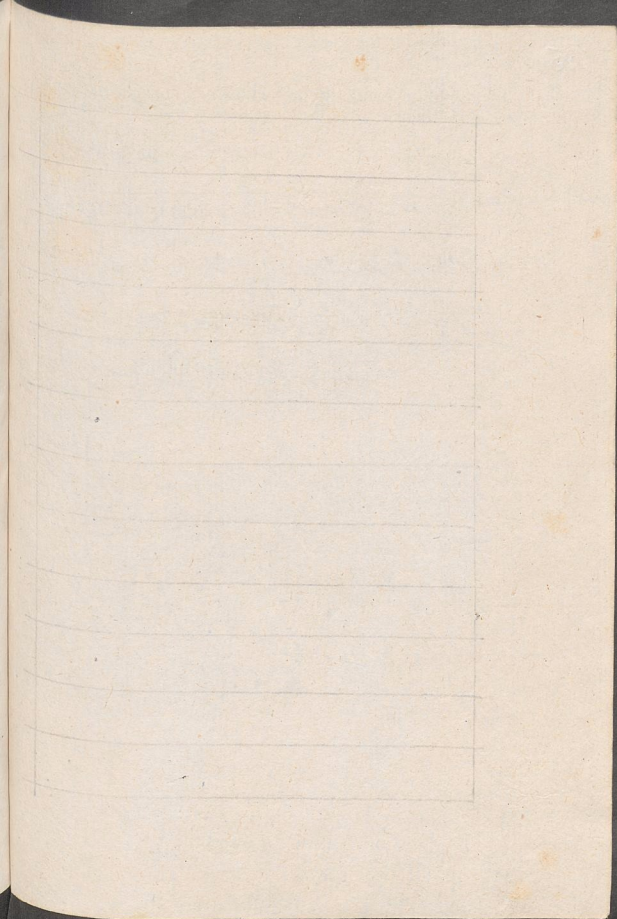
[illegible]

۱۲۵
اگر در هنگام مخافه و محاصر ملکای و غیره یحیی در قلع که بود و به فرستادن که
و دیو و جانی که هر ضربه که است آنرا که باید نوشت تا آنکه راه که لایق است

آنچه فرستاده حکم می آید اما اگر بجا می رسد تحت عنوان صورت کائنات معنی ملحوظ کف کما می شود
و در این کتاب نیز باقی بماند تا بدین معنی برسد سطح ۴

در این کتاب که در دسترس است و مطالعه آنها موافق با اولیای فیه الله در صورت خلاف برابر در برین
ضمیمه و حکم می شود تا به غیر از این که در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
که در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است

و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است

No. 12.

الحقیقت شاہرہ نربستان و غیرہ بموجب برآورد ابتدائی ^{۱۹۲۰} سال
 اول سال زرنیا فت فیضیات نوشته داده اند از سال دوم ہم تمام فیت

والمسرور
 و
 عمارت
 ۱۴۱۰

حقیقت مشهور و زید از ان بموجب برآورد ابتدای الحاله لغایه ۱۱۹۲ خطبه

۱۱۹۵ ۱۱۹۴

مع
مما
۱۱۹۵

سابق
اصافه
مع
مما
۱۱۹۵

مع
مما
۱۱۹۵

۱۱۹۱ ۱۱۹۰

مع
مما
۱۱۹۱

مع
مما
۱۱۹۰

سابق
اصافه
مع
مما
۱۱۹۱

سابق
اصافه
مع
مما
۱۱۹۰

۱۱۹۱

مع
مما
۱۱۹۱

مع
مما
۱۱۹۱

سابق
اصافه
مع
مما
۱۱۹۱

ع^س
ع^س کما یوح

۰۱۶ لہ ۸

احامہ

سابق

ع^س
ع^س کما یوح

۰۱۶ لہ ۸

۱۱۸۷

ع^س
ع^س کما یوح

۰۱۶ لہ ۸

ع^س
ع^س کما یوح

۰۱۶ لہ ۸

۱۱۸۶

ع^س
ع^س کما یوح

۰۱۶ لہ ۸

احامہ

سابق

ع^س
ع^س کما یوح

۰۱۶ لہ ۸

۱۱۸۶

ع^س
ع^س کما یوح

۰۱۶ لہ ۸

ع^س
ع^س کما یوح

۰۱۶ لہ ۸

۱۱۸۸

ع^س
ع^س کما یوح

۰۱۶ لہ ۸

احامہ

سابق

ع^س
ع^س کما یوح

۰۱۶ لہ ۸

۱۱۹۱

ع^س
ع^س کما یوح

۰۱۶ لہ ۸

ع^س
ع^س کما یوح

۰۱۶ لہ ۸

۱۱۹۰

ع^س
ع^س کما یوح

۰۱۶ لہ ۸

احامہ

سابق

ع^س
ع^س کما یوح

۰۱۶ لہ ۸

ع^س
ع^س کما یوح

۰۱۶ لہ ۸

ع^س
ع^س کما یوح

۰۱۶ لہ ۸

۱۱۹۲

ع^س
ع^س کما یوح

۰۱۶ لہ ۸

حضرت شاه مرتضی از ان موجب برآورد ابتدای ۱۰۸۵ هجری قمری ۱۱۹۲ هجری شمسی

برکنم بر دوان

۱۰

22

1149

مرکز

۱۱۴

مولود کا روح

214

میرزا علی قلی

21

لله

موسم

211

1142

مولانا محمد علی

۱۲۲

1149

المؤلف

مراد
۱۲

119

للمعروف ما راجع

۱۲

برگه راجشاهی و غیره

三

1149

1161

۱۰

11 A.

۱۲

1145

و ل ا
م

۱۱۱

و

443

موسى

1191

٥٣

$$\frac{1191}{112}$$

18

برگشت رکن پور

برگشت حویلی سحره یعنی دنیا جنبه

لعلی

وعت

۱۱۸۰

۱۱۷۹

۱۱۷۹

۱۱۷۹

لعلی

لعلی

لعلی

لعلی

لعلی

لعلی

۱۱۸۲

۱۱۸۱

۱۱۸۱

۱۱۸۰

لعلی

لعلی

لعلی

لعلی

۱۱۸۴

۱۱۸۳

۱۱۸۳

۱۱۸۲

لعلی

لعلی

لعلی

لعلی

۱۱۸۶

۱۱۸۵

۱۱۸۵

۱۱۸۴

لعلی

لعلی

لعلی

لعلی

۱۱۸۸

۱۱۸۷

۱۱۸۷

۱۱۸۶

لعلی

لعلی

لعلی

لعلی

۱۱۹۰

۱۱۸۹

۱۱۸۹

۱۱۸۸

لعلی

لعلی

لعلی

لعلی

۱۱۹۲

۱۱۹۱

۱۱۹۱

۱۱۹۰

لعلی

لعلی

لعلی

لعلی

لعلی

لعلی

لعلی

۱۱۹۲

لعلی

تحقیق مشاهیر زید از ان بموجب برآورد ابتدای ۱۱۹۲ ختم

برگشته شکر پور

پرگشت جهانگیر پور

۱۱۷۹
میت

۱۱۸۰
میت

۱۱۸۱
میت

۱۱۸۲
میت

۱۱۸۳
میت

۱۱۸۴
میت

۱۱۸۵
میت

۱۱۸۶
میت

۱۱۸۷
میت

۱۱۸۸
میت

۱۱۸۹
میت

۱۱۹۰
میت

۱۱۹۱
میت

۱۱۹۱
میت

میت

میت

۱۱۸۷
میت

۱۱۸۶
میت

۱۱۸۷
میت

۱۱۸۸
میت

۱۱۸۹
میت

۱۱۹۰
میت

۱۱۹۱
میت

۱۱۹۲
میت

میت

۱۱۹۳
میت

میت

۱۱۹۴
میت

میت

۱۱۹۵
میت

میت

۱۱۹۶
میت

میت

۱۱۹۷
میت

میت

۱۱۹۸
میت

میت

۱۱۹۹
میت

میت

۱۲۰۰
میت

میت

۱۲۰۱
میت

میت

پرکنه فتح کونری غرض رکنور

پرکنه بیر بهوم و غین

موسیقی

موسیقی

۱۲۹۵

۱۱۸۸

موسیقی

۱۱۹۰

موسیقی

۱۱۹۱

۱۱۸۲

موسیقی

۱۱۸۱

موسیقی

۱۱۹۲

۱۱۸۴

موسیقی

۱۱۸۳

موسیقی

۱۱۹۳

۱۱۸۶

موسیقی

۱۱۸۵

موسیقی

۱۱۹۴

۱۱۸۸

موسیقی

۱۱۸۷

موسیقی

۱۱۹۵

۱۱۹۰

موسیقی

۱۱۸۹

موسیقی

۱۱۹۶

۱۱۹۲

موسیقی

۱۱۹۱

موسیقی

۱۱۹۷

۱۱۹۰

موسیقی

۱۱۹۰

موسیقی

۱۱۹۸

۱۱۹۲

موسیقی

۱۱۹۱

موسیقی

۱۱۹۹

۱۱۹۲

موسیقی

۱۱۹۱

موسیقی

۱۱۹۹

۱۱۹۲

موسیقی

۱۱۹۱

موسیقی

۱۱۹۹

۱۱۹۲

موسیقی

۱۱۹۱

موسیقی

۱۱۹۹

۱۱۹۲

موسیقی

۱۱۹۱

موسیقی

۱۱۹۹

حقیقت مشهوره زمینداران بموجب برآورد ابتدای ۱۱۴۶ خفایه ۱۱۹۲

پارکنت اوکریه و غیره	پارکنت یوسف پور		
۱۱۴۸	۱۱۴۸	۱۱۴۹	۱۱۴۹
روم	روم	روم	روم
۱۱۸۰	۱۱۸۰	۱۱۸۱	۱۱۸۱
روم	روم	روم	روم
۱۱۸۲	۱۱۸۲	۱۱۸۳	۱۱۸۳
روم	روم	روم	روم
۱۱۸۴	۱۱۸۴	۱۱۸۵	۱۱۸۵
روم	روم	روم	روم
۱۱۸۶	۱۱۸۶	۱۱۸۷	۱۱۸۷
روم	روم	روم	روم
۱۱۸۹	۱۱۸۹	۱۱۹۰	۱۱۹۰
روم	روم	روم	روم
۱۱۹۱	۱۱۹۱	۱۱۹۲	۱۱۹۲
روم	روم	روم	روم

م

م

م

م

الحمد لله رب العالمین برآورد ابتدای سال خفایت ۱۱۹۲

برگشته محمودش ای ضلح جبر
برگشته محمدابن پور مل صلح ندیه خفایت ۱۱۹۹

۱۱۸۹	۱۱۸۹	۱۱۸۹	۱۱۸۹
۱۱۸۰	۱۱۸۱	۱۱۸۰	۱۱۸۱
۱۱۸۲	۱۱۸۳	۱۱۸۲	۱۱۸۳
۱۱۸۷	۱۱۸۵	۱۱۸۷	۱۱۸۵
۱۱۸۹	۱۱۸۶	۱۱۸۹	۱۱۸۶
۱۱۸۹	۱۱۸۹	۱۱۸۹	۱۱۸۹
۱۱۹۰	۱۱۹۱	۱۱۹۰	۱۱۹۱
۱۱۹۲	۱۱۹۲	۱۱۹۲	۱۱۹۲

مست مست مست مست

پرکنه جلدنامه مسموم حلاله سبب نفايه ۱۱۹۹ ^{سبب} پرکنه مساو دل شامل ايجال نفايه ۱۱۹۸ ^{سبب}

و لک ۱۵
مسموم

و لک ۱۷
مسموم

۱۱۷۸ ^{ع ای} ۱۱۷۹ ^{ع ای} ۱۱۷۸ ^{ع ای} ۱۱۷۹ ^{ع ای}
۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲

۱۱۸۰ ^{ع ای} ۱۱۸۰ ^{ع ای} ۱۱۸۱ ^{ع ای} ۱۱۸۱ ^{ع ای}
۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲

۱۱۸۲ ^{ع ای} ۱۱۸۲ ^{ع ای} ۱۱۸۳ ^{ع ای} ۱۱۸۳ ^{ع ای}
۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲

۱۱۸۷ ^{ع ای} ۱۱۸۷ ^{ع ای} ۱۱۸۵ ^{ع ای} ۱۱۸۵ ^{ع ای}
۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲

۱۱۸۶ ^{ع ای} ۱۱۸۶ ^{ع ای} ۱۱۸۷ ^{ع ای} ۱۱۸۷ ^{ع ای}
۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲

۱۱۸۸ ^{ع ای} ۱۱۸۸ ^{ع ای} ۱۱۸۹ ^{ع ای} ۱۱۸۹ ^{ع ای}
۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲

۱۱۹۰ ^{ع ای} ۱۱۹۰ ^{ع ای} ۱۱۹۱ ^{ع ای} ۱۱۹۱ ^{ع ای}
۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲

۱۱۹۲ ^{ع ای} ۱۱۹۲ ^{ع ای} ۱۱۹۳ ^{ع ای} ۱۱۹۳ ^{ع ای}
۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲

۱۱۹۴ ^{ع ای} ۱۱۹۴ ^{ع ای} ۱۱۹۵ ^{ع ای} ۱۱۹۵ ^{ع ای}
۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲ ۹ لک ۲

الحقیقت مشامره زینداران بموجب برآورد ابتدای ۱۱۴۸ هجری قمریه ۱۱۴۲ هجری قمریه

برگشته تمولک شاماری ۱۱۹۹ هجری قمریه برگشته به کلپور ۱۱۹۹ هجری قمریه			
مدت ۱۴ ساله			
۱۱۸۲ هجری قمریه	۱۱۸۱ هجری قمریه	۱۱۷۹ هجری قمریه	۱۱۷۸ هجری قمریه
۱۱۸۷ هجری قمریه	۱۱۸۳ هجری قمریه	۱۱۸۱ هجری قمریه	۱۱۸۰ هجری قمریه
۱۱۸۴ هجری قمریه	۱۱۸۵ هجری قمریه	۱۱۸۳ هجری قمریه	۱۱۸۲ هجری قمریه
۱۱۸۸ هجری قمریه	۱۱۸۷ هجری قمریه	۱۱۸۹ هجری قمریه	۱۱۸۷ هجری قمریه
۱۱۹۰ هجری قمریه	۱۱۸۹ هجری قمریه	۱۱۹۰ هجری قمریه	۱۱۹۴ هجری قمریه
۱۱۹۲ هجری قمریه	۱۱۹۱ هجری قمریه	۱۱۹۹ هجری قمریه	۱۱۹۹ هجری قمریه
		۱۱۹۱ هجری قمریه	۱۱۹۰ هجری قمریه
		۱۱۹۲ هجری قمریه	
		مصر	
		۱۱۹۲ هجری قمریه	

پر کنه فتح مکہ

حد لای سہ احب

لکھنؤ

۱۱۴۹ ع س

۱۱۸۰ ع س

۱۱۸۲ ع س

۱۱۸۳ ع س

۱۱۸۱ ع س

۱۱۸۲ ع س

۱۱۸۴ ع س

۱۱۸۵ ع س

۱۱۸۳ ع س

۱۱۸۴ ع س

۱۱۸۴ ع س

۱۱۸۴ ع س

۱۱۸۵ ع س

۱۱۸۶ ع س

۱۱۸۶ ع س

۱۱۸۹ ع س

۱۱۸۶ ع س

۱۱۸۸ ع س

۱۱۹۰ ع س

۱۱۹۱ ع س

۱۱۸۹ ع س

۱۱۹۰ ع س

۱۱۹۲ ع س

—

۱۱۹۱ ع س

۱۱۹۲ ع س

الحق و مشا هره زیداران بموجب بر آورد ابتدای ۱۱۷۸ فغایه ۱۱۹۲ بمقت

سرا کروج بهار فغایه ۱۱۹۹ بمقت	جدلای تعلقه بهولانامته
۱۱۸۰ موی برج ۲۷۹	۱۱۸۱ یاء
۱۱۸۳ موی برج ۲۷۹	۱۱۸۲ یاء
۱۱۸۴ موی برج ۲۷۹	۱۱۸۵ یاء
۱۱۸۶ موی برج ۲۷۹	۱۱۸۷ یاء
۱۱۸۹ موی برج ۲۷۹	۱۱۸۹ یاء
۱۱۹۱ موی برج ۲۷۹	۱۱۹۰ یاء
۱۱۹۲ مصر	۱۱۹۲ مصر

موی برج
۲۷۹

یاء

پر کلمه روشن آباد فایده ۱۱۹۹ کلمه بیست و هشت مصر

رے مایه
هاله

۱۱۹۱
رے مایه
هاله

مصر

۱۱۹۰
رے مایه
هاله

۱۱۹۲

رے مایه
هاله

Nr. 13.

تصدیان همت خال و استقبال وجود هریان و قانون نویان
 و مقدمان و رعایان و مزارعان موضع کوا و هینا و غیره علمه
 پرکت سلطان پور کمر ریه متعلقه چکله بر مضامین
 صوبه جنبت البلا و بنجلادین و بنجلادین و بنجلادین
 بدستخط امارت و ایالت مرتبت شجاع الملک حکام الدوله
 سید نجم الدین علی خان بهادر هابت جنگ ناظم صوبه رسید
 و مطابق آن بر فرد حقیقت و مجکها دستخط شد و نشر شد

خطر تحریر یافت خدمت تعلق آری مواضع مذکور بقبول
مبلغ سه صدیک و پیر پیش و غیره کار و الا من ابتدای الحقه
یکندار و یکصد و هشتاد و دو بنکله به شش و نیم مقرر گشته که بخواهم
و مرا هم خدمت مسطور که مینوی برداخته دقیقه از دقایق حرم و بهوشیار
مصل و غیره مرعی کند آرد و با کافه رعایا و عامه بر آید سلوک بندین و
و بکار برده مواضع مذکور را معمور و آباد کند و درازد و درازد یاد
آبادی و انشای محصول سعی آتم بظهور رساند و مالو آجب
سرکار بروقت و هنگام عاید مینوی باشد و احیاط بکار برد
که در حد و متعلقه او دزدی و ربه زنی بوقوع نیاید از شاه راه
بواقعی خبردار باشد که مسافین و مستردین جمعیت خط
و طمانیت باطن اندوشتد مینوده باشد خدا نخواست که اگر مال کسی

بزودی یا بغارت رود و زود آن ورهیزان را بجنبش مال
 پیداساخته مال با ملک و انجاءه بد مال را برارساند و در صورت
 پیدا ساختن از عهد جواب مال مرقوم بر آید و تقید نماید که احد
 مرکب منشیات و مسکرات نکرده و از اخذ ابواب ممنوعه در
 محضر بوده سر رشته کاغذ موافق ضابطه بد فتر خانه سکار
 برساند باید که مثالی را تعلقدار استقل مواضع مرقوم
 دانسته لوازم و لواحق باب و متعلق شناسد درین باب تاکید
 دانند باریج دوم شهر ذی قعد
 شنه جلوس والد طلعه شد

م

ضمیمه

مقرضین بموجب فرد سوال که بواسطه امارت و امانت تربت
 شجاع الملک حسام الدوله سید نجم الدین علیخان بهادر مهاب
 ناظم صوبه رسید و مطابق آن بر فرد حقیقت و محکما و مستند
 و سرش محرف تحریر یافته خدمت تعلق داری موضع کوا دهن
 غره عمله برکنه سلطان پور مکرریه سرکار فتح آباد متعلقه چکمه
 مضاف صوبه جنت البلد و بخلا لا قبول مبلغ صد و یک روپه
 پیشکش و غره سرکار من ابتدای ۱۲۷۱ لکمه بگذار و یکصد هفتاد و دو
 بشیرام مقرر گشته
 نف موصوف و محاکم
 معصوم بموجب فرد و خط فائز گویان صوبه

شرح و دستخط آنکه

سند بدیند

شرح فرد سوال آنکه عرض کنانید شب و ام
بدقت رسید که موازی نمود و شش موضع و محال و محال کواد و بنا و غره
عده برکنه سلطان پور که ریه کار فتح آباد متعلقه حکم بر مضاف صوبه
جنبت البلد و بنا لا کج جمع رقی مبلغ کنایه و مفصل و نوده روپه غیر آباد
از جنبت در قسم و شامل بند و بست مالکنداری بعین غمی اند چویدر
برکنه مذکور اگر دیهات آن آباد نموده متصرف اند امید و راست
به تعلقداری مواضع مرقوم من ابتدای ۱۲۰۰ الکنه سرفراز شود چنانچه شرح عرضی
تخیر یافته نامبرده بامید عطاسی به تعلقداری مواضع مرقوم مبلغ صد روپه
سرکار و الا قبول نماید در بار و ادین سند هر چه ارشاد

بوسیله و محال
مفسر جمع و جود
بدستخط قانوکیان صوبه

شرح و تخط آنکه
بشرط گذرانه سند بدهند

شرح عرض گذراندن شیورام

موانعی نمودنش موضع و محال عمل برکنه سلطان بزرگواریه آنکه سرکار فتح آباد

متعلقه خبر که جمیع رقبی آن مبلغ بکبار و منفعت و نوزده روجه رسیده میشود

مواضع مرقوم و بر آن و غیر آبادی بود که جمیع مذکور حاضری تقسیم

و شامل بندوبست مالگذاری بعمل نمایند و در بنود خود هر یک برکنات مروری آنکه

دیها از جمله مواضع مسطور آباد نمودن بدون ادای مال واجب بر کار پی خرد

متصرف میشود بنا بر علم جمیع آن بموجب ذیل قبول نموده امیدوار است که

سند تعلقات مواضع برکنات مرقوم بموجب اقوال علیین بنام من

عنايت شود که در پیش شدن تردد و آباد نموده سربراه مالگذاری نماید در

هر چه ارشاد

لوس موضع و محال معه جمع زین	الکاف
اصل و غیره الماء مع ۱۰ له	ک معه ۱۰
مانوجا موت موضع در رسته معه	الکاف ۱۰
و کوهها لم موضع معه	موضع کات لم موضع معه
و کاه ک لم موضع معه	سک ماد کات لم موضع معه
و کوه لم موضع معه	و رود سن لم موضع معه
و کوه کانه لم موضع معه	و بزرگ خلق لدم و کانه لم موضع معه
و کوه مار لم موضع معه	و مارا مادی لم موضع معه
و کوه کاسه عرف حولا کوندی لم موضع معه	و کوه کاسه لم موضع معه

و بارسی کایه

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

و کول کایه عرف کفر

در مریض

مصحف در مکه ع	مصحف در مکه ع
مصحف در مکه ع	مصحف در مکه ع
مصحف در مکه ع	مصحف در مکه ع
مصحف در مکه ع	مصحف در مکه ع
مصحف در مکه ع	مصحف در مکه ع
مصحف در مکه ع	مصحف در مکه ع
مصحف در مکه ع	مصحف در مکه ع
مصحف در مکه ع	مصحف در مکه ع
مصحف در مکه ع	مصحف در مکه ع
مصحف در مکه ع	مصحف در مکه ع

اسم عرف حکما ناره

در مصحح
مصحح

سند صحیح نامی

در مصحح
مصحح

بزرگداشت اباد

در مصحح
مصحح

کرمینا

در مصحح
مصحح

سنگین کای عرف حجاب بار پاره

در مصحح
مصحح

ملک نور عرف مدارسی

در مصحح
مصحح

مکر بر دمه

در مصحح
مصحح

بزرگداشت اعراف سوناباری

در مصحح
مصحح

مهاکای عرف بابی که کمال

در مصحح
مصحح

مادری عرف رکاست

در مصحح
مصحح

و کاکلمه

در مصحح
مصحح

حکما

در مصحح
مصحح

مهاکای عرف کاکلمه جودی

در مصحح
مصحح

آمد به عرف ماهی مدنی

در مصحح
مصحح

مهاکای عرف فای کاست

در مصحح
مصحح

بستان عرف کیمیا بری

در مصحح
مصحح

مکالمه عرف صبور

در مصحح
مصحح

مکرمه عرف

در مصحح
مصحح

مکرمه عرف صبور دوم

در مصحح
مصحح

مکرمه عرف کمال کاست

در مصحح
مصحح

د لک و دکنه غونډه د مېچ مېچ	د مالهاره غونډه د مېچ مېچ
د باغ پاک غونډه د مېچ مېچ	د چاړه غونډه د مېچ مېچ
د کډی غونډه د مېچ مېچ	د کډی غونډه د مېچ مېچ
د کډی غونډه د مېچ مېچ	د کډی غونډه د مېچ مېچ
د کډی غونډه د مېچ مېچ	د کډی غونډه د مېچ مېچ
د کډی غونډه د مېچ مېچ	د کډی غونډه د مېچ مېچ

د کډی غونډه د مېچ مېچ	د کډی غونډه د مېچ مېچ
د کډی غونډه د مېچ مېچ	د کډی غونډه د مېچ مېچ
د کډی غونډه د مېچ مېچ	د کډی غونډه د مېچ مېچ
د کډی غونډه د مېچ مېچ	د کډی غونډه د مېچ مېچ
د کډی غونډه د مېچ مېچ	د کډی غونډه د مېچ مېچ
د کډی غونډه د مېچ مېچ	د کډی غونډه د مېچ مېچ

کتاب کو با برید کتاب کما به هرک حاکم کما به هرک کتاب کما به هرک
 معصوم معصوم معصوم معصوم
 معصوم معصوم معصوم معصوم

مجا لیس

معصوم معصوم

شرح و تخطا کنه

مجله و ضامنی موافق ضابطه گرفته سند بدهند

شرح و تحقیق کنه بموجب فرد سوال بدخط امارت و ابالت مرتب نبی حاکم

نجم الدین علیخان عباد و امارت جنگ ناظم صوبه سیده و سرخس محرف تجربیه

تعلیم اری موضع کوا و دها و غیره علم برکنه سلطان بود کمریه سرکار فتح اباد متعلقه حکم

صوبه جنت البلد و بختا لد قبول است صد و یک و پنجاه پیش و غیره سرکار والد است

سند الله بمقام پیشوایم منور گشته ناهیده مجله و ضابطه موافق ضابطه بدقت

اتمس سند و آرد در باب دآردن سند انجیکه منور شود

نوع موضع و محاکم

معصوم جمع بموجب فرد بدخط

قانون کویان ضربه

الما و ع

سند و تخطا

شرح دستخط آنکه

بنظر درآمد

شرح مجلها از قرار تبارنج غره شهر ذی قعدة ۱۰۰۰ آنکه

مسئله شویام ولد لکلی کشورام چون خدمت تعلق دارم کوا دهنها و غیره عماله

برکنه سلطان پور کریم سرکار فتح آباد متعلقه چکله برصفا صوبه جنوب الیلا

بقبول مبلغ صد و یک روپیه پیشکش و غیره سرکار والا من ابتدای ۱۰۰۰

به بنده بضاعت و رغبت خود قبول نمودن اقرار نمایم و نوشته میدهم که بلوارم و تمام

خدمت مرسوم کما سعی برداشته دقیقه از دقایق حزم و هوشیاری محل و غیره

نگذارم و با کافر عایا و عامه برایا سلوک پسندیده بکار برده مواضعات مذکور را

معمور و آباد نگاهدارم و در از دیاد آبادی و افزونی محصول سعی اتم بنظر رستم

و مالواجب سرکار بروقت و هنگام عاید نموده باشم و احیاط بکار برم که در حدود

متعلقه بنده در ذی و روزه ذی بوقوع نماید و از شاه راه بواقعی خبر دار باشم که مسافران

و مردین بحیث خاطر و طاعت باطن آمد و شد نموده باشند خدا نخواست
 اگر مال کسی نزدی تا بغارت رود و در آن و زمینان را بخن مال
 پیدا ساخته مال با ملک و آن جماعه بد مال را بسزا سازم در صورت پیدا
 از عمده جواب مال مرقوم برایم و تقید نمایم که احدی مرکب منہات و سکر
 نکند و از اخذ ابواب ممنوعه در کاه جهان پناه محروم بوده سر رشته کاغذ
 موافق ضابطه دفتر خانه سرکار برسانم بابران اینچند کلمه بطریق محکمات
 نوشته داده شد که عند الحاجة بکار آید

رسم موضع و محاکم
 الموعود

شرح و تفسیر
 منظور دارند

شرح مکتب منی از قوام بنیاحمد ۲۰ شہر شوال ۱۲۸۵

منکہ لچینی این قانون کو صوبہ بیت البلاء و بنگالہ ام چون منہد تعلقہ داری موضع کو انہا

و غیره علیه پکنه سلطان پور که ریه سرکار فتح اباد متعلقه چکله بر مضاف جناب
 بمکالامن ابتدای ساله بمکله پیشو رام مقرر گشته بنده حاضر ضامن مشارالیه در
 کردیده اقرار مینمایم و نوشته میدهم که نامبرده حاضر بوده سر بر آه خدمت مرقوم
 خواهد کرد و احياناً غیر حاضر شود حاضر نام حاضر کردن نتوانم از غمده او جواب کیم
 بنابر آنچه کلمه بطریق شک حاضر ضامن نوشته داده شد که عندی حاجت بکاه

شرح و مخطاکنه

شرح فرد قبولیت از پیشکش و غیره سرکار والا کنه

با و دشت قبولیت از پیشکش و غیره سرکار والا با امید عطای تعالی
 موضع کوا و بنا و غیره کسمند سلطان پور که ریه سرکار فتح اباد
 متعلقه چکله بر مضاف صوبه بمکالامن بنده پیشو رام ساله بمکله

مما و عه

پیشکش سرکار والا

ما و عه

حق تو از اراده

مه

نذر نه صوبه داری

فوق

مالو حوا
مواضع دروشت
معه

از سامع

و کو اوها
و موع
معه

نور

و سوخای کاس
له موضع
مست

وہ

مجلس

عے

مسک ماورکات
نصف
مصر

لعم

مولد
له موصوع
مفسر

عبد

رویس علی
موسی
موسی

P.

هست بماند
له مصحف

عشرک حلی الدعوت کہ کہ

120

مجلس
در مباحث
فلسفه

2

ماتے ماوی
لہ مصم

158

مس کا سے عرف مولانا کونڈی

طبع در

و کہو کسی کا ہے

144

ماری کا ہے
یہ مضمون

20

والکے رکوع دی
میں سے

٢٥

ممد لکات
بر موم
مفسر

وعه

لا تلو
له مصمم
مهم

الموعود

کھول کا عرف کعبہ

۲۵

درم و لقا
به موصی

155

حاکم لاروف راجیون پور

نیم صم
مصد

عنه

حاکم ساک کدره

نیم صم
مصد

عنه

حاکم لاروف ساک

نیم صم
مصد

عنه

حاکم لاروف در کادر

نیم صم
مصد

عنه

حاکم لاروف

نیم صم
مصد

عنه

حاکم لاروف

نیم صم
مصد

عنه

حاکم لاروف راج

نیم صم
مصد

عنه

حاکم لاروف

نیم صم
مصد

عنه

حاکم لاروف ساک

نیم صم
مصد

عنه

عنه

سار
نیم صم
مصد

سار
نیم صم
مصد

نیم صم
مصد

عنه

نیم صم
مصد

عنه

کما کوکب و زکات کما	کما ملک و ده عرف	کما خود دور	کما دوسر اری
مع محال	مع محال	مع محال	مع محال
مع محال	مع محال	مع محال	مع محال
مع محال	مع محال	مع محال	مع محال

کما کوکب و زکات کما	کما ملک و ده عرف	کما خود دور	کما دوسر اری
مع محال	مع محال	مع محال	مع محال
مع محال	مع محال	مع محال	مع محال
مع محال	مع محال	مع محال	مع محال

مع محال

مع محال

مع محال

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام

(Handwritten signature)

Handwritten signature in Devanagari script, likely belonging to a member of the committee or a witness.

مخدوم شرح
محمد حماد

منتهی کور می بوس طلوع حیرام بوس ابن کشتنرام بوس چو دهری قیصر بوس چو دهری
چون مبلغ نیکار و سه صد و دوازده روپیه سکه رایج الوقت تمام اوزن کامل العیادت
بهای موضع را که بپور و شملت موضع ملاکونه علیه پکنه چو بی پور سکار سلاط
شعطفه بچشم موکی محال خالصه شیرینه شعطفه خود که برضا و رغبت بلا بصیر و لا اجبار
بدست شام سندین و لا رامرام سین ابن اندیرام سین بیع کردم و فروضم نقد است
از مشرق قوم نام کمال نصین بافته تحت و تصرف خود او دوم بار آن انجند کلمه بطریق
نوشته و گفته شد که باید که در حقیقت و نه در جادوی الشیطان و نه در جادوی الشیطان و نه در جادوی الشیطان

(Handwritten scribbles)

Wetzel

مهر خادم شرح قاضی
محمد جمال

1881

نموده که هر یک بویس و دلد چرام بویس این کشتن نام بویس چو در فی قیمت بکند بهیچ بویس
 چون منزع را که بویس و قیمت ده آن موضع تملک و جمله بکند مذکور سر کار سلیم اما و متعلقه چو کلی حال
 خالصه شریفه بجمع طوماری مبلغ و دو صد و بیست و پنج و پیر مع بهرانی کند بدنه و غیره تعلقه
 بعد از ترود و آبا و مواضعات مرقوم روز بروز گشت و ویران شود بنا بر آن برضا و رضایت
 خود بلا اخذ و الا جبار مواضعات مزبور بموجب تفضیل ذیل محد و د بحد و در اربع مال و سایر
 و آراضی حاصل و بختل و جکله و بیکر و باغات و شکارخانه و تالاب ثمن مبلغ یک هزار و سه صد و
 رو بیکه رایج الوقت نام الوندن کامل العیار که ثمن مثل و قیمت عدل یوم ایبع بود به شش
 و دلد امرام سبن این اندر ارم سبن مع کردم و فرو ختم و بهر ثمن مبلغ مرقوم نقد و دست
 مشیر می نمود گرفته بخت و تصرف خود آورد و مشیر سطور را در پیر مزبوره و دخل و قربان
 اندا اقرار نمایم و نوشته میدهم که شش مرقوم در مواضعات مزبور و دخل و ترود و آبا و مواضعات

نم

[illegible]

این کتاب در سال ۱۲۸۵
 در شهر تهران
 در روز ۱۵
 در ماه ۱۲
 در سال ۱۲۸۵
 در شهر تهران
 در روز ۱۵
 در ماه ۱۲
 در سال ۱۲۸۵

برآید
 مست که ز تر آید چو دری تپه کنگنه حصه هفت اندک که سبط

سکار بازوای محال خالصه شیرفام چون پنج تعلق بنوع موضع کوهر

عرف می لای قیمت رجیم پورمه مضافات تعلقه شیورام دت قسمت سری لاد

قسمت خلف لاد و ثمره قسمت باراکا و ن قسمت چندی پشاد و رآمد از ویرانی

ملک حقیقین موضع مذکور و قسمهای مربوط مع رعایا و آراضی حاصل افتاده و جفت و

و بکر و بکر و باغات و تالاب و شکار شمره و غیر شمره محدود و محدود و اربعه معموله و مقبوضه

۵۵
 سهای دیوتر و برهموتر لاخری بلا اگر اه و لا اجار عوض مصلح نکیر و پنجاه و سه روپیه که راجع

که شش مثل قیمت عدالت است بر این رای خیر و بیع کردم که شش نهم
در قبض و تصرف خود آورده همه مصدر و را به شش نری مسطور تسلیم نمودم هیچ وجه
مذکور و قیمتها مذکور سوای لوازمه مبلغ یکصد و سی و چهار روپیه چهارده آنه سه کتن
که کودی مشتری مذکور بنام خود تعلقه نویسانین ادای مال گذاری نموده
با فرزندان او خود بر صحت مرقوم قاضی بوده در بیع و خفاختار باشند منتهی از وضع
و قسمها مذکور به وجه من الوجوه دعوی و علی قیمت و نه اندینان این پنج کلمه بطریق قاضی
نوشته داده شد که شدی حب عجب نیست خوبه اساع اساع و یک ماه بدون اساع و یک ماه و یک روز

श्याद शीघ्रं मनवपनाय साधनानां शयनशय
मनवपनाय निमतं मनवपनाय मनवपनाय
मनवपनाय निमतं १२ मनवपनाय निमतं १२
मनवपनाय मनवपनाय मनवपनाय मनवपनाय
मनवपनाय मनवपनाय मनवपनाय मनवपनाय
मनवपनाय मनवपनाय मनवपनाय मनवपनाय
मनवपनाय मनवपनाय मनवपनाय मनवपनाय
मनवपनाय मनवपनाय मनवपनाय मनवपनाय
मनवपनाय मनवपनाय मनवपनाय मनवपनाय
मनवपनाय मनवपनाय मनवपनाय मनवपनाय

[illegible]

(Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page)

لجه جلاله سپه سالار برل کردن السی کو بر زجرل و غیره
 عرض داشت رعایا کنگه کنگه ناکه بدفع بدسلوکی تپو شاه فرض جنگ نموده بودند
 خدای کارساز معاضدت خواهد نمود نهایت امید نموده حتی الامکان مایان آراوت
 نموده ایم از فیض زلال واقعه انصرام مرام لافش کنی شاه که خود با فوج عبور ملک شاه نموده
 جابجا زمره جمعیت مفید چون که بالمش دلاوری منظم ساخته اند خوش سیر آشیانیم
 از رعیت پروری و مامون نایبهای جان و مال بهر عنوان مایان را خاطر جمع میباید
 خود وارد از آسمان بکله پرورنن پناه گیر و منابع و پناهنده اند از روی کار نیکست
 در جهان خوش نمایان گشته اند از آمدن صاحب نهایت بدل سرت شمول شدیم از روز
 که رفعت رأی سایر انام بر حسب عین ضامی پروردگار متصور نمیکرد و بهر صورت بتغیر
 وصف خود ناتوان دانسته در میان متابعان بکیشتن نموده از روشنی شفق عرض
 مایان پذیرا خواهند فرمود

جمع شرح پته رحبت خودکاشت

کنه

باسم رام هری کوس پته خودکاشت باین قرار داده میشود که تعلقه اینجانب
موضع کوری پور برکت چپوتی پور در موضع مذکور ماله محلول رام موهن پال پرتی
مواری دو یکیمه و خانه بادی چهار سوه شمارا بجمع اصل موافق ذیل مبلغ چهار سیکه
پته خودکاشت داده شد شما مواری مذکوره آباد و تردد نموده و خانه بادی اصد کرده
مالکداری سال سال نموده متصرف شدند و ابواب باطله موضع مذکور علی بن خواجند نمودنابر
اینجند کلمه بطریق پته خودکاشت نوشته دادند تحریرافی التاریخ پانزدهم ماه چابکمه
۱۱۶۹

لله

زمین خانه مادی
۴ تبوه
مصفه

عقد

کنه

زمین شالی
۴ تبوه
مصفه

عقد

جمع شرح پته رحبت با یکاشت

باسم بلام زمین کوس پته با یکاشت باین قرار داده میشود که تعلقه اینجانب موضع حبیب پور
برکت حیات پور در موضع مذکور ماله محلول هری کوس زمین شالی مواری ۴ تبوه شمارا پته با یکاشت
وادم مالکداری آن مقومه مبلغ پست رو یکیمه مالکداری سال سال نموده مواری مذکور آباد و تردد کرده متصرف
باشند از ابواب دیگر عداقه نسبت بنابر اینجند کلمه پته با یکاشت نوشته دادند تحریرافی التاریخ هجدهم ماه چابکمه
۱۱۶۹

مبدأ اول ملازمان حضور را حق تعالی حاکم و داور است و فراق یکی چنان

دویم قوم مسلمان سیوم قوم هندو اینک نموده و مثل ملازمان در مرتبه

واقعا کسی از سرداران در اینک نباشد اندر چنانچه و متی که او از شرف

آوردن ملازمان در اینک گردیده بخدای و حل لا شریک است مردمان

و کسانیکه در دل خود نابین میباشند که هیچ نوع کارهای خیانت و بی

نکون ایم خوش و خرم و شادمان می بودند و شریف آوردن ملازمان

بعقد انکشت میسر وند و مرد و ظلم و بددیانت و خیانت کار علی نه القیاس

ناخوش و مغموم و مغموم اوقات بسر میبروند و مردمان و دیانت و باز چنان

و ظالم و مظلوم را بیقین تصور شدن که احوال عدالت و غورسی هر یکی مطابق

اعمال آنها خواهد شد چنانچه هرگاه بفضل الهی ملازمان زینت آوازی مقام کنند

و هر یکی بار باب ملازمت شدند حسن اخلاق و بی طعنی و عالی همه ملازمان
 بقرینه و قیاس دریافت نمودند و زیاده تر یقین خاطر همه ماکر و دین که محال
 بند و بست این ملک و وادارسی غریبا بنجیل بخوبی خواهد کرد و بدو فی الواقع
 یقین خاطر مردمانست که بفضل الهی همین قسم خواهد شد لیکن چون ملازمان
 حضور بابت مشورت وقت درین امورات قدری توقف فرموده اند مردمان
 این ملک بنبوه آیدند و گاهی خیال مینمایند که ملازمان حضور را انبقیم معلوم کردین
 که مردمان این ملک بامیت و آرام تمام هستند و گاهی قصور مینمایند که همه مراتب
 معلوم حضور کردین لیکن تدارک آن بخرید بچ نمیتواند شد و گاهی خیال مینمایند
 که لا و صاحب از انتفاع این ملک اصداً و مطلقاً کار نمیداند و در بعضی صورت احوال
 ملک خراب شده مدت ممتد را دیده بخاطر مبارک آورده اند که در تدارک این امورات
 اکثر مردمان سابق و حال بد خوانند بر چه ضرورت که دماغ سوزی نموده سوال و جواب

هر یکی خود را آلوده نمود هرگاه اتفاق فتن و ولایت خواهد کرد وید با کائنات و آنجا که باشد
 بعد ازین صابان مالک آنچه خواسته باشند بنمایند هر صورت خیالی متنوعه در خاطر مردمان
 درآمده و بسیار متزلزل اند و درین صورت عقیده تمندی بسبب و بجهت و بی شایسته
 خود و بلا شکایت احدی برای بکنایه حضور و رفاهیت خلایق بعضی مراتب عرض
 نمایند امید که در دفعات ذیل غفر فرمایند و آنچه سنی طر مبارک آید بعمل آرند لیکن فردوسی
 از فضل خدا کریم و تفضلات حضور امیدوار است که در باب بهتری اینمک مطابق مشورت وقت
 ملازمان حضور بدل متوجه شوند و بند و بست اینمک و عورسی مردمان بطوری فرمایند
 که بکنایه حضور تاملت و دید بماند

دفعه اول ملازمان حاکم سه فریق که با فی الصدور نوشته شده استند
 در بصورت لازم است که عدالت و انصاف و عورسی و پرداخت فقه صاحبان اکثریت
 فواخر و حسب حال هر یکی از ایشان و در فقه مسلم و هندو و دادگستری و پرورشین

حمله و مراتب مردمان این دو قوم جارس دارند اگر یک طریقه داد و انصاف بخود
پرداخت و هر دفعات بهرست فریق خواهد گردید هر آینه انتظام نمیتواند ماند و انضباط
احکام انقیام بنظر آید که از سه فرقه از حکم حضور پیچیده ننماید و در صورتیکه کسی
انخوان نماید تدارک آن سینه الفور بعمل آید

اینمکاسبب نایبند که در تحریر آن سنگنایت و بد کوئی هر سه فریق اینمکاسبب میشود و از این
گردیده ضرورتیست که ملازمان حضور باز پرس آن نفر نمایند لیکن شایان عمد کنند
حوصلگی ملازمان آنست که در حال همه سر رشته نایب آینه که از مدت در نیمک جالیت
علی الخصوص اخذ زر کار ساز بهایجا مطابق مناسب موقوف شود حقیقت اینکه ملازمان
برای ذات خود نظر بر رفاهیت اینمک مقرر فرموده اند که از احد من الناس انتفاع
خود بایر کرد و هیچ چیز از نقد و جنس و تکالیف سهل از کسی نخواهند گرفت و احدی از
عبان حضور هم نمیزند لیکن مردمان سه فریق اینمک بد امور مدت هستند نمیتوانند که
خوارق مدت بدید را به کسی بکار کی بگذارند مگر بعضی مردمان سبب قرب حضور و بد نظر

و خدا ترسی و پایش تم حفاظت این معنی نموده اند لیکن در تحقیق اینست که بدون زکات ساز
 بطور مناسب انجام کار هم نمیشود و ملازمان حضور بمقتضای دور اندیشی انقسم تدبیری فرماید
 که در مفصلات فیما بین هر سه فریق زکات سازی مطابق کار بغوا نماند باز اگر بگوید
 که سازش کار بر یکجاست و موجب اتبری کار نمیکند و دو این معامله مثل دستور سابق که
 در آنوقت هر سه فریق صدور و صل را این امر کلو کیر شدن بود احوال نباشد این معنی حسب
 انتظاکم هر سه فریق میتواند لیکن این امر بی تمهید حکم سخت ظاهر و باطن نمیتواند کرد
 و دریافت این شش بده که زیاده از حد است بعقل ناقص می آید که باین قسم
 آن اینکه در بود و چهار کس سردار استند یکی سردار شش ماه یکوقت دیگر
 خالصه بلا نفعه بنشیند و حکم حضور شرف نفاذ یابد که هر کس که مفصل چپش باشد در
 خالصه شریفه ظاهر نماید تدارک آن قرار واقع خواهد کرد بعد از این صاحبان بود مطابق
 دوره پروانه اطاری و چیتی های اطاری هر سه فریق جاری نمایند و بمقتضای ملازمان حضور
 بجهت تصور فرمایند که در ایام این شش بده که را من ریسیم سر رشته بدست بسیار کم
 نخواهد ماند و هر قدر که با خواهم ماند با نقد خالصه از کار سازی طرفین خواهد کرد و هرگز آنکه

که حال بنام کارسازی ابری کار می شود رافع خواهد کردید

بند دوم درین شهر کلمه تا هم معامله اراضیات و تجارت غره بسیار
لیکن سر رشته عدالت برن کوشتم و عدالت دیوانه که مقرریست بی خرج زرا
بهرد و جانانش نمیتواند شد درین صورت غریبا حق خود نمیتواند رسید مثلاً یک
دعوی ده هزار روپیه بیکس بطور امانت یا قرض بسیار واجب میدارد و شخصی
مدیون یا وصف سعت در ادای آن تامل نمود و صاحب زر سرمایه خود فکر
بهم نمیدارد که پیش حاکم خرجه عدالت داده مالش نماید درین صورت با وصف بودن
ده هزار روپیه سبب عدم دادرسی مفکوک شد و در صورتیکه انصاف زوده هزار روپیه
یکجایی قرض مهاجن دیگر بوده باشد و مهاجن مذکور مالش کرده این مدیون را در چپ خا
فید ساخت بیچاره بسبب مقدوری از جان هلاک گردید انقیام معامله بسیار روکار
درین صورت لازمه شفقت و تفضلات اینست که خرجه عدالت که بمزد مالش از فریادی
بعد ازین بکمر نه و بمعنی نقصان سرکار اصل نیست لیکن رفاهیت خلق بسیار متباد شد

در سوم سرکار اگر وقت نالش و بعد از رفع نالش در سرکار بگیرد تا هم نقصان
زیر که اخرا این زرد سرکار داخل نمیشود که از آن کفایت معتبر سرکار تواند بود

در شهر کلکته و مفصله و طاع الطریق و دشواری و زردی بسیار میکند و این معنی خوب است
کلیت مدارک این معنی آنچه مناسب باشد بمشورت مشاوران امور آیت ملکه بقسمتی
که در شهر و مفصلات امنیت کلی حاصل آید بیشتر در کلکته خویش زردی بسیار شده بود
انوقت که در زمستان حبیب بغدادی ارشاد فرمودند بودند فدوی نقشه جوگیر
و حفاظت تحریر نموده گذرانید چنانچه کور زمستان حبیب این نقشه را از راه
تفصلات جاری فرمودند از انوقت تا مدت امارت زردی و دشواری مانده الحال
حضور مالک اند باند که متوجه شدن رفع و دفع این کمرویات میتوانندند

درین شهر کلکته یکیشتر نبود بعرضه قریب که دیده لیکن اگر از مکانهای کایه که
بسیار است گرفته و از مکانات سکونت مالک مکان متوقف کرد و چندان

نقصان سرکار نیست زیرا که در مقرر شدن کنس و ولتمندان این شهر اکثران احداث
سکونت مالک مکان کنس موقوف نمودند و هر دو صورت موجب کم ابادی شهر می باشد
اول بسبب عدم احداث مکانات در کارهای درو و کران و مردوران و غیره فرقه این
کمی روداده و دوم مردمان غربا که گویا روزانه شهر هستند کم شدند و درین صورت ضرورت
که در مقدمه کنس اندک غور فرموده یک نقشه این قسم درست نمایند که بهم نقصان سرکار^{چندان}
نکند و وجه رفع شکایت سیاکنان شهر کرد

هر چند درین سال بسبب مه طوفان و طغیانی آب در بعضی جا کم و در بعضی جا زیاد^{نقصان} موجب
فصل گردیده لیکن باین سبب موجب اینقدر کرائی غله و غیره در صدر و مفصلات نمی باشد
عادل حقیقه برای همین حاکم عادل ظاهر پیدا ساخته که کسان ملک یکجای باختیار خود کار
تجارت و انتفاع و خرید و فروش و حب و لجزا مطابق بعضی مطالب خود با بی سبب کردن
نموانند و تا جریب شهر و مهاجران انتفاع خود را زبان از حد ننمایند و غربا با پائین
حاکمان وقت تذکر این معنی همیشه نموده اند و این معنی را موجب ابادی ملک و کفایت

سرکار تصور نموده اند و برین روزگار آنه نزع غله و غیره و کران قیمتی نمک غربا یکی نمک
 اکثر همین فرقه غربا هستند غارت ساخته و سیوای این بهر که اشرفی که گاهی بنوده و محبوب
 نقصان اکثر آن کرده و دیده هر چند نمک از سرکار بقیمت سنگین فروخته شده است تا هم
 اگر صاحبان بهر حساب از خرید کنندگان نمک فروخته اند تجارت گرفته و فروخته اند نسبت
 ابوقت البته از آن می تواند شد و فی الجمله رفاهیت غربا می تواند کرد و در بهر اشرفی ارتفاع کار
 اصلانیت صرف به شاهر حضور این عینیت تازه خراب کن ملک می کرد و در مصلحت جبران
 و تعلقه و آران زر سکه و سرکار داخل می سازند تا هم معامله به و صرف سکه بجا می آید
 که موجب نقصان محلی ساجران و تعلقه و آران می شود و از این نقصان بر رعایای غربا باز
 و موجب کم آوای ملک می کرد و اگر مد زمان حضور می شود این عینیت هرگز نمی تواند
 مد زمان حضور مالک اند تدارک این مراتب بسیار ضرور می شود

ملازمان حضور بهر بررسی نزع در معامله تجارت کفایت لگو می کنند و نموده اند اگر بختی نمک
 و انبوهان مدخله نموده بررسی اصل صرف تبایری مال و داوونی ملکیان کوشک کران

افیون بنمایند بعد کفایت کار پردازان و مالکان اینکار کفایت کمینی زیاده
از کفایت نرخ تجارت میتواند شد حقیقت این دو دفعه بسیار است باندک
متوجه شدن بلا زمان حضور از خود ظاهر میتواند شد

رای و تدبیر ملایمان حضور از تمامی بندگان سه فرقه اینمک عالیست و در اجرائ
امورات و آبادی ملک آنچه مقرر خواهند فرمود بهتر و مستحسن خواهد گردید لیکن مطابق
راه و رسم اینمک ماجرایی بند و بست و آبادی ملک در مزاج مبارک مستقر باید
که همین اقبال عالی آبادی ملک و تحصیل خزانه و کفایت کمینی و رفاهیت رعایا آنچه
میتواند کرد و حقیقت اینکه بمقدمه بند و بست ملک که قلع از اراضیات دارد و
سیوای این سیارات است یک طور بند و بست ساله برای تمام ملک بهتر نمیشود
جایی هست که مطابق جمع و وصول سراسری احوال هست و بود زاید دارد

مندیوم در آنجا و در بند و بست سراسری نقصان سرکار میتواند کرد و در جایی

مطابق بند و بست موجب ویرانی ملک میتواند شد علی هذا لقیاس و بند و بست ^{زیر}
 که تمامی ملک خود بند و بست زمیدار شود یا با کلید مستاجر و سزا ولی و عهد واری کرده
 این معنی هم برای ملک و سرکار خوب نمیتواند شد مناسبت که ملازمان حضور از شینان
 واقف کار و کار کرده های صدر و مفصل این ملک که بار دیگر کرده باشد و حسب ظاهر
 اومی ارب و طلب و باخیرت و کارکنار که خوف اثبات و رافع کوئی بخود داشته باشد
 احوال گیک محال واقف شوند و بعد دریافت بند و بست حبس محالات بند و بست
 یکساله و دو ساله و سه ساله و چهار ساله و پنج ساله و شش ساله و ده ساله بفرمایند و نیز ^{بلی}
 مشورت در بعضی جا بند و بست زمیداری و در بعضی جا مستاجر و سزا ولی و عهد واری
 بفرمایند و در همه بند و بست کار ثابت مردمان کارکنار مطابق تجویز صاحبان بود
 و مقصدی خالصه مقرر فرمایند که کار ثابت سفارسیان و نوکران واجب الیه ^{بلی}
 کسی به انتظام نشود و تمامی محال است که عظیم آباد را چهارده نموده بدست چهارم ^{بلی}
 بدهند که هر یکی نقشه بند و بست خود را از واقفیت خود واقف کاران خود بخیر ^{بلی}
 بحضور پسرانند اگر بپندارند و بهتر و الا حکم نانی کرده که نقشه دیگر کرده بیاورند و نیز ^{بلی}

تجکیم رود که این صاحبان هم مطابق واقفیت خود و مردمان واقف کاشفته
نند و سبب ضلع خود را بحضور بفرستند اگر بپاس حکم ولایت که بند و سبب نمودن
باز میدار مقدم است مضائقه نیست نام بند و سبب زمینداری و رهمه جا باشد لیکن جا باشد
عقد زمینداری کارگذارند آنها با اختیار خود وصول و تحصیل نموده باشند و در جا باشد لیکن در آن
مع عقد کارگذار است آنها معرفت متاجر و سزاوار و عهده دار خود بند و سبب نموده
مالکداری کرده باشند زیرا که اجرای وصول و تحصیل ملک و رهمه زمینداریها بشرط اجازت
و غیره مطابق ضابطه وصول و تحصیل جاریست اگر مطابق آن از صدر خواهند مکتف مالکداری
سرکار این مردمان عهده دار و سر ~~مکتف~~ و غیره زمینداران با هم نموندانند

در بند و سبب ملک صاحبان ضلع سبب و کس و دیوان بخت و سبب ضلعجات سبب و کس
مردم کارگذار و ابر و طلب و در صدر صاحبان بود و انا و عاقل با هم تنفی و مقصدی مردم
و ابر و طلب مع عقد کار کرده ضرورت بعضی ناقص می آید که رواج و دیوان کموتی
علی کمینی مروج است لیکن اگر بجای دیوان بنام تحصیلدار یا امین مقرر شوند و عهد و مالکداری

و چنانکه مطابق ضابطه از آنجا نویسنده گرفته و را این معنی بسبب دیوانگی دفع
 خوف عدم وصول ز سرکار می تواند ماند و ز سرکار بخوبی وصول می تواند شد و هر کس
 و آنکس درخواست اینجا رشتن دیوانگی کمپنی بسبب باز پرس انیده نمیدانند که در فنی الوقع
 هر که آنکس تحصیل را با این می چکا و تعهد بخود نوشته خواهم داد باین بشتر
 معضل را بسبب باز پرس مطابق سرشته بخلا سرشته دیوانگی البته درست خواهد شد
 و احوال که دیوانگی می گویند مقرر اند اینها را هیچ خوف امورات سرکاری نیست و بصورت
 کاغذات سرشته هم بخوبی انجام می تواند داد و بی دانی این حرفها می گوید بسیار است که تحریر
 طوالت کلام میشود اگر مرضی حضور خواهد شد سرشته و عاجز تر می تواند نمود

در اینجا لا چند لک روپیه بنام مشا بهره بعضی زمیندارها مقرر بود احوال موقوفه در این
 میشود که احوال کنجایش و جای داد ایام حال ابرو و سرت هر یکی دریافت فرموده
 مطابق مدتی هر یکی بحال و باز یافت کرده شود اگر یک حکم بر همه کسی جاری باشد برین فقه
 بسیار سخت میگردد و اگر ارشاد شود که در اینها بیکه مشا بهره مقرر نبود آنها مطابق این احوال بگذارد

و چه که در آن هر یکی که سب آن بسیارست و درین مختصر کجاست پس نسبت تحمل کردیده پنج
 بعضی ساکنان این ملک که بایام قریب بود باش این ملک اختیار نمودند و بدو با طراف و حجاب
 سفر اختیار کردند و اکثر آن که بود باش خود را از دست میدادند نمیتوانند که جائی بروند پس
 در این صورت لازمه حکومت و ریاست که ساکنان این ملک را محض دولتخواه و مطیع و وجوب الرحم
 فرموده از راه کمال لطف تو خدا شفقت فرموده حسب حال هر یک مطابق اوقات بیبری و تقاضای
 اینها و پرورش فرمایند و شش ضابطه باو شاه اکمل تبر و کینی بر دشت منطبق باشد

بنده جام هر وقت این ملک آنچه مد نظر دارند هر آنکه این معنی موجب آبادی ملک و خجاستی باو باشد
 کفایت میتواند بود هر چند حسب ظاهر انتظام انقیام امور است بسبب علت ایام و کمال نمیرا شد
 با جایی چند دفعه که در ذیل تاریخ میگوید بگویند رعایت میتواند کرد و امید که در معنی غور و تفکر شود

الحاکم عدالت آنچه از حضور در کتاب تحریر شده است بروی کاغذ آید درین معنی انقیام حکم حکم باشد
 رعایت احدی منظور نباشد و ضرر گیری هر نوع این امر همیشه و هر وقت میشد باشد و گرفتن زرع و چرای

که باقی اصدار نوشته شد مطابق آن شده باشد

مقابل به پرداخت صاحبان انگریز که اهل از زمین حاکم وقت نسبت مردمان انیمیک علی و محمد و محمد

بجای و حصه یکجمله برای مردمان انیمیک علی قدر را تبرسم منظور باشد

بند و نسبت نماید آران و تعلقه داران مطابق کجایش ملک کرده و حسب حال نماید آران و تعلقه داران

و غیره بجزئی ای قدر محنت و زحمت که زندگانی میتواند کرد و بلا خلش می یافته باشند

در حال نوکریست و تجارت پیشه و غیره باندازه هر یکی بپای انداخته کار و به کار انیمیک علی

منظور شود که هر یک پیشه و آران اندک اندک بکار باشند و گذران خود مطابق وقت نمایند زیرا که حاکم وقت

حقش مثل پدر و در دین و حقی بپیش و آران پیدا ساخته و زیر صورت خبر گیری و پرسش و فریب

هر یک و به قدر امتیاز که بیکان انیمیک باز نماند و بدان اجتناب دارد کردن نیامد ضرورت

در بار اراضیات انعامات حکام سلف و حال بن تعقل غور شود که سانیکه از وجه حاصل اراضیات

انعامات صرف خبر گیری دارد و صادر و مدارس و معابر و بنا گرا و بی و خبر گیری مسافین و توفیق

مینماید و گذران خود را از کتاب و یکتند اراضیات بنی حال این فریق نظر بجای امور است

بستو سابق رعایت فرمایند و کسانیکه از وجه حاصل اراضیات انعامات صرف اوقاف است
 و سنگم بر دهری مثل مردمان ناکار و آن وضعفا و بیوه ها و یک تن نمایند بر احوال بدست استی
 ترحم بسیار ضرور و کسانیکه از وجه انعامات باوصف اوقاف لبرری خود مقبول و بیوه
 و یکتا از دوا و دولت جمعیت میدارند و باب اراضیات آنها بکنوع عدالتی ضم
 آنها از نوربش خود با بیجا هم نشوند و بکنوع شکایت سرکار هم نباشد و در اراضیات
 پیشین انعام فرموده اند باوصف بودن و از گران قومی خفیس و بجز مجرب اینست
 موقوف و مردود حالی از ثواب نمواند بود احوال و مقدمه اراضیات کم حضور جایبانیم
 صبان ضلع و جایبانیم میدار آن شرف و افت و یافته و در صورت مفصلات بر غر با سبک ^{طلایی}
 اسامی و اراضیات سابقه یک زو اگر ملازمان حضور اند متوجه شوند و در احوال غر با نمایند
 غر با رفع میباید شد طایفه آن اینست که در صدر متقی این گفتار شود و اگر کسانیکه
 طلبست تا که حسب استعداد هستند و کلهای آنها پیش مردمان مدد رچهری حاضر شده مطابق
 حضور سرباه نمایند هر چند کلنگه را کشته جانشت بعد و دارد لیکن با هم نسبت مفصل رفاهیت
 غر با خواهد کرد و در زیادتی اخراجا ^ن بایر کم خواهد کرد و در اصل حقیقت اینست که ^ن

و عمد زیداران این جنس شرف واجب الاستحقاق بسبب رعایت حکام وقت که بشکرها
در شتم همیشه مراعات فرموده اند چندان خوش نیستند در حضورت یکس را طلبیدن
افزیت نامیشوند الا کدام کا غذا است که در دفتر خانه زیدار نسبت همون کا غذا است که نه را
یکجا کرده بر بند هیچ هنگامه و قضیه بر عریضه تواند شد از احکام حضور که احوال مفصل است
کفایت کار بعد از این آنچه که شود لیکن احوال خسارت کلی غبار و کفایت نمایان اینکاران زیداران
و غیره میشود ملازمان حضور مالک اند با نذک توجه همه مشکلات اسان نمیدانند شد بقا قلیل اسان مشکل نمیدانند

انسان بسبب کمالات و صمد طوفان و کثرت باران احوال ملک در اکثر جا بسیار تباهاست در حضور
بنا که ملازمان حضور خبر گیری مفصل است بطرحت فرمایند موجب سببهای عال و اندیده سبب یا خواهد کرد
و انعمی موجب نقصان کمینی الله خواهد شد

این چند اشعار بسبب دریافت حضور مختصر آن مختصر محلا تخیر نمود اگر مرضی حضور دریافت خواهد کرد دید
و مفصلاً بسیار راست و درست بقید قلم آورده بحضور ظاهر خواهد ساخت زیاده ادب
نمیدانند اقبال و اقبال تا بان خوشان باد

حقیقت بنگال این است پشتر در ملک بنگال از ولایت معرفت کلاه پوشان حاکمان
انگیز و لندیز و فرانس و دنیا مار ادنی ز سرخ و نقه میشد من بعد و در دار الضرب
ز سرخ و نقه مذکور مسکو گشته روپیه ارکات و انگیزی و خوشبختی نیز ضرب بنام پناه
میکرد و بدین روپیه های مزبور در سودای ابریشم و پارچه سفید و آونی می نمود و سبوی آن
هندیات سوداگران لاهور و کابل و ملتان برای خرید ابریشم ادنی میشد و زرخزان
باش که از بنگال روانه شد جهان اما در یکشت باز خزانه مذکور بعنوان هندوستان
ساجان پسب خرید فروخت اجناس دیگر در بنگال مدغرض هر صورت در بنگال
بنگال باجای دیگر معرفت ازینجهت سیر و معمور بوده است

قبل ازین حاکم وقت را و ایم الاوقات خیال و اندیشه ماند که سایر رعایا و مزارعان کشته
بهمچو جنس الوجع خمی و مضرتی زیند معیند و در باب این فی نرخ غله و فراوانی آن
و مصرف بود و خزانچه سوداگران بابت غله سبوی ملک بنگال برنج و غنچه غلات
در سیر و نجات برده فروختن نمیتوانستند بلکه برای تقید و قدغن اینمغی ملک و ارض محال

ذخیره بمقام باقر بنح مقرر معین بود که گشتی های غله باطراف و جوانب مملکت در
می اندازین سبک ارزان و غربا با خوشی و خرمی گذران می نمودند و زیور
بادشاه هندوستان نام صوبه بخارا را جنت البلاء و موسوم ساخته یعنی ملک بخارا
نسبت بملکهای دیگر بهشت قرار داده اند

در نیک قبل ازین مکتب انگیز بها در غله و غیره همه چیز را ارزانی و سزاوار
بوده است چنانچه برنج فی روپیه چهار من و نعلی من بیک روپیه و گندم فی روپیه پنج من
و شش من و روغن زرد فی روپیه و آرده انار و روغن تلخ فی روپیه شش و نوزده
انصاف انار همین قسم بیک جنس در جهانگیر مکر مرشد آباد و فروخت میشد بلکه
در ملک چکله پور نیز برنج فی روپیه شش من و در ماه سواران خود سها پانزده روپیه
روپیه تا عمل نواب سیف خان بها در فوجدار چکله مذکور بود تا عمل نواب فراجان
مرحوم در بلخ جهانگیر مکر مرشد آباد و اطراف آن غله و غیره چیزهای مجدی از آن بوده
چنانچه در دوازده غربی تکه میده مذکور شد و بود در آن یک کتابه بود در آن بطریق
نوشته شده بود که هر صوبه دار یک که در می انار برنج یعنی نیک انار برنج را بده

فروشانیدن تواند انصوبه دار این دروازه را و ابکتد اخرش نواب
 غالب علیخان مرحوم اول به نرخ دهه کودی اثار برنج فروشانیدن او را
 و اگر ده بودند و در آن ایام مسجی روپیہ که فی روپیہ دو کماون هشت پین
 و ارکات فی روپیہ دو کماون چهار پین کودی مقرر بود حالا مسجی که
 فی روپیہ چهار کماون هشت پین و ارکات چهار پین و پین کودی مقرر است
 و قیمت غله برنج در کلکه فی روپیہ سی اثار و کندم فی روپیہ یکین همین قسم
 کم و زیاد فروخت میشود چون ملک بنحالا بقضه نواب مهاجنگ مرحوم
 در آمد ارسال خزانه پادشاهی کمی شده ملک هم از لوت مرسته پایمال
 کشته از ان هنگام زراعت هم کم کم پیدا شدن گرفت علاوه مشهورت زر
 چوبه مرسته و فیالحال هر دو یک سرکار جنابعالی و یک سرکار بندکالغالی نواب
 شهاب جنگ نواب الله وردیخان مهاجنگ بهادر هر دو سرکار زر مشهورت
 باز یافتند بندی جمیع رهنموده در عمل نواب سراج الدوله نذرانه منصوب کنج و
 قیمت ابله خشت کودیه شامل مشهورت کشته ازین قسم مشهورت بی یک

بابت مقرر شده بعد از آن در عمل نواب قاسم علیخان صرف فی روپیه یک و نیم خانه
جمع مقرر نموده در عمل مداراها کم بکنی اکثریها در منہوت بهای خلعت پوشیده
در سوم و نه معین گشته یکی سته دفعه است یک پنجاه هزار روپیه بموجب تفصیل
حالا با اکل منہوت مجموع یکجای شدن جمع مقرر گردیده مال کناری میکنند

در قحط نای سال مردمان بسیار ضایع گشته بهم ویران محض باین درجه
و دیهات که اکثر است رعایا و برابری یک وجب زمین افتاده بود دوران ^{کرین} منتهی

به سبب کم شدن زراعت و زباده گردیدن خراج اراضیات و از نقشه نو
صاحبان عدالت فوجداری و دایر سایر و ذروان و ششخو نیان زبان
از حد گشته و کام وقت را رحم از دل یکت لم بر جاست شده است
بلکه روز بروز بد نظریه زبان طلبی است مقرر تفصیل بموجب

ضلع بندی ^ع الله تعالی

ع ل ا
ع

بهای خلعت پشته بندی

ل ا
روم

ل ا
م

م

روم ده ا

م

تخصیص شد اباد راجشاهی و غیره
م

ل ا
م

م

بهای خلعت پشته بندی
روای عی
الده

روای عی
الده

روای عی
الده

روای عی
الده

م

م

روم ده ا

م

روم ده ا

ل ا
م

ل ا
م

صلح او کمره عرف ندیه

مد ساعی

بهای خلعت

پشته بندی

لحمی

۱۲ له

رکوم ده ادا

لحمی

۱۲ له

بهای خلعت

پشته بندی

لحمی

۱۲ له

رکوم ده ادا

لحمی

۱۲ له

بهای خلعت

پشته بندی

لحمی

۱۲ له

رکوم ده ادا

لحمی

۱۲ له

بهای خلعت

پشته بندی

لحمی

۱۲ له

رکوم ده ادا

لحمی

۱۲ له

صلح خویلی سحره عرف دینا جیور

مد ساعی

صلح کردانی چکله سالت

ای حایری

بهای خلعت

پشته بندی

لحمی

۱۵ له

رکوم ده ادا

لحمی

۹ له

بهای خلعت

پشته بندی

لحمی

۱۵ له

رکوم ده ادا

لحمی

۹ له

صلح جلال نور

مد ساعی

صلح میر بیوم

مد ساعی

بهای خلعت

پشته بندی

لحمی

۱۵ له

رکوم ده ادا

لحمی

۱۵ له

رکوم ده ادا

لحمی

۱۵ له

رکوم ده ادا

لحمی

۱۵ له

بهای خلعت

پشته بندی

لحمی

۱۵ له

رکوم ده ادا

لحمی

۱۵ له

رکوم ده ادا

لحمی

۱۵ له

رکوم ده ادا

لحمی

۱۵ له

بهای خلعت

پشته بندی

لحمی

۱۵ له

رکوم ده ادا

لحمی

۱۵ له

رکوم ده ادا

لحمی

۱۵ له

رکوم ده ادا

لحمی

۱۵ له

بهای خلعت

پشته بندی

لحمی

۱۵ له

رکوم ده ادا

لحمی

۱۵ له

رکوم ده ادا

لحمی

۱۵ له

رکوم ده ادا

لحمی

۱۵ له

<p>صلح بوزنیہ</p> <p>صلح بوزنیہ</p>		<p>صلح حکم</p> <p>الکامیہ</p>	
بہائی خلعت	بہائی خلعت	بہائی خلعت	بہائی خلعت
نوعی ہارے	نوعی ہارے	نوعی ہارے	نوعی ہارے
۱۰ لہ	۱۰ لہ	۱۰ لہ	۱۰ لہ
رکوم دہ لہ	رکوم دہ لہ	رکوم دہ لہ	رکوم دہ لہ
صلح بوزنیہ	صلح بوزنیہ	صلح بوزنیہ	صلح بوزنیہ
۵ لہ	۵ لہ	۵ لہ	۵ لہ
<p>صلح سبکس</p> <p>صلح سبکس</p>		<p>صلح روشن باب و فہرہ</p> <p>صلح روشن باب و فہرہ</p>	
بہائی خلعت	بہائی خلعت	بہائی خلعت	بہائی خلعت
نوعی ہارے	نوعی ہارے	نوعی ہارے	نوعی ہارے
۱۰ لہ	۱۰ لہ	۱۰ لہ	۱۰ لہ
رکوم دہ لہ	رکوم دہ لہ	رکوم دہ لہ	رکوم دہ لہ
صلح سبکس	صلح سبکس	صلح سبکس	صلح سبکس
۱۲ لہ	۱۲ لہ	۱۲ لہ	۱۲ لہ
<p>صلح کاغذ کلچہ راج محل</p> <p>صلح کاغذ کلچہ راج محل</p>		<p>صلح کاغذ کلچہ راج محل</p> <p>صلح کاغذ کلچہ راج محل</p>	
بہائی خلعت	بہائی خلعت	بہائی خلعت	بہائی خلعت
نوعی ہارے	نوعی ہارے	نوعی ہارے	نوعی ہارے
۱۰ لہ	۱۰ لہ	۱۰ لہ	۱۰ لہ
رکوم دہ لہ	رکوم دہ لہ	رکوم دہ لہ	رکوم دہ لہ
صلح کاغذ کلچہ راج محل	صلح کاغذ کلچہ راج محل	صلح کاغذ کلچہ راج محل	صلح کاغذ کلچہ راج محل
۱۱ لہ	۱۱ لہ	۱۱ لہ	۱۱ لہ
<p>صلح کاغذ کلچہ راج محل</p> <p>صلح کاغذ کلچہ راج محل</p>		<p>صلح کاغذ کلچہ راج محل</p> <p>صلح کاغذ کلچہ راج محل</p>	
بہائی خلعت	بہائی خلعت	بہائی خلعت	بہائی خلعت
نوعی ہارے	نوعی ہارے	نوعی ہارے	نوعی ہارے
۱۰ لہ	۱۰ لہ	۱۰ لہ	۱۰ لہ
رکوم دہ لہ	رکوم دہ لہ	رکوم دہ لہ	رکوم دہ لہ
صلح کاغذ کلچہ راج محل	صلح کاغذ کلچہ راج محل	صلح کاغذ کلچہ راج محل	صلح کاغذ کلچہ راج محل
۱۱ لہ	۱۱ لہ	۱۱ لہ	۱۱ لہ

ضلع ادراک پر پکنہ کورہ کھات

لحمی ماعی

ضلع سلطان پور کورہ کھات

مدنی

بہائی خلعت
ای رومی
۹ لہ

بہشتہ بندی
از مارومی
۵ لہ

رکوم دہ اند
ی ای
۲ لہ

مصر

بہائی خلعت
بہشتہ بندی
۱۲ لہ

۱۲ لہ

رکوم دہ اند
۲ لہ

ضلع یوسف پور کھات

مدنی ای
۱۰ لہ

ضلع محمد لہین پور کھات

عجالی لہین
۱۰ لہ

بہائی خلعت
نمی ای
۴ لہ

بہشتہ بندی
ضی مارومی
۱۲ لہ

رکوم دہ اند

مصر

بہائی خلعت
لحمی ای
۴ لہ

بہشتہ بندی
ضی لاری
۱۵ لہ

رکوم دہ اند

مصر

لحمی مارومی
۱۰ لہ

لحمی مارومی
۱۰ لہ

Mr. 17

کتابخانه
مکتب
عراق
بشمار

تحقیق در کج سلف کیفیت نمداران و چوهران و علقه داران و رعایان و غیره

مالک التعلیم در محل بنود در مباحثات ستم کرات بود راج کریم خزانة العالیات
سیرانی خانه بادی آنچه که فصل موجود شد با کمال شش حصه ساخته یک عرصه راجه یکم قنداره
و بهونه که تابع دارند تعداد موافق خود و راج بهت یعنی بهشت میداند اگر راجه
موافق یک پیچری را باده میگذرانند و کم رفتن بلیت ریخته راجه با حال امیدار و بهونه
تعلقه در کج

در محل مسلمین نام پادشاه ظل الله است حاصل آنکه پادشاه سایه پروردگار است بنابر این پادشاه
ظل الله نمی ماند برای پرورش و سرپرستی خدای مقرر است در صورت پادشاه سلف ظل الله
از دست عید طلسمان به لید و حمایت خورند میباشند انهمان با لمان تا لوده موزه ای

فارغ البالش یک کمال بطاعت و بندگی حق سبحانه تعالی مشغولی بودند فقط

بیشتر در محل آجیه می بنود و هیچیکه مالکنداری می ترسید و در صدر رنند راج است چون باو
اهل اسلام در سلطنت مستثنی بسبب احوالات ریا و قبی بطریق مال بندی یعنی پیش
میگرفتند بعد از آن راجه تو را لیل اکثر ملکات شخص کرده جمع مقرری ساخته با جواب
سرکار را در تعلقه او کرده داده اند منب داران و چو در میان و تعلقه داران مطابق
آن مالکنداری نمیدادند چنانچه حال کاغذ راجه جمع طوماری نزد قاضی کو بیان موجود است فقط

چون باو شاه هندوستان ملک می بسیار جنگ و جدل بدخل خود آورده بر سر صوبه
مقرر کردن اند و در هر یک صوبه یک یک صوبه دار تعیین نمودند صوبه داران هم از آن
خود مالکنداری مقرر کار از زمینداران و غیره می گرفتند زمینداران و چو در میان و تعلقه داران
و رعایان اوقات خود را بخوشی گذرانیدند بدعای دولت حاکم وقت مشغول می بودند فقط

از قیام الا بام زمینداران و چو در میان خیرات و دیو تر و بر هموتر مالکنداری کار
بحال داشته در هیچ تعلقه خود داده می اند تعلقه داران است که شامل زمینداری و چو در میان

نمیدار ما گذاری سر کار یک فتنه لیکن نمیدار و چو دهری بر زین بقدر
 اختیار بیع و هبه ندارد اگر چو دهری چو دهرائی خود بخود شد در قباله جمع حلقه
 و تعلقداران علی بن علی در میندرج میشود فقط

نمیدار از ازمیکو نیکه در سندا و پیشش با دیناهی و ناکاه و غیره میندرج با چو دهر
 از ازمیکو نیکه در سندا چو دهرائی او فقط ناکار و غیره میندرج با پیش تعلقدار
 از ازمیکو نیکه که ناکار و غیره نباشد
 عکس نمیدار

مخال و خلی پیکه بوج بطور راجه تورلین
 ریوای طوماری راجه تورلین الوقت و فصل
 نمیدار
 نمیدار

نمیدار پرکنه بردوان
 رنمدار پرکنه راجه شاهی
 پرکنه پچیت
 پرکنه پچره غوروش
 رنمدار پرکنه اوله و غیره
 رنمدار پرکنه جلی
 یعنی دیبا چور
 نه

زبندار پرکنه بر بوم خوش
زبندار پرکنه بر بوم خوش

زبندار پرکنه بر بوم خوش
زبندار پرکنه بر بوم خوش

مهر

سره کار کوچ بهار در سینه
سره کار کوچ بهار در سینه

مهر

اگرچه از روی اسناد زبنداری وجود هر ای فی الواقع حدست است تا هم عالم
بدون تفصیه عمل قطع الطریق و شجونی و دزدی و پیکر کشی آنها را بر طرف
نمیکردید چنانکه زبندار وجود هر ای در آدای مال گذاری سرکار و دست به
اگر در ملک او جای داد مال گذارسته نباشد و ران ایام حاکم وقت تحقیق میکند
در صورت عدم جای داد از جمیع سابق مقدار سبع مقرر شود یک ضری کمی
ذمه زبندار با وجود هر ای نموده سر برآه بیکر کنند هرگاه بهیچ وجه من الوجع از زبندار
یا جود هر ای و یا بقدر سر برآه مال گذاری نمیتواند شد ملک آنها ضبط و
نموده و به حشمت آنها بیکری مقرر کردن سے داؤد فقط

پادشاهان بلف تصدیق فرق مبارک از انبیاء که از حضور بطریق خیرات

مستی در پرکنات صوبه جات غایت میفرمودند زیرا آن وجوده بیان آگاه
 جمع مقصدی اخراجات را از اصل مالکداری میسریدار با وجوده می مجرایب دادند فقط
 منصب داران وجوده بیان در پختن خود تا با تعلقه آران هر قدر را از انصاف که
 بطریق حسرات و غیره میدهند جمع مقصدی از ابر سر خود تا داشته آوا می جواب
 سرکار بر جیبید و بست مینماید اینمندی حاکم وقت که می عرض نیست و نیز فقط

اینکه خدمت محض موقوف بر ذات دارند و مرخصی کار است مثل صوبه داران
 و منصب داران و جاگیر داران و کور و ریان و زمینداران و خوده بیان و قانو کو یا
 و سر اولان و شق داران و طوعه داران خدمت یک قسم است اما موقوف بر ذات
 دارند و مرخصی سرکار بشیر طیکه بطن بعد بطن در خدمت نیست اما خدمت
 زمینداری وجوده ای این تفاوت است که بعد فوتیدن اولاد آنها بدون حصول سند
 دیوانه و خیل میشود چرا که سند برودی حاصل نمیشود اگر موقوف بران باشد
 درین ضمن خلل در وصول مالکداری سرکار و حفاظت ملک نیست ازین باب

برای جسر کارس کار نزد حاکم وقت اندیاز و از حضور پادشاه عمداً در میان
دخیل متواند شد و سر براه مال گذاری مهین مایند و نیز در میان قانونگویان
سند دیوانی اسم نوحاری نمیتواند شد اما برای اجراء کار بنام این
و دستخط جاری مینماید و ارثان صوبه دار غیره بدون سند دخیل نمیدانند
رایج الملکست و اکثر مینیداران وجود هر بانی که سند حاصل کردن اند با
این بود که کفایت اخراجات باو نشان ماند لیکن برای اثبات حقیقت خود
سند حاصل نمودن لازم و بهتر است و نیز حاکم وقت دعوی حق اخراجات
سند دار و طلب کردن متواند فقط

کسی از قریه خراب دار بقطاع الطریق گرفتار آمدن حاکم وقت تجویز مینماید که
این شخص را مردم خور و نقصان مال پادشاهی میکنند لهذا ملک او بیکر نفوس
مینموند مگر یک چیزی برای خور و پوشش او و مقرر میفرمودند مسندار
نیکو سروپ پور و بکره و بهوسنه و غیره است فقط
چون در میان پنج علقه خود و یا بقصد داران برای باقی مال گذاری سر کار دیانت
بخت علقه

خود بدست دیگر قبایع کرده داده وجه پن بهای آن در مالکنداری سرکار و اگر
قرضه بها بخان داخل میشوند موقوف بر اطلاع حاکم وقت بنود مشتری
داخل از پن بها از خزانه سرکار بیکر فتند بموجب قبایع مقرر و دخل می شدند
اما خارج و داخل بدون حکم حاکم نمیتواند اگر شرکای آن زمین و پن
بها قبول نماید بدست دیگر فروختن نمیتواند و اگر شرکای او در زمین متراض
نشود دارند حق الشفعی دعوی حق الشفعی خود نموده آن پن بها داده میتواند
گرفت آنها هم اگر مراحم شوند بدست دیگر فروختن میتواند و در آن قبایع
قبایع مذکور سند ربع اینکه موضع و اراضیات اربع بحد محمد و سیوای دیوتر
و بر هموتر و غیره بدست مشتری مذکور قبایع نموده سند علی التخصیص کسی بی اطلاع
شرکای و دارند حق الشفعی بدست دیگر بفروشد بحضور حاکم وقت
ناش کرده وجه پن بهای مشتری مذکور و البس داده در آن زمین دخل
شدن میتواند بدون کواهی شرکای و دارند حق الشفعی قبایع حاکم وقت
منظور کشید شد فقط

حقوق رعایا دو طریق دارد اول رعایای خود کاشت یعنی خانه بادی و زمین زر
 دارد و دوم رعایای بایک کاشت که آنها فقط زمین زرعتی نمایند و بایک
 و تعلق دارند و چون کثیر رعایای خود کاشت مرکور خانه بادی و زمین زرعتی او
 بدیگران دادن نمیتواند مگر رعایای بایک کاشت مرکور بپایه باشد و او از مزار
 و چوپایی و تعلق قدر قزاری گرفته باشد غیر از کشتن و معاد و نیز در غرض
 زمین مرکور را بدیگر دادن نمیتواند اگر رعایای نو خانه بادی و تعلق آنها نماید
 و جای او زمین از جایی افتاده نشود از رعایای بایک کاشت زمین مسطور شده
 بر عیت نو خانه بادی موقوفه میتواند داد این رایج الکاک لیکن تا هم ظلم است بلکه
 معاد و مکر و فقط

اباد زمین بجنک ربی ضابطه همین است اول سال مال کداری زمین معاف سال دوم
 مال کداری سنی بیکه و دانه سال سیوم فی بیکه مال کداری چهارانه سال چهارم فی
 هشت انه سال پنجم و ششم فی بیکه شرح قرب جوار و شرح بر نه مال کداری و ششم
 فقط

No. 18.

در سال پنجاه و هفت بوقت بر خاست کهری خالصه شیرینه از شد اباد حکم شد که
 دفر نای خالصه شیرینه ابتدای سال پنجاه و هفت بکلیت خواهد رفت موجب ان دفر نای
 ابتدای سن مذکور بکلیت آمده و با ماتی دفر نای سن که بوقت خانه مرشد اباد
 معه دو کس دفر بند سی پنجاه و دو و اسکو مانده چنانچه دفر بندها نر بر چند ماه نزد
 مدین حبیب که مملو از مرشد اباد و در ماهی یافته خبر گیری دفر نای مذکور می نمود بعد
 در ماهی انها موقوف شد بنا بر نامه مرده تا لاچار شده از اینجا رفته بعد کهری حبیب
 بکهری خالصه شیرینه مقرر شد و زردان و قطع الطریقان و غیره مجوسان متعلقه مقرر
 بدفر خانه مذکور استقامت نمود انها قدر کاغذ چه میداند و پروای اهم کمینگی
 اگر کاغذ یا غیر انها خراب شده مابقی والان دفر خانه سنگسته نقصان شدن

از ابتدای سال پنجاه و هفت
 حبیب خان

ممنونم حلتی بخیرت بغایت
 سید و الاکرامه

۱/۳
 ۲/۴
 ۳/۵
 ۴/۶
 ۵/۷
 ۶/۸
 ۷/۹
 ۸/۱۰
 ۹/۱۱
 ۱۰/۱۲

ناظران که پیش از عل نواب جعفر خان از شاهزاده های عالی تبار و امرایان عظام
در قلعه جهانگیر گری بوده در آنوقت مالکداری از زمینداران بجمع طومار راجه نمود
متصدی اکبر بادشاه موضع و محال تمام ساخته بود میکردند

نواب جعفر خان قبل بودن جهانگیر گری شد قلینان نام بود خدمت دیوانی
صوبه بنجا لامیداشت جهت طلب قیاسان نقدی شاهزاده اعتراض فرمود
ازین باعث از جهانگیر گری شد آباد داده عرضی بحضور بادشاه نموده خدمت صوبدار
بنجا لا و اودب مقرب شد و دیوانی هر دو صوبه بنام سید اکرام خان و بجن سید ^{خان}
بعد وقتا او بنام سردار خان بختاری خود آورده بر طبق حکم بادشاه قلعه و کچری ^{نصفه}
و غیره دارالفرمان شد آباد احوال نموده و خدمت بنایت صوبه داری صوبه اودب
بشجاع الدین محمد خان تفویض کرده سر رشته دار و کچری برای نگه داشت سر رشته آن
بمقام مرشد آباد متفرغ نموده متصدی ششتره نظامت کرده

بند و بست ملک بنگال را بنیض نموده که محالات صوبه را بعد تنخواه جاکیر نظام خود
 دیوان صوبه و کسب اہمالک و دیگر منصبداران و اہلکاران و غیرہ و عملہ توکبانہ
 و نوارہ و اخراجات کمدہ اخیال و سیکل برای ارسال حضور بادشاہ در
 مقرر کرد و محالات تنخواہ جاکیر اکثر منصبداران کہ در عمل ناظران سلف بصوبہ
 بودند تنخواہ ان بصوبہ او دیب مقرر نموده محالات مذکور را شامل حال قصہ ساخت

دآن
 برای حفظ مراتب و طرق و شوارع و تنبیہ مفدان و استیصال قطاع الطریقان
 و زہرمان فوجداران تمانہ داران از حضور ملی مقرر می بودند فوجداری حکم
 مرشد آباد و ہوکل و بردو آن و میدنی پور ضمیمہ نظامت تعلق یافت

حقیقت سرتہ روکار دیوانی بموجب فیصل الذیل تحریر یافتہ

زمانہ الاشنان از دوا را خلافت شاہجہاں با نام نام
 صوبہ و رود می شد از دفرست داخل شد
 بمحافظت تمام ہرقفانہ کہ کار کاہ می شد
 جواب فرمایند ضرور شد عرضی آن دست خست
 نقلش در قدرت داخل ساختہ ہرقفانہ
 نگاہ میداشتند

تنخواہ نقدی اصرامی متاع در سالہ سدا و سدا
 نامہ صوبہ برای گذر اندین جمع و اصلک سال تمام
 و لایست و رساله کامل و غیره بمهر وزیر الکتاب
 نامہ صوبہ کہ برسد ازاد فرستد این چنانچه
 کلر نکا بدست و طبین آن و در خط آن
 تنخواہ داران بسبب بند و یات ارسال در جهان
 می نمایند و کسی که زر نقد در مرشد اباد بخوات
 سوال دست خست بد خط نامہ صوبہ رزیدہ نقد میگرد
 داخل خزانه عامه میشود و مرکورات محوری نمایی انداز

با و کسی و هم کسی فانوکیان و امه و در متاع مقی
 و با یکان و غیره هر و وضعه تفصیل کرده و در جمع و اصلک
 سال تمام دست گردانیده تیار میشود و در سرشته دار و ویکار
 مذکورہ را یکجا میگرد و خط فانوکیان و بمهر نامہ صوبہ بنین خست
 معالی تشریف میبخشد

چکام برودان	چکام برودان	چکام برودان	چکام برودان
چکام کتیر کتیر	چکام کتیر کتیر	چکام کتیر کتیر	چکام کتیر کتیر
چکام مرشد آباد	چکام مرشد آباد	چکام مرشد آباد	چکام مرشد آباد
چکام کدی کدی	چکام کدی کدی	چکام کدی کدی	چکام کدی کدی

سر رشته سند دیوانیکه زمیندار و چو دهری و تعلقات
 حقیقت ارسالنامه حضور انیکه در وصول محال
 بدون اصل سند به دیوان نایم صوبیم خود نگذرد
 خالصه شیر یقه بعد خرج تنخواه داران حضور
 صدر مفصل جاری کردن نمیتوانند لهذا در خواستند
 خالصه شیر یقه داخل نمیشود چنانچه مستعدی میگویند
 و صحت و چکاک و از ادب پیشکش سرکار والا و ذرانه جلالت
 درست گردانیده حضور را غصب میکنند تا غم صوبه را بگذرد
 باین خط میفرمودند شرح انکه بر فرد سوال سند به بند و فرد
 ضامنی در پیشکش سرکار والا و حق الودار اضمحلال شده
 دیوانه سر و نمایند سر رشته دار دیوانه مطابق آن که غایت حقیقت
 قانونیکان و خط کرده گرفته سند توبه نزد مستعد نویسی
 مستعد مخیر الیه همین خط بر آن گذار میکردند که قسم بوی باده
 به دیوان صوبه بریده حواله سر رشته دیوانه میکردند سر رشته دار
 نقل سند و صحت و چکاک و افراد در پیشکش و غوغا بشیر بطور
 گناه داشته سند حواله زمیندار و تعلقات در وجود میباشند

جمع و اصلها در پیشکش سرکار والد از رسیدن
 سر رشته صدر است پناه انکه همه داران فرما
 و الا نشان که از دار بجلست شاهان با دو حصه
 وقا نوگویان و دستخط کنند مه نام صوبه
 مزین گردانیده مسال بدرگاه والا اول
 نوزد وزیرها کاک و خواست حسب حکم بنمودند
 حسب حکم به وزیرها کاک بنام ناظم صوبه آوردند
 ناظم صوبه بمقتضای نامه شیرافه بهر و میکردند متصدی
 مطابق ان سند دیوانی تیار نموده حواله آنها نموده
 نقل سند بر رشته خود داشته اصل فرما حسب حکم
 ایامه داران مستقیمه دار موافق سند در راضی
 سر رشته فوتی و فوری و بجا بر طرفی تعلق از صد
 میشت

سر رشته فنی نه سرکار والا انکه دار و عذر
 و نحو دار فنی نه سرکار والا موجود بر آورد
 و مجموع خرج مگر خود و دست خست داخل شتر دیوان
 مینمودند مطابق بر آورد در خزانه اقبال از خانه
 میکردند

سوداگران هندو بهر داروغه و مشرف و قانوکویان درست ساخته بشرفته دیوانی داخل نموند
 شرح بدرمدی ابریشم اینکه انگیزان و دندیزان و ازنی و هندو ملانی و سمان بعضی
 سوداگران از سایر چونه کمالی بدری بندی نموده روانه شهر بیرون جات نمودند چنانچه سواد
 یعنی دلالان ابریشم خدمن ده روپه رسوم میاقتد روانه ان بهر داروغه و مشرف
 سرشته داران اما سالی اینکه محال را چاکری دار سرشته دارد دول توبیس چاکرات اینکه
 فوتی و داری از آنچه که بضبط کار می آید فرمان و الا ان حرب انکم بنام نامطهر بر می
 ان بشرفته رکود داخل میشد جاگیرات می اندر شرفته دارد بدو بر جو جاکم
 دول حاکرات در پرگنات متور نمودند مطا

سند بهر دیوان صومیه شد

سرشته دار الفرب اینکه داروغه و مشرف سرشته توپخانه سرکار والا اینکه نقدی و حبس
 کاغذات بر رویل جمع و خرج محمولات متعین تها نجات و صدی و الا ان متعین
 بابت سلوک و اجرت بهر داروغه و مشرف عامه و مرده های کجری خالصه شریفه در ماه
 و تحویل دار از سر شرفته دیوان داخل میشد تنخواه توپخانه متور بود پنجانه زر توپخانه نقدی و حبس
 محال چاکر متور بود

دارالفرب خند آباد دارالفرب جهانگیر

له له

نقدی نفیر مولا زبان
جنب نفی خربت و رقت
و پیاده سد بوالان و خین
و کوله تیاریند

دارالفرب الکبریک دارالفرب ریش آباد
یعنی پترو

له له

له له

سر رشته محمد خاله شریفه از انچه رو بکار رانی پایان نقدی خاله شریفه میباشد

بندوبست محال خاله شریفه و جالینج الک

و قسط بندی و غیره بهر تعداد و بهر خط و شماران

وجود هر مان و قلع و لادن در سال و خلیه

له

له

ضامی منعمان سورا و الان شسته و اصل

له

له

توصی بنو نفی قسط بندی و وارده ماه تیاریند

له

اورا چه اندنی خزانه تاریخ مابا به و تیاریند

له

سند عملدار می نمودند و رسیداران می نمودند پروانه جرات مقدمه مال سیوای سند ضمن علیه از سر سر

له

له

سر رشته اطلاق از آنچه که سوار و چویدار برای نقد خوانده
مفصل تعین اطلاق آن بعد وضع خوراکش بود
سوار شست از چویدار چهارانه یومیه بکا و داخل شد

له

خاتونیه از آنچه که سیوای اندنی حاشیه علیهم احوالات فرمایشات حضور میستاد این
مهور و جوابات موسی بر جمع خاتونیه سیوای سایر متفرک شده مخارج روانه شدن بخواص
و غیره تقصیل ذیل ارسال میشد

دستار سارگامی ملل سارگامی کمبند سارگامی
ربک حاکم کجلبندی خاتون کجلبندی
تن زرب ملل کجلبندی تنهای کجلبندی
تنهای کجلبندی تنهای بختی تنهای عیاری
تنهای کجلبندی تنهای کجلبندی تنهای کجلبندی
تنهای کجلبندی تنهای کجلبندی تنهای کجلبندی
تنهای کجلبندی تنهای کجلبندی تنهای کجلبندی

طیوران سگایم باوجره و بجری و مروتی

طیوران رکنین سگایم کرن و طوطه و مرغ جانوران

کاو میتان جنگی

سید با و فیل دندان از چاهر سلسله

اسبان با گن اینی از رنک پورس ابد بدون جزید
کسی بود اگر ان جزید نمودن نمیتوانست

سند و بداری و کجایات غیر ناظم میباشند
مچکامو افعی مضابطه سرکار و اخل میبوند

سر رشته موماس که مال منصف داران و خندان
سوارث و اخل سرکار و الا میشد

تخته جات کمبشی انکیز و و لنیز و وراش و دنیاها
همیشه داخل میشد

نذر عیدین

نذر ضرب که نوم سال ارسال میشد

عید الفطر عید الضحی

سر رشته واقع کاری که منته به منته حرور واقعی
نوشته به طور ارسال میشد

سر رشته سوانه کاری حقیقت صوبه میباشند

سر رشته مکارگری اخبار نوشته به طور ارسال

جزیره مافنا نق دان

نواب حسن خان صوبه دار بنکالا و غيره مقرر بودند بعد چند سال بدرگاه والا طلبت نواب
موزاليه بوقت فنن شاهجهان آباد کا غذا پيشين و عمل خود در وقت از انش
روانه شاهجهان آباد گشتند باز نواب موزاليه از حضور معلى سر فرار گشته بمشهد آباد
از بعضى کا غذا پيشين نبود از ابتدای بار و نون افضا شدن بنکالا

نواب هماجنک نایب صوبه دارى صوبه عظيم آباد مقرر بودند بعد وفات نواب شجاع الدوله
شجاع الدين محمد خان ليک سال نواب سر فرار خان بصوبه دارى قام بودند درين موعين نواب
هماجنک قصد آمدن کردند آباد نمودند حاجى احمد برادر کلا نواب موزاليه بحضور نواب سر فرار خان
حاضر بودند عرض کردند که نواب هماجنک جنگ براى ملائمت مى ايند از بعضى سر فرار خان تبارى
جنگ بودند چون سوارى نواب هماجنک نزديک مقام کریمه رسید نواب موزاليه را شب
خبر رسید که براى جنگ تيار شده مى ايند نواب موزاليه از اين خبر کليک سوار شدند بمقام مگودر
بوقت صبح جنگ شروع نمودند قضائى بعرب کولى بدوق نوشتند نواب هماجنک شد آباد
منادى بنام خود اشتهار داده اينجهمر به نواب شد قليخان نایب صوبه اوديه رسید نواب

مشت قلیجان از صوبه دکن مرسته را از رز چوتنه قبول نموده بشکر مرسته را همراه خود کرده به صوبه
تاجت آورده ملک کروان لوت تاراج نموده بسیار مردمان را کشته ملک ویران ساخته چنانچه
از نواب مهابت جنگ تا پنج شش سال جنگ و جدل بود چون نواب مشت قلیجان بقضای علی قلی
بعد از آن نواب مهابت جنگ صلاح الدین محمد خان را وکیل دستاورد از مرسته رز چوتنه قبول
رفع خلش ساخت از پنجیت در شش ساله جنگه بجمع خالصه شریفه سیوای شکت محلات
و سایر بات و غیره رز چوتنه منتهی گشته فی روپیه دو امانه بانزده کننده کسری جمع رز چوتنه معزیه

حقیقت حال نواره کنگه برای تیاری کشته تیبار سار فرمایش سرکار معلی و منغیه تاجات
و موجب مردمان آن مبلغ هفت لک روپیه جا که بجمع طومار پرکنات از حضور پر نور مقرر بود
خانچه دار و غنچه و شرف و تحویدار از حضور علی حین می آمدند آنها در مقام جا که بزرگ رسیده
کارخانه سرکار جاری ساخته کشته تیبار و غیره نوساخت می نمودند مگر از ناظم صوبه علاقه نبودند
از پرکنات جا که مقرر نموده تخصیص کرده اخراجات آن می کردند

اوّل شنبه سوار می خاص اسم لعل سندر چه رخیل
 دوم شنبه عریبان و جلبدیه تیار کرده خرقه
 سرخ و بطوط عقب شبر کله و شام سندر که چه
 سوار شش و بلا شش که دردن و محکمی و مورخی
 و بهو الیه و کور و در و جره و مسوی و پلوار و بغور کین
 هر سال خشت و ساخت پوشش آن از بانات
 و زلف زرنکار که شمع و زرد و لوازم کار
 سرکار و الاهی و مراتب و علم تقاره و ثوبت و لار
 و ملد جان و ما که کان رخ و زرد و سبز بون بر شنبه
 هر یک در ایام برسات تیار شده می اندر چه که اسم و جان
 میگوید با غم صوبه بر و در و بان آن شنبه جان
 ملاحظه فرموده ادب و لمات متعلقه و کلامی
 آن روز عینیه سطر که روز بعد و میگوید دار آنچه میگوید
 از خضر نام غم صوبه طاعت فرما میبندند

و مردمان جنگی و لوازم جنگ بر آن محل ساخته
 متعلقه سحر و زنگی و چاکام شش تانیه و سورت
 و رام نود پنبی و غره و تها نجاست بهت سحر و کیک
 تعین میبندند چاکام شنبه از نور مع لوار میبندند
 نای صوبه جهانگیر و در و سبت ملاحظه کرده با صواب
 دار و غه محال سطر جانجی و رانه میبندند و در و ملاحظه میبندند
 مغز الیه آن روز را همه نموداری میبندند

بند و بست محالات صوبه بجای لاناظان بطوریکه نمودند در سنی مندرج است سر بنظر
 که رانیده است لهذا تکرار نموده

حقیقت جمع مالکن این است

معه دفعه

حقیقت جمع ملاری این است

حقیقت جمع مالکن این است

نیز با اقله در روزی خود خویش
 از رعایا بطریق خراب بکشد از مالکن

اول ملاری اینست که از کار زید را با اقله را حکم
 وقت بچری رسوم قبول نموده اتفاق رعایا بخند بوضع
 سرباه مال داری سکار و رسول عا لیباید بخورید
 و دیگر شخصی که چندی رسوم در سکار زید را با اقله را حکم
 قبول نموده فراموشی را کشی بجای از خزانه ما کی که این سرباه
 میدارد مال و عا ب شعلای اباد و در دست دیگر بی بی
 از ما می گرفت

حقیقت جم مندر چه اینست
 نوشت دی سلطان زرد سوار ابله دار قدیمی
 بطریق سنگ شاسته داخل ساجده جمعی بمشغول گشته
 موضع بایست که فلان رعایا است و خضر و غلام خود را بر او
 مندر چه در کمر داخل شد ای بیچاره زانچه می نمود
 بنام گشته موضع خود رفتند ای بیچاره زانچه می نمود
 بدید هر جا نه نادان می شود حاکم وقت انجامند و میگفت
 حقیقت جم بعضی جم اینست
 شکرت نه جریانه ز رفیع قضیه است و در مقدمه فعل
 و زردی و قطع طریق و سخن با سزا کسی میاد و
 زبردستی نموده معصوم دروغ کرده می آید و است این
 حاکم وقت بعد بخوبی بچیزی اطمینان جریانه میگردانست
 و ناخانیان هم کرده و خوش از روی تحذیر ثابت اند و گویانند
 و ناخانی که اینهم کرده بود و جریانه داد

حقیقت سودایان است
 ما جن فیض میده الوقت مست در سینه هزار
 باقی سودایانی رویه بچیزی بر اصل مقرر کرده بویاید
 حقیقت جم میر محمدی اینست
 کهاش با نیمی قدری جمع کرد قبول نموده فرماست حاکم
 سرباز گشتی دارا همچنان گشتی با جای بیوم میگرفت
 روانه گشتی می کرد و جای میبرد و سرباز گشتی از طرف
 خبر گیری مقام ندیدی براه میاد

حقیقت جمع بسیار طلبا اینست
بویا پاریان از راه خشکی تنگای یعنی ببلکه بانه
در شش ماهی زمی اندوخت نمایند از راه محمول
محمول معتد بود از راه بسیار بسیار بکوبند

سوال ساختن باروت از چند مدت و از کدام شخص آغاز شده است و از چند وقت
بندوق درین ملک مروج یافته جواب از کتب تواریخ موضوع می پیوندد که
چون اسکندر رومی را با فورندی مقابله افتد و بنا بر اینکه در لشکر قورانیال کوه مثال بسیار
بودند لشکر روم هراس بر داشتند اسکندر باروت را بر عرابه تابار کرده تفنگ را که اول
تفنگ یعنی بکله آتشی که کلور با واسطه آن از دهن می اندازند بود اختراع نمود و آن
عرابه تابار و مقابل میدان داشته از دور آتش زیره تابو ساطت آن تفنگ بان
نظمای باروت رسانید و بدان حیل و فیلان و لشکر خود را منفعه کرد و بدو این تفنگ که حقیقت
نوع اکمل آنست معلوم است که کی و کدام ساخته و این هم معلوم است که باروت یا اسکندر در همان وقت
خلاصه در هندوستان خود پیشتر از آن کسی ازین هر دو حیل و اقیقت نداشت ۱۲
لکلیک

سوال برنجی نیست چنانکه ارم شخص ساخته دارند مدت درین ملک رواج یافته جواب
حقیقت برنج معلوم نیست غیر از اینکه مرکب ارم است

سوال من پیش از ورود صاحبان انگریز از کجا می آید جواب حقیقت من هم
از روی کتب هیچ معلوم نمیشود لیکن حقیر تعیاس می پردازم که پیش از ورود صاحبان من از
کوهستان شامهندوستان می آمده باشد و در آن کوه معدن آن خواهر بود چه در اکثر کجالات
کوه که پور که در دامنه آن کوه واقع شده ظروف مس با فراطاس خسته میشد بجایای دور دست
بجهت تجارت میرود

سوال بسته خود اصل است یا خیری انیشته تیار میشود ترتیب ختن ان باید نگاشت

جواب حبه خود اصل است و معدنی است

بقیه مابقی کما س از چند مدت بکار جهازات عرب دهند مروج یافته

جواب

قطب نما که اصل قطبه کلبه نام شخصی از حکمای فرنگ ساخته و همان شخص دنیای نو را پیدا کرد پس از

ساختن قطب نما جهاز فرنگ جرات گذاشتن کبار ساحل که اکثر افت جرمی باشد نشینند

چه جهات اربعه که باعث ساختن جاده راه هر طرف باشد بدون قطب نام شخص نمیدانند

و آیه آهسته از فرنگ بجای می آوراج یافت و قطبه نما از آن بهر سید

سوال چند مدت است که اسطراب درین ملک جاری شده و ماهیت اسطراب در کدام

کتاب است جواب اسطراب اختراع ادریس پیغمبر علیه السلام است بعضی گویند از زمان

برای وی نزول کرد و معجزه جوی بود و جمعی دیگر را عقبت اینکه بکلمت خویش ساخت

چنانچه یک وجه از وجه تسمیه اسطراب اینکه گویند لاب یکی از اسمها اور پس است

و اسطربان عبری عمل را میگویند یعنی عمل اور پس و در علم اسطراب رسایل بسیار

نوشته اند و کثر الوجود همه جا بهم میرسد

سوال ششم یعنی آینه های در چرخه و غیره از چند مدت رواج یافته و بنجل یعنی آینه کدام

وقت و کدام شخص نباشد است جواب آینه سکندر ساخت اول از این ^{و شکل مرد}

دسته دار ساخته شده بود و آهسته آهسته تکمیل آن شده اشکال مختلفه و از شیشه و غیره ^{از این ساخته شد}

سوال هفتم یعنی دین سکیمان و جاثان و حدود ملک مقبوضه آنها و اندازه افواج و تحصیل ملک آنها ^{حسب}

جواب حقیقت دین گمان و جفا مان طول و تفصیل بسیاری و باین مختصر کجایش ندارد

خاصه در ایام بابر پادشاه نامک نامی از فقرای هند بود و او را مریدان بهم رسیدند و در ایام او نایب

بنابغه و طوایف و انداز سانیهای او با اسم حاجت وین محمد صلی الله علیه و سلم بهمنود میرسانید کوفته

صاحب یراق و اسپ و ریس شدند و آنکس که آنها را تقویت کرد و گویند کنگه از غلغله ^{مسطور بود} نایب

و در عصر محمد فرخ سیرا که چه بواسطه شجاعت عبدالصمد خان نورانی ابیاری از ناکش ^{شد} تیرا

بند ارس آنها رفتار عقوبت اسما گشت اما فایده بران مرتب گشت ^{بود} و روز بروز کثرت آنها

تا آنکه بعد مراجعت احمد شاه ابدالی مرتبه آخر از هند چهره سری آنها زیاده از باین ^{شد} شدن صاحب ^{شد} ملک و داعیه

و بالفعل اکثر محلات صوبه پتان و تمام صوبه لاهور و سرهند از آب الگ گرفته تا نواح شاهجهان آباد ^{نظر}

خود دارند و روز بروز در فنون سپاهگیری و سخاوت و عدالت و اکثر فضايل نافع

آنها ترقی دارند و بنظر اتفاق رؤس کابل هستند اگر این معنی هم انشا خداست و هر شاید بر عظیم

برای اینها اتفاق افتد و جا مان از قوم اهری شیر فروش هندوستان و از قدیم ^{کران}

نواح که عبارت از ملک برج و نواح اکبر آباد بوده می باشند چنانچه کشتن مشهور که مردم هند ^{اعتراف}

حکیم

بجدائی او دارند اگر چه از قوم جاٹ نبود اما از همان جنس بود و مدتی مدید در مهنه ^{حکیم}

میکرد و تمام راجهای هندوستان که از قوم کتری بودند بوی توسل می جستند لیکن ^{بدست}

کشتن جاٹان نیز متفرق شده بودند تا اینکه در عهد اورنگزیب چنانچه مره ^{سکندر}

در سمت پنجاب قوی شدند ایشان هم آغاز تیر و ^{برجی}

از سلاطین اسلامی یافتند تا اینکه سورجن حاجت بجای آورد و ایالتک صفدر جنگ با حرم

رفیقات عظیمه کرده مصدر کارهای عمده گشت اعقاب او چنانچه همه کس میدانند از دست نواب

دوالفقار الدوله امیرالامرا با در محرم دیدند آنچه دیدند

سوال در ایام راجه که بجای پادشاهان بودند از تحویر کننای ملک راجگی مقرر شد ^{حقیقت} بدینا از

دوراشت چدر و پدر بدون رضامند رعایا راجه پیش زد و در الوقت زمین ملکیت راجه باو ^{یا ملکیت}

جواب راجگی هندوستان در زمان قدیم بقوم کتری تعلق داشت و گویند که او را برضا ^{عش}

از پیش عالم بوده راجه کرده بود چنانچه برهن و مس و سوار را خدمت و منصب ^{برای} ^{جدید} شای

هر یک مقرر کرده بود از بکر حاجت مشهور ^{که} هندوستان بقوام راجپوت که نیز راده نامی ^{کتری} ^{بود}

انتقال کرد و آنها ملوک طوایف شدند و بطریق مبرات با تسلط حکومت از یکی دیگری

امحال کرد و زمین ملک راجها بوده و کثرت رعیت بوده اند

Mr. 20

حقیقت پیشکش فیضداری آنکه نذر هلالی و عید الفطر و عید الفصح و نوروز و دهانی چونکه روز نوروز

مسعد مبارک بر این نوعید اردو که بادشاه دارالخلافه شاه جهان اباد زیورات مرصع جواهرات
کوناگون

و ملک و خاص رنگارنگ مطابق و وارده برج موافق شش منجیان و اشتهار که رنگی منظر
منظر

بادشاه هین رنگ میپوشند و بیضه مرغ یک رنگ برکات با صفا بیکام می نازند
پایه
پایه
بیضه

اول از بادشاه و بیگم شطرا می شود که در میان نوروز صد و پنجاه بیضه مرغ باشد از طرف هر دو
خانه

از جانب کس که بیفته کم بشکند بازیت و اگر روا بشکست ام ماط چا چچه با و شاه بیکم بر

نخل کار چو پے چهار مرورید مرصع بمش است و مقابل چهار چشمی نشیند تخته حویلی از دست

نخل کار چو بی در میان میدارند بران تخت مسطور به بیضه بخت رنگی مرقوم اول شاه غلطین کنی

بعد از آن با و شاه بیکم مابین طرره اکنار ند چون هر دو بیضه باخت سر با هم بریدگی

هر دو شکست آمد بقضض الحی اول بیضه از دست با و شاه بیضه بیکم صاحب را بشکند بازی شاه آید

خوشی و غم از حد زیاده و سالی و معیبر مبارک و فادار میکرد و بعد شاه از خواصین

کسل رخان پر چهره حسن بیخ لطافت اناس و رنگی لباس بیضه بازی می بازی و تحویلدار

در و بست بیضه بازی نوروز را مفصل اسم و از شاه مار کرده شکست و کم زیاده و بخت حضرت

الحض میرنید بادشاہ بران متوجہ شدن افغامت بازی کہ کم از لک روپیہ میبود ببارضا بیکم

در محنت میفرمودند من بعد نوح اصدین و امر از ادیبا کجیب الدرجه و مراتب پسندیده پاکب معالی

بیتغایات حکم میث. و دیگر صبیہ پاکر د بالہ نوجوانی و اہلخانہ امرایان عظم و خواصین اسرار خاص

زینورات جو اہم مرصع و لباس رنگارنگ ہر طرح شاہ پسند پوشیدین مجاہدای حضور پر نورؐ

می باشند چنانچه منصفان و غیره در محکمی بآزار و احداث می افتند در میان

صبیہ باعمر وہ سالہ وضعیفہ را دضنیت چون اکثر ازا دیہا مانعہ نوجوانی بری چہرہ خوب و

تباہی زرین حلقہ بکوش و کوشاوره مروارید و مالای مروارید و چیرہ نند بران سر بیچ موضع

وکلکی پوشیده بوجه حسن سودا کرتیار میشوند یکسکیم معلوم نشود که زن اجناس واکری و غیره

مثل جواهر آلات و ملبوسات خاص و تحفه جات و میوه جات و برصه ثای و دیگر چیزهای عجیب

و غایب بدو کان اراسته می شنیدان جنس را با د شاه بدست خود خرید و وجه قیمتش را کم

بک کرد و به نسبت با آنها عنایت میکردند چون عالم پناه هر کس منصوب از او میا که مهربان و متوجه ^{میشد}

جایگاه و اینچنینت بر شوهرش مقرر میفرمودند بعد نوروز باو شاه بدو ان خانه عظام ^{نشانست}

نذورات وزیرها ملک و منصبداران و امرای عظام و شاکر و پیشه قبول و منظور میفرمود

وزیرها ملک و امرای عظام و منصبداران و راجه های را بعطای خلعت و خیره و کوشواره ^{مروارید} و مروارید و طلا

و شمشیر قیمه مرغ و زنجیر فیل و اسب قفسه و درجه مراتب آنها عنایت می باشد چنانچه

وزیرها ملک محروسه بابت تدبیر انهمه اخراجات را تعداد ساخته بر هر صوبه جمع بند و سبب راجه ^{اصل}

مقرر نموده اند از ایشکش میگویند پشتر زرشکش فوجداران تهاجمات از زمینداران

تحصیل میکردند و رعس نواب جعفر خان نصیری مرحوم سید تراب علی خان نامی مغل نیز فوجدار

تماه بهیسه از ورگاه والا سر فزاشده در قلعه بهیسه مرکور قیام داشته چنان اذیت

برستیارام رای زمیندار رسانید از حد بی اندرزه مست رعایا و مسکنان و متوطنان بکشت

ناموس خود از وطن بجای دیگر سکونت ورزیده اخرا از زمیندار تهاجمات فوجدار

بهیچ وجه عهده بران نشد از از ارجان بکشت چون این خبر جعفر نواب مغفور رسیده از مرشد آباد انوار

تعیین شده زمیندارم قوم را با زن و فرزند و سنگ کرده آورده اخرا از امر تقصیر زمینداران ثابت

اورا بجان کوششند وزن و فرزندان از قید خلاص دادند و زمینداری آن برادر را بجهت مغفور نمود

لهذا در روست زمیداران و چو دهریان و تعلقداران بحضور نواب مرحوم عرض گدایند

که وجع زرا بواب فوجداری تانجات در روست شامل مال گذاری مایان متفرکین

نواب مخفور هم مطابق عرضی انصار زرا بواب فوجداری شامل مال گذاری

زمیداران و غیره معتد فرمودند فقط

لکھنؤ کوٹوارہ اخراجات عدالت فوجداری و تنہا جات فوجداری

درماہ سیمانہ خرچ مجھوس خانہ وغیرہ مقررہ سول مجوبہ مجھوس خرچ

عدالت فوجداری

۱۱۸۰

لکھنؤ

لکھنؤ

۱۱۸۱

لکھنؤ

۱۱۸۲

لکھنؤ

۱۱۸۳

لکھنؤ

لکھنؤ

لکھنؤ

۱۱۸۴

لکھنؤ

لکھنؤ

لکھنؤ

۱۱۸۵

لکھنؤ

لکھنؤ

لکھنؤ

۱۱۸۶

لکھنؤ

لکھنؤ

۱۱۸۴

ع ل س ا ح
ا ل س ا ح

ع ل س ا ح
ا ل س ا ح

ع ل س ا ح
ا ل س ا ح

ابتدای سلسله فغانه ۱۱۹۲
بهین نقش جاری بود

۱۱۹۳

ع ل س ا ح
ا ل س ا ح

ابتدای سلسله فغانه ۱۱۹۴
بهین نقشه جاریست

۱۱۹۹
ابتدای سلسله فغانه ۱۱۹۹
بهین نقشه جاریست

ع ل س ا ح
ا ل س ا ح

تاجات فوجدارى

۱۱۸۲

ع ل س ا ح
ا ل س ا ح

نقشه
ابتدای سلسله فغانه ۱۱۸۲
تاجات فوجدارى شامل عدالت فوجدارى
ذمه نواب خاچکلان بهادر بود بعد ازین در ۱۱۸۸ سلسله فغانه ذمه خاچکلان گردید ۵

نقشه

تحقیقت فوجداری عمل حکام سلف قبل ازین شرح واد نوشته بسیارست بندها کن گذاریده

ازان برین را بجا گردیده باشد باز هم چند کلمه از برای یاد بی خاطر دریا مظاهر بموجب گذارین

شرح اینکه در عمل نواب بجعفر خان مرحوم حجت تدارک مقدمات بشخونی و قطع الطریق و خونی و

وزد و کوب و نزاع لفظی و غیره فوجداران مقرر بودند از الامرجین اخراجات فوجداری بسیار

و کلانی نمیدادند ازان بجز نواب مخفور مذکور درخواست کردند که در مقدمات فوجداری مایان

خواهیم کرد بلکه چلکا میدهم بر جاست فوجداران مرقومین حکم نمود چنانچه بموجب درخواست و کلا

زمیداران مذکور و نواب مرحوم مرقوم بر جاست فوجداری نموده از وکلای زمیداران مجلکات

گرفتند باین مضمون که خدا بخشنده هرگاه در سرحد و سیوانه مایان مال اجدی بزدی با قطع الطریق

با ششون که کم شود و در آن وقطع الطریقان را با مال بنده ساخته مال با ملک و انجا چه بدار

سراخواهیم بماند و در صورت عدم اختصار آنها بسرای واقعی غلام رسید و از زمینداری خود

دست بردار شویم چنانچه طبق محکما در مقدمه قطع الطریق خزانه چکله بروان در سرحد زمیندار

پرکنه ندیه زده شده بود و در عمل نواب مهاجرت محرم دیوان رکبوندن متر نوکر زمیندار پرکنه

بشک توپ برانیدند و در مقدمه فوجداری بقدرغن تمام محکما بدستور ایضا بسرا که بمیکشند

در صورت و در عمل حکام پیشین قنده و مقدمات فوجداری بسیار کم بوده است چنانچه

از آن وقت اخراجات فوجداری با ابواب زمینداری شامل جمع گردیده است

بر عثمایی عدالت فوجداری در ملک بنگال از عدم سندی صاحبان عدالت فوجداری ضلعتا^{اینکه}

اول^{اینکه} در مقدمه زد و کوب و غوغا و قتل یکدیگر و نداشتن نمید و وقت جاری نمودن^{مکروه}

دو وقت داخل کردن سمن یکرو به یکدیگر و در و پنهان میگرداند^{دوم} این^{اگر} در مقدمه زد و

ناشنایه و دزد را با مال پیدا سازد از آنطور کرده گواه از استغیت میطلبند این کدام عدالت^{است}

وقت زد و کوب داشتن اگر کسی از علم غیب و سگانه داشته باشد آنکس وقت زد و کوب^{داشتن}

بیتواند و زد و احلف کند میبکند از حد او نداشت احلف کنندین بان کس در دست هر کس^{که}

ایمان دارد هرگز زد و میبکند چنانچه مثل است که قسم دزد تعزیر کا و خوار شیر در صورت

اینطور که داشتن دزدان خیلی بعد از است

سوم اینکه شنجوبان و قطع الطریق در عمل کپس الکیزها در زیاده از حد شده زیرا که

شنجوبان و قطع الطریق را گرفتار آورده قید میدارند و به حرکات آنها از سر کار میدهند

چهارم اینکه دزدی قطع الطریق و شنجوبی از قریای کواه میطلبند چنانکه قطع الطریق

و شنجوبان بر نور روشن میبایست و آوده شنجوبی نمیکند که قریای الوقت کواه داشته باشند

دیگر اینکه تا که آن بدندان زبان خود را آوار نمیکند هرگز شنجوبی و دزدی برانداخت نمیشود

مخفی بجایست انجاء کیشین قاعده و سر رشته عدالت در یافته بخاطر جمع تمام بدبایست ^{خواب آورده} آنها

لوٹ و تاراج نمایند کسی حاکم وقت بر احوال غربا متوجه نمیشوند ازین افت بیچارهای بمانند

چهارم اینکه در مقدمه چنان هم ازین سر رشته عدالت و عدم سندی حاکم وقت اکثر مردمان ^{نظر} کف

که گاهی رو و راهش حاکم وقت نمیداشتند و صد روپه کجا ندیده آنها فی الجمله قدری ماسه

بهرسانیده جنگ و جدل نمایند و پروای حاکم وقت ندارند لیکن در صورت ضبط

و نفق حاکم وقت مردمان مسمه و انشعارات مای مجاورت بردار میشوند

پنجم اینکه ونفی که حسدانه سرکار و بعضی مهاجران روانه میشود و در سر راه گذر از کثرت جانمندان

ناخته خزانه مذکور را بلوٹ میگردانند و تارک این سرشته فوجدار میست میان فوجداران

در تهمیدات و اسباب میشود و فی الفور تارک ان نمیکند بلکه با وجود یافتن خبر اغراض نمیدانند

و مقدمه دست بدست را و دست میکند دارند ششم اینکه اکثر مردمان سرخ

این ملک مبالغه خفیه داده علما مان زر خرید نموده پشت پشتن مع عیال اطفال آنها را

پرورش نمایان نیک بچران در اندک قصور فتور نیک خداوند نعمت خود را فراموش ننموده

اکثر جای گرفته میروند من بعد مالک آنها اینجور یافته هرگاه پیش حاکم وقت نالشی نایستفت

بچاره معین نمایند که آن عهده را راضی کرده میبرد اما در صورت رضامندی آنها برای چه خواهد گشت

ایمغنی هم خبیله بی عدالت است

این عدالت فوجدار می که بقیاس ناقص بنده می آید در وکیل تحریفات اینکند و خداوند بکند

احراجات زرمن اگر عاف فرمایند بهتر است زیرا که اکثر غریبا و بیوه و بیکس استعداد خرج می

نمیدارند و استعداد در خرجه سمن و غیره از کی خواهند آورد

دوم اینکه هرگاه استغنیان و زود آن را با مال حاضر نمایند طلب کواه از آنها چه ضرورتی که ^{حاضر}

رکنه همان بمنزل کواست صاحبان ارشامت ایام مردمان این ملک هیچ غمخواریها

بلکه اجناس و زوی که معرفت مردمان ساهی موجب اظهار کونیند بخصور سبیا و رزید^{مقدمه}

البتة قابل شناسه و تجویز و تحقیق است و فعه بیوم بکله شخونیا

و قطع الطریقان را که بر کمره و علامت اسباب شخونی و قطع الطریق پیدا میزند آنها

با حاجت کوبه دستن و وجه خوراک روزمره بآنها دادن چه ضرور شخونیا و قطع الطریق^{ان}

که نامی و عمده باشند آنها را مجرد گرفته آوردن بخصور فوراً سبانه و عرسه نعل بالرائی قابل

ولایتی میرسانیده باشند تا هر آنکه انقیس افراط شخونی و قطع الطریق بلکه معدوم و منهدم

میتواند شد در ضرورت کفایت خوراک مجوسان هم منصور است

دفعه چهارم اینکه در مقدمه غنی و غیره زرد و کوب و زراع لفظی ضبط و نسق حاکم وقت

ضرورت در صورت متوجه شدن و یک دو کس را چشم نامی قرار واقعی نمودن است

واقعی رسانیدن اکثر عوام الناس را تبه و دست شرارت کوتاه میتوان شد

دفعه پنجم اینکه در راه و گذر که خزانه سرکار و بعضی مهاجران که شنجو نیان لغات میکنند

حاکم وقت را می باید که مدار آن فی الفور نمایند در بعضی تعاضل و سهل نمودن خیلی تجارت

و موجب بنیاد زمانی و شنجو نیان دیگر میشود زیرا که با وجود کم شدن خزانه سرکار و غیره

متوجه نمیشوند و امی بر احوال غربا
دفعه ششم اینکه اکثر مردمان در فاجعه و بخت

که مبالغه خطیر داده و غلامان را خرید می نمایند و پشت بپشتین آنها را لازم خور و پوش میدهند

اتفاقاً باندک قصور از خداوند نعمت قدیم آنها یوفائی نموده بجای دیگر گنجینه میروند
 من بعد مالک آنها برای دریافت حق خود هرگاه پیش حاکم وقت ناشی میشوند حاکم
 مالک میفرماید که آن غلام را راضی کرده پیش خود ببرند خداوند هرگاه آن ملک حرامان
 نمکهای پشت پستین آقا سی خود را فراموش نموده راه گزیر را در پیش گیرند آنها کی از خود
 خواهند در زمین حاکم وقت مناسبت که این معنی را قرار واقعی تجویز و تحقیق نموده از روی قضا
 ملکیت مالک بر غلامان مذکورین را حواله مالکان مینموده باشند زیرا که در صورت عدم احقاق
 این معنی اکثر مردمان شرفاً و نجباً و ذلیل و پائمال میشوند

دستورات امور عدالت و محاکمات
برین وجه بوده است ^{اول آنکه}

در باب بجز و بدست رعایا و غیره زمینداران عمده و نفوذ داران چکله جات خان

قدغن و قلعیدار حضور بوده است که گاهی هیچ احدی چنان قدر و رعایا برای نشان

نمیرسید بر تقدیر اگر کسی تعلقات را رعیت از چکله تا با از زمینداری میزداران مکررین حضور

نایبان زمینداران و وکلای چکله جات که همیشگی حضور رجوع نمایند بحد دانتن اینجاست

راضی و خاطر داشت که محقق نموده بموجب درخواست او نوشتجات داده بالا بالا در مفصل

هرگز او را پیش حکومت رجوع شدن نمیدادند ^{دوم آنکه}

در عمل نواب شجاع الدوله شجاع الدین محمد خان مرحوم برای تجویر حضور کهری عدالت العالمیه در بلاد

مفسر کرده بودند داروغه عدالت مذکور بر در دیوان عراضیات مستغنا از روبرو در خلاصه

و مسل علی الترتیب نموده بحضور میگردانید بعد از زبان مبارک آنچه که میفرمودند داروغه روبرو

بپیش عراضیات از اثبات میکرد چنانچه منجمه مقدمات بعضی بعضی عراضیه ^{مضمون} میبود

خلاصه و بدستخط خاص مزین شده در مفصل میرفت شرح دستخط آنکه بمضمون عرضی وارسیده

احقاق حق نمایند و دیگر اکثر عراضیات که بجهت حضور تحریر دستخط خاص میشد اما مقدمه اراضیات ^{بالکل}

بنام رایا جان سکم میکرد و بعضی مقامات بداروغه مرقوم نیز سپرد میشد مقدمه آئیمه بداروغه

مذکور سپرد میشد داروغه مزبور آن هکلی را مسل کرده بر مقدمه زر قرضه که میبود از اثباتی میفرستاد ^{میفرستاد}

آخر الامتدادات فیصله را بر ارباب و داروغه و ثلثان و غیره را تمامی رویا و کرده فریاد بان و ارباب

بروز دیوان بحضور برده رویا و را بحضور شنواییده مقدمات را بر و بر و انفصال میگرداند بعد از آن

راضی نامه و ضمیمه نامه نویسی بدست خط آنها درست کرده در سرشته خود داشته خاتمین را خست

و بعد بپوشیده پیشتر در ملک بخلا نام عدالت دیوان علیحدہ بنود هر کس که پیش را بر ارباب

یا بحضور نشی شده حکم نام را بر ارباب می اور و چنانچه را بر ارباب برای س نمودن یکس مولوی و منفی

محرر پیش را بر ارباب همیشه رجوع میماند بعد مقدمات جروی که قریب الفهم میشد از پیش خود

فی الفور رفع میکرد و مقدمات سیان و از سر حد و تقسیم رسیداری و غیره ثلثی قانون کو این سپرد

قانون کو این بین مقدمات را قرار واقعی تحقیق و تجویز نموده رویا و ان بحضور را بر ارباب میکند رانیدند را بر ارباب و دیوان

الفصل مقدمات میگردند و دفعه چهارم اینکه بیشتر در ملک بنجالا عدالت دیوان

موسوم بود مگر در عمل کمینگی انگیزه لاجب در نواب مظفر جنگ مرحوم عدالت دیوانی را بنام نموده چنانچه

مولوی حافظ اسرار خان و داروغه و قاضی القضاات مولوی محمد اکبر خان و مولوی حسین غفر

پیشکس مولوی موسوم شست کوسلی مقرر کرده احب برای امورات عدالت دیوان میگردند

بر ختمی که بر ستیخان سکنه ملک بنجالا از عدم تنذی صاحبان عدالت اختلاع واقع میبود شرح

دفعه اول اینکه زر رسوم کمین با که بنا نهاده اند این امر خبیثی عبت است زیرا که اکثر غنا و بیوه

که از عدم قوت روزمره حیران و پریشان و دیگر از دست نظم متعدی عاجز اند آنها را کمین از کجا

خوانند و ادا دم که برای رفا هیت و دادرسی خود با پیش حاکم وقت رجوع می آورند رفا هیت و دادرسی

رفع نظر مکرر کمیس علاوه اوبال جان میشود درین صورت هر غریب و ناتوان که استعداد

زر کمیس نمیدارند براینه آنها بداد خود ما رسیدن نمیتواند دفعه دوم اینکه

وقت نالاش مستغنان اول زر کمیس داخل بکند و همان وقت رسوم زرفیس از ^{مستغنان}

بسک کار میگردان این هم نوع بعثت است چرا که بک دفعه زر کمیس داده نالاش نماید مقدمه نگاه

بعرضه کمال یاد و سال رفع میشود جهت در ماه وکیل و غیره اخراجات غوا عاجز و جان ^{بل میشوند}

داخل کردن زرفیس برانها افت جان واقع میگردد دفعه سوم اینکه مستغث ^{بزر}

تردد و جانفشانی زر کمیس داخل کرده نالاش نمایانند جهان مغز الیهم مقدمات را رجوع

بنا نشان نکرده بحضور خود ما داشته مقدمات جزوی که بعضی ده روز رفع شدن ^{میتواند}

از ابوصه و ده ماه هم انفعال نمیکند لطیفه اینکه با فیصله مقدمات روز پیاوگان

از این نهانیده ارستغیث بیچاره بدانند این کدام عدالتست چرا که در صورت عدم

ثبوت دعوی مدعی بر مدعا علیه الوقت و الیس و مانند آن ضرور پیاوگان و غیره خراجا

است ارستغیث این عدالت است و الا در نیصورت هم مدعی پامال میشود و فقه چنانکه

باینقسم خرابیها که مردمان جتیه رفاهیت و اسانی خود را ناشی مینمایند بهر صورت بعد از

افصال مقدمات است میا برای ادای دین استغیث قید میشوند وجه خوراکي آنها ارستغیثان

استعداد میدانند چنانچه اکثر اسامیان شرارت کیش بوسیده و بهانه اینطور عدالت با وجود

دعوی استغیثان نمیدهند چرا که دعوی استغیث بیچاره کیطرف سبب این نوع عدالت و اخراجا

فریادی هلاکت ده دست بردار دعوی خود را میثوند اخلاص بدست اویناراست

فریادی اسپهه را میکند دارند خداوند این عدالت نیست بلکه موجب چرا و ذلت خلافت

دفعه پنجم اینکه در اصلاح مقدمات خود دیده که عدالت دیوانه رجوع میشود حجاب از روی

ناراستا بشوم طبعی خود را در هم برهم ساخته اکثر مقدمات ناحق میانید غربا از پنج

پایان میشود چرا که مقدمات جزو یک کم از هزار روپیه لایق این نیست از نیمه در فصلات این

هر چه میخواهند و گریه میکنند غربا بی همه قدر را غارت و پایان میازند

این عدالت اسال که برای رفاهیت جمهور خلاق گشته ملکات لایق ناقص

انچه می اندازند و نیکو تحریر یافت اول اینکه رسوم زر کیس عدالت می شود و در

از عدم استعداد و مقدور ز کمین اکثر غر با و بیوه بیکس بداد خود نارسیدن نمیتواند

دوم آنکه در ضلع شخصی صاحب خداز پس طبع بکار عدالت دیوانه مقرر شوند که از

صاحب ضلع هیچ عداوتی نداشته باشد و صاحب عدالت را می باید که بهیچ وجه طرف داری

احدی منظور نداشته تجویز واقعی بر دانه مقدمات را انفصال فرمایند نمیشود که عرضی فریاد

در ملتوی انجام بعد و سال بایستال تجویز نمایند همین مسئله که در تریاق از عراق آورده

ماکرزیده مرده بود و پیشکار صاحب عدالت هم مرد سلیقه شعار و قابل کار میخواهد زیرا که کار

الربایر و شوارست از مردم او باشد انجام ان نمی باید سی و آنکه هر کس که بجنوب

صاحب عدالت نالاش نماید می باید که اول از او بموجب ضابطه عدالت خا من بگیرند بعد از آن

اسامی از و هم ضامن بگیرند بعد از آن به بیند که اگر مقدمه
و شکی است عدالت آن

باینطور نمایند که برضا مندی طرفین شخصی ثالث مقرر نمایند و از جانبین بچکا بقدر مقرر

معاوده روز یا بیست روز یا یکماه یا یکماه یا دو ماه نوبت یافته بدفعه نکند و دارند لیکن

بچکا بدینوجه باشد که اگر ذوقین باین معاود مذکور پیش ثالث رجوع نبوده انفصال مقدمه نمایند

بسرکار جریانه بدهند و بشرط رجوع طرفین عند التیویر هر کامیاب مدعا کرده او یکپنیزی شکرانه

داخل سازد و تا انفصال مقدمه موقوفه که پیش ثالث رجوع نبوده باشد بر هر دو کس برانی نکند

محصل مقرر شد چهارم اینکه اگر شخصی مقدمه زبردستی بنین نالاش نمایند بدین

یا جوبه می نایند رحتی شفیع او را بدستور ایضا ثالث مقرر نمایند در صورت اثبات زبرد

بر طبق ثالث نامه زر حساب و خزانه یا فصل زمین از مدعا علیه استغیث بد مانند و بر تقدیر عیدم ثبوت

دعوی مدعی بر اسمی زر تنجیح و غیره اسمی از استغیث و ایس بد مانند اگر بجهت تخاصین احدی ظاهر

سازد که ثالث طرفداری نمود باید که این معنی را بحضور تجویز نمایند در صورت ثبوت طرفداری

با عدم رضامندی احدی به ثالث و بکمر متعز نمایند و بر دستور ایضا الفصل مقدمه سازند

پنجم اینکه اگر استغیثان در مقدمه زر قرضه ناشن نمایند اول از و ضامن گرفته پیاده و دستک حاکمی کرده

مدعا علیه را بحضور طلب نمایند و از و هم ضامن بگیرند اگر عند التجویز اسمی و دعوی استغیث قبول نمایند

و استعدا و اسمی اگر قرضه سودی باشد سود و اصل را از و حساب یکجا کرده بشیر شخصی ضامن از و گرفته بطور

قبضه بنده بسبیل ادای زر فریادی نمایند و اگر قرضه سودی باشد دستور ایضا طرح ادای زر مذکور نمایند

و در صورت عدم اتوار این و چنانکه گرفته مقدمه را بنامش نه ما جن سپردن نمایند اگر از روی^{لش}

و عوی بد بر اساسی توجه شود و اساسی استعداد ادای انداخته باشند یکبارگی ادای نمایند و بصورت

فصل بندی ادای زر نمایند دفعه ششم اینکه اگر کسی بروگری صاحبان پیشین^{شده}

ناش نماید مقدمه را و بروی خود تجویز و تحقیق فرار واقعی نموده رویدادان بکصور ارسال دارند

بعد از اصدار حکم حضور حقدار را بجای خود کامیاب نموده طرف ثانی را جواب دهند

دفعه هفتم اینکه اگر کسی بجه حصه چودهای یا تعلقداری یا مال اموال نقد و جنب و غیره آن

جدی و بدری خود ناش نماید آن کس را باید دید که او از قوم اهل اسلام است یا نه و اگر اهل

اسلام باشد از سقیفیت نما من گرفته عرضی او را جاری نموده اسلامی را بکصور طلب نمایند

از رجوع اسامی از و هم ضامن و از فریقین مجلک نویسانید گرفته مقدمه را بنامش علما
 سپردناید اگر بموجب فتوای و رفع نامه علمائی اهل کتاب طرفین راضی شوند فیما ب^ق
 ضابطه و قاعده ممالک محروسه و آحاد را بحق خود یا قبض و وخیل سازند اما در صورت
 تعذرت اهل احدی یا اکثر مقدمه بر رواج احوال متوقف و مقاعد میشود از مردمان^ش
 و حق شیع رواج نامه طلبیده بلکه اجلاس نموده انفصال مقدمه نمایند و مقدمات^{هم} بنود
 بدستور مذکور رجوع به پندشان اهل شاسته نموده بدستور ایضا فیصله مقدمه نمایند
 و نهم ششم اینکه اگر کسی میراث دار برادر یا مالکنداری سرکار نتوانستد وارثه باشد^{محدود}
 آن تعلقه را برای سرانجام مالوایب بر کار و یکدیگر یا پیشه بد به در میان دو سه سال اکثر میراث^{دار} بگذرد

جهت میراث خود بحضور حاکم وقت نالاش نماید خسارت پشه دارد آوده میراث خود را بپشتن

میتواند اگر مدتی بگذرد پشه داران زمین را اباد تر و نموده انجام مال گذاری بروقت داده از وجه

کفایت آن اوقات بسر خود می نموده باشد از آوده در میراث دار مرقوم نالاش نماید

عدالت نموده او را بجا دهد دفعه نهم اینکه اگر کسی را بی تم مال گذاری نالاش نماید

اسامی اطلبیده حاضر ضامن بگیرند بعد از آن جانبین را جبهه انفصال حساب مال گذاری

قانون کورا سپرد نمایند تا با استرضای طرفین ثباتی شخصی معتبر محاسب بشیرند

از روی نالاش نامه هر چه باقی بدمه اسمی برانید بستیغث بدانند دفعه دهم ^{انکه}

در مقدمات سبک استغثان نالاش نماید اگر همان مغزالم متوجه شده بخیر نمایند

دفعه سیوم مقرر کردن قانونگویان کدام قدرت میدارد

جواب قانونگویان از
مقرر شدن جواب از
در مجلس شورای
تعلق از حضور
دارند

دفعه چهارم بر قانونگویان کدام کار لازم است

جواب قانونگو در صدر پیشکار و سر رشته دار برای رجوعه مقابله سر رشته
وصول و تحویل بندوبست و تعهد و محککات و غیره نزد متصدی خالصه
شریفه و جاگیرات میدارند متصدیان هم بسبب ضابطه و دستور بندوبست
و قسطنبدی تعهد و محککات و غیره از محرران قانونگویان نویسانیده و سخط
زمینداران و غیره گناییده بدفترخانه سپرکار نگاه میدارند کسی از زمیندار
و غیره درخواست نمودن یوانی نماید متصدیان سرکار حقیقت جمع محال مکرر است
قانونگویان میگیرند مطابق آن و ضمن سند مذکور بقیه محال و جمع تحریر میکنند

اکثر زمینداران و غیره ضامنی از قانونگویان نویسانیده نرود مقصدیان خالصه
شریفه داخل ساخته تسند مرکور حاصل میسازد و در کاغذ مع هیه قبله کوایی قانونگویان
منظور است حالانیز محرران قانونگویان در صدر و نرود صاحب صنعت رجوع شده سربر
کواعدات میدهد

دفعه پنجم وجه کدزان عینیه طلب قانونگویان از کجای باید و چه قدر میشود معین

جواب کدزان قانونگویان از زیر پادشاهی و نیم تنیک و دفتر سرانجامی و سوم
ضامنی است آرایافته در ماه محرران داده کدزان خود را میباید زیریکه از سر
یافته می آید نقد او آن البته هست و در جمع پرگانی که منبهاست آرایان
کاغذ مفصل معتین نمیتواند شد

دفعه ششم طلب قانونگویان از سرکار یا از زمینداران از رعایان میباید

جواب رسوم قانونیایان از حضور بادشاه مقررت رسوم مذکوره از خسر
بندوبست طوماری محرر گرفتند زمینداران و چوپانان و تعلقه داران
نزد قانونیایان سپر براه میدهند

دفعه هفتم کفایت داشتن قانونیایان بسر رشته چیت
جواب برای واقف شدن قانون و دستورات ملک و تحقیق مع سابق
و حال و رایج الملک و انفصال مناقشه زمین بدون سر رشته قانونیایان رفع نشود
حالا که حکم خارج شدن تعلقه داران شده بدون کاغذ تقسیم قانونیایان خارج
نمیکرد و دلهذا داشتن قانونیایان بحضور حاکم وقت منظور است

دفعه هشتم موقوف کردن قانونیایان در باب اجرای کارهای نقصان سرکار یا رعایا چه خواهد شد
جواب موقوف کردن سر رشته قانونیایان نقصان سرکار همین طور است
که اگر در صدر و صاحب صنع کو اغیبت عمل سابق در کار شود بدون قانونیایان

کافذ پیشین سر بر آه نمید تواند شد بنا بر آن البتة نقصان سرکار و کرسی نماند از آن
و غیره و تقسیم بر یکسانی و دیهاتی نزد او موجود است اگر مناقشه در پیش شود بدو
کافذ قانو نو الفضال نمید باید لهذا نقصان زمیندار و غیره است ۵

دفعه نهم موقوف کردن رسوم و طلب قانو نو میان چه قدر کفایت خواهد
شد و بکدام خواهد رسید سرکار یا زمیندار یا رعایا

جواب چون رسوم پادشاهی و نمیک زمینداران و غیره از جمع منهایفته
اگر باز یافت شود البتة کفایت سرکار میشود زمینداران و رعایا را چیزی
کفایت نکرد رسوم ضامنی و فقرت را انجام علایقه زمینداران و غیره است
اگر باز یافت شود کفایت زمیندار میگرد و مختار حاکم است ۵

رسوم قانو نو میان صوبه بنگالا

سورج نراین رای و کالی نراین رای
راج نراین رای و غیره قانو کویان چکله هیل

هفتا دو چار هزار سیصد و نود و هشت
هفت هزار و هشتاد و نوبه

روپیه و چهار آنه سواکنده

لایحه
۱۲/۱

در حرر خالصه شریفه موافق با کتب ضلع دفتر کربلا

لایحه
۱۲/۴
۱۳/۸

لایحه

قانو کویان سرکار راجپور پوریه
بولیخ بدو قانو کور ایکاماتی و باهر بنده

دوازده برکنه
شش هزار و دویست و دو روپیه و پنج آنه و

مقصود
چهار ده آنه و ده گنتی

لایحه
سی ساله علف در
۱۲/۱۰

سپنت راج و غیره چکس قانو کویان چکله هیل
سرکار سرانجام اولیای سینه مفضل الکنه در مصلحت

دو صد و پنجاه روپیه باقی الله التدریک
چهار صد و پنجاه و سه روپیه آنه لایحه

سرکار خالصه
محال خالصه محمد ناصر محال اولیای کمار کویان

لایحه
ساله علف در
۱۲/۱۴

صوبه نصار

چهار صد و چهل و نه نفر اعالی نصار

قانونمیان صدر رای پر سده رام و رای بلوت رام و رای نزل سکه
از آبا و اجداد امثالیهما قانونموجب بران و هان و ناظمان سلف که
بجای علی میگردانند قانونموی خدمت در صورتیکه از پیش تین سوای
اولاد او دخیل نمیشود بنا بر اینست هشت آنه رسوم هر صید حاصل
سوای مالوجب سرکار مقرر است اما از تمام محالات باعث نوازش صاحبان
ضلع نمیشود سه نفر ۷۷ نفر

قانونموی مفضل پرگانی چهار صد و چهل و شش نفر

اعالی نصار

ضلع پیکر سار هفتاد نفر ام نصار

سرکار پرن

پرکنه خویلی سارن کسم نیافته پرکنه اندر دهبوسی رام واسدکنه

تختینا سته کس سته کس دهبولاس رای وغیره چهارکس لاله نفر

پرکنه مال الکرکنه و شیخ ظهور الله یوکرام پرکنه مندر کلهت کنه وغیره بچور کنه

وسودشت نراین پاندی چهارکس و آسارام وغیره سته کس

لاله نفر

پرکنه ترهت دیبیه دت پرکنه حرید کسم نیافته تختینا

وغیره پنج کس

لاله نفر

پرکنه کلینا پور اسم نیافته پرکنه دلب اسم نیافته

تختینا هتف کس تختینا شتر کس

لاله نفر

پرکنه پسر اسم نیافته پرکنه سماه قلندر کنه

تختینا چهارکس وغیره سته کس

لاله نفر

لاله نفر

پرکنہ کنی چھا تہہ کنہ و چھا رام
وہ تہہ رام و لاو کنہ چھا کس
لہو نف

پرکنہ مکر سیہہ کنہ و اچہ کنہ
ورنہ کنہ و غیرہ تہہ کس
ہے نف

پرکنہ چچی تہاں کنہ داس
و آس رام و غیرہ تہہ کس
ہے نف

پرکنہ سرکار چھا پان

پرکنہ ملک سہو کنہ و غیرہ و پرکنہ
کنہ کنہ و غیرہ و پرکنہ متورہ کس
ہے نف

پرکنہ سرور کنہ
پرکنہ چھوہ کنہ
ہے

پرکنہ چھی متورہ
شہو تہہ کنہ و چھا
و ملکہ کنہ و غیرہ
کھینا متورہ و لاہر
ہے نف

مسب
چھا و نہ کس
مقت
تھینا
ہے

ضلع تربہت

مالہ نف

لیکھ و پے و نہ نف

کار تہہ

سرکار حاجی پور

سرکار تربت اسم پر کن وقت نوکریان

پر کنه یور کسم نیافه

پر کنه چو بی حاجی پور

معلوم نیت تخمینا مقصد هر

تخمینا چهار کس

اسم همت تخمینا هر کس

تخمینا

پر کنه رزق رای بوبکم وادای

پر کنه بریا سیم سکنه

مهمه

بر ششم غرض مقصد هر کس

و غیره از غیر تخمینا چهار کس

پر کنه ملکی اسم نیافه

پر کنه کده سینه بینه

تخمینا چهار کس

و غیره تخمینا سه کس

تخمینا دو کس

پر کنه لبسار اید و برین

پر کنه عا و پور کسم نیافه

و پر کنه کدوم کد و کد

تخمینا دو کس

و جعفر و غیره چاکسی

پر کنه بالانج کسم نیافه

پر کنه هو سار کسم نیافه

ما و نفر

پر کنه کدوم کد و کد

پر کنه کدوم کد و کد

پر کنه کدوم کد و کد

مقرر تخمینا بی چاکسی

مقرر تخمینا بی چاکسی

مقرر تخمینا بی چاکسی

فصل چهارم

برکنه خوی بهار اسم نیافه تحجین کستر

برکنه خوی عظیم آبا و بهوانی سمنه و غیر چهار کستر

برکنه غیاث پور اجنارم و کیم لال و لال

برکنه سنده اسم نیافه تحجین چهار کستر

برکنه وادار اسم کستر لال و لال

برکنه لال و لال و لال و لال و لال و لال

برکنه بهار و کستر و غیر تحجین کستر

برکنه سمنه اسم کستر لال و لال

برکنه کیم پور اسم نیافه تحجین کستر

برکنه بهیم پور اسم نیافه تحجین دو کستر

برکنه ش چهار پور اسم نیافه تحجین دو کستر

برکنه پنا و لال و لال و لال و لال و لال و لال

برکنه نوک اسم نیافه تحجین کستر

برکنه ایلا و لال و لال و لال و لال و لال و لال

برکنه سیم لال اسم نیافه تحجین دو کستر

برکنه کیا کیم اسم نیافه تحجین کستر

برکنه تربت سراج و نور و کیم و لال و لال و لال

برکنه سیم اسم نیافه تحجین دو کستر

برکنه اهر تو کور و کیم و لال و لال و لال و لال

برکنه سلطان کیم اسم نیافه تحجین دو کستر

برکنه بلخ و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم

برکنه سیم اسم نیافه تحجین کستر

برکنه بهار و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم

برکنه پور سیم اسم نیافه تحجین کستر

پرکنه تالده و شیش لای و پیانده سکنه و چهل و دو
نزدیکه و گرم چند و زور آور سکنه و بهیج رایج سکنه
و کس سکنه و مار سکنه بازده کسر
هر نفق

پرکنه چیره کها چپ سکنه
و کوبنده راس و کسر
هر نفق

پرکنه موده در بار سکنه و جگر و سکنه
و من و صحت و کشت نام چهار کسر
لایه نفق

پرکنه مهر بنیاد سکنه و اندک سکنه
و کس سکنه و کله نام چهار کسر
لایه نفق

پرکنه منیر او بار سکنه و بهیج نام کسر
هر نفق

پرکنه منوره مولل سکنه و رویت این
و چپ سکنه و راس سکنه چهار کسر
لایه نفق

پرکنه بهر سکنه قافه کنونی و متر لال حرر
هر کسر هر نفق

پرکنه حرر و کهر پریم سکنه و چند و چله سکنه
کسر هر نفق

پرکنه او در اسم نیافته کجینا کسر
هر نفق

پرکنه سر راکه تر سکنه و کله نام و کوبنده و چپ
و کله نام و سر و نام و کله نام و کله نام
هر نفق

پرکنه لایه پر مهر و در و غریه دو کسر
هر نفق

پرکنه کله نام لال و لایه سکنه و دو و چپ
و چپ لایه و دو و لایه و متر لایه کجینا کسر
لایه نفق

پکنہ پیر اسم نیافتہ کھینا دو کسر
ده نف

پکنہ دکر ویریکه لیکر
ده نف

پکنہ قوین اسم نیافتہ کھینا دو کسر
ده نف

پکنہ کنبه اسم نیافتہ کھینا کسر
ده نف

پکنہ بکوتہ پور محمدی خزان ویت چنہ کسر
ده نف

پکنہ کلا اسم نیافتہ کھینا کسر
ده نف

ضلع بہاک پور وغیرہ
پاکستان
کسر

پکنہ حوی موکیر وغیرہ اسم معلوم پانزدہ نف
کھینا مقررہ کسر

پکنہ بہاک پور مار ساهہ وغیرہ لیکر
ده نف

ضلع راکدہ وغیرہ اکھوری جی مقررہ کسر
کسر

ضلع دھرم پور کرمانا تہ وغیرہ دہ نف کھینا
کسر

تعداد و زرا پس چه نقصان خواهد شد

جواب تعداد نمودن زرا پس از دل صاحبان اندیشه نالش حضور نخواهد ماند در صورت
انصاف غریب نمیشود بنا بر عقل ناقص بنده می آید که تعداد نمودن زرا خوب نمیشود صلا
عدالت را لازم است که مقدمات خورد و کلا را با حضور بخونیز کرده الفضال فرساید

و کلا داشتن عدالت بهتر است یا نه

جواب داشتن و کلا ی عدالت هیچ بهر یک نیست چرا که وکیل برای گذران خود برود
مقدمه انصاف کردن نمیداند و علاوه بر آن از طمع طرف داری کرده حق غریبا عیال خواهد کرد
لهذا شصتی که جرات در مایه دادن ندارد و او خود در عدالت رجوع شده سوال و جواب^{مقتضی}
خود خواهد کرد و وکیل استعداد دارد و وکیل از جانب خود کفایت داشته بسوال و جواب خواهد^{خت}
اگر بر طبق وکیل عدالت کلان در پس و صنع مقرر شود عزیزی غریب را رخصه خواهد شد

سر رشته قانونی حکامان پیش که مقرر داشته اند برای انجام کار پسر کار و رفاه محکمت
 در صورت کم داشته بای قانونی در صدر و مفصل سر رشته حقیقت جمع و تحصیل ملک
 مقابل سر رشته خالصه شریفه و عالمان و زمینداران میدارند هرگاه عهده حاکم عزل
 میشوند در بودن این سر رشته کسی از زمینداران تغیر و تفاوت نمیتواند کرد و حاکم همه
 حقیقت ملک از سر رشته قانونی دریافت نموده کار میکند باینکه در امور استیلا
 نمیتواند شد و جمع طومار و تقسیم و دستور ملک و حقیقت زمینداران و تعلقه داران
 ازین سر رشته معلوم میشود زمینداران نمیتوانند که جمع ملک فوت کنند و هرگاه مال
 و فواید تغیر میشود و اصلاات و جمع و شرح ایام تحصیل او بدون حشمت قانونی
 مقتضایان صدر منطور نمیدارند و در محاللات سایر دستور حساب محصول پو باین هر
 قوم و هر جنس نقل از سر رشته قانونی دارد و زمیندار که با هم برای زمین سیوانه و سرحد
 مناقشه دارد و رفع آن بغیر سر رشته قانونی دارد و زمیندار که با هم نمیتوانند شد و دپا
 که در یاسکت شده پوست میشود زمینداران اطراف با هم مناقشه الفضال

بدون سر رشته قانون نمی شود و در قباله و اسناد خریدی و صورت حال قضیه و بهنگامه ملک
 و دیگر مقدمات بدون گواهی قانون معتبر و منظور نیست که دو یک زمیندار متور شود و
 قانون بدست هر صدر داخل میماند تا سندی باید و هرگاه در آشنای راه بشنونی یا خزان
 سرکار یا مال جهان و بیواریان و غیره بغارت رود حاکم وقت از کمالت قانون خود
 معین کرده در سرحد زمینداری که وقوع شود باز خواست آن ذمه او دارد و با
 مقدمات ملکی بالائی قانون مختصرت پس از نظام ملک و انجام امور است کار و در تبیین
 بدون سر رشته قانون نمیتواند شد بنا بر سلاطین پیشین یکجری رسوم و پاوکی و غیره
 مقرر نموده اند و این سر رشته را کفایت داشته از قریب بیست سال از پشت به پشت
 میراث قدوایانست در صدر و مفصل علم حاضر بوده بکار پرکار میقداند و قوت
 یومیه سند و بیان و علم با همین رسوم و پاوکی و غیره معیت قریب دو سال میگذرد و پیشانی
 و تصدیقات میگذشت چون بوقت بندکان کسی بی و بیوطن نگزیده لهذا از تفصیلات
 امید دارم که آنچه رسومات و پاوکی و غیره از قدیم الایام مقرر است پروانه و اکتاف
 آن مرجع شود و در خصوص این امر نیز قوتی از طایفه بکشد که دافع کار و ارفاق باشد

خدمت قانونگیر بختیالالدینت مدید قریب از ایتیدا حکومت اهل اسلام است چون
 در حکومت متعینه صوبداران و فوجداران اکثر تبدیل و معزول شده حضرت لال الدین
 الکبر شاه عرش آشنایی نظر بر آنکه اگر صوبداران و فوجداران تبدیل و معزول شده دفاتر
 سر رشته ملک همراه سپردن شخصی که متعاقب بهیون حکومت مقرر خواهد شد از عدم
 دستیاب دفاتر و کواغذات از امورات و احوال ملک واقف نخواهد شد و با
 تخیل و اتری در ممالک محروپ خواهد کرد دید لهندا سر رشته قانونگویی در بنگالا مقرر
 نمود که همواره قایم شده صوبداران و فوجداران از عهده آنها از هر چیز مطلع شده احوال
 امورات بخوبی انصراف دهند و برای حسیح آنها و محرران و نایبان و قضا آنها یک رسوم
 بهشت آینه فی صدر و پیر جمع که الحال نام نیم کتی مشهور است مقرر کرده بود در مکان سکونت
 صوبدار و دو قانونگویی عهده که از جد و آباء قانونگویان حال بوده اند حاضر می مانند و از آنجا همه
 محاللات مفصل نایبان و محرران خود می گماشتند و آنها حجاب و اصلا نخوانند پر کشتی
 نوشتند در دفاتر خود حقیقت احوال کنی و بد ملک حکم قوانین که در سر رشته خزانه جاری
 بود مندرج میا خند چون در یک ملک سرداران اهل حکومت متواتر تبدیل گردیده و خدمت
 قانونگویی همواره بیک عنوان قایم و بر جا و از لایستین است فایده نصب نبودن آنها را و

بروز بیشتر معلوم میکرد و رعایا و ساکنان ملک ارث و حق خود را که در وقت
آنها داخل گردید این و محفوظ نگذاشته شد و جا که آن معرفت آنها سر رشته تحقیق مفصل
و تقسیم برکات و کیفیت تعلقداری تعلقه داران و رسانا در مینداری و تعلقه دار
و غیره و دریافت حقیقت احوال معاملات و مقدمات و واقعات و تحقیقات سیو
و تغییر و تبدیل و انتقال زمینداران و تعلقه داران سلف و حال هرگاه مطلوب بود معرفت
آنها دریافت میکرد و اگر دفت قانونگویان نمیبود سر رشته امور ملک در آنک
مرت برهم در هم میکشت ه ه ه

و در مقدمه قانونگوی که صاحبان ارقام فرموده اند که اصل نصب قانونگویان سر رشته
قانونگوی از حضور پر نور از مرت مدیدست و همواره پیش دیوان صوبه رجوع بود
واقعهای قضیه و قوانین حکم که از سر رشته خزانه لازم میبود در دفتر خود می نویسد و محاسب
و اصلاط قرار واقع میکرد و از نگه داشتن دفاتر قضیههای مبهم و مشکل از واپس
و تجربه حال و انضال میکرد و از داشتن حسابات اینها حسابات مختصر بر میداشت
نیماند زیرا که اینها موافق اصل مدعای نصب لوک میکردند اعتماد کلی بر اینها بود از اظهار
صاحبان ضلع و در چنین معلوم شد که حالا اینها برخلاف آئین قدیم خود را نمیدارند
بکار

بکارهای نامناسب و ممنوعی بنمایند چنانچه پیتر روس صاحب و مستر لسهین صاحب
 و مستر کلن صاحب و مستر روک صاحب و مستر ولکین صاحب و مستر کلسن صاحب و پیتر
 رندر صاحب فکر میکنند که چندان فایده از تصدیق اینها در آینده مضمون نمیشود و در محال
 بشن پور و ندیه محض نام انجمن است چنانچه در بشن پور کسی از طرف قانونگذار کهری
 ربح نمیشد و در ندیه اصلاً قانونگو نیست مستر کتر لیا صاحب باب ضروری خدمت آنها
 چیزی نمیکوید و مستر مار و نصاحب و مستر دو کرل صاحب و مستر دکرل صاحب می پندارند
 که خدمت قانونگویان ضرورت و انجمنیت قانونگوی موروثی است حقیقت اینست که مستر
 روس صاحب و مستر لسهین صاحب و مستر کلن صاحب و مستر روک صاحب و مستر ولکین صاحب و مستر
 هکس صاحب و مستر رندر صاحب که سر رشته قانونگوی را بیافایند نوشته اند تمثیل معاملات
 متعلقه صاحبان مشارالیه منحصراً بر رشته قانونگوی نیست بلبش اینست که بیشتر اینجملات در محصل
 مرشد آداب بود و بهم بند و بست و امورات محاپ و تحقیق تقسیم و تفتیح جمیع قضیه و
 قضای پیش و بند و بست کج و بیشی ماضیه و تصریح جمع پرکانت و دیهات و حقیقت تغیر
 و تبدیل و اشغال زمینداران و تعلقات اران و غیره جمیع معاملات اینجملات هر وقت هر چه رو

میداد کماتر مکان صدر قانونگویان که از جمع اجمال اطلاق عداوند خدا است تفاربه شریح
 و تفصیل بیان میکردند و از روی سر رشته اینها همه معاملات منقح و منسظم میشد چون
 زمینداران را جثای و بهتوریه و غیره و دین چور و نیریه و یوسف پور و بشن پور و غیره
 عده اندک کاغذات تقسیم و حسابات محالات صدر ملک داشت و ضابطه نیت که کماترهای
 قانونگویان نزد زمینداران رجوع بوده پس براه کاغذات و بهند محض محرران ایشان
 برای گردآوری کاغذات تقسیم و غیره اکثر در پرکانت مفصل مقرر اند و هر جا که فوجداران
 میباشند کماترهای قانونگویان نزد متصدیان فوجداران رجوع بوده بقدیم امور است
 سر رشته محقق و سرگرم میباشند در هر کجی و جهای گیرند اگر چه پیشکاران و متصدیان
 عمل نظارت و غیره پیش صاحبان سلع و سول و جواب بخواهند لیکن درست کردن کاغذات
 و نگاه داشتن سر رشته و فهمیدن قضایای ماضیه و انظار حقیقت زمینداری زمینداران
 و انضصال حضومت تعلقه را از فهمیدن این کرده واقع شود و در چکله های مسطورا سایی
 تعلقه را بیشتر اند تعلق کماترهای قانونگویان دارد سرکار پرچوب بهار موسوم رکنور و چکله
 را جمع و سرکار پوریه که از ایام سابق محال فوجداریست زمینداران این محالات بخلاف این

زمینداران بهتوریه و نذیه و بشن پور و بیر بهوم و یوسف پور بی اذن
 فوجدار مرکب امری نمیتواند شد لہذا جمیع معاملات محلات در کچہری
 فوجداری بہ آپ تصواب کماتہای قانونکویان مشتمل منہی مکر و در انجمنہ
 سررشتہ انجمنیت از قرار واقع در انجار و بکارست چنانچہ صاحبان برکنپور
 و راج محل وغیرہ در باب قانونکویان حرف و جہی مرقوم نمودہ اند ازین دو صورت
 واضح شد کہ معاملات محالایکہ در صدر مشتمل میشد صاحبان انجا نوشتہ اند
 فایدہ از خدمت قانونکوی می شد ہیافتہ میشت بند و بست محالایکہ تعلق
 از مفصل میداد صاحبان انجا نوشتہ اند کہ پرداخت قانونکویان ضرورست
 پس این ہر دو صورت را صاحبان کونسل مرشد آباد کہ بالفعل کار و بار این شہرستہ
 را ملاحظہ میکنند و نمایان محرران و قانونکویان کہ ہموارہ حسب التویش کاغذات
 تیار مینمایند و در شفع معاملات شرائط دولتی بظہور میرشد خوب بخاطر
 آوردہ قیاس میخواہند کہ بجالی انجمنیت از روی کار لازمست و اگر انجمنیت
 موقوف کردہ شود یکی آنکہ سررشتہ حقیقہ مفصلات و تقسیم یکبارہ و کیفیت

در صدوم بنویسید

تعلقه داران و غیره بدون درست کردن حقیقت جمع که کار قانونیوان است
تیار میشود ^{دوم اینکه تعلقه داران} سیوم اینکه هرگاه دریافت حقیقت احوال که از مصلحت و مصلحت
و واقفیتین مطلوب شود که هر لیلان اطلاع خواهد بود و چهارم اینکه
حقیقت تغیر و تبدل و اشتغال زمینداران و تعلقه داران سلف و حال هرگاه در ایام
آینده مطلوب افتد از کجی دریافت کرده خواهد شد و اگر فقر قانونیوان شب
بر سرشته امور است ملک در اندک مدت بزم در هم خواهد شد اینمغنی را
زمینداران از خدا میخواستند و اینکه مرقوم فرموده اند که در سوابق ایام
قانونیوان در مرکبیم و دلخواهی سرکار حسن خدمت بقدم میرزا علی
برجوان آن زمینداران را از اینها میخواستند که شتهای قانونیوان صدر
از ارتکاب چنین امر انکار نمایند و طاهر میارزند که هر وقت و هر جا و
مکان چنین حرکت بظهور پیوسته نمیرد و هر گونه عقوبت و تنبیه و مجرم
کار است چنانچه در این و چندین قانونیوان طاهر میارزند که از اینها میخواستند
ممالک مجروره داخل ملک و بادشاهی گشت اجداد مایان با نحمدت سرافرازند
که دیدند

که دیدند و نه لا بعد لا ارثا و دستها قاعدت مذکور نمایان مقررست
 گاهی خبر یکسوم دولتخواهی و فدویت و جانفشانی در تمشیت مهتاز نمایان
 بطور نیامده و نخواهد آمد از نیم کتی و سرانجامی دفتر که مقررست بعدخواه احرار
 در ماه محرران و غیره باقی مانده وجه قوت معاش باینست چون خدمت مرقومه
 از ابدای عهد سلطنت سلاطین ممالک محروسه مقرر گردیده و لایحه برای این معینند
 زاین هر دو قانون نمایان موروثی اند و پسر بر اهل کاندخت تعلقی بدقت قانونگذار دارد
 در صورت بنا بر سرانجام کار پسر کار هم نظر برداشت و قدمت قانونگذار مذکور
 بجای آنکه نیست

در اوایل عمل کورتر بهشتین صاحب بهر کی صاحبان منعم حکم رفته بود که بودن
 قانون نمایان در محله ملکی مقررست یا نه صاحبان منعم هر کی مطابق برای خود نوشتند و بدین
 آخر صاحبان کینه مریدان که لکشمیر صاحب و دفترش آنچه نوشته مطابق آن دفتر
 قانونگیر کمالی اند لاک سابق ضابطه بود که دفتر قانونگیر و دفتر کار جدا جدا بود و خوف ناهم

علمه جنوری

مکتبہ

الکلیس

بیت و دفتر مقرر یکہزار و یکصد و سی و چہار روپہ

برائے کتب سکنہ	نہ سکنہ مجموعہ دلا	کور ہو چون کہو پسر	رادا گنت سکنہ
فصلت سہار روپہ	یکہزار و چہار روپہ	یکہزار روپہ	یکہزار روپہ
مال لکھ	ماقہ	مادر	مادر
کد ادھر پکنہ	دولال مجموعہ دار	سازند مجموعہ دار	کشن مسفل
شخصت روپہ	چن روپہ	چسل روپہ	چہل روپہ
سہ	فہ	لہ	لہ
رام پرشاد کہو پسر	یہی کس سکنہ	لکنا زین دار	بادی نیویکے
سے روپہ	سے روپہ	بیت و چو روپہ	چہل روپہ
سہ	سہ	قہ	قہ
بیکلہ	لکھی زین	مسفل سکنہ منیش	برجنا تہ سکنہ
چہل روپہ	بیت و چو روپہ	سے روپہ	سے روپہ
سہ	قہ	سہ	سہ
رام پرشاد در	سہونا تہ متر	رامکشن کشتی	کالیون دفتری
قہ	عہ	عہ	لہ
رام داس دفتری	رام داس کر		سہ
ہشت روپہ	سے روپہ		
سہ	سہ		

علمه صنع

معالج

نهند و نود و نه روپه و سیزده و نیم آینه

۱۳

صنعت رجب با هر دو نفر
مقرره سی و پنج روپه

صنعت رجا و چهارده نفر
مقرره سی و سه روپه و نیم آینه

جنگا ته نه نه روپه
بیم و پنج روپه

کلیون نازده روپه

ع

ع

ملوکند و دوازده روپه

ع

رکوه ناته نازده روپه

ع

کنکار و سه روپه

ع

پیمانده و سه روپه

ع

اندز و نوزده روپه

ع

راد و موزن نازده روپه

ع

و چند نازده روپه

ع

سروچند و سه روپه

ع

رام و نوزده روپه

ع

ای و نوزده روپه

ع

رام و نوزده روپه

ع

تاج الدین و نوزده روپه

ع

ع

ع

ضلع بونکی ده نفر مصه ماعه
 مقررہ یکصد و دہ ہشت لکنہ
 ضلع راجپوت چار نفر
 مصه لکھنہ
 مقررہ چہار روپہ

جٹوین روپہ
 راجپوت نازدہ روپہ
 کور پریشا بیت روپہ
 رام شکر دہ روپہ

پٹنکین روپہ
 تہا کہہ وہ روپہ
 ملو کینہشت روپہ
 کدادہ ہشت روپہ

دیپا دی دولہ
 چکنا تہہ چوڑپہ
 روپہ

تہا کہہ دیکر روپہ
 رام چوڑپہ
 روپہ

پوٹا چوڑپہ
 ضیا رتہ پاد روپہ
 روپہ

علقہ
 روپہ

ضلع برہمان ۳ نفر مقررہ چہار روپہ
 ضلع بیرہوم وشن پور ۳ نفر مقررہ ۳ روپہ

راجپوت روپہ
 جکھم روپہ
 کوروس نازدہ روپہ
 رام کور شکر روپہ

صنع دنیا چور چار نفر مقرر چار سیر و نیم
مس ۱۵

میں کنہ ۳ نفر مقرر ۳ روپے
مس ۱۵

چند کنہ ساز ۲ روپے
کفارہ ۲ روپے
مس ۱۵

راج کس ۱ روپے
چوک ۱ روپے
مس ۱۵

کاشی تہ ۱ روپے
کشی مقرر ۲ روپے
مس ۱۵

کشی مقرر ۱ روپے
مس ۱۵

صنع جلا پور و نقی مقرر چار و چوڑی
مس ۱۵

صنع جسر ناٹھ نفر مقرر یک روپے
مس ۱۵

راوی کس بخار ۲ روپے
او و چند ساز ۲ روپے
مس ۱۵

اند خد بیت و چوڑی
رام مقرر ۲ روپے
مس ۱۵

رانا مند ۱ روپے
تنگی ۱ روپے
مس ۱۵

رانا مند ۱ روپے
بج بیہ یاز ۱ روپے
مس ۱۵

لکھنوی سیر ۲ روپے
سیدنا تہ ۲ روپے
مس ۱۵

جونی خسر ۲ روپے
سرم رشا ۲ روپے
مس ۱۵

کدر رشا ۲ روپے
راج کس ۲ روپے
مس ۱۵

کفارہ رشا ۲ روپے
رام مقرر ۲ روپے
مس ۱۵

کس کو بیہ ۲ روپے
رام کس ۲ روپے
مس ۱۵

چنا تہ ۲ روپے
رام مقرر ۲ روپے
مس ۱۵

رام کس

رام کیشور چروپه ملکه کپس برودی کسین متاع برودی ملکیه دقر برودی بعضی خج برودی
عصاره عصاره عصاره عصاره عصاره

صفحه رکشور بیت و چهار نفر مقرر و دو صد و چهار روپه

مالکیت

لوحه

کونید پرش دتم برودی چکونید بیت رسته هر کونید دوز روده حکش دلاله روده

عصاره عصاره عصاره عصاره

راکونور دلاله روده هونچ ده روپه کسور دس ده روده شودیو مهر روده

عصاره عصاره عصاره عصاره

روپ نام هف ریشته رام ترش ریشته راداکونید چروپه رام پرلا چروپه

عصاره عصاره عصاره عصاره

نبا چرن شش روپه چکل کیند شش روپه رکونا ته شش روپه ندرم چروپه

عصاره عصاره عصاره عصاره

رام پرلا دکر چروپه کوپ سکنه شش روپه نبا چرن دکر چروپه خنحال دکر مهر روده

عصاره عصاره عصاره عصاره

سوبا نام دقر مهر روده کانغ دکر دکر روپه دیر خج مهر روپه بعضی خج چروپه

عصاره عصاره عصاره عصاره

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

الذين هم خير البرية
صلى الله عليه وآله وسلم
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خير البرية

صلى

عليهم أجمعين
اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خير البرية

اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خير البرية
اللهم صل على محمد

وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خير البرية
اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين

الذين هم خير البرية
اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خير البرية

اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خير البرية
اللهم صل على محمد

وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خير البرية
اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين

No 23

با دست خفیت کو سواره پیکانت صوبه بهار

دو صد و پنجاه و مجال ملاص یک ولایت کان الماس مقرر اجماع است

پنجاه و یک که در و پنجاه و یک که شصت و پنجاه و یک که صد و یازدهم

مقرر است چهارده که در و پنجاه و یک که و هفتاد و دو هزار یک که

المقرر جمع رتی یک که در و پنجاه و یک که بمقال و نه هزار یک که چهل و پنجاه و یک که

سی و یک مجال ملاص المقرر اجماع می نهائی غیر علی و غیره یک که در و نود و هشت

سیزده هزار و هشت صد و سی و پنجاه و یک که در و پنجاه و یک که

دو صد و نود و پنجاه و یک که چهارده و یک که

داخل صوبه او و پنجاه و یک مجال مقرر اجماع می شصت که و یازده هزار و چهار صد و سی و یک

که اجماع است

مقرر جمع رتبی یک و چاه و شش هزار و هشتصد و سی و پنج و پانزده آنه
۱۵

سرکار شاه آباله محال سرکار پارس دو محال

پرکنه کوک پرکنه رین پور پرکنه شاه جهان پور پرکنه حومه
پرکنه مکرور

مقرر احمد تر محال مقرر احمد تر محال
مقرر احمد تر محال مقرر احمد تر محال

بعل راجه پرتی نراین راجه نی پال از پکنات سرکار تربت بیت محال مقرر احمد
پرکنه سور که بدخل سنایچی و کهنی
از آنچه که کاغذ بد فتر تر سیده

پرکنه حلا پرکنه ملو حلا
پرکنه ملو حلا پرکنه ملو حلا
پرکنه ملو حلا پرکنه ملو حلا
پرکنه ملو حلا پرکنه ملو حلا

یک محال

ورزش و دو صد و بیست و پنج محال مقرر جمع دایمی پنجاه و یک گروه و پنجاه و

سه لک پنجاه و یک هزار و نه صد و هفتاد و شش م

مقرر اراضی چهار ده گروه و پنجاه و یک لکه و هفتاد و دو هزار و یکصد و

مقرر اجمع طیار یکصد و بیست و یک لکه و هشتاد و سه هزار و هشتصد و چهل و نه و بیست و سه

جائگه ات و التماس و مدد معاش و ایام عظام و سرگش و معافی و خارج جمع و بش

برت و برجه و تر و شیوتر و خیرات و نذر درگاه و غیره

جمع کرد و نزدیک هشتاد و شش هزار و چهارصد و نود و دو م

مواضع نه هزار و سیصد و چهل و چهار و هشت کوه

رقبه بیست و یک لکه و هشتاد و یک هزار و چهارصد و شصت و بیست و یک

جمع طیار هشت لکه و هفتاد و نه هزار و سیصد و هشتاد و بیست و یک

پادشاه آن

جمع حاصل باریده لک و شصت و نه هزار و سیصد و هشتاد و بیست و یک

جاکرات سه کرد و چهل دوک و
 نو دو و هزار و دو صد و نو دو و
 مقرر مواضع سه هزار و سیصد و
 بیت و پنجم موضع و هفت و نیم کتوه
 مقرر رقبه هشت کله و هزده هزار و
 یکصد و پنجاه و پنج و نیم سیه
 مقرر جمع رقبه سه ک و پنجاه و
 هفتصد و پنجاه و سه و نیم انة
 المقرر جمع حاصل چهار کله و چهل هزار و
 هشتصد و هشتاد و دو و نیم چهارده انة

سه کرد و
 نو دو و
 مقرر مواضع سه هزار و سیصد و
 بیت و پنجم موضع و هفت و نیم کتوه
 مقرر رقبه هشت کله و هزده هزار و
 یکصد و پنجاه و پنج و نیم سیه
 مقرر جمع رقبه سه ک و پنجاه و
 هفتصد و پنجاه و سه و نیم انة
 المقرر جمع حاصل چهار کله و چهل هزار و
 هشتصد و هشتاد و دو و نیم چهارده انة

التمنا دو کرد و شش کله چهل و
 پنجاه هزار و نهصد و شصت و شصت و
 مقرر مواضع یک هزار و هفتصد و شصت و
 مقرر رقبه سه کله و نیم و شش کله و پنجاه
 مقرر اجمع طواری دو ک و سی چهار
 هزار و ششصد و بیست و نیم انة
 المقرر اجمع حاصل دو کله و چهل و سه
 هزار و نهصد و هفتاد و سه و نیم و یاد
 سه نروده انة

سه کرد و
 نو دو و
 مقرر مواضع سه هزار و سیصد و
 بیت و پنجم موضع و هفت و نیم کتوه
 مقرر رقبه هشت کله و هزده هزار و
 یکصد و پنجاه و پنج و نیم سیه
 مقرر جمع رقبه سه ک و پنجاه و
 هفتصد و پنجاه و سه و نیم انة
 المقرر جمع حاصل چهار کله و چهل هزار و
 هشتصد و هشتاد و دو و نیم چهارده انة

ایمیه عظم
یک کرو و سی هفت هزار و سیصد

سیزده دهم

مقرر امواضع کیهنلد و یا نصد هفده
موضع و هفت کتوه

مقرر ارقبه یازده هزار و پانصد
بیت و دو رقبه و سی و نیم بسوه

المقرره جمع حاصل دو ک و چار هزار
هشتصد و نوزده و سی و نه نوزده نم

یک کرو و سی
موضع

موضع
للا حایع

موضع
للا حایع

للا حایع
موضع

للا حایع
موضع

۱۰۵

مدومعاش
سی و پنجک و شصت و پنجاه و صد

چهل و یک دهم

مقرر امواضع سیصد و ده موضع

سیزده و نیم کتوه

مقرر ارقبه نود و چهار هزار و صد

یکصد و هفده و نیم بسوه
مقرر اجمع طواری سی و پنجاه و پانصد و چهل
چهار رقبه و یکم یا نوزده دانه

المقرره جمع حاصل چهل و شصت هزار و یکصد و ده

صداک
موضع

موضع
للا حایع

موضع
للا حایع

للا حایع
موضع

معانی چهل و نهم دهم

مقرر اموال معین و شصت و دو

موضع دوازده کتوه

مقرر ارقبه سی و نهم و چهار صد

بیت و دو رقبه چهار بسوه

مقرر اجمع طواری نه و شصت و دو

ده روپه و چهار ده آتیه

المقرر اجمع حال حاصل مانده هزار

هشت صد و سی و نه روپه و پانزده آتیه

ص ۸۴

مفسر مولف

ص ۸۵

مفسر ۱۲ کتوه

ص ۸۶

مفسر ۱۴ کتوه

ص ۸۷

ص ۸۸

المفسر ۱۶ کتوه

ص ۸۹

ص ۹۰

ص ۹۱

ص ۹۲

ص ۹۳

ص ۹۴

ص ۹۵

ص ۹۶

ص ۹۷

ص ۹۸

ص ۹۹

ص ۱۰۰

ص ۱۰۱

ص ۱۰۲

ص ۱۰۳

ص ۱۰۴

ص ۱۰۵

ص ۱۰۶

ص ۱۰۷

ص ۱۰۸

ص ۱۰۹

ص ۱۱۰

ص ۱۱۱

ص ۱۱۲

ص ۱۱۳

ص ۱۱۴

ص ۱۱۵

ص ۱۱۶

ص ۱۱۷

ص ۱۱۸

ص ۱۱۹

ص ۱۲۰

ص ۱۲۱

ص ۱۲۲

ص ۱۲۳

ص ۱۲۴

ص ۱۲۵

ص ۱۲۶

ص ۱۲۷

ص ۱۲۸

ص ۱۲۹

ص ۱۳۰

ص ۱۳۱

ص ۱۳۲

ص ۱۳۳

ص ۱۳۴

ص ۱۳۵

ص ۱۳۶

ص ۱۳۷

ص ۱۳۸

ص ۱۳۹

ص ۱۴۰

ص ۱۴۱

ص ۱۴۲

ص ۱۴۳

ص ۱۴۴

ص ۱۴۵

ص ۱۴۶

ص ۱۴۷

ص ۱۴۸

ص ۱۴۹

ص ۱۵۰

ص ۱۵۱

ص ۱۵۲

ص ۱۵۳

ص ۱۵۴

ص ۱۵۵

ص ۱۵۶

ص ۱۵۷

ص ۱۵۸

ص ۱۵۹

ص ۱۶۰

ص ۱۶۱

ص ۱۶۲

ص ۱۶۳

ص ۱۶۴

ص ۱۶۵

ص ۱۶۶

ص ۱۶۷

ص ۱۶۸

ص ۱۶۹

ص ۱۷۰

ص ۱۷۱

ص ۱۷۲

ص ۱۷۳

ص ۱۷۴

ص ۱۷۵

ص ۱۷۶

ص ۱۷۷

ص ۱۷۸

ص ۱۷۹

ص ۱۸۰

ص ۱۸۱

ص ۱۸۲

ص ۱۸۳

ص ۱۸۴

ص ۱۸۵

ص ۱۸۶

ص ۱۸۷

ص ۱۸۸

ص ۱۸۹

ص ۱۹۰

ص ۱۹۱

ص ۱۹۲

ص ۱۹۳

ص ۱۹۴

ص ۱۹۵

ص ۱۹۶

ص ۱۹۷

ص ۱۹۸

ص ۱۹۹

ص ۲۰۰

ص ۲۰۱

ص ۲۰۲

ص ۲۰۳

ص ۲۰۴

ص ۲۰۵

ص ۲۰۶

ص ۲۰۷

ص ۲۰۸

ص ۲۰۹

ص ۲۱۰

ص ۲۱۱

ص ۲۱۲

ص ۲۱۳

ص ۲۱۴

ص ۲۱۵

ص ۲۱۶

ص ۲۱۷

ص ۲۱۸

ص ۲۱۹

ص ۲۲۰

ص ۲۲۱

ص ۲۲۲

ص ۲۲۳

ص ۲۲۴

ص ۲۲۵

ص ۲۲۶

ص ۲۲۷

ص ۲۲۸

ص ۲۲۹

ص ۲۳۰

ص ۲۳۱

ص ۲۳۲

ص ۲۳۳

ص ۲۳۴

ص ۲۳۵

ص ۲۳۶

ص ۲۳۷

ص ۲۳۸

ص ۲۳۹

ص ۲۴۰

ص ۲۴۱

ص ۲۴۲

ص ۲۴۳

ص ۲۴۴

ص ۲۴۵

ص ۲۴۶

ص ۲۴۷

ص ۲۴۸

ص ۲۴۹

ص ۲۵۰

ص ۲۵۱

ص ۲۵۲

ص ۲۵۳

ص ۲۵۴

ص ۲۵۵

ص ۲۵۶

ص ۲۵۷

ص ۲۵۸

ص ۲۵۹

ص ۲۶۰

ص ۲۶۱

ص ۲۶۲

ص ۲۶۳

ص ۲۶۴

ص ۲۶۵

ص ۲۶۶

ص ۲۶۷

ص ۲۶۸

ص ۲۶۹

ص ۲۷۰

ص ۲۷۱

ص ۲۷۲

ص ۲۷۳

ص ۲۷۴

ص ۲۷۵

ص ۲۷۶

ص ۲۷۷

ص ۲۷۸

ص ۲۷۹

ص ۲۸۰

ص ۲۸۱

ص ۲۸۲

ص ۲۸۳

ص ۲۸۴

ص ۲۸۵

ص ۲۸۶

ص ۲۸۷

ص ۲۸۸

ص ۲۸۹

ص ۲۹۰

ص ۲۹۱

ص ۲۹۲

ص ۲۹۳

ص ۲۹۴

ص ۲۹۵

ص ۲۹۶

ص ۲۹۷

ص ۲۹۸

ص ۲۹۹

ص ۳۰۰

ص ۳۰۱

ص ۳۰۲

ص ۳۰۳

ص ۳۰۴

ص ۳۰۵

ص ۳۰۶

ص ۳۰۷

ص ۳۰۸

ص ۳۰۹

ص ۳۱۰

ص ۳۱۱

ص ۳۱۲

ص ۳۱۳

ص ۳۱۴

ص ۳۱۵

ص ۳۱۶

ص ۳۱۷

ص ۳۱۸

ص ۳۱۹

ص ۳۲۰

ص ۳۲۱

ص ۳۲۲

ص ۳۲۳

ص ۳۲۴

ص ۳۲۵

ص ۳۲۶

ص ۳۲۷

ص ۳۲۸

ص ۳۲۹

ص ۳۳۰

ص ۳۳۱

ص ۳۳۲

ص ۳۳۳

ص ۳۳۴

ص ۳۳۵

ص ۳۳۶

ص ۳۳۷

ص ۳۳۸

ص ۳۳۹

ص ۳۴۰

ص ۳۴۱

ص ۳۴۲

ص ۳۴۳

ص ۳۴۴

ص ۳۴۵

ص ۳۴۶

ص ۳۴۷

ص ۳۴۸

ص ۳۴۹

ص ۳۵۰

ص ۳۵۱

ص ۳۵۲

ص ۳۵۳

ص ۳۵۴

ص ۳۵۵

ص ۳۵۶

ص ۳۵۷

ص ۳۵۸

ص ۳۵۹

فایز حبیب

سی و هشت موضع

مقرر ارقبه سی و یکم نزد و یکصد و

نوزده رقبه پانزدهم شش سیوه

مقرر اجمع طواری سی و نه

شش و ششاد و هفت رویه شش

المقرر اجمع حالی صلیت و دو هزار

هشتصد و سی و چهار رویه و بالا چهار

مست ۲ رقبه

مست ۳ رقبه

مست ۴ رقبه

مست ۵ رقبه

مست ۶ رقبه

مست ۷ رقبه

ناکفاری

هشتصد و دو دوازده موضع چهارده کوه

مقرر رقبه و یک نوزده هزار و پانصد

چهل و هفت رقبه پانزده سیوه

مقرر اجمع طواری چهل و نه هزار و چهارصد

هشت رویه و چهار ده آن

المقرر اجمع حالی صلیت و دو هزار و چهار

بیت و پنج رویه پانزدهم نه آن

لا ۱ رقبه

مست ۲ رقبه

مست ۳ رقبه

مست ۴ رقبه

مست ۵ رقبه

مست ۶ رقبه

نذر درگاه

هفتاد و موضع

مقرر ارقیه شش هزار و نهصد و شصت و سه رقیه

مقرر اجمع طواریک هزار و چهارصد و هشتاد و سه رقیه
یا و کم چهارده آنه

المقرر اجمع حاصل یک هزار و نهصد و نود و شصت و سه رقیه
یا و کم چهار آنه

مجمع رقیه

سیکامه

مجمع طوار

اراعامه

۱۳۰

المجمع طوار

اراعامه

۱۳۰

برجهو تریش بریت و شیوتر

سیصد و بیست موضع یا و بالا و دوازده کوه

مقرر ارقیه شش هزار و نهصد و شصت و سه رقیه

مقرر اجمع طواریک هزار و چهارصد و هشتاد و سه رقیه
هشت رقیه و سی و نه آنه

المقرر اجمع حاصل یک هزار و نهصد و نود و شصت و سه رقیه
چهل و سه رقیه و سی و نه آنه

مجمع رقیه

سیکامه

مجمع طوار

۱۳۰ مجمع طوار

سیکامه

۱۳۰ المجمع طوار

سیکامه

۱۳۰

درگاه

دیہات خیرات

دو صد و ہشتاد و تہ موضع باز کردہ
دو مک

مقرر رقبہ یک ایک چہل ہزار و یک صد چاہ

ہفت رقبہ سیزدہ و نیم بسوہ

مقرر اجمع طواری ہزار و ہشتصد

ہفتاد و یک روپہ

المقرر اجمع حالی صل ہرزدہ ہزار و

پانصد نو زدہ روپہ چہار دہ آنہ

مقرر مال دولت
مقرر مال دولت

مقرر مال دولت
مقرر مال دولت

مقرر مال دولت
مقرر مال دولت

مقرر مال دولت
مقرر مال دولت

مقرر مال دولت
مقرر مال دولت

مقرر مال دولت
مقرر مال دولت

دیہات انعام

یک صد سی و دو موضع چہار و نیم کتوہ
شش ہزار

مقرر رقبہ چہل و شش ہزار و

ہفتاد و دو رقبہ

مقرر اجمع طواری پنچ ہزار و چہار صد ہشتاد

ہفت روپہ پاد بالاجہار دہ آنہ

المقرر اجمع حالی صل ہشت ہزار و ششصد

دواز دہ روپہ و دواز دہ نیم آنہ

مقرر مال دولت
مقرر مال دولت

مقرر مال دولت
مقرر مال دولت

مقرر مال دولت
مقرر مال دولت

مقرر مال دولت
مقرر مال دولت

مقرر مال دولت
مقرر مال دولت

مقرر مال دولت
مقرر مال دولت

مقرر مال دولت
مقرر مال دولت

تعلق خالصه شریفه سندوی جهان آباد پرکنه
بهلا ورو باغ سعید خان از پرکنه حاجی پور
دو موضع

تعلق قلعه دانا پور از پرکنه بهلاری
یک موضع

مقرر ارقه دو صد و پنجاه

مقرر ارقه دو صد و چهل و هشت

مقرر اجمع طواری نو دو یک روپه

مقرر اجمع طواری سیصد نو دینو روپه

المقرر اجمع حالی اصل یکصد بیست و پنج روپه

المقرر اجمع حالی اصل مذکور

مقرر ارقه
مال
مقرر اجمع طواری
رقه

یک م
مقرر ارقه
مال
مقرر اجمع طواری
مال

المقرر اجمع حالی
مال

المقرر اجمع حالی
مال

توانع چهار اجنه سندر که بهادر

هشت موضع

مقرر ارقیه است هزار سیصد یکبار

المقرر اجمع طواری باید و بیت یکبار

یا و بالا پنج آنه

المقرر اجمع حاصل یکبار و سیصد و نه بار

۲
مقرر ارقیه
می نماید

المقرر اجمع طواری
مبارک

المقرر اجمع طواری

المقرر اجمع

دیها ت کنگ گنگ است

یکصد و چهل و نه موضع باید و نه بار

مقرر ارقیه شتا دو و هزار سیصد یکبار

نه بار یکبار ده بار

مقرر اجمع طواری یکبار و نه بار

شتر و پی و پنج آنه

المقرر اجمع حاصل سیصد و نه بار

۱۰
مقرر ارقیه
می نماید

المقرر اجمع طواری
مبارک

المقرر اجمع طواری

المقرر اجمع

بند و بست سرکار و غیره

هشت سرکار

یک ولایت کان الماس

مقرر ادو صد و بیت و پنج محال

مقرر اجماعی چهل و پنج کرد و شصت و یک که شصت و چهار و چهار و شصت و چهار و دهم

مقرر اربعه چهارده کرد و بیست و یک که نو و هزار و پانصد و سی و دو یک که یک بوه شاز و نیم و دهم

مقرر اجمع طواری یک کرد و بیست و شش هزار و پانصد و شصت و نه و بیست و پانصد و شصت و نه

المقرر جمع عالی صل یک کرد و هفتده که بیت و دو هزار و هشتصد و شصت یک و بیست و یک و دهم

سرکار

له ولایت کان الماس

مقرر

مال و عیال محال

مقرر

طواری

له

اعمال

مقرر

له

مقرر

له

مقرر

له

مقرر

له

مقرر

له

مقرر

له

مقرر

له

الف

سرانجامی بند و بست سرکار

تتمه ناسپرانجام

چهل شک و بیخیزار و

هفتاد و یک و نود و هشتاد و هفت و نود

هشتصد و پنجاه و سه و هشت و نود

مبطل این جمیع ادعای و جمع طواری برکنه سوخته

و غیره منهای صدر حجرا خواهد شد

از آن غایتی حاصل در این دم
در هر حاصل و در این دم
در این حاصل و در این دم
در این حاصل و در این دم
در این حاصل و در این دم
در این حاصل و در این دم
در این حاصل و در این دم
در این حاصل و در این دم
در این حاصل و در این دم
در این حاصل و در این دم

هو
هو
هو

هو
هو
هو

از حقیقت چند دیهات کم و فضیلت بعض میراندا امیدوار حضور بگویند

موضع شرف آباد پارتو عظمی که کنه شاه پور میرانکه بموجب فرمان والا شان
عهد حضرت شاه جهان بقید مبلغ چهل هزار لایحه و نود و دو م و حال وصل مبلغ سیصد
نود و پنج روپیه و نه آنه پیا بالا در وجه اقام التعمیر بدو معاش بنام قاضی محمد شریف مقرر
بود بعد وفات قاضی مذکور موضع مرقوم بعلت فوتی بخالصه شریفه ضبط شده
در عهد حضرت ادرکنک زیب عالمگیر قاضی محمد یعقوب حلف قاضی محمد شریف
مرحوم مرقوم فرمان والا شان بقید دامهای مرقومه و حال وصل مبلغ نهصد و نود
شش روپیه شش آنه بنام خود حاصل ساخته تا هم در موضع مرقوم زیاده از دو م نخواهد بین
توفیر بر آمده اهل معاش از خلس توفیر عهده برای خود ندیده موضع مرقوم را نام
علاقه نواب صمصام الدوله امیر الامرا خاندوران خان بهادر نموده با سیاط
نواب منقر الیه مبلغ پانصد و یک روپیه بابت دو م توفیر پالیانه خالصه شریفه رفع
کردید از ان ایام لغایت الحاق فیصله مبلغ مرقوم بوصول در آمده و خل خالصه شریفه

در آنکه که موضع نورعب القه را چه می رسد هر یک کاره در آمده چهار راه است که
 به پنج چهارصد و پانصد معانی است که بعد از یک پیمانه نور و در آنست که فیضا عمل در آن راه که شش خفت چهار راه است که
 به در بوصول رسیده و در وقت ملاحظه کنند و از آب هوش یا رنگ به در شسترت حساب

معرفت و کمالی که به هر یک رسیده و این ملاحظه در آمده و در وقت ولیم حسابی

حیرت است که خبر پوره را چه متونی و فغان و در سباده به بعد مولای و در نه چهل و هفت

یکه که ده بوه لایه در سبخته ملاحظه رسیده را چه حیا رزم که پنج در صحت

و عمل تحقیق کرده جاری نموده بخور فرموده بود که در عمل دیوانی کمین به در هم حرم

ایستاد حرات دارند

موجب و نوالا شان چند خبر شایان نام چه در شریعت
 موجب و نوالا شان چند خبر شایان نام چه در شریعت

موجب و نوالا شان چند خبر شایان نام چه در شریعت
 موجب و نوالا شان چند خبر شایان نام چه در شریعت

موجب و نوالا شان چند خبر شایان نام چه در شریعت
 موجب و نوالا شان چند خبر شایان نام چه در شریعت

موجب و نوالا شان چند خبر شایان نام چه در شریعت
 موجب و نوالا شان چند خبر شایان نام چه در شریعت

در نصف مرفوع صورت علمه برکنه حاجی پور که بموجب فرمان والا شان همه حضرت شاه جهان قوام
 شاد نهم حادوی اثنی^{۷۸} به هجری بنام سلیم و پانصد یککه زمین اراضی موضع کمال پور
 سکیم و سید پور سکیم معموله برکنه مرقوم بموجب بنام سید پور و غیره ناظمان بنام شید و بر
 خج خانقاه و اردو صادر و طاب عثمان مقرر بود بعد فوت آنها مطلوب سلطان برآورده اس
 بعد از پانزده سال در^{۱۱۵۵} فصلی میرزا تپ نامی خلف میر کمال الحی البرندی خود گرفته
 و خود بر مکان قابض و متصرف مانده در^{۱۱۵۶} فصلی اهل به مطلوب سلطان بهم فوت کرد میرزا
 ندبور بدون حصول سند حضور پر نور و سردیوان خالصه شریفه خود را ورثه قرار داده
 قابض و متصرف گردید در^{۱۱۵۶} فصلی میرزا تپ نیز فوت کرد و در^{۱۱۵۷} فصلی ابدال
 سلیم شاه روم موضع فنور و اراضی مرز بود از حضور پرنور کماله عبد الله شجاده کشته و کالبد
 مرقوم بکشتن صوبه طاق خالصه شریفه نیافته که دخیل شود بر کشته بهار و وی معنی رفته در^{۱۱۵۸}
 ملاحظه رساند و ولیم سسی صاحب کهر و هر لعل نامی قوم کاتیه کشته افیون قباله پیر بالوفا
 موضع قوم بالوفا شخ در کاهی و کین سنامه زینب مرقوم خپم^{۱۱۹۴} فصلی بنام

پس خود حاضر آورده قابض و متصرف است اقل بهین و بیع امیه در نیت خصوصاً مکان
 که برای خراج وارد و در خانقاه و طالب علمان مقرر میشود و بعد وفات اهل معاش
 مال هر کار است و اگر باز احدی از واران او سند بنام خود حاصل سازد بدست متصرف
 باشد نصف موضع خور و با نصف یکم نه زمین از موضع کمال پور سیکو پور سیکو پور سیکو پور سیکو پور سیکو
 این موضع سید پور دومر امعه داسلی حبيب پور علمه پور علمه پور علمه پور علمه پور علمه پور علمه پور علمه
 هست آنکه که سابق یکا کیر شهابت و معالمرتبت عبدالموخران مقرر بود و بموجب یادداشت حضور
 پور حضرت فتح سیر شهید مرحوم و پور دانات در کاعمر ^{للسن} و زیر و مخزن خان سید پور
 صدر الصدور مرحوم پیشین رمضان احسبه در وجه خرج خانقاه وارد و وصا در و ^{مستعلق}
 سید بدر الدین مقرر شده و موضع سید پور پور پور پور پور پور پور پور پور پور پور پور پور پور پور پور پور پور پور
 بعد فوت سید بدر الدین ثواب لام حسن خان دیوان خالصه و محمد ضیا خان صدر ^{صغیر} پور پور
 در وجه خرج خانقاه وارد و وصا در مستعلقان حقایق و معارف آگاه سید الدین ولد پور
 سید بدر الدین مرحوم کمال داشته بود چنانچه در ^{سید} الفیضیه مشایخه نیز و بیعت حاکم پور پور

ملاحظه است و لیم اینی حب معلوم شد که بر بنواضع نور خواجه برهان یک باظهار
 بیع قابض و مقروض است چون از روی سر شریفه خاتمه ضبط اینست که دیوان خاتمه
 شریفه اینست که در مجموع مقدمات مختار اگر احدی که در او ارشاد او استحقاق
 کمال داشته باشد موافق احکام حضور پر نور در امور اخراجات خاتمه و ولد بدل
 مصروف است بجال دارد و لاله انکار از ضبط نماید یا بد نظر اخراجات مرقومه
 امکان قبولیت شخصی مقرر زد مستحقان و طالب علان و وارد و صادر
 فرود آیند و لذت حاصل این اوقات خود را بر برده بدای دولت شتغال
 ملید شده باشند

مواضعان در روست

موازی دو هزار یکم زمین ارانی امیه مجله آن یک هزار پانصد و پنجاه و یک یکم
 چند بسوه از موضع لوبانی پور عمه پر کنه عظیم آباد و چهار صد چهل و هشت یکم چند بسوه
 از موضع جبهه کهوره عمه پر کنه پهلوردی بموجب فرمانولاستان عهد حضرت شاه جهان ناکم
 محمد جعفر مقرر بود در عهد حضرت اورنگ زیب عالمگیر پانصد یکم زمین بعلت نوی

حکیم محمد جعفر باز یافت شده باقی بکیرار و پانصد سیکه بنام مسماه آغا خان و غیره
 و ارشان کمال مانده میر نور الله خلف مسماه منزبور بی اطلاع مادر خود و میر رحمان علی
 و میر رحم علی و میر شهیدی حصه داران موضع منزبور را بدیو دی سیکان دختر خواهر
 مستقیم برادر نواب خاندوران خان بهادر رهن کرده بطرفی رفت و میر رحمان علی
 و غیره شرکایان حیران و پریشان در شان از فاقه کشتی لاد و فروخته شد و مسماه
 آغا خان و هم در شان و فضلی نقیض سالی فوت کرده هیچ ولادت نکند و مدت است که
 میر نور الله خلف مسماه مذکور مفقود و لبر محمد معتمد خان باطنهار همان کاغذ رهن و دیو دی
 سیکان محاصل ارجا معصوم میشود مکان لا و لارث قابل ضبط

دو هزار زمین لاد منی قران بنام حکیم محمد جعفر پانصد سیکه عیونت مشارالیه باز یافت شده
 بنام مسماه آغا خان و غیره و ارشان کمال مانده بکیرار و پانصد سیکه
 از رکنه عظم آباد از رکنه سیکه
 از رکنه سیکه از رکنه سیکه
 از موضع همه که در عمده رکنه سیکه پانصد سیکه که قاضی و مترس که چهار صد و هشتاد و هشت سیکه
 آغا خان

از موضع لویانی پور پرکنه عظیم آباد با بنم مسماة آغا خان و غیره و دوهزار و پنجاه و یک
برابر **مهرنیز** **دعایان** **دلائل** **انصاف** **زین** **اللہ**

میر نجم الدین و سید محمد علی سید علی و سید غلام محیی هر چهار برابر تحقیق بودند میر نجم
الدین سی در عهد سلطنت محمد فرخ سیر رویت پیدا کرده موضع تهر علی پرکنه بنام بود
سرکار صوبه بهار بقید مبلغ بیت و دوهزار و سیصد و ششتادم شدیم معاش
بنام سید محمد علی و سید علی و موضع کویهر علی پرکنه عظیم آباد بقید مبلغ هجده هزار
و دم بنام خود یک چهل هزار و سیصد و ششتادم موجب و اموال ایشان
پیدا کرده میر نجم الدین علی سید محمد علی و سید علی و ولد بحین حیات نجم الدین
فوت کردند و سید غلام محیی برادر چهارم که بنام مسماة بود هن یک دختر دیکر اولاد داشت
و سید غلام محیی نیز فوت کرد و میر نجم الدین علی که خود هم لا ولد بود دستا بود
بفرزند یک گرفته همه تاجی املاک بنام او میهنه نمود و میر غلام حسن منصور بنوف و تاج حیات

خود بر اطاک خود قابض و متصرف ماند بعد انتقال میرنیم الدیغلی با وجود بودن
 میرغلام قلندر پسر خود مسماة بودند من متصرف مانده و میرغلام قلندر بحین
 حیات مسماة مذنوره مادر خود فوت کرد و یک پسر بنام میرجلال الحی که نشت
 مسماة مرقومه نامی اطاک را بنام جلال الحی که محبوب المیراث بود هدیه کرد و خود
 قابض مانده میرجلال الحی مرزور در ۱۱۷۶ هـ. ق. در حیات مسماة بودند مرقومه
 خود فوت کرد و در ۱۱۷۷ هـ. ق. فیصله مسماة مذکور هم انتقال نمود مسماة رتیب
 میرغلام قلندر و مسماة نوزاد مدخوله مشارالیه خلاف ضابطه خود را ورثه
 قرار داده متصرفت چون از روی سر رشته خالصه شریفه و ضابطه در
 مکانات پیدا کرده میرنیم الدیغلی وراثت بآنها نمیداد مگر برای میر
 روضه تبرکه پسر دریا قدس سره و خور و پوش مسماة رتیب ابلیه میرغلام قلندر مرقوم
 سرور موضع کنج پور و کاشی پور عک برکنه حاجی پور و موضع عبدالرحمان پور

و مومن پور علم پر کنه عظیم آباد امیه و موضع جعفری سرشکن و دیگر مکانات شوقه
 که محاصل آن از دو هزار روپیه کم نخواهد بود کفایت میکند و در موضع تلکوپل
 مرقوم که محاصل آن از بیست هزار روپیه چیزی کم و زیاد خواهد بود قابل ضبطی و مال
 سرکارست و علاوه آن در مواضع مرقوم مبلغ یازده لک و شصت ششصد و چهل
 سی و چهار دم توفیر خالصه و الاست و در محل دیوان میر محمد مغروریت خان ^{والله}
 خان و احقر احمخان و غلام علیخان و سید علویخان و عنایت طلبخان و راجه
 دلیر کنه و شمس الدین علیخان و راجه شتابرای بهادر مبلغ ده هزار روپیه بعلت
 توفیر لغایت ^{سه} فصلی بوصول رسیده داخل خالصه شریفه گردیده و در موضع مرقوم
 مهاجران خور دیه که یکیک روپیه راده ده روپیه پانزده پانزده روپیه از محاصل آنجا

تصرف کرده اند و تا حال قاضی و متصرف اند
 رعایت دولت و رعایت ^{دولت} بموجب ^{دولت} خواه ^{دولت} چنانچه ^{دولت} شریفه
 توفیر خالصه شریفه

میر ولیعالم متوفی با وجود حکم کویا و کمیت و دفتر حضور تجوید ده سال گذشته که از
 عدول حکمی با موافق حکم هیچ بعین نایزده بلکه خلاف ضابطه تصحیح میمیدار آن
 داده و یکفو اسم نویسی امیه داران برای ملاحظه صاحبان کلمه و عظیم آباد
 رسیده شمه از افترای مقررین صوبه بهار تجوید فرموده شود و مفضل ذیل
 کاغذ و منه مشراییه طلبیست طلب شود بعد آمدن کاغذ از احوال آن فردی
 بعضی خواهد پرداخت

اسم نویسی امیه داران بقید رقوم	یا دشت اسامی باز یافتی امیه که بعد است
فرمان اولان غیره اسناد بقید عهد	چهار ماه حسدیر صلوات عدم رجوع مقرر
خود درست کرده بجا لسته شریفه میفرستد	
و آنرا دیوانه شریفه ضمیمه باز یافتی نماید	
سررشته حی و قائم قبض و تصرف	سررشته باز یافتی حصه اتاخی فونیست
سیاه تاریخ و الله تصحیه رسید	اورجیه تصحیه رسید

سر رشته اسفال انامی فرمانوالان و بجالی وارثان امیه دار

تجیقات ورثه انامی فتی و فراری و جیل و لا و لث امیه داران منجمله اراضی صوبه
بدین موضع و پنجاه شش هزار سیصد و بیست و یک گز و نه سوه
لوع ۲۰۰
معا ۱۰۰
۹ بو

یک جوی بهار سه هزار چهار صد و چهار گز
یک بهیم بود دو موضع چهار ده هزار و نه صد و چهار گز
معا ۱۰۰
۹ بو

میر محمد مصطفی صاحب
دولت محمد امیه دله
امیه دله موضع بیابان
امیه دله موضع تکر
شاه هدایت امیه دله
موضع بر سر راه
م و دولت

شیخ سجاد امیه دله موضع
عبد القادر غفر الله عنه
سبحان شرف و صفا
کونند پور و غیر
سما لوع ۲۰۰
م و دولت

شیخ محمد رفیع امیه دله
موضع بر سر راه
م و دولت

امیه دله
شرف و صفا
امیه دله

پرکنه غیاث یکموضع در سه هزاره سیرده که
پرکنه شاه پور شیر سیرده دو صد و چهل و یکم
و نوزده بسوه سی و یکم ۱۹ بسوه

مسماة حاجی قول و غیره مبارک و غیره موضع
ایلم موضع نوزده معنوی سر سیرده که
یکموضع در ست اسلحه

مسماة فاطمه و غیره موضع شیخ درویش محو لیه موضع
سکنند پور چهار صد که صالحه نوزده و غیره
اعا سدا سدا سدا ۱۹ بسوه

پرکنه حیاتی عظیم آباد عا سدا ۱۹ بسوه
ده هزاره سیرده و ده یکم ده بسوه

مبارک و غیره موضع مسماة ده قریب و غیره
لقد ملما که موضع نوزده اسلحه

میرزا علی محمد کویار شیخ کاسم موضع ستره
الست سدا سدا سدا

سید جلال احمد موضع پل کبی الاولاد و غیره موضع کرونه
اعا سدا

شیخ ابوالکلام و سید ابوالکلام مسماة سیرده و غیره موضع
ایلم موضع پل و غیره
لقد ملما که اعا سدا

مسماة سید زین و غیره موضع سدا
و سکنه پور و هزاره سیرده

چیل یکم

مسماة کور احمد موضع سدا
سدا و کسین سدا

میرزا و لیه احمد موضع سدا
یکموضع در و لیت

۱ سدا لیه که م در ست

پرکنه پهلواري اءاعاوسله

پرکنه تاده وبلخ لومى محاف

دو هزار چهار صد و سی و هفت پیکه

چهار هزار و نه صد و پنجاه پیکه

میر محمد حسینه ایمه دار موضع مسماة رجوة غیره ایمه موضع
دانا پور بر سره چهار صد پیکه مصطفی پور کوته و کال پیکه
شیخ ابوالفضل ایمه موضع پیکه شاه سلطان ایمه موضع پیکه
یکه پیکه یکه پیکه یکه پیکه یکه پیکه

السلامه
مکه لاد و کده دانه لاد و کده لاد
حصه میر غلام جعفر شش پیکه

السلامه	السلامه	السلامه	السلامه
ابوالفضل ایمه موضع پیکه	مسماة رجوة غیره ایمه موضع پیکه	شیخ زید ایمه موضع هر یک پیکه	وجه الدین شیخ عا لور اهورا موضع
مکه لاد و کده دانه لاد و کده لاد	دو صد پنجاه پیکه	مشتد و پنجاه پیکه	پرکنه تاده و بلخ پیکه
مسماة صالحه غیره ایمه موضع	ماله پیکه	لاص پیکه	السلامه
سر الله پور شش صد پیکه	میر غلام جعفر شش پیکه	میر غلام جعفر شش پیکه	میر غلام جعفر شش پیکه

پرکنه نره و موضع و کهنه و همشال و پنج پیکه
میر غلام جعفر ایمه موضع و دانا موضع
پانصد پیکه
پرکنه نهاره شش موضع و سوه پیکه
میر غلام جعفر ایمه موضع راجا باکر
سوه پیکه

پرکنه

موسم و
عسل

نومبر و
له محله و

له گذر و
مولد

صلاطین
۱۸ لونه

۱ دهور

چهل و هفت موضع و بیش از چهل و هشت یومیه و یک چکه

و یک گذر و هفت لکه و سی و پنج هزار و هفتصد و هشتاد و

هشت یک به و هر ده بسوه و یک دهور

سر رشته و بهر مریه و ناشی و لا در صوبه موجود است و هر سال دیوان خالصه تحقیق کرده ضبطی

و بجای بعمل می آورد و بعد از سال برای تحقیقات فوقی و فراری که زبرد دارا حضور

رسیده بقیه کرده هر قدر که فویه و ضرر و جعی و لا ولدت بعمل ضبطی رسیده

در عمل کمپنی بسر رشته بجای بعمل می آید و سوار بر کیرت و آلتها و سرشکن و خارج جمع

و غیره دفات که در دفعه کوشواره مرقوم است از عهد عالم کیر اورکزینب لغایت

عالم کیر ثانی در عمل دیوانی درایت خان و ابو القحطان و میر محمد مغر و احترام

و غلام حسن و غلام علی خان و میس احمد و غلام خان و غیر دیوان خالصه دیوانه دیوانه

ادامه

دوشن رای و راوش تا برای تا صوبداري جعفر عليان و در عل قاسم عليان
که خدمت ديوانه خالصه بنام شمس الدين عليان سپهر مشار اليه بود و وزارت اليه فصيله
اصالتا بنام راجه ش تا برای مقرر شد هرگاه مشار اليه نايظامت کرد و
خدمت ديواني بنام راجه گلپايان کنه بهادر مقرر کردند از ابتداي عهد او کنه
لغات ۱۸۵۰ فصيله شصت هزار و پيه بود معارف و مردم علمه و رعایا و فقرا
و مسکين و غيره در وجه مهرانه تصحيحه نامجات سال بسال داخل ميشد در عل کنه بهادر

نقصان راه مي يابد ۱۰

برکنه جويهاهار	برکنه جوي عظم ابا	برکنه ارول مسوده	برکنه شاپور مير
يازده موضع و	يازده موضع و یک کنه		
یک محله و سي و	سي هزار و نود و یک	چهل و یک هزار و	دويست هزار و دويست و
چهار هزار و نود و یک	دیک	چهار هزار و نود و یک	سخت و یک و یک
يازده بسوه	بسوه	بسوه	
حکم و	دعای م و		
حکم و	که کند و		
حکم و	که کند و		
۱۵ لوی	۱ لوی	۴ لوی	۱۵ لوی

پرکنه سنوت پنج هرز و شصت پکنه
ص ۱۰۰

پرکنه شهر که تاتی یک هزار و یکصد پکنه
ال ۱۰۰

پرکنه کمر دو موضع و هفتصد پکنه
ص ۱۰۰
لما

پرکنه پنج چهار ده هزار و چهار صد و یک پکنه
ل ۱۰۰
ال ۱۰۰

پرکنه غایت شهر پنج هزار و چهار صد و یک پکنه
ص ۱۰۰
ل ۱۰۰

پرکنه دوازده هزار و چهار صد و یک پکنه
ص ۱۰۰
ل ۱۰۰

پرکنه نده ده هزار و چهار صد و یک پکنه
ص ۱۰۰
ل ۱۰۰

پرکنه نود و یک هزار و چهار صد و یک پکنه
ص ۱۰۰
ل ۱۰۰

پرکنه ناده ده هزار و چهار صد و یک پکنه
ص ۱۰۰
ل ۱۰۰

پرکنه نود و یک هزار و چهار صد و یک پکنه
ص ۱۰۰
ل ۱۰۰

پرکنه راکه نده ده هزار و چهار صد و یک پکنه
ص ۱۰۰
ل ۱۰۰

پرکنه سیر سار چهار ده هزار و چهار صد و یک پکنه
ص ۱۰۰
ل ۱۰۰

پرکنه سیر سار

پرکنه خویلی رویشی چهارمزله و یکصد و بیست و یک
لعمریه ملک

پرکنه سرکار شاه اباکشتاد و بیست و چهار صد و
ششصد و بیست و یک

پرکنه سرکار شاه کزده هلال و بیست و یک
لعمریه ملک

پرکنه جیل و بیست و یک
لعمریه ملک

پرکنه سرکار دولت بدین و بیست و یک
لعمریه ملک

پرکنه با یکصد و بیست و یک
لعمریه ملک

سی

سی

در صوبه بنگالاه مقدماتی که قابل تجزیه خالصه والا است در صد و یکصد و بیست و یک

و در صوبه بهار که دیوان خالصه همیشه و مکان کجری در حویلی دیوان مجلس

مقرر بود چنانچه در وقت صوبداری میر محمد جعفر خان بدیوان خالصه او

نیابت راجه دلیر سکه روشن رای و در وقت میر محمد قاسم خان شمش

الدینعلی خان پسر مشایره و در ثانیه فضل راجه شمشایر ای اصالت

از حضور پرنور حاصل ساخته و در شانیه فضیلت نواب هشیار جنگ بها در فقط سنا جایگز
والتمنا و سرشکن و غیره ملاحظه فرمودند هرگاه نوبت اسناد ائمه داران غیره
رسید در آنوقت همین میر ولیعالم متولی مبلغ پنجاه هزار روپیه پانزده بیست و هشت
پنجاه قبول کرده اسناد ائمه داران بملاحظه نرسید بهی نواب منقر الیه بحضور خوا
بود تحقیق نموده شود و در وقت ولیم تشریفی صاحب راجه خیالی روم و نواب
متصدی پاشا اسناد و صحت و جعل دریافت نموده علی الاتصال اسناد هر یک پانزده
اما کسی حکم نماند و در آنوقت محارست تحقیقات فوقی و فزاری و حبیبی و لاوار
و دم توفیر هر وقتیکه خواهد بکند و در عمل میزد و پستان سال بسال تحقیقات مرقومه
الصدر میکرد و بدو کفایت نگذاشت روپیه میشد ۱۲

خدمت قانون نویسی صدر صوبه بها را موجب فرمان الا نشان بنام رای ستیاری قبول
پیشکش سرکار والا مقرر بود مدت که مشار الیه فوت کرد برسد هر یک بدون حصول
سند کمینی انگریز بها در وادیک از پیشکش خلاف ضابطه رسوم قانون نویسی متصرف

میشود علاوه این در عمل کمپنی بهادر بونت رای فوت کرد و سیانت رای پیراد
چهره رای بی اطلاع صاحبان کمیت و کونسل جاری کرده و بدون حصول پند و
خود رسوم قانونی حصه خود متصرف میشود اگر از احدی در عمل سلطنت پیدا

انچنین تقصیر واقع میگردد پس باید که

خانه زاد موروثی از ده سال در کلکته حیران و پریشان و بقوت روزمره سرگردان
و مقروض صد ها از دست ترسوها مان و مکان گرایه و تکلیفات پاره و غیره تا حد
بعض رسد و از احوال طفلان و مستحقان چیزی ندارد که بجهت حالت گرفتارند

قدوسی خانه زاد موروثی پادشاهی که از هفت پست به آب و خاک پادشاهی
پرورش یافته و هشت آن بر صدر یکباره اراضی بموجب اسناد درگاههای مقرر در صورت
موقوفی تحقیقات فواید و فزایدی و غیره و عدم پرداختی رسوم مقرری که عالمی از خوا
نعت کمپنی انگیزه بهادر پرورش می یابد سر رشته داران خالصه که از صد سال نایه

والسبب کان با خود وابسته دارم و وجه فوت از سرکار کمپنی بها در مقرر باید پروانه
تخواه بنام صوبه مذکور صدور یابد که معه و اسبب کان پرورش یافته بدو جای
دولت کمپنی بها در و صاحبان کونسل و کمیت صرف اوقات نموده باشد ۵

فردی آنچه کواغذ برای ملاحظه حضور فقط کوسواره همراه آورده بود و بشت
شامت ایام از ترشح باران ضایع گردید هر قدر که باید داشت برای
ملاحظه حضور معروض داشت و مفصل از دفتر خانه حاکمه تیر لقمه موافق ضابطه
درست ساخته سال ببال بحضور مرسول خواهد داشت ۵

حقیقت جاگیر داران از استیاری عمل محمد علی و دیکان بهادر مهینکست
عمل سراج الدوله و جعفر علیخان بقید گذشت و سپردن طاعت که بدقت
سرکار و الاموجود است برای ملاحظه حضور درست ساخته ارسال خواهد کرد
که مفصل احوال حاکمیت و غیره دفاتر منتهایی هویدای ضمیر انور خواهد گردید ۵

جاکیر و لدان وقت است تا که ملاحظه اسناد صاحبان معروض الصدر رسانند
 قره و قسمت که از خالصه شریفه می یافتند حاصل نکرده و در حراف ضابطه سند
 گذشته نظامت بهر پنج الدوله و سیف الدوله پیران جعفر علیان و اکثری
 مطابق خالصه شریفه که در آن قره و قسمت درج مینت وقت ملاحظه صاحبان
 حاضر آورده و محله نا واقف کار که پنج این سررشته خبری ندانند و بگفت
 سرکار کیست بهادر نموده کار خود را کرده اند.

۱۰۲

منوهر و شیورام حصه یک آنه و دو نیم گنده پر کنه شایسته که ضلع جبال پور غیر متعلقه
 جاکیر نکر مصاف صوبه جالب لا و سبجالا بداند چون بند و بیت حصه مذکور باشد ^{۱۱۹۷}
 یکبار و یکصد و نود و چهار بگفته با و مقرر و منقوض شده باید که بلو از م و سراسر بند
 مکرره بدایت و امانت و راستی و درستی پر و خسته کافر رعایا و عامه بر ایاد و امانت

ملکوت

سلوک خود را ضعیف و شاکر داشته آید و تردد و بر وقت گرداند که آثار آبادی
 و معموری بیشتر از پیشتر بظهور آید مالکداری سرکار بموجب ثبت و ثبت قطعی
 آن بدست خط خود و بدست خط پیشکارش بر دفتر سپرده ماه بجا به بر وقت و منتهای عاید
 و در می نمکن و سود و بیه و غیره ابواب از رعایا بگیرد و اصل ابواب معلوم سرکار ^{۱۸۴} _{۱۱۸۴}
 بجز آنچه بعمل آمده است بموجب آن وصول و تحویل نماید سوای آن چیزی زیاده نخواهد گرفت
 و دیوتر و بر بهوتر و جمهور را و ایامه و مدد معاش و پیران و فقیران و زمین غایت
 لاخراج دیهات استمرار بدون حکم حضور باز نایافته و جدید بغیر خدمت حضور کسی را
 ندهد و در پیر حد خود بلندی موافق استمرار بر وقت نماید و در صورت فانی انتمی
 نقصان پدید آید ذمه خودش باشد و بجز خط و حرکت شاه راه حد و متعلقه خود چنان باشد

که مسافین و مترودین بغرا غنای طرا اند و شد عینوده باشند و دزدان و قطع
الطریقان را در حد و دود خود جانده خد انچه هسته اگر مال کسی بدزدی یا غارت رود
بموجب احکام فوجداری دزدان و قطع الطریق از اجنبین مال سیار زدن نمیدهند
و سایر صیلت و کلی نکن و غیره که ممنوعه سرکار شده در بند و بست بن حجر اگر دیده
از رعایا نگیرد و وزیر که رعایا قطع بقط و اصل نماید و احکام آن علائمه علیده و در آخر
سال حساب رافع ساخته سالانه بدو و نذر و سیل و متواری از کی رعایا نگیرد
و در صورتیکه زر طبعی قسط یکماه بعد گذشتن ایام پانزده روز ماه دیگر باقی باشد
سود آن فصد یکم و پیمه در ماه و بهر قدر تا ایام ادا می قسط دیگر باقی شود سود آن
بجای رب و پیمه در ماه خواهد داد و در مالکداری پیرکارانش خشک و آبزدکی

شکت و فوٹی و فرار و غیرو و عذر ہا رد کی ہرچہ نہ خواہد نمود بکہ نقصان آن ذمہ او
 خواہد بود و در تردد و آبلہ آنچہ منافع شود کفایت اوست از سرکار علاقہ نیست در
 ہر سال بوقت آبلہ آنچہ پتہ خواہد داد و در ایام تحصیل آنرا بابت نموده افزود از رعایا
 نخواہد گرفت در صورتیکہ تا بحساب خیر انداز مالکند بابت اشد بمقدار آن زمین منجملہ ^{مستحق}
 او مقور و بلا عذر در ایام بغیر و حریبہ ز قریب آن بعضی بقتل خود داخل کار خواہد کرد و تعہد
 ہذا را بکلیت مکرر بطالعہ ^{مستحق} و عدم عتبت بر حال رعایا و سرانجام جمیع اہل لغت و عمرایم علاقہ
 خود بدین تہ و نیت بموجب بند و لب ل حال محال ندکود نہ ہرچہ و انہا سکا ستر و لکسا ہا دیگر با و ل
 بحال متو شد در عیناب نگید و نہ بت الف سیم ام ماہ و جمیر ۱۱ شہ انگریز مطابقت ^{۱۱} ہم
 ماہ ^{۱۱۹۴} پویشتر یکند و یکند و یکند و یکند و یکند

فان من استقامت و اتقا و تقوى و عبادت الله تعالى

و من استقامت و اتقا و تقوى و عبادت الله تعالى

و من استقامت و اتقا و تقوى و عبادت الله تعالى

و من استقامت و اتقا و تقوى و عبادت الله تعالى

و من استقامت و اتقا و تقوى و عبادت الله تعالى

و من استقامت و اتقا و تقوى و عبادت الله تعالى

و من استقامت و اتقا و تقوى و عبادت الله تعالى

و من استقامت و اتقا و تقوى و عبادت الله تعالى

و من استقامت و اتقا و تقوى و عبادت الله تعالى

در صوبه بهار که از خبیث طواری مبالغه حطیر کی افتاده سببیت که جاکیر داران و متعلبان
 و ایام داران و متعلبان سند و کدشت از مهر سیف الدوله و نجم الدوله تعلبی نمود کرده
 مبلغ نسی و شش کت و شش و پنجاه از هشتصد و پنجاه و پنجاه و سه و ده آنه یا و یا احواف
 ضابطه بعلت توفیر در تصرف خود را دارند عند الحقیقت در حضور هیوید اخوا
 گردید و در وقت صوبه ای که مهابت و سراج الدوله جاکیر داران بعد وضع
 ششم حق تحصیل یافتند مگر از وقت جعفر علیخان و خصوص قاسم علیخان جمیع
 جاکیر داران و متعلبان صوبه با اتفاق متصدیان نظامت داخله گذشت نمود کرده
 متصرف اند و جاکیر داران وقت ملاحظه سناد سند قرعه و قسمت دیها و ضر

کیفیت بودن قانونمویان قانون بموجب دستور قاعد و کومبخی کوسیده
 برستی قانون کوسیده قاعده است لهذا با دستان سلف در هر بلاد
 و امصار قانونمویان را مقرر کرده اند برای دریافت احوال برکبات که در هر برکته
 چند دیهات است و در هر دیهه چند زمین است و چند نقدیت و چند
 بها و لیت و شت نقدی فی کجه مقررست بموجب تفصیل اجناس و سیوانه کدام ده
 از کدام دیهه متعلق دارد و سیوانه برکته از کدام برکته متعلقست و در هر برکته
 چند زمین بطریق انعام یا ایمه یا التمعا و غیره منهای شده است و از سنده کدام
 پادشاه یا وزیر یا حاکم آنها متصرف اند و سال بسال احوال فوقی مالکان زمین
 منهای و کیفیت آن می نوشته باشد و هرگاه عامل نو بر برکته برود آنرا از احوال

پس نقدی زمین و بهاولی و دیگر دستورات مقررہ اینجا اطلاع دہد تا تحویل

مال واجب بر کار حل روندہد و بروقت تغییر صوبہ اگر قانونی نباشد کماتجہ اول

صوبہ بصوبہ ارسوم نخواہد کردید چنانچہ در وقت بدست پرکنہ قانونی ہر

روز در کچری عامل وقت بودہ معہ دو محرر خود در کار سرکار سرگرم میباشند

انہا بعد از تمام رسوم خود می آیند در صورت نمایندہ قانونی در امور

ملکیت و حاکم وقت ازین دستورات اطلاع نخواہد یافت بلکہ ^{نہ خواہد دانست} خصوصاً تمام

الارست

پریت رای نامی قوم کایتہ در وقت صوبہ اری جہانگیر لہستان جہان آباد

آمدہ بجائہ کہل داس در عظیم آباد و سرود آمدہ بود و در ساکن سندلیا

دخل تمام دشت چنانچہ کہل داس مکرور تمام سندلیا جاگیر داران و ایہ داران

در شکن و خیرات و انعام و شیو تر و دیو تر و بر مو تر و خارج جمع درست کننیده
 داده بود و سیات در وقت چهار راجه شتابی نیز یک لبای در عظیم آباد میبود
 انهم بسیار سنها درست کرده است

در ۱۲۰۰ تبو صل ملکه زمانی ابلهیه محمد شاه تعهد فرموده صوبه عظیم آباد است
 و در ۱۰۰۰ پانزده بقبول یک کرور روپیه یکش حضور و هشتاد و یک روپیه نظران
 نواب خاندان خان بهادر صوبه عظیم آباد بقصد نواب شیخ الدین محمد خان صوبه
 بنگال آورده محمد اله وردیخان یعنی مهاجرت نایب صوبه مقرر گردید بعد از وقت
 شیخ الدین محمد خان صوبه داری هر سه صوبه از حضور بنام سرافراز خان لغویا
 بعد چندی علیوردیخان مذکور با حاجی احمد برادر گلان خود مشورت کرده سرافراز
 کشت مجبور رسیده خبر کشیدن سرافراز خان شاهجهان آباد حکم نواب منصور علیخان
 که شما در بنگال رسیدید اله وردیخان را گرفتار ساخته رنده یا سرش را ریزد هرگاه نواب

مضور علیخان در عظم آباد رسیده تا رسیدن مرشد آبا و اجداد و در میان منزل کور
پنج کور و روپیه ششکیش والا و دو کور و روپیه فوج در بار معرفت ملک الکشور
وکیل حضور رسانیده حکم به نواب معزالیه طلب کرد که هر جا که رسیده باشند
از همانجا برگشته بحضور پانصد چنانچه نواب مذکور بعظیم آباد رسیده در باقی پور
فرود آمده در تیار ی پل کشتی ها بودند و فوج ها بالای کشتیها نصف نشاند
و نصف فوج همراه خود گذارشته میخواستند که مرشد آبا و اجداد برای تنبیه علوی در میان
برسند که حکم حضور را دیده همانوقت برگشته بجناب صاحب صوبداری^۳ هر
صوبه مقرر شده و رانوقت هر قدر جاگیر است سوای ایمه و آلتما و غیره بود آنرا
ضبط نموده بعد از وضع حصه ششم حق التحصیل جاگیر در آن میداد و ایمه و آلتما
و غیره تعین خالصه شریفه بوده است ده

تأیید صدریه بلونت رای و پسر رای و برادر بودند نمونت رای و پسر
نامبرده سیل دت رای حاضر است خلاف ضابطه ناکفا و دستور جاگیر دلالان
مقرر کرده میگرد و شیخه لایسی که در وقت شاه عالم آمده بجانته کبسل دس مانده بود

قوم کایتیه پریت رای نام داشت و سیات ساکن عظیم آباد بود و آنهم کایتیه
 قاعد درست میکرد و در وقت راجه رام نراین بوده است و عالم کبر اورکزیت
 پادشاه برای دریافت فرمان لیا سبی قاعده مقرر کرده بود که شش سر که طالع غنای
 و پند کرده عرض که هرگاه از آن قاعده کم و بیش فرمان دریافت میشد آنرا کایتیه
 بخیز کرده به تنبیه میرسانیدند

مالکان و مقدان که از دهات خراجی زمین خراج جمع نموده فروخته موافق ضابطه و در وقت
 قابل ضبط است اما بموجب در عهد پادشاهان سلف بوقت جعفر سرفان خان دلاویز ایلم و غیره
 عده بار بار لکت باغ همچو زمین خرید میکرد و وجه خراج آن بکشت آنرا تا دور و پیچ بکافیه دلا
 مالکند میرموند چنانچه لغایت به جلوس احمد شاه همین قسم بعمل آمده که

در وقت دایره دولت شاه عالم سخنر سیر قوم کایتیه سیات در تیار طرک سیر
 مهارکت داشت از شاهجهان آباد آمده بخانه را که بهر کس فرقه کردید بالا شاه جمع
 التعداد و غیره در کسانین بکفایت مانده قاضی اند چنانچه سیر حواجه ویر عمل کرده

پهلوار بقید چهار صد سیکه آلتقا بنام علام مصطفی در دست اخته به اودیت کنه
برادر خود را قابض گردانید و با وجود یکمه موضع قزور گیرند یکمه را رقبه دارد و حالا
آلتقا موضع قزور اهلیمه اودیت کنه مذکور بدست شخص فروخته است قابض است ۵

احوال صوبه بهار تاج محل حضور صاحبان الاشان خوب نشوینست و با وجودیکه کواندست خالصه
شرعیه اندوخته بادشاهان تلف بدقت خانه والا موجود و مکمل کج هر خالصه شریفه چهارم
کلید کنه بهار در امام باره مقرر کرده صندوقها حلد مهر برداشته اند و گفته اند جیبی برداشته
بنام چهارم بنو الهه اصدا را بدکه تاجی کواند مهر مهر سر رشته دلدار و الله حضور یا سپرد
صاحبان کونل و عدالت و مصلحت سنا سازند با وجود از حضور برادریت حقیقت حکم
بنام صاحب مصلع اصدا و مژده عمل صاحب مصلع باها قانونیما فودر در دست اخته اند و میباید موقوف
بر سر رشته خالصه نمیدارند و در خالصه شریفه کانه و پیر بهر تقدیر محال میبوس خاص و متبل

داران سرکار و اولمدل و جایزه دلدار و غیره و محلات یا با قزور موجود است و محلات حضور ۵
خدمت قانونیما و مفضل قبول کنش مقرر است تحقیق و طبع سنا دارد حضور

واجب و پسند نو بهر کسی که انگریز با آنها عادت شود که زرشکشن سرکا والا

بوصول در آید ۵۵

نقل شرح محکماتی قولیت از فراتر تاریخ سیوم ماه فروردی ۱۲۸۷ که انگریز مطالب آنکه

مسکنه سید و لیعلم متولی ائمه داران و قصات و غیره صوبه بهارام چون جنت

قولیت اجرای امور صدارت ائمه داران و قصات و غیره صوبه مذکور به

طبق حکم کورنر جرنل صاحب و صاحبان کونسل من ابتدای ۱۲۹۱ که مقرر شد

نود و یکصد به بیده مقرر و مفوض گشته بیده برضا و رغبت خود قبول

سندوده اقرار مینمایم و نوشته میدهم که بدیانت و امانت پرستی و پرستی

کما یبغی بلوازم خدمت قیام سندوده در تشخیص فوقی و فراری و تعالی را با ^{وظایف}

و مدد معاش مساعی موفوره بتقدیر سام و زمین حصه فوقی و فراری و غلب
 بس و بسا در باب لطیف مدد معاش بموضع تحقیق در آورده باز یافت نموده بسر کار
 اطلاع یابیم و جماعه حی و قیام دور نه فوت و نسرادی مولفی ضابطه و دستور العمل
 که در پیشگاه خلافت عظمی در باب اهل معاش کل معالک محروسه متعزرت بصحیح
 رسانیده پنجم منقحه در سخته بعد بیت و چهار ماه اسم نویسی جمیع ائمه
 داران تیار نموده و تصحیح آنها که واجب باشد بلا توقف از مهر خود داده کی بی
 اسم نویسی اینهمه بقید اینکه کدام تصحیح یافته و کدام کم نیافته است هر یک را
 کوشش حضور میباشته باشم و دو هزار روپیه سالیانه زین الدین حیدر علی خان صدر و
 دو هزار و پانصد روپیه برای اعزایات لوازمه تولیت مذکور که همگی مبلغ چهار هزار
 پانصد روپیه سالیانه از حضور متفرکشته سوای مبلغ مذکور که عینوس زاده بوجهی من الوه
 از ائمه داران و غیره بگیرم اگر کسی بکرم و نالش اینمغنی پیش حکم برسد در صورت اثبات آن

دو چندان بفرماید آن ^{در} و پس بدیم و مجرم پکارباشم و بمنحله مسکنم قوم
 بالتمام اول دو هزار روپیه یکبار که بابت لیانه زین الدین علی محمد رحا زو صبا
 کلان خیم آبا در ساییده داخلای آن بکرم و باقی دو هزار و پانصد روپیه را ^{تلف}
 لوازمه تولیت خود دارم و دایمی و درمی چندی از نوکران صاحبان اکثرین
 منم و کفارش و اصالت آنرا بتفصیل هر سال ابلاغ دارم چون تاریخ نشتم و حق
 جلوس مطابق ^{۱۱۸۹} فیصاح جمیع امیه ولدان و غیره با اتفاق خودها برای رسوم
 صدور و مصارف لوازم تولیت سالیانه ^{۳۰۰} روپیه ^{۳۰۰} بپردازند و بجز ^{۱۰۰} روپیه
 بکچان مقرر ساخته و سیقہ آن نوشته داده اند بر طبق آن میگردانم
 در صورتیکہ کم از کوفتن ^{۳۰۰} بمنفع چهار هزار پانصد روپیه مذکور و فاکند از ^{۳۰۰}

هر قدر که کم شد شرح کمی کرده بگیریم و برای فهمانیدن این معنی اگر کسی نزد حاکم باشد

نماید از روی کاغذ جواب آن گفته و لجمعی نام و موافق شروط مرقوم الصمد السلام

احیانا احادی از فرقی امید داران و غیره در ادای رسید مبلغ چهار هزار و

پانصد روپیه مرقوم عذر و حیل می بین آرد بنده پیش حاکم سازم آنرا از او

بتقید بیاورم تا بر آنچه که بطریق محاکمات قبولیت نوشته داده شد که عند الحاح

بکار آید ه ه ه

بوده باشد

۱۲۱۶

ادب و ادب

دوره عالم باه
 هشتاد و دو سال
 در عمارت دولت و عزت
 خرد و سعادت و قوت

ایضا در خط اولی از اصل است

مهر قاضی

مسطاق

روان و سحرآمیز و در هر روز و هر سال
 و در هر وقت و در هر حال
 و در هر وقت و در هر حال
 و در هر وقت و در هر حال

بظهور این محض باغ و دیر و دیر و دیر

جویم کشتن نموده باید که باطرح جمع خود را

در میان قدح شسته و تریه و تریه

روز چهارشنبه ۱۱۹۸ هجری قمری ۲۳ ماه خرداد ۱۲۸۷

ایضا در خط اولی از اصل است
 و در هر وقت و در هر حال
 و در هر وقت و در هر حال

1911

12/12/12

1000

هوق

اعوذ بالله الشيطان

بسم الله الرحمن الرحيم

لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم

یادداشت
صرف عارت محالات روضه منوره مبرکه لغایت نه جلوس میا نوین که بمهر ردرس

مشرف و درینولا بعمل حال مرتب شده نود و هشت لکه چاه و پنجره و چهار صد

بیش شرویه با و بالا سیزده آنه تیری عارت شانزده سال چهار ماه و یک روز

مسیحی معوض و صحن و کلیسیا ها هشت و بیست و نه لکه هشتصد و یازده روپیه هفت آنه

روضه منوره تقدیم مع چهارمینار و کر پسی هفت درعی و بیش جویره ده

درعی مع کلکس با چاه و یک لکه و هفتاد و هفت هزار و نهصد و هفتاد و

نه روپیه با و کم هشت آنه

مهر محمد علی خان

تعوید مای پیک رخام معه چکاری پنجاه و پنج هزار و هشتصد و ده روپیه
نهمه آنه

حضرت فردوس شایانی بیت و نه
هزار و یکصد و نود و پنه نهمه آنه

تعوید بالا بیت	سر دلبه شش
دو هزار و هفتصد و	هزار و چهارصد و
هشتاد و دو روپیه	هفده روپیه
بازده آنه	چهارده آنه

محرر پیک مرمره چکاری و کوارک ششم
شصت هزار و هشتصد و نود و پنه دوم آنه

محرر پیک مرمره چکاری	کوارک ششم
شصت و یک هزار و یکصد و	زده هزار و ششصد و
هفتاد و دو روپیه	پنصد و شصت و هفتصد و
پهت روپیه چهارده آنه	چهار و نیم آنه

مس
الح اعاد
۸

کوار چوب صندل بنده نقره زون
مقره یک هزار و دویست و پنجاه

ارسطه

۶

کوار های برنجی با چهار چهره مسی و با باد
جوری زینه آمدنی و دهنه سیصد و هشت
سیزده لکه

کندایت کینر کلان هفتاد و پنج من چهارده انار مقره چهار هزار و پانصد
بیت و یکروپه

جماعت خانه معه حن و حوض و کلیه با هشت لکه و بیست و چهار هزار و ششصد
بیت و پنجاه و شش لکه

برو بهای معه دروازه با کلان هر ده لک هشتاد و پنجاه و سی و دویست و
شش لکه

برج کج مشرق کناره دریای موه ایوان
طرف بی آگاه یک لک سی هزار و
هفتصد و یکروپه و یک لکه

برج کج مغرب کناره دریای موه ایوان
طرف کهات بیست و یک لک سی و چهار هزار و
چهارصد و هشتاد و یکروپه و نه و نیم لکه

برج کج مشرق قریه باولی معه ایوان	برج کج مغرب باولی معه ایوان یک
یک یک و بیست شهر از پانصد نه روسته است	بیست شهر از پانصد پنجاه و نه روسته است
برج میانه جانب مشرق معه ایوان دولک	برج میانه جانب مغرب معه ایوان دولک
بریک شهر از پانصد هفتاد و سه روسته است	بیست و یک شهر از پانصد هفتاد و سه روسته است
برج کج مشرق جنوب دروازه یک	برج کج مغرب جنوب دروازه یک
بیست و یک شهر از پانصد و شصت و دو روسته است	بیست و یک شهر از پانصد و شصت و دو روسته است
دیوار باغ جانب مشرق هفتاد و دو هزار و	دیوار باغ جانب مغرب هشتاد و هشت
هفتصد و هفتاد و شش روسته	هزار و سیصد و هفتاد و شش روسته با بالا روسته است
ایوان کلان بغل دروازه کلان جانب مشرق	ایوان کلان بغل دروازه کلان جانب جنوب
سی و نه شهر از سیصد و هشتاد و سه روسته است	سی و نه شهر از سیصد و هشتاد و سه روسته است
خیابان باغ معه حوض یکم پنجاه و سه	دروازه کلان معه کواری های برگی و غیره چهل و
شش و نود و سه روسته چهارده است	دو هزار و پانصد پنجاه و شش روسته است
جلو خانه و غیره	دولک و هشتاد و
	سه هزار و چهارصد و بیست
	چهار روسته پانزده و نیم است
	لکای
	در اعالی
	۱۰۱۵

جلو خانه پنجاه و یک هزار و هشتصد
هفتاد و دو روپیه و شش و نیم آنه

بازار مغرب دوازده هزار و
هفتاد و دو روپیه و پاوکم شش آنه

خواص پوره جانب شرق نوزده هزار و
هفتصد و هفتاد و چهار روپیه و بالا چهار آنه

دروازه جانب غرب شش هزار و
ششصد روپیه و بالا دوازده آنه

چوکنندی البر آبادی بیست هزار و
هشتصد و هشتاد و چهار روپیه و بالا ده آنه

دیوار جانب شرق عقب چوکنندی البر آباد
هشت هزار و دویست و پنجاه و چهار روپیه و پاوکم آنه

خرانه نهر و کوتهی و غیره بابت کلیه خانه

هفتاد و دو هزار و سیصد و هشتاد و دو روپیه

بازار مشرق یازده هزار و
هفتصد و دو روپیه و شش آنه

خواص پوره جانب شرق هشتاد هزار و
سیصد و شانزده روپیه و سه آنه

دروازه جانب شرق شش هزار و
دویست و هشتاد و دو روپیه و پاوکم سه آنه

دروازه جنوب یازده هزار و
شصت و یک روپیه و بالا یازده آنه

چوکنندی فچپوری بیست هزار و
هفتصد روپیه

دیوار جانب مغرب عقب چوکنندی فچپوری
هشت هزار و دویست و دو روپیه و یک آنه

تعوید چوب صندل پنجاه و

دو روپیه و یازده آنه

مذویات ممتاز آباد و غیره هفتاد و چهار هزار و یکصد و سی و روپہ

<p>چاہ و غیره عقب چو کہندی و پنجو رہ دو ہزار و ہشت صد و نو و یک و دو و دہ آنہ</p>	<p>مذویات ممتاز آباد و بخت کاری ہفتہ ہزار و ہشت صد و بیست و پنج و پندرہ آنہ</p>
<p>صحن پیش دروازہ دو ہزار و ہشت صد و ہشتاد و چار روپہ باو کلم پنج آنہ</p>	<p>بابت مندور دہ ہزار ہفت صد و چار روپہ چہار و نیم آنہ</p>
<p>چاہ عقب چو کہندی اگر آبادی ہفت صد ہفتاد و ہشت روپہ و چہار آنہ</p>	<p>بابت حویلی اکاہ خان چاہ ہزار ہفت صد و نو و روپہ چہار آنہ</p>
<p>فرش بند پیش دروازہ باغ بطور مضام ایندہ نو و دہنہ روپہ پانزدہ و نیم آنہ</p>	<p>غلو خانہ یک ہزار و ہشت صد و ہفتہ روپہ و دہ آنہ</p>
<p>لکھن ۱۰۶</p>	<p>ماہیانہ دارال و غیره دو لک و شصت شہزاد و سی زہ روپہ شش و نیم آنہ</p>

عکس ریخته کاریک با هیانه دار یک و
سی شش هزار و دویست و چهل و شش و سی

عکس شکر آشی با هیانه دار یک و
بیست و نه هزار و هفتصد و شصت و سی

کمره های مندی ممتاز آباد و غیره و
بیش از پانصد و هشتاد و یک و شش و سی

کلی
عکس کلی

کمره های یک و نود و سه هزار و هفتصد و
پنجاه و سه روپیه و دوازده

چوک مسجد فتح پوری سی و یک هزار و شصت و
بیست و هشت روپیه و چهار آنه

کمره های شش روق و نود و
سه هزار و هفتصد و شصت و
پنجاه و سه روپیه و دوازده آنه

چوک ممتاز آباد و نه هزار و
پانصد و هشتاد و
سه و بیست و هشت آنه

خواص پوره بیرون بر دوسی و هشت هزار و پنجاه و شش آنه

خواص پوره جابرین هر ده هزار و نهصد و
هشتاد و هفت روپیه و دوازده آنه

خواص پوره جابرین هر نوزده هزار و هفتده
روپیه و ده آنه

چوک سید سی خانم بیست و نه هزار و هفتاد و هشت روپیه و پانزده آنه

چو کهنی سربندی محل و غیره درینو لاجل حال مرتب شده پنجاه و دو هزار و چهار صد و سی و هشت روپیه هشت آنه

کمره متصل چو کهنی مذکور بیست و هزار و پانصد و پنجاه و پنج روپیه پانزده آنه

چو کهنی سربندی محل بیست و دو هزار و دو روپیه و شش آنه

کمره دوم دوازده هزار و هفتصد و هشتاد و هشت روپیه و هفت آنه

یا داشت حقیقت چهره عمارت روضه مقدسیه مطهره

از دیوار کناره دریا تا حد دیوار کمره کل عمارت ششصد و نود و هفت درجه

از دیوار شمالی تا کرسی سنگ سرخ که یکم درجه ارتفاع از روی خیابان دلا و یکصد و سی و هشت درجه ده بسوه

راه رو بجهت برآمد سلطان از باب دریا یکدرجه پانزده بسوه

باغ سیصد و شصت و نه درجه چو پرتو پیش اوایان یعنی هر دو جانب دریا دوازده درجه

عض ایوان در ایوان که مجلس خانه هر دو جانب
تعمیر یافته دوازده در درخت لبوه

عض حجره پنج جنب رویه بابت جلوه
پنج درخت

ایوان در ایوان ^{نیزه}
پاوم دوازده لبوه

انار پستونها
یکدرخت پاوبالاده

عض
چهار درخت

انار
چهار درخت

انار عقب ایوان
یکدرخت لبوه

مزاله

مزاله

مزاله

صحن جلوه خانه یکصد و پنجاه چهار درخت

عض حجره قرینه جانب شمال رویه پوسته دیوار
کمره قلیل چیز درخت

عض حجره
چهار درخت

انار
درخت

مالک درخت

عض لذت عقب انار مسجد تا حد انار جهانخانه که قرینه مسجد است سیصد و پنجاه و چهار درخت ^{لبوه}

مالک درخت

مسجد همه انار سوای برآمد تاج نوزده درخت
چهار لبوه

کرست درخت که در کنار است و بالا آن است
روضه منکاح و کس که است یکصد و نوزده درخت

عض حجره جهانخانه تا کور رهنه بهار و درخت کلبه

چو تره پستی جهانخانه بیت درخت ده لبوه

جهانخانه نموده آثار نوزده درجه چهار بسوه
 لوح ده
 ۱۲ یون

ارتفاع کل عارت از روی آب چمن یکصد و هفت درجه پا و بالا پنج بسوه
 ماه ده
 ۵ یون

دیوار جانب شمال که متصل کوزه دریا واقع است مع کرسی راه روشن نوزده درجه دو بسوه
 ۱۱ یون

دیوار چهارده درجه دو بسوه

کرسی راه رواژ دوی دو درجه

۱۰

دال چوپره که عرض ده دریعی دارد
 از زمین کرسی هفت دریعی پنجم و اکتا

ارتفاع اصل عارت روضه منوره تا پشت بام روضه مقدمه سی و چهار درجه نیم بسوه

کرسی پنجم هفت درجه ارتفاع مع دال پیشتر
 کرسی اصل عارت روضه مقدمه یکصد و پانزده

بالا کرسی هفده درجه تا حد پشت بام شیشه
 ده بسوه

کرسی هفده درجه دال شش بسوه

مرتبه اول دوازده درجه بسوه
 مرتبه دوم دوازده درجه
 ۱۱ یون

سرارده بسوه
 از ارتفاع بام مکتوبه یون

دال نوزده یون

از بالای بام منوره تا حد حلقه کلس بچاه و شش دره شش و نیم بسون

کریک کبک کلات دره هفتده بسوه	از سنک ده دره هفتده بسوه	کر نه سه دره ده بسوه	کنت بد کلات پارزه دره پنج بسوه
طول شانزده دره	عرض نه دره ده بسون	ارتفاع تا حد حلقه دایست چهار دره	

زمین چکه روضه منوره

سوی برآمدن			برآمدن		
طول یکصد و هشتده دره ده بسوه	عرض یکصد و هشتده دره ده بسوه	ارتفاع هفت دره	طول بست و دو دره	عرض چهار دره	ارتفاع موانع کریم هفت دره

رفتن بالای کریم پس بکنار جایت شرق و مغرب جایت دره مقرر چهل دره

زمین کل عارت روضه منوره دو کت شصت و هشت هزار و هشتصد و شصت و پنج دره مقرر
هفتاد و دو چکه با و بالا نه بسوه فی یکم طول شصت دره عرض شصت دره مقرر
سه هزار و شصت دره

مینار با هر چهار کعبه که از بالای کرسی هفت درعی بلند رفته چهارمینار فی مینار
که پنجم رتبه قرار یافته است بالای چو تیره ده درعی تا حد کون کلس

طول	عرض	ارتفاع
هفت درعه	هفت درعه	هفت درعه

هفت درعه ارتفاع کرسی که بنام کرسی نوشت شده پنجاه و دو درعه
پادک شش بسوه از بالای چو تیره کرسی پیکم

کرسی مینار بالا کرسی	مرتبه اول دوازده	مرتبه دوم دوازده	مرتبه سوم چهارده
هفت درعی که در پادک	درعه ده بسوه	درعه پانزده بسوه	درعه ده بسوه
چو کهنه یازده درعه	کرسی سه درعه	چو کهنه در	هشت درعه
ده بسوه	ده بسوه		

کرسی پیکم که از روی خیابان یکینم درعه ارتفاع دارد و طول سیصد و
پنجاه و نه درعه هفت بسوه ارتفاع یک درعه هفت بسوه سر اس یکصد و
پنجاه و یک درعه هفت بسوه برآمد چهار درعه مقرر هشت درعه

باغ روضه منوره

طول شش و شصت و نه دره

عرض سیصد و شصت و نه دره

چون پیکر

چو تره

جایاب

طول شش و شصت دره

عرض شصت دره

طول شانزده دره

عرض شانزده دره

چهار بسون

چهار بسون

شش بسون

شش بسون

دوازده کلان

اندرون جانبی

بیرون جانب جلوه خانه

طول منهای دو هفت دره

عرض شصت دره

طول منهای دو هفت دره

عرض اندر درجه سی و دو دره

وه بسوه

چهار ده بویه

پیش دروازه

برآمد دروازه

بست دره

دوازده دره

شش بسوه

شش بسون

رویکار شطاق در دانه		کبند در دانه کلان		طول شانزده در ع		عرض شانزده در ع	
طول بیت در ع		ارتفاع شش در ع		تقاع بیت در ع		کرسی بکدر ع	
ناله		نورده بوه		ه بسوه		پنج بسوه	
بروح کمازه دریا منزلان							

طول شازده در ع		عرض شازده در ع		ارتفاع چهل در ع		از آید و دیوار در ع	
مرقد منور مصحح مطهر بادشاه رضوان		کرسی پا دو کم نورده بوه		مرتبه دوم منور باده		از آید و دیوار در ع	
دستگاه خلد ارامگاه علیحضرت		مرتبه سوم منور باده		کرسی بکدر ع		مرتبه دوم منور باده	
علین مکانی فردوس آشیانی		چو کهنه درده در ع		کلیس دو در ع		مرتبه دوم منور باده	

صاحب دیار شاه جهان بادشاه غازی طبراه و جبل الجنبه مشواه در شب ششم
شهر برب ۱۶ هزار و هفتاد و شش هجری از جهان فانی نیز مکاه جادوئی انتقال کرد

مرقد منور از جنبه بانو نیکم مخاطب ممتاز محل چنانچه هر دو چهل و بیست

با دواش
آنکه تفصیل طول و عرض بابت مرز را مقتدره و غیره

چوبتره بالا بابت با دواش عفتان پناه

چوبتره مرز مقتدره " زمین چوبتره هر چهار طرف تعوید

طول چهار دره چهار کره	عرض دران ده کره	ارتفاع دوازده یک کره	فی طرف دوازده کره
-----------------------	-----------------	----------------------	-------------------

بابت تعوید مرز مقتدره

بابت بستیری

طول دران	عرض دره	ارتفاع	طول دو دره	عرض
دوازده یک کره	ده کره	دوازده یک کره	دو کره	هفت و یک کره

بابت نواب مغفرت قباب حضرت ممتاز زمانی

چوبتره مرز بستیر کره " زمین چوبتره هر چهار طرف

طول سه دره	عرض یک دره	ارتفاع	فی طرف
چهار ده کره	هفت کره	ده کره	دوازده کره

تعوید مرز بستیر کره

بابت بستیری

طول دران	عرض	ارتفاع	طول یک دره	عرض
ده کره	پانزده کره	دوازده کره	پانزده کره	هفت کره

زین حجر که در هشت تعمیر یافته است

طول ده درجه چهار کره	عرض ده درجه چهار کره	ارتفاع تا لنگره در عاچن کره از بالای لنگره تا نوک کس درجه پنجاه
----------------------	----------------------	--

شاهیه بالا بهر دو هزار در میان حجر

طول شش درجه هشت کره	عرض چهار درجه هشت کره
---------------------	-----------------------

در پرده بابت دروازه محجر

طول دو درجه ده کره	عرض یک درجه هشت کره
--------------------	---------------------

در پرده بابت آینه محس

طول دو درجه ده کره	عرض یک درجه دوازده کره
--------------------	------------------------

در پرده بابت دروازه جای سنگین

طول دو درجه ده کره	عرض یک درجه دوازده کره
--------------------	------------------------

بابت پائین سرداب چو تره باد شاه غفران پناه

چوبتره مزار مقدرت

زمین چوبتره هر چهار طرف تقوید

طول سه درعه	عرض یک درعه	ارتفاع
پانزده کره	یک کره	هشت و نیم کره

فطره
هفت و نیم کره

باب تقوید مزار مقدرت

باب پتری

طول دو کره	عرض یک کره	ارتفاع
دو و نیم کره	سه کره	پانزده کره

طول دو درعه	عرض
دو کره	نهم کره

باب پائین سر دایره چوبتره نواب معفرت باب

باب چوبتره مزار مبرکه

زمین چوبتره هر چهار طرف تقوید

طول سه درعه	عرض یک درعه	ارتفاع
چهار کره	دو و نیم کره	شش کره

فطره
هفت کره

باب تقوید مزار مبرکه

باب پتری

طول دو کره	عرض	ارتفاع
شش کره	پانزده کره	دو و نیم کره

طول یک درعه	عرض
چهار و نیم کره	هفت و نیم کره

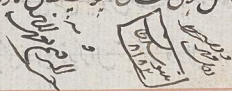
در پرده در دایره پسر دایره پائین

طول	دو درعه ده کره	عرض
		یک درعه پانزده کره

تمت بحمد الله

البشائر ترکیب که اخلاص مس مس بوندن میخون حبسته میباشه سوها که جوکیا
 بوکنی خشک کند اعل کهریه کلی چون زر کران تیار کند و ران کهریه مذکور
 حبسته بدارد و بود قدری بوکنی سوها که بدارد و بعد از آن مس بدارد و بعد از آن
 بران مس باقی بوکنی سوها که بدارد و بعد از آن از انکشت یعنی کوبیده خوب و هوک
 نماید در یک کهری مس که اخلاص میشود اگر در که خست مس ویری کند و جلد
 که اخلاص نشود قدری دیگر بوکنی سوها که بر مس جلد تر باشد جلد مس که خست
 شود و ران بوکنی شکوفه داخل سازد که مس تیار کرد و در ص

خطب ظل البعل الملك المنان تپو سلطان بادشاه فارسی خداوند مملکت سلطنته

حکایت

باسم عاملین و سرشته داران استقبالات علقه دوم و اول و معلقه
سجده اول تن

عامل تعلقه رفته اول حکایت و مهر و پروانه تحریر و تصدیقات و غیره گرفته
در کجری نشسته بر چاه و پیشیل و وریکان و غیره قصه فطیبت
برکت لیلی و دلچمی داده استمال نماید

از شروع حساب تمامه ریجا با و خوشباش و غیره تعلقه مذکور
قول داده ما مکرر کنه کار زد و در خانه ریجا که مرد و زن یک و فلبه کم
بعد دریافت وسعت و ناداری از آنها تا کسب از فرزانتی و وسعت در ریجا

و ناوار را بعد گرفتن خا منی به قلبه حساب سه چهارم آن تقاوی
 واحد افرایش قلبه و کشک را باید سخت و زرقاوی در یکد و سال

وصول باید نمود

کیفیت بعل آوراندین زراعت اینکه زمین تری و خشکی اجاره
 و حصه بعل زراعت بر تمام قلبه قدیم و جدید تقسیم که بعد بدو هر حیت
 زمین اجاره یک کهنه می تخم ریزی بنماید از دهمشت که روزی حصه
 زراعت نهامه باید کنند و هر سال حساب که وز باد می نویزند
 بموجب قول محض کنزایه نقدی باید گرفت و بدستور نصف محصول
 بر باد داده نصف حصه که باید گرفت خلاف قرار بعل نبوده
 زمین زراعت حصه را خوب سرکن انداخته کشک را باید کنند
 و آنها که زمین زراعت حصه از نوشته صدر افره نموده باشند

بجای نشسته کسی که زمین حصه کم که است آنرا بموجب نوشته
صدر زمین حصه بعمل آرند

۴
در دیهات زمین قابل دیدن بر عیال و پیشیل ناکید نموده زراعت
نیت که موقوف باید کند و در موضعی که زمین قابل بود و پیشیل و
شش نهوک از راه شرارت زراعت نیت که تمامید مولتی
زراعت نیت که در موضع دیگر تیار شده باشد و محض محصول
دو چند باید گرفت

پیشیل و نیاز چهاران و خیره از قدیم کنایه زمین سرکار باب نش
خود کم میدهند دریافت که موافق پیمایش در عهده حساب نموده
کنایه بموجب معمول رعایای دیگر باید گرفت و رعایای پیشیل
خیره که شکار نمایند و پیشیلان خود شکار زمین خود باید که رعایا

اگر از رجا یا کسی پیشل و غیر از این خود شیار و مرزعه خود
 استکار کنند در ولست ^{آن} محصلی داخل سکر کار نمایند

سایه ها و کاینکه زمین از قدیم زراعت میکنند از اضطرار بخت رجا
 داده زراعت کنند اگر کشت بهوک کند کور در وجه طلب خود
 زمین دیگر خواست نماید زمین بخیر داده در طلب وضع باید اگر زمین
 بخیر دهند و اقی نقد بی طلب نقد بدهند

رجا یا و غیر از جمله اجاره قوسیت با اتفاق بی بهوکان و غیر از
 محصلی کم میدهند از خوب دریافتی ترکی یعنی کزله موافقی
 قدیم الدایم بگیرند و رجاست منظور ندارند

و در موضع یک کس اجاره میدهند بکس دیگر کس اجاره داده
 اول تفصیل قلمه با منی قدیم و جدید است و واروح خاتم محصلی

موافقی آن اجاره مقرر گشته محکمه بکسرند و اجاره دار زمین کشتار
کنند و بر آن و ارشده از رعیای بطرانی جرمانه و فرویات
گرفته بهر تدا اجاره نماید عوض فرویات مسطور علی حده لیکر گرفته
حوض که محکمه اجاره از و وصولی نمایند و آئین چنان مذکور است
باید خست که به نظم و تعدی جرمانه و غیر از رعیای بکسر و اگر
کسی بهمان آرد معونه کفاری گرفته خواهد شد.

۹

حامل تعلقه بهر موضع محلا بقعه خود رفته موافقی محکمه نوشته داده
خود مطابقی زراعت بر رعیای تقریبی انداخته عوض محکمه بهر تدا
نماید بکسر اگر بدین موجب بهمان نبوده مواضع است که به پیشانی
و غیر اجاره داده نقصان خواهد کرد عوض نقصان حامل خود
بدید اگر پیشانی و غیر موافقی تقریبی از بدین ترو دی بهر تدا پیشانی
زودیه

و شایسته

و آن نیز بگو تا زبانه کاری کرده زربهر به نموده باید گرفت

در صورت کمی زربهری مجملک نوشته داده خود حامل رجا یا به نوزاد
معلقه طلید قلبه تا از سر نو بانهاده و تقووی داده بنو حیکه در
زربهر مجملک نقصان نباید زربهرت کن بنده بهر که گفته باید گرفت اگر
موافقی صدر بعمل نیاورده جبرمانه و فروجیات گرفته بهر نه خواهد خست
از جبرمانه و فروجیات مجرادر زربهر مجملک نخواهد یافت و محض کج
مجملک از حامل گرفته خواهد شد

بهر باب موضع پیش از سببی مقرر است اگر کسی ناکاره باشد
شخص شمار از رجا یا ای انچه دیده به پیشبلی مقرر نموده پیش
قدیم را در رجا یا مامور کشفاری باید داشت و عهدی پیشبلی جدید
مقرر باید سخت

۱۲
ش بهوکان ایشونی و احشام را در خیل معامت نموده دیهات
باجاره نداده صرف حساب باید کرد اگر کثرت مل معامت خواهند
و دیهات و غیره باجاره خواهند داد در صورت ظهور انجمت شمارا
جواب دادن خواهد افتاد

۱۳
رعایای هر یک موضع قضیه قسمت خود در همان موضع فیصله دهند
مردم موضع دیگر شریک نشوند اگر خلاف این بعمل آرند جرمانه بگیرند
در تعلقه مذکور بعضی مالک با فقط محصول حصه است عامل خود قیسه
زمین نامرز و حصه نداشته افزایش محصول کنینده وقت نیاید
محصول خود حاضر بوده مالش کنینده حصه نصف است سرکار بگیرد
زمین نامرز و حصه ده سال را بر جای قول داده زراعت نماید آنرا
سال اول کنند ایستاد سال دوم نصف محصول سال سیم

بجوب معمول سرکار باید گرفت و زمین صحرا و کوهمستان و سنگزار
از رجا پاک نشمار کنند سال اول کنداریه نصف و سال دوم
نصف چهارم و سال سوم نصف و سال چهارم موافق معمول کنند
باید گرفت و زمین حصه را هم بمقدور جعل آرند.

۱۶ اگر کسی رجا یا باجاره موضع یا ضایعه سال بسال درخواست سازد
موضع و پیرانرا کنی پیش آبادی آئینده و بدو قول سه سال بده افزون
زراعت داده کشکار باید کنند از سال چهارم موافق کنی پیش
مقرر کرده گرفته باشند.

۱۷ زراعت نخود و کلپتی و موت بر رجا یا قول داده تا یکد کرده بسایر کنند
در تعلقه زراعت کنند و جو بسیار کم بینود لهذا حکم کرده شد که در
قریه که از سابق زراعت مذکور باطل شده است اینجا غنی

کند به پنج هون را برای زراعت کندم و جو چهار هون کند به غیر
کرده باید داد و آید از چهارم سال کند به هوانی معمول باید گرفت و
زراعت کندم همیشه در کدام موضع می شود اینجا قول داده زراعت
بوقورکنانده باشند.

۱۹
درخت بنک در تعلقی است سرکها را کل موقوف نموده شد رعایا
تا که بسازند اگر کسی درخت بنک بکشد در جرمانه باید گرفت اگر باقی
سال گذشته باشد یا سوار یا آن از ملک خبر آورده بفروشد محمول
آن از مقرر سالی نصف بکشد اگر از دزدی نصف خانه و باغ و
خبر درخت مذکور نیستند از جرمانه باید گرفت.

۲۰
در زمینی بهتر بر هر موضع دو دود و درخت آینه و غیره که تحفه آن شد
رجا طکنان بکشد آن بحضور اطلاق دهند.

در تعلقات با خات سبازی و نار چهل و غیره بد و ارث را اگر کسی
 منصرف ننمود و کند از این بیکار نماند و دریافت ضبط نمایند و آدمیان از سرکار
 داشته وجه احسن کشش کار کنند و در خان میوه و ترکاری و غیره افزای
 نموده تفصیل در خان بحساب نویسنده محصول آن داخل سرکار
 و بدفاتر بنویسند بعضی از اتفاق مقداری و غیره کند از بد داده باغ در سر
 خود داشته اند از او دریافت نموده بموجب ریجایی بیکار کنند بیکار نماند
 از ارجح و ترکاری زیر در خان نیز باید گرفت

محصل رال و عود و لکله و موم و دهب هر قدر که در آن تعلقه پیدا شود
 مزدوران داشته رال که آن خرج شدن نداده تمام و کمال گرفته
 معرفت کسی خود روانه اگر آن نمی نمایند و آیند بر تعلقه مذکور حاجت
 در موضع دیده دو هزار درخت رال و دهب بنشینند و احاطه

و خیرگیری نمایند در خانه رجا یا اگر درختان مذکور باشد محصول آن
بقیمت گرفته منجمه زر کنداریه یا عوض نقد یا داده خیر بدین نمایند و از بس
مذکور یکدک هم بیرون خرج شدن ندمند ه

۲۳

در تعلقه درختان س کوان و مغیل که چوب آن برای پاهای
الواب و غیره در سرکار مطلوب میشود قطع کردن در کانت در صورت
ضرورت کارهای حکم حضور طلبید باید تراشید مه چاکه تخم کوان با
بهر سبده در موسم بارش برکناره نندی و ناله و دامن کوه و غیره

۲۴

باخت نند و توفیر گردانند در تعلقه درختان صندل نجته دیده تراشیده
شاخ و پنج و باره با فراهم کرده بقید وزن در حساب نویسنده معوت
کمیچری خود روانه اگر آن پشی نمایند در مهر مکان زمین بهتر و سبیل
ندی و ناله دیده صندل بسیار بکارند و اهدی حکیم حضور یکدک

اعمال

هم متر است اگر کسی از وزنی قطع نماید یا نهد و به جرمانه باید گرفت

در تعلقه شصت و دو که در خان تمر مندی باشند و چهار دست باشند
یعنی سیکه کاشی و دختان اندرون خانه رجا بگذرانسته همه از تمام دختان
بابت باغات و صحرای تمر مندی و سیکه کاشی فراهم کرده روانه کرمان

نماید رجا که از سرفراخ برگ قبول می نماید آنها را تا سه سال
بجوب قاعده سی کی کند از به نیمی نصف و از سال چهارم و اولی قاعده

باغ دیگر محصول کند از به باید گرفت اگر رجا یا باغ سبزی از سرفراخ
نماید از آن کند از به پنج سال معاف از سال ششم نصف کند از به

تا آمدن بار و بعد از بار و در ولایت کند از به با حصه بجوب قاعده باید گرفت

هر کسی که باغ خارج از سرفراخ کند از آن کند از به چهار سال معاف و
سال پنجم نصف و از سال ششم در ولایت کند از به با حصه و اولی
قاعده بگیرند تا چهار سال آنچه ترکاری و غیره در باغ مذکور شود در رجا یا

واکذارند خانه شماری رجا با وفیره تمام قوم تعلقه شما موضع دار بقید قلبه
 وزیرین و زراعت و تخم ریزی و تعداد مردوران و حمال و اطفال بقید
 کسب و ملت هر یک قوم سامی و ارجاب مفصل با سئالت رجا
 که کیس را سیمه شود راجال کیس و زیاده آن در یافته باین طور
 که شش نهوکان موضع اول نوشته بسیمت بفرسند و شش نهوکان
 سمت حساب جمله در یافته نوشته نزد عامل تعلقه بفرسند و عامل
 بموجب حساب صدر شش انداخته حساب مفصل بقید آبادی قصبه
 قلیه بنا کرده بکچری خود روانه نماید و از اینجا بحضور خواهد رسید چرا که
 در راه در کجی عرض آن بحضور مقرر است بنابراین در راه مبارک رمضان
 بکچری خود روانه نمایند و وقت نوشتن حساب خانه شماری رجا
 سر اسیمه خواهند شد پس آنرا نموده بگویند که در خانه شما آمدیم و خرج
 لهذا حسب الحکم حضور نقای و وفیره داده فکر پرورش شما باین

نموده بنود باین تقریب و تمهید حساب درست سازند ۵

برای یک دفعه وصولیای جمع بعدی علقه شمارا به مبارک رمضان
حرف حضور شدن مقرر گشته لهذا حساب جمع بندی وصولیای تبارک و
در راه شعبان یکچیز به خود روانه نمایند ۵

۳۱

بعد تمام حساب حاصل و سر رشته داران و ثانیان باین مکان متعلقه رفته به وضع
گشت نموده حساب مفصلی باین زمین از درج سلاطین مثلاً
زمین موضع اینقدر و تخم ریزی یعنی کهنه می معمول از درجه سرکاری لب
سی و دو درجه مقرر شده بیک کهنه می اینقدر لب نموده بجهت آن تالاب
و تالاب و جوی تا کوکته تا و زمین دوستان و زار داران و غیره و انعام آبادی
موضع و ثانی و باغات و غیره اینقدر و زمین مزروع و نامز و روح خری و
قسم اول و دوم و سوم و چهارم و در اول زمین که کهنه می تخم را بجهت خاکه

محاسب تخم بریزی و پیدایش خلد بدستور زمین دوم و سیم و چهارم بقید
 و حصه بر جوع و مقابله رخا یا و لب بند از رخا یا محلا که گرفته موافق آن حساب
 چهار اتمام مواضع تعلقه جو حساب سی و دو درجه پیاپی نموده و نواز
 حساب مفصل تمام تعلقه بعمل آورده تبار خسته و حضور و کثیر خود را روانه
 میکردند باشند و نقل آن در دفتر خود بنگار دارند

۳۲
 وقت و لب بند حساب زمین چهار مفصله است بنوعان و غیره از ترس
 اطمینان دزدی خود را اگر رخا یا را و رخلانده موافق دانند تحقیق کرده و مفصل
 معوی را خوب بنویسند کرده کشته کاری بکینند

۳۳
 زمین لغات سواح دیوستان و زار داران زمین کث و کمی
 و اولک نام و کمرنگی و جوسی و بهشت و رقی و و قی و تکرار و غیره
 حلاقه دیهات تمام پیاپی کرده داخل جمع نموده لغات بانهای
 دالسته

و تارین

داشته در جمع بنوشته باشند و عهد و کوری که بهر کس مقرر است از او
 میاقتنه باشند ^{۳۲} تالاب و چاه کشته و تالابچه و ناله و غیره بعضی اشخی اصل و ^ط و غیره
 از دست خود ز خرچ کرده بسته اند و از زمین انعام کم است گوئی چارسی ^{یاد}
 مرست تالاب و تالابچه و غیره از اینها گنبد باشند و زمین انعام ^{حاج}
 دارند از سر مرست تالاب و غیره کنند کل اندرون تالابها و تالابچه
 برآورده بکنند تالاب از اینها باید انداخت و تالاب کشته را اگر انعام ^{دار}
 وسعت بستی نداشته باشد از سر کار تیار کنند و مرست آن از
 انعام در فی سبب اینقدر قسط مقرر کرده باید گرفت و زمین ^{معا} قلع
 برج یعنی هموره و احاطه چار دیواری دهات نیز موافق معمول جاری ^{یک}
 دارند

برای برت تالاب و چاه و کشته و تالابچه و ناله و غیره حلقه سر حاصل
و متصدیان و آنچه هرگاه رفته بچشم خود دیده در صورت گفت بیکار
و افزایش محمول زیاده از بانی برت کنند حایت بیانش
در حرم بوجب قاعده بدفاتر متصدیان و نه نهوکان دیهات شیون^{نده}
اجوره و در آن رسیده باید گرفت و همواره برای انداختن
کل جاموسی معطر کرده تر تالاب زمین مناسب دیده داده پوسته
کل برکناره تالاب لایب باید انداخت و هر روز هر قدر کل که برکناره
تالاب می اندازند حسب آن نزد نهوکان و بانی بیده دارند

هر کسی که از سر تالاب و تالابچه و چاه و هموره و قلعچه یعنی برج از دست
خود ز خرچ کرده بیا کند و آبادی موضع از سر نو کند آنرا از مقدمان و

فراخان تعلقات آنجا دریافت کرده بموجب فاعده آنجا یعنی انعام
کشت کو دکی باید داد اگر در آنجا فاعده نباشد از مواضع سرحدیه
تحقیق نموده زمین انعام باید داد ۵

^{۳۷}
بعلقه شما چهار ماه را یک قط مقرر نموده شد از شروع سال تا آخر
بسته قط تمامیه زیر وصول آورده بعد از اخراجات آنجا زیر یکچه به شمار آیند
رسید بکیرند از شروع ماه واسعی بهاد بد پاس تقریبی کنایه اول بر حساب
از اخسته تا آخر ماه مذکور زیر کنایه بیایق وصول اخسته داخل سرکار نموده
رسید بکیرند ۵

^{۳۸}
در بعلقه ده هزار همون اگر باشد همون فرام نموده وقت روانه کچه
نماند بدست و جمع بندی بعلقه شما چند است موافق صدر تقریبی دیده

ز فراموشی رفته و روانه کعبه خود می نموده باشند.

۳۹

بست جبران ده تا گیکرده زر بموجب افسطندی همراه آدمان قبل طلوع
بکبرند اگر مست جبران در بنیاب تغافل نمایند یا نهاضی بنموده مست جبرند

مقرر نمایند

۴۰

آنچه هرگاه برای گرفتن آدمان بکها و غیره برجا یا تعدی نموده رشوة بکبرند و از
تحقیق کرده نقد نمایند که برای بکها و غیره تعدی کنند موافق سرانجام کما
آدمان مکلفه باشد اگر برین هم برجا یا تعدی نمایند و رشوة بکبرند و از

۴۱

عامل و سرشته دار و شایهوک یا چاکری روز برآمده کعبه برجا آید
تا دو کبری روز باقیمانده حاضر بوده کار و بار و حساب و کتاب بعمل آورده
بخی نه خود داشته بعد و کبری شب در کعبه حاضر شده تا دو نیم باشد

نشسته

نشسته گفت روزنامه و غیره نمایی و آب بنده مهر و دستخط کرده جفت آن حضور
موجود داشته و کچهری خود نوشته من بد بخانه خود بایدرقت بستاند و بپوشان
دیهاست و غیره بخانه کسینا بنهوک و غیره بایدرقت و املاکاران در خانه خود
معاملت نمایند کرد کچهری هرگاه نوشته جواب و کوال بایدر نمود و جمع خرج
ماه واری بنابر کرده روانه کچهری نمیکرده باشند و کیفیت تعلقه در مهر مضنه نگذرد
می نوشته باشند

۴۲

از دیوان کچهری حضور و کچهری نوکری مهرگاه براب فرمایش و کارهای
بناست بلا عذر منوقت بعمل آورده باشند اگر تعافل خواهند کرد و غیره
حضور خواهند شد

۴۳

رجایای دیهاست خرج صادر و دیو و مهرم در تعلقه نمایند و الاخر

صادق و موقوف کرده تا آنکه نمایند که در صورت خرج کردن رعا یا بر خاسته
خود فی موضع بکصد من را بکاهون خرج نمایند زاده از بی خرج کفن در جانب

۴۴

سواقی تصدی طلب مردمان متعینه از تهنیتی ضرر جوانان موجودات دیده
تقسیم دست می نموده باشند همگنانند و خیره زمین نباید داد نهوکان
انجا از بی در طلب خود زمین گرفته اند زمین مذکور ضبط نموده از رعی بایستی
سکوی نمایند زاده در طلب خود که زمین درخواست نمایند زمین بخر داده محض
زمین مذکور بموجب زر رحمت رعا یا در طلب نهوکان سرطو وضع باید کرد اگر
زمین درخواست نمایند بموجب تصدی و وجه طلب تقدیر داد

۴۵

رعا یا دیهات و سبیل و خیره را بوقت جمع بندی تعلقات خلایع مستجاب
بدینند در حساب محسوب خواهند شد

برای نوشتن حقیقت سرشته داران و شایسته‌گان را بوسیلهٔ دفتر
 بکشد که کاغذ گنده و بکدک روغن چراغ مقرر نموده شده بخند آن آنچه
 خرج نمود مجرا و محسوب است ازینده شایسته‌گان بکارت نمونند درین باب
 قدحی نمایند که حساب کاغذ منظر و حساب بکارت نامنظر است هـ

نایکواران که از این پند و خیر چیزی رنوت گرفته‌اند و می‌خواهند
 در کار نوشتن بپردازند و منی نایکواران مذکور موقوف کرده‌اند منی
 بشکل معیوب همان باید گرفت هـ

حامل و سر رشته داران و شایسته‌گان و خیر و وقت آمد و رفت دیهات
 خلوفه و خیره از رجا بامیکند و خلوفه رفتن در کار نیست اگر اجداد نیکو
 در پایه احترام حق حضور خواهد آمد بر آنچه تحصیل طلب اولیای از رجا

به تعلقه میروند همه و غیره دادن در کائنات و برای وصول زرا و معانی شهادت
میروند آنها را هم همه بنیاد و پیشندان و بهات را با کید زنداننده اگر کسی
همه خرج نماید از حاصل گرفته خواهد شد.

۴۹

بعد رسیدن حاصل تعلقه بنحده ریحایی حاضر لب تقدی حاصل اگر کسی
فراری شود و قلبه حب معتبر مفروض است چون و فی قلبه حب معتبر
از حاصل گرفته خواهد شد.

۵۰

باین سزاوت تعلقه بر کدام کدام است می آمدنیت در یافته بابت سمع
تمام و کمال وصول آورد و مفلس را خط مفروض نموده بموجب آن وصول
س زند ریحایی فراری را با سمالت طلبه نشسته محض دمه آنها است
وصول زند و محض ریحایی فواید او یافته اگر زند که آنها باشد باید رفت

و در صورت عدم محض زندگی از پیش بدان و در بابی موضع مذکور محکمه گرفته
و حساب نوشته باید داشت ه

^{۵۱}
پس حساب برآمد اگر چه بر حال و سر رشته دار و نه بهیچ و غیره موصول
و حال و برستاجران و پیش بدان خواهد آورد مدعی و تحالیه را حاضر خسته
رجوع کند و در وصول زندگانی جزئی نکرار باشد بجز و کچه چه خود خود
نویسد حکم نمود مطابق آن بعمل آرند اگر احیاناً بی حساب برآمد و غیره
پوشیده داشته دریافت نخواهند کرد و در حضور ظاهر خواهد شد و ثابت
خواهد کرد و در محض مذکور معجزه مانده از شما گرفته خواهد شد ه

^{۵۲}
در تعلقه شما اکثر کور چواران و دزدان و رهنمایان سرفراز میمانند و در
کرده آنها را معزنی و بچه اسیر و دستگیر نموده در و مهر قدر اطفال و

دختران باشند برای چندی یکی را حیدر گرفته فی یوم مناسبت یکدیگر پنجشنبه
و یک فلوس و مسه خوراک داده معرفت قلعه را با حیات تمام روانه حضور آرند
تنه را بیکر سن بسته برای برداشتن کل یکا یکی یکی را باید داشت و آورد
را که فی نفر یک یک پنجه و یکا مس پیس بدیند و کیفیت زنهای حضور و یکچه
نوشته نوحه حکم صادر شود بدین موجب بعمل آرند.

اگر کسی بوارث سفر و غیره در تعلقه فوت شود اموال او داخل سرکار باشد
و اگر کسی بر اموال بوارث موقوف شده باشد تحقیقات نموده از رود و چند
گرفته در صورت پیدایش بوارث متوفی بعد تحقیقات مال او داده رسید
سکند

۵۴
دستبان و کاهان طوبه سرکار در تعلقات برای جرایع جیات خبر گیری و
رحمت مقدم دانسته بعمل آرند اگر حال و قلعه را در سرشته داروش نیک

و غیره اب یا کا و مرکباتی خود خواهد داشت فراس با نصد رومیه و فراس
 کاویت همون گرفته خدمت تغیر نموده از ملک سرکا پیروان کرده خواهد شد و اگر
 اب و کا و داغ سرکا فراری شده خواهد آمد و کس نزد خود خواهد داشت
 تحقیق نموده آور البتہ است مند

۵۵
 اگر کسی از آن که بدون راهداری حضور دارد اینجا نمود مقید کرده بحضور
 نمایند و چنانکه حکم صادر شود بموجب آن بعمل آرند و بپاریان و غیره مردم
 مزاحمت راهدار چه در کار نیست و ذکر پیشه و دیگر مردمان سوانح نماید
 که داشت دهم بدیهه تقید انبیاست

۵۶
 در تعلقه شام قصبه از قصبه و موضع از موضع چقدر فاصله دارد و چقدر
 واقع و در راسنه حاجه آبدار با خشک و چاهری و کوه و جویخانه و آب

و میدان گویند و تالاب و بیدارم که ام جایی که آن فرو و گاه است که جایی مفضلی
آن تالاب بنده در دفتر که دارند و یک نقل حضور و یک نقل کچهره
بفرستند

هرگاه که وان کوکر کار برای کلینی متعلقه نمایند اگر کلینی در قصه موجود باشد
یک آن توقف ننکرده همانوقت که بخواهد برگردد باید او را کرد و بهات باشد
در هر صبح شش روز طلبید بهر آن نموده داده رسید گرفته روانه نمایند و
توقف بکروزم وجه طلب که وان دفعه خود شناسند به راه که وان مذکور

از متعلقه شمال که جعفر مسافت دارد نوشته بفرستند بنحله جمع بندی

متعلقه بعد وضع انعام دیوان و اگر کار و غیره بعضی وصولی به یون باقیم
کسبیه رای تحریر در وجه طلب حامل و بکار و به اسب و میوه بفرستند

یکدک افزوده بازده و یک بکسند و ز قیمت با لکان بداند و خبری و ز بغضی و ز
 و میل و آس آن است و غیره مثلاً فی من یعنی اطل زخ بازارد و هون باشد فی هون را
 یکفهم کم کرده ز قیمت به مالکان آن باید داد با وجه و کلمه و کلمه و پرم و موت و غیره
 سرخام را فی من یکفهم کم کرده ز قیمت بفروشنده کان باید رسیده و رسید
 بموجب نوشته صدر ز خانه بهر و دستخط بخار و دانه گرفته بموجب فاعده هر کار
 حساب کرده ز قیمت رسیده رسید آن بقصد حساب باید گرفت بموجب ^{داده}
 محبر داده خواهد شد ^ه

۹۰
 در تعلقه شما کالان کوثر که عین بی تعلقه شما فی هزار و راس میفرموده شده
 باید که بدان بموجب کالان کوثر فراهم کرده فی راس کالان کوثر که عین بی تعلقه شما
 طلب بموجب برآورد میداده باشند آنچه حسب فی غالب و غیره مطلوب است

نکاو ان نوکر غیر اس خودک بخت و جنونش نشن اطل یعنی نشن من با کرده
 باید فرستاد وقت آوردن رجاس فی بوم چهار گروه سبطا باید طی کرد و بام
 رسیده وقت معاودت که کاوان خایه باشد نشن گروه شش گروه منزل
 باید کرده می و موند کا و در دو کا و یک نفر را به کلبه کاوان ناکند کرده باید داشت
 کاوان نوکر معطل نداشته اجناس مهم مفترقه ده باشند هرگاه کاوان
 طلب حضور شوند باید رقه همراه داده بشی حاضر می موصول نوشته داده روانه نمایند
 اگر کاوی خورد باشد برو بار کم نمایند بوجوب فاعده سرکار فی ران خودک
 بخت جنس خلع و زینتش اطل مفترقه بچوب نشسته صدر با کرده بپند
 مالک کاوان مخفی است بر دوش خود بار نخواهد بر کا و دیگر بار کند و بر آورد
 نموده طلب داده باشند

از تعلقه شام قدر کلهی و غیره اجناسی فرمایش بشود و در آن بین
 برکات و انوار میرد از آن افتد و در فرمایش شود و گاه و آن گزیده بر طلب کرد
 بموجب عده بیفایده و گاه فی راس یکفتم گزیده بجا کرده سطح مقرر نموده
 یکصد و پنجاه پنجه حبس غله و هشت اطل حبس و زنی فی راس یکصد و پنجاه
 مقرر شده باشند و چه گزیده موافق صدر رسیده رسدات بکفنه باشند
 درباره دادن گزیده بار بار بحضور عرض کردن ضرورت ه

سابق بر حلیه اجاره بود حال دت اجاره موقوف کرده شد و داخل
 تعلقه کردید باید که سابق مذکور هر هر موضع داخل همان موضع نموده شد
 جمع مذکور نماید حلیه و نباید داشت ه

و بهات و ورثه یعنی زمین دوسان و غیره ضبط نموده داخل تعلقه نموده شد

دیات مذکور بی بکر ادم که سمت بعضی هوایی داخل بود حال داخل هوایی
 کرده است مل جمعند به سمت هوایی نمایند ه

در تعلقه شما بموضع است که هر دو برج و قله جهت اطراف آن جای بسکته
 و کجکته باشد و عقب جالی مذکور جالی درختان به بعضی منخی نار باید انداخت
 جای که جالی بسکته کاهی و کجکته و منخی نار و کور منخی نار باشد موافق حد ه
 بسکته کاهی و کجکته و بهایا کرد و اند اطراف باغات و مزارع و
 مزارع و درختان بهایا رسد و تا کعبه دارند که بدون اطلاع و اجازت
 حاصل کس نشکند و جمعند به تعلقه شما به هزار مومن را پنج رطل بهایا
 نفرین انداخته سال بسال از رویا گرفته برکات و آن نوکرهای که به
 سرکار رولنس رسد ه

قلعه و قلعی متعلقه محل مرست سنگت و رخت محل باید کرد و قلعی
 متعلقه انداخته و قلعی را بهیشت از ایام و حاکم مرست قلعی

با یکدیگر و داخله خرج غیر شمام باید داشت

۱۹۹

حامل تعلقه اول خود مندوق بسته بری با و سلمان و مرسته و غیره گفته
و تعلقه ناکید از که فضانه یک کس مندوق بسته بروز جمعه برای
قواحد همراه حامل حاضر شده قواحد کند و همین طور بنامی دیهات تعلقه
مکان را ناکید دارند که مندوق با بسته بروز جمعه قواحد منموده باشد
و کسی که روز جمعه وقت قواحد غیر حاضر باشد از و پنجم گفته کار
گرفته حبس حاضر و غیر حاضر چه معمه جرمهانه بنویسند و روانه حضور
نمانند زرباب جرمهانه غیر حاضر چه داخل نمایند

۱۹۸

در قلمه جو با سرکاری راجع به بفرست سیوا به این برای سکونت
قلمدار و حامل اگر جو با دیگر امانت سرکاری باشد هنوز والد یک یک
سکونت حشمت بقاعده پنجاه درجه از کجی به برای سکونت
قلمدار و حامل از سرکاری رنار کرده بدیند و همواره مرمت آن از سرکاری

باید کرد و یک حوض مذکور قلعه را و دیگر حمل دار باشد هر کس که حمل و
 قلعه را خواهد شد در حیدبان مذکور اقامت نماید بدون ترک چینی
 یک چشمه افزودن خانی در کنار نب قلعه را و حمل در یک چشمه
 نشسته حمل باید کرد و اگر در قلعه یک چشمه نباشد یک چشمه بیست
 کرده هر دو یکی یک چشمه نباشد

رعی باو غیره تعلقه در حوض زر سرک را که طلا و نقره و مس و برنج و غیره میآید
 آن همه جنس را با هموان نداده مولفی نرخ بازار در سرک خرید کرده
 داخل حساب و خارج نموده بوقت روانه کردن رسد اجناس مذکور
 مع حساب آن روانه یک چشمه رسد و حواله با هموان نباید گرفت
 اجناس اگر اجناس فروخت کنند در حوض زر سرک حواله با هموان
 نخواهند گرفت با حوض رافیه خواهند آمد

در تعلقه شما هر قدر رافیه و شنج و سپر زاده و مس لبنی سپاه باشند

محصل خانه و محصول جنب خد که بلای خوراک خود از بیرون بی
معاف نموده شد محصول خانه و جنب کزین در کائنات

در تعلقه شما با دربان و کلبه تیان و غیره هر قدر که باشند اینها را بقدر
سختی باید رفته روانه حضور نمایند و زندگی و خد و فرض داد و ستد
و مراسمی در فین و باغات و غیره هر چه که باشد خوب تحقیق کرده
در و بست ضبط نموده داخل سرکار نمایند و باغ و غیره بر جای
دیگر سلی داده کشاکش کنند در صورت عدم کشاکش کار زر محصول
آن از شما گرفته خواهد شد و زنده اگر کسی در قوم کلتان داخل
نمود خانه ضبط نموده بموجب آئینه صدر معال و اطفال تصدیق
روانه حضور نمایند

فاصله هر نمودن اتواب بروز عیدین و فتح و غیره بموجب بفضیل
بروز مقرر ده که هر چه روز برآمده اتواب سرداده هر چه

بعل آرند وقت شرف فرمودن خاص سواری و فتح سرکار بموجب تفصیل

الواب سردمند و سوار بجای سپیدار و غیره فتح نماید الواب بحکم

رحب المربع	۱۷ ماه طلوع	عید رمضان غیره
عید المومنین	روز سواری سلطان	عید قرب

عید دهم	روز جلوس سلطان	فتح سلطان
عید قرب	عید قرب	عید قرب

وقت رونق افزای	بلای فتح سردار و سپیدار و غیره
عید قرب	عید قرب

در تعلقه شام چاکه سجد با قاضی و ملا و مودت نسبت کیفیت در ماه وین

الغلام آنها عمر خود و قلعه را یکچیز نوشته فرستاده بموجب سند جاری

دارند اطفال مسلمین کنن قصه و غیره را در اینجا طلبیده اول بهاره وین

تعلیم نمایند بعد در کتب هند حساب اطفال در کس خواند باید

اولین بفرستند هر کس که مدنی شود قاضی او را شرف و کرامت

و نام او در قوم رحیمی داخل سازند و تقدیر نماید در آنکه سوار بجای قاضی

دیگر کسی در خانه خود مسلمان سروده خدام و کنیزان زدم بجای که سجده
یک سجده بقدری صبح سجده نما کرد و از بنده ملایک بدر ماه ده فلم مقرر نموده
زین بقدری محاصل ده فلم مقرر کرد و میل چراغ بموزن دو فلوسین^{رومیه}
بسیجی مقرر خسته زین خرج روشن چراغ بهم مقرر نموده بدیند و تاکید
س زنده که با طفل مسلمانی درس داده باشند و با اهل اسلام

انجا نماز و روزه و تلقین نماید

هر کسی که از سر نو مسلمان شود نام او قوم احمدی مقرر نموده شد
موافقی آن در حساب منسوب بنده باشند شخص که مسلمان شود اگر
بجای پیشه است و زراعت میباشد که از به تصف باید گرفت و
محصول خانه یعنی ترکی معاف باید کرد در صورتیکه تجارت میباشد
محصول حسابی او معاف نشاید سیوا به این خدین موجب در حکمت

فصل سیم تحریر بند بر فته نقل گرفته بر حجاب محل نمایند

۴۷

پایان کندی ساقی که در تعلقات بعنوانها بود از او موقوف کرده چنان مقرر
نموده است بوزن سبج فکیم کشتی را بجه یک و نیم و لبست چهار رومیه را یک و نیم
سه و نیم و یک خام را یک و یک پنجه که مقرر هشت و چهار رومیه مقرر
شد نوزده و یک پنجه را یک و یک و یک و یک کندی مقرر شده
باید که در تمامه تعلقه همان موافق نوشته صدر خیار کرده کند و هرگاه کند نماید
اجناس خمر بد و فروخت از همین همانه و خله برابر دهی که وزن یک
برابر باشد چنانکه کند و همانه جو بی قدیم یک کند و از همین و خمره داخل کار
نمایند نام رومیه جو و با هم کرد بد و نام کندی اجناس مقرر نموده شد موافق
آن در حساب بنویسند باشند

۴۸

اسم بی انا و دهره و من ساقی موقوف کرده حال بموجب تفصیل ذیل

مقرر یافته باید که در تمام حلقه بت کند بر یک کوزه مرکب کرده
مروج نماید و بجای هم همین رسم را در آنجا بنده باشد و بت و غیره

سببی دور کند	رسم انار	رسم دهره	رسم سن
لوحه روین	فوده وک	مک رطل	لوحه
بلک ف	مک	مک	لوحه

درجه نوزدهم بموجب قاعده مفصل قبل برای پایش زمین و کما مخرج
فلان و غیره که حال از سر کار مقرر شده بر کول است پایش زمین خود
از درجه مذکور بعمل آورده باشند سی و دو درجه را یکبار مقرر کرده
بغیر لب تمام حجاب زمین حمارة و غیره بنویسند قاعده درجه با
کلمه طبع که است و چهار حرف است و از این جهت و چهار زنگشت نمود
چنانچه بت و چهار زنگشت را نیم درجه سلطان و چهل و هشت
یکدرجه میکرد و مقدار زنگشت بموجب قبل است

رسم انار

برج بار یک	برج کوزه	کندم
غصانه	غصانه	غصانه
مسوزن	مسوزن	مسوزن
مسوزن ط ۴	مسوزن ط ۴	مسوزن ط ۴
یک نرگشت خوان	یک نرگشت	یک نرگشت

مقدار سه نرگشت یک کرده و هشت کرده را نیم درجه وزن نزده کرده
یک درجه

فاحده نفر سطر اینست که سفت دو کهرج را یک کرده و فی
کهرج سه هزار قدم فواحد و قدم فواحد برابر درجه سطر فی جمله شش
درجه سطر فی را یک کرده بجای سفت دو کهرج مقرر کرده شد
برج بای سرحد هر یک موضع ناکید کرده و در راسته ای محور دو کمان
هر یک موضع از درجه سطر فی بجایش نموده جایگه کرده بمؤدی الخ
نن یک کرده یک دخت بر طرف راست و یک دخت بر

طرف چپ بنده بلع خبر کرب و حفاظت و برورش آن تا نکند
دارند و به کرب و داران بحسب همین کرده کرب داده باشند ۵

۴۵
مشکل در تعلقه نهادن کان یا به آهنی یعنی کلمی و فولاد از سببی ده دوکان
باشد حال فول قرار داده امض خف خسته بموجب فرمایش حضرت موافق
نمونه دبه آهنی و کهنی فولاد تیار کن بنده روانه منموده باشند برای کوله دبه
آهنی مطلوبه سرکار اگر از کچم به سنا نوشته برسد و بر نمرده زود سرانجام
بفرستند و نقد باید کرد که صلاح آهنی تیار کرده بفرستند کوله بناید
دوکان یا به آهنی و فولاد هر جا بکنند باشد و ریاضه نقد داشته آهنی و
فولاد بوفور تیار کنند و حفظ طلب باید کرد ۵

۴۹
قاعده خریدی نوره بموجب تفصیل ذیل خرید کرده موافق فرمایش کسبه
خود روانه منموده باشد ۵

^{۸۱} در تعلقه گوردوکان شراب فروشان است مثلا اگر چهار دوکان باشد

دو دوکان مقرر کرده دو دوکان موقوف باید خت و محصول دوکان

مذکور مثلا اگر سالی دو همون باشد حالا چهار همون مقرر کرده بگیرند ^ه

^{۸۲} در تعلقه شما دوکان سیدی فروشان است سالی اگر یک دوکان یک همون

محصول باشد حال دو همون مقرر کرده بگیرند باشند ^ه

^{۸۳} سالی باغات و قصه و خانه و در تعلقه قلعه را بود حال موقوف کرده اند

باغات مذکور کوکوال قصه و غیره باذن شاه در شش کس که یکس خانه و غیره دارند

و یکس اگر چار ش برض مندی خود خانه فروخت نماید خانه او بخیردنی دهند

قیمت بدهند و خانه مالک بدیگر کس نباید داد مردم خلافت قلعه را ملازم

خبر گیری چون که و بهره و ذخیره باید کرد و در محلت و باغات و غیره وصل

در کار متب بدیجوب در کف منزه او شان از شش داده اند باغات ^{و غیره}

آنچه که سببی در حلقه قلعه بود ضبط نموده داخل انبوه نمایند ه

۸۴

منجمله طلب مردمان انبوه و وحشت مبر بوضعات تنخواه نموده نقد دست بدست

رو بر و باید داد اگر اجناس تنخواه خواهند کرد اعتراض حضور خواهند ه

۸۵

در تعلقه شمار مردمان کور و لنگ و غیره هر قدر که باشند بله کامی ری بپوشی

و غیره می باید فراهم سفته خبری برای خرج راه داده بکسی چه خود فرستاده

رسیده حاصل زند و اطفال محو وزن پوراث هم ملاش هم نمایند

سراسر می بومیه بکدک بخته برنج و بکفلوس داده روانه حضور نمایند ه

۸۶

در تعلقه از سببی ملازمان سرکار و معبران و بناچکاران و غیره دیهات و

زمان اجاره گرفته اند زمین و مواضع آنها را بر آورده برجا برای سکو بپایند

آمده اوستن را مواضع و مرز و محله برای زراعت اجاره مکرر نماید داد

اگر کسی خواهد داد ه و غیره از تحت خود بکشد ه

در تعلقات مقدمان و مزارعان بلبل کز داشت بیکجا و خیره خود به مردمان خلاصه
 سکه خبری بطرفی بنه قبول کرده از جانب آون بلبل خفیف بیکجا
 بعاقل و مست حیران ناکید کنیده خفیف بیکجا و خیره خود کرده گرفته بطرفی
 رشوت پنجه همون با صد همون سالی نه میدهند باید که آئنده این مغصه خوب
 تحقیق کرده موقوف نموده محض به رشوت کرام محس گرفته دریافت از
 آس همان حاضر در اینجا بوصول آورده داخل سرکار زند و آس مهیا حاضر
 حضور و دیگر کمالات را بنیست و نشسته بحضور بفرست و وصول کرده خواهد شد
 مردمان خلاصه انهنون از دیهات و خیره آمد و رفت بر ارج کار سرکار دارند
 و بیاب بوقت درآمد و برآمد حتی خود نزد قلع و افرستاده و چنانچه قلع و افرستاده
 طلبیده بدروازه فرستاده مردمان مذکور را طلبیده جواب و وصال نموده
 بوقت روانگی هم همان طور روانه نمایند و حمل آن بسیه بنویسند

کاوان سرکار غلقہ است محل راجہ ارار سنگی در کچھرے شما مہند بہات فہم
 بتلای نمودہ ہر گاہ کہ سرکار باشت غلقہ آن دادہ ارار سنگہ باید کہتا بند و جا کہ
 سرکار غلقہ بہ غلبہ بل موضع دادہ ارار سنگہ سازند دیگر تنہو کہ و رجا بخیرہ
 اگر غلبہ خود خواہند است اردو راس عیبت ہون جبرمانہ باید گرفت و نقد
 بہ بل دارند ہر روز کاوان سرکار بہ جھل بر دہ وقت شام آوردہ و غلبہ کجاست
 ہو کہ انداختہ نازہ باید کرد و قبضہ از کچھرے شما کاوان طلب دارند باید
 در غلقہ مذکور منبع کاروت تنہو کہ وید اسب وغیرہ نوئی ہدانت را نقد
 مقرر شدہ موافق آن تنہوکان و مہاران وید اسبان وغیرہ نوئی ہدانت
 بر کار کاوان مورس زند و اگر از تنہوکان و سرشتہ داران قدیم و جدید
 ناکارہ باشد بحضور موقوفہ در شنتہ حسب احکام عمل اردو

بلع فراہم نمودن گاہ در غلقہ شما جمعندی بعد وضع برات و محصول خانہ
 واجارہ و مہیت وغیرہ عین جمع زرعت رانہ ہون بیکت مقرر آن

که در دور رس جان ستم فهم درجه اندک است به و چنین دولت ناره را یکبار مقرر
بدین موجب تجاریه مواضعات تقریبی مقرر کرده مقدان و مستجران را یکبار ختم
وقت هنگام محصل گاه در مواضعات فراهم کرده با حیات طیفه باید در
اسبان طوبیه گاه و آن و بچانه کفر کمال جرایع به غلقه شفا فرستاده شود
بموجب حکم کبار به گاه بمقدار هر داده رسد بیکرند و مردمان غلقه
و غیره خود بدیهات رفته خاطر خواه خود گاه آوردن در کانت و واران
بر از رویان خوش خرید به باید گرفت بر رویان زیروست به نباید کرد بهی
مضمون در حکم نه اینها هم ثبت است موافق حکم برض مندرج روی یا خرید
خوانند خست اگر کسی جرد نقدی کند و گاه بیکرند از آن گرفته فید کرده رفته
حضور باید نمود اگر نقد کردن نتوانند نام آورد در رسد از او و جعد از او در یافتن
مختص معروض دارند در حضور طلبیده پس از آن باید خواهد شد بنحله گاه بکار
بموجب فاعده فراهم کرده خرج بموجب سبب است تا آخر باب آنچه مشوق مجاوره

نمک ماه فروخته عوض آن حلیمه داخل سرکار نمایند برجا با نفید باید کرد که سبوی
 صفتی شما که فروخت نمایند

در تعلقه رجا با فاعده داشتن اسپان مادیه که گشته برای چه استند که
 حکم کرده شد که در ملک هزاره من چهار راس اسپ مادیه که گشته
 انجا باید داشت بدو بموجب بجهت تعلقه و به بدیه رجا با چه معتبر و درشت
 اسپان و برونده در یافت کرده بموجب صدر نفی کرده برای نگاه داشتن
 اسپ مادیه تا کید باید کرد و رجا با کله خرید کرده گرفتن اسپان مادیه اگر سر
 در خواست نمایند بر راس صد و صد پنجاه و دو صد و سیه باید داد و اسپان
 کله فروخت بی جنب نرستی لب رص نمایند رجا با از انجا خرید کرده آورده
 در خانه خود و پرورش باید نمود بهر تعلقه دو راس و لو بعتی که کسی از
 داده شده است نفید باید کرد که نماید اسپ مادیه از اسپان رجا

بکنند بمانده باشند و بجا دیگر از اسبان دیگر بکنند هرگاه بجه
 شود مالک او را طلبیده بجه صد روپیه بحد بلع خوراک و بماند
 تا بکشد کند هر روز سه رک شش تا یکماه نوبت بند بعد از آب تا شش ماه
 در شش روز یکبار یک خام مکه و یکبار یک پنجه آرد و بخورد و صبر کرده بماند
 بعد شش ماه شش روز یکبار کرده آرد و دو مکه و سه روپیه آن کلیم
 دو رک پنجه پنجه تا یک سال بماند بخوراند بعد یک سال آرد دو مکه و دو
 سه پنجه چهار رک کلیم تا یک سال دیگر بریده بخوراند تا یک سال رسیده
 همراه مادرش بلع چریدن گذاشته باشند بعد یک سال اگر بجه نماند
 از مادرش جدا کرده در کلورسن رسیده برای چریدن بگذارند اگر
 بجه مانده باشد همراه مادر رسیده بلع چریدن بماند گذشت
 ماده بجه شش را روز مره سه رک کلیم بریده بماند داد و پنجه ز ماده

بعد یک و نیم سال از چکن بندج را راسته کردند و نگاه دوک شرف در کار کرده
 نظر گذارند و پاش از دو حد با بقدر و به قیمت مناسب خرید کرده و به قیمت
 حوض سعه و غیره که بانی دایند و نه وضع کرده و دایند خواهد شد
 رجا با اسب خود را بیرون فروختن خواهد با اطلاع عامل از قیمت دو حد و به
 کم فروشت را فروزد و دو حد و به فروخته حوض سعه و هر کار داخل کار از
 هر محل که از قاعده صدر افزود و اسبان ماده فراهم خواهد شد در کار محراب
 اوست حالیکه دو ساله هر قدر که در تعلقه باشد همراه مالک یا بفرستد بعد از
 نظر گذشتن قیمت آن بحسب مناسب مقرر کرده و دایند خواهد شد بموجب
 نوشته صدر اسبان ماده فراهم کنند و راتب و غیره بجهت خوراندن و به
 بهترین داشت آنها باید کرد و حساب اسبان و بجهت بابت رجا یا کوبیده
 باید داشت و اسب یعنی بجهت کش که از هر کار خوب میزور است و غیره

بموجب حکم داده چنان مرتب و نازده باید داشت که اولاد نباشد

بنابر این اگر آب و غیره در شایع ناکاره انداخته تا بجای دیگر در حال برقرار
حکم نموده شد که فقط آب فشانند و تا بجای دیگر نزنند و دیگر آب
و غیره نزنند بنحوی که به هم با در قلعۀ ناکید کرده تا بجای دیگر نزنند

سایر زرد چوب در سر کین بخت بنمودند حال موقوف کرده در کل نزدیک
مقرر کرده شد باید که در قلعۀ شما ناکید کرده زرد چوب در کل سرخ بزنند
جمع مذهب محل کرده درین حکمت مه مندرج است موافق آن عمل نمایند اگر
کسی امر ضروری قابل عذر داشت حضور باشد عذر داشت نمایند و حکم
جواب صادر شود بعمل آرند

قاعده خرید و فروش طلا و نقره و قسم ماه موجب مصلحت ذیل مقرر شده
باید که در قلعۀ شما بقالان و صرافان برباربان ناکید نموده موجب نوشته

ذیل بروج دارند و در سرکار از نهم بکفایت بکد و طاع خرید نموده باشند مگر که در
 ذیل بر قوم است اگر در چهار کم و زیاده باشد قیمتش هم موافق همین حساب کم
 زیاد کرده خرید و فروخت باینست خفت

این بهادری جمشیدی قرنی است سوری و کارواری

۱۳۱۸	۲۳	۱۰	۴	۱۰
۱۳۱۸	۲۳	۱۰	۴	۱۰
۱۳۱۸	۲۳	۱۰	۴	۱۰
۱۳۱۸	۲۳	۱۰	۴	۱۰
۱۳۱۸	۲۳	۱۰	۴	۱۰
۱۳۱۸	۲۳	۱۰	۴	۱۰
۱۳۱۸	۲۳	۱۰	۴	۱۰
۱۳۱۸	۲۳	۱۰	۴	۱۰
۱۳۱۸	۲۳	۱۰	۴	۱۰
۱۳۱۸	۲۳	۱۰	۴	۱۰

ادامه محبت به راجه کو با لک کرک بر لک و بر لک

فہن

فہن

فہن

فہن

۲۱۱

۲۲۴
مع
۲۱۲

۲۱۴

۲۱۲

ساری کاس

فعل بوزن کھون

کاس استنب و ضرب و در کینک لفرنجی مہر شے
و فعل بوزن کھون فہن و فعل فہن فہن

ویراے ناگریے کنکے معمر خانی کھوشے

فہن فہن فہن فہن فہن

۲۰۱۳

مصحف طاع

۲۰۱۰

۲۰۱۰

۲۰۱۰

۲۰۱۵

۲۱۲

ظلمه و هم جباروزن یکپون فقره مس رومبه جلا در کف و در مار و در

مصحف ۲۱۳	فجره فجره بغیر رومبه مصحف	فجره فجره بغیر رومبه مصحف	فجره فجره بغیر رومبه مصحف
	۲۱۳	۲۱۳	۲۱۳

هرگاه که کوسفدان سرکار بجای جبرائیل میباشند سال باب موی آنها برآورده
بغیر وزن موفت داروغه امری محلی زمره خود گرفته رسید داده از انداز
ناحوره غدای بهتر بنیاب کرده اند موفت کبچر چه خود اراک داشته باشند
اگرند بهتر بنیاب شود موی مذکور کبچر چه خود فرستاده رسیده حاصل سازند
کوسه و کوسفدان خلفه سرکار جهت جبرائیل و غیره در خلفه میباشند بلکه
اسقط میبوند زمره جباران خلفه نموده پوست جانور را حمره و نری بکنند
بخنه بنابر کرده و در سرکار گرفته موفت کبچر چه خود روانه حضور سازند و گوشت
جانور مذکور بچران واکندارند اجوره بناری حمره علیحده نباید داد

بیوپاریان و غیره تعلقه رکهار در تعلقات حسن رفتن نمک و غیره
 اجناسی خرید کرده می آورند احکام آمد و رفت آن ضلع موقوفه
 بیوپاریان و غیره تا کید باید کرد که نمک در خوشی السور و کودمال و باماند
 و مردان و انکوله و غیره پاس کجاست متعلقه نکرو تعلقه ملک کوب و غیره
 مبتدیان از مکان خود و هر مکان که نزدیک باشد بهی رفته نمک خرید
 بیازند و تعلقات حسن رفتن در کجاست برینهم لگرس بیوپاری و غیره
 خفیه برای خرید نمک و غیره خواهد رفت تحقیق کرده نزدیک اند
 کجا و آن آن نمک در ولایت داخل سرکاری رزند و جیره نه می گیرند
 و چنان نصیحت نمایند که بار دیگر کسی چنان بعل نبارد و بیوپاریان تعلقه حسن
 برای خرید و فروخت اجناس نمک و غیره اگر تعلقه رکهار نمایند
 آن را منقید خسته اموال معده کجا و آن و غیره داخل سرکاری کرده بجز

معروض داشته حسب احکام عمل آرند.

در تعلقه ششم کاره اسکندر بموجب تصدیق و حکم مه حضور اگر مقرر شود
موافقی تصدیق پیر تدوین کرده داده وجه طلب و ملحراح و کما فی تصدیق
قلوب رو تصدیق رود و خلاصه دست بدست تقسیم نموده رسید بکبر و
بیک و نیم کبر و ایک کرده سلاطین مطهر سافت مردم اسکندر
با که عزت ایض و خطوط دیوان و بخش و اخف کم کچه و غیره و نیز
سکار بر اسکندر روانه نموده باشند سوری آن خطوط و اسباب و کما فی
روانه نباید کرد اگر کسی روانه سازد سبب از اسبند و بند و لبست بوجه
مانند.

در تعلقه هفتم متعلقه ششم کتبه و قفاست اکثر از مردم باشند کان
و س فران و غیره را بمدارات شراب و بنک و کما فی که حرام میکند

بعضی مکان دارند که باید نمود که حرکات خراب باشد بعلی بنا بر دو کرکس اعمال خود
تجربه کنند آن را از ملک سرکار بیرون باید کرد و از سر نو در خصه و قریه ^{کتاب}

فقر البین در کانتب نقدی است ^{دارند}

در نعلقه زنکه ^د چه بدکار و میوارش و طفلان و غیره سببی عمل و غیره
مردم خلاصه سرکار و دیگر مردم هم خرید و فروخت می نمودند و بعضی زنکه ^د
خرابا ^د داخل دپوسان می نمودند آنها را بیرون فروختی و داخل دپو
سنان نداده همه را داخل سرکار خسته فرایم نموده پومیه ^د ^{سنان}
بلکه یک منجه رنج و بکف و نقد نارسیدن حضور بانها داده معرفت ^د
خود و اوله حضور ^د ^{دارند}

وقت این همه افراط و تفریطی عمل و قلع و اربابین خود را در مکان
حاکم کشان داشته خود در قلمه مستعد و مستحکم باید بود و نعلقه دو ^د

هرافیه خلافت کونیه ملک النبی به مقدر نموده شد باید که صرفان و نوبت
 بموجب تفصیل ذیل داشته بکنار همون بلایه بیو باطریقی سرمایه داده خرید و فرو
 داد و دست طلب و نفقه و نمانه و غیره باید کنند و احوال آنها اگر دیگر کسی
 در ملک خود بخواند و طلب و نفقه و کس بموجب بیانی خرید و فروخت
 که هر سرکار را اندر جرمانه باید گرفت اگر در خلافت دوکان سرکار میو بار کند
 مضایقه ندارد

مصدق
 بکنف
 مصحح دراهم

صرف
 بکنف
 مصحح دراهم
 علی بن کسری

بعلقه احصای مصدق بن جوزان پیاده و کما ماز و غیره معین قلمه از حضور
 نوشته داده شد باید که بدو ماه بکد فعه قلمه ارواحی مل معتمدان هر

حلقه یکی نشسته موجودات دیده مردم ضعیف و ناکاره بر طرف کفه
 نیمه حاضر موجودات را بر آورد و نشسته وجه طلب آنها در این دفعه
 دست بدست تقسیم نمایند و جوابان فو ملازم رو بروی حامل و قلعه را و
 متصدیان آن بسته دیده گفتند داشت باید بنمود و بدستور طلب آن مردم
 تقسیم نموده باشند حاضری بنشین و تقسیم مینماید و دستخط بحضور و کجاست
 خود بدو ماه یک دفعه از راه دارد از ملا خطه یا کولاری آن اگر مردم ضعیف و ناکاره
 و ناکاره خواهند داشت وجه طلب آنها معجزانه از شما گرفته خواهد شد
 بنده ای که کند کار در وجه طلب زمین بگویند و داده است بنحله آن زمین
 اقامه یعنی ببال کند این می شود و لهذا شما دریافت کرده زمین کشید پیاده
 بجا نداشتن ببال کند این یعنی زمین اقامه موقوف کرده در عوض زمین
 نادر و همین شش سال لایق زر راحت موافق تصدیق بانها بنظر کرده

داده معرفت قلعدار و مقصدیان و پیادگان را سوار نقیم کرده بدیند نتیجه داده
 که قوه می نمود در برادران و اقربای اولاد بی توکری که در بدو عوض نمود ^{کنند}
 زین معیه محصول سپرد آونما ندو که راه و ارث نباشد محصول زین او
 داخل مرگبار خسته و عوض او جوانان دیگر کنند گشته زین بچوانان و ملازم
 بدیند وقت باری محصول پیش رو حامل و منور معیه مقصدیان هم در خلافت
 رفته تا به زر اخت دست نموده محصول آن پیمایش کرده بحیثی ^{نویسند}
 واکندارند و که هر زین افاده داشته به آن نصیب کرده چنانچه گفته
 زین کشک را باید گنایند در یک سال شش دفعه تقسیم طلب مقصد
 باقیمه باید که بدو ماه یک دفعه حساب نموده نصف عوض زین بجا کنند
 وضع نموده نهم معرفت قلعدار نقد دست بدست تقسیم کرده رسد قلعدار
 گرفته باشند قلعدار سرراشته دار و ما بگولان زین پیادگان در تحت تصرف خود

داشتند آنرا اگر زراعت نمایند باز یافت نموده مضاعف عوض محصول
معه جرمانه از آنان که گرفته داخل کرخان نمایند ه

پیاپی در اوقات فرستادن بلع کاهکاری بر کارمندان حساب و پند
فرستاده باشند اگر کاهکاری یکدور و روز کم و زیاد بود و هر قوم حاضر
مضایقه ندارد این امام افرود کرد و وضع لام بخیر حاضر و وضع نموده
داخل کرخان زند ه

بلع پند پیاپی در تمام بموجب تقدیر حال حکم نموده در تعلقه
از قوم بدر و غیره افرای پیاپی در تمام هر چه باشد اند و پیاپی در
روزگار جوانان است و بدیه موافق تقدیر پند کرده بدیند و بسیار
تعلقدار هم حکمت نه نوشته داده شد بموجب صدر محل نمایند و نگار کند
شمار دم پند کرده داده از رسید و تعلقدار رسید بکنند اگر بموجب

نوشته صدر از قوم بدر و خیره نباشد از رخ بایع ندارد و خانه که شش کس باشند
 فمالش کرده مردم حسام و کماند صورت قلعه بهر کس کرده بدین برینم اگر کس
 عدم بهر کس در حضور ظاهر شود سخت اعتراض حضور حاصل خواهد شد هـ

قلعه در سمور و خیره در حوای سرکار سکونت نمایند اندرون قلعه اگر خانه
 یوارث باشد از آن مکان بست چشمه بلع بودن قلعه را و مکان
 پنج چشمه حیت منور از سرکار مرست کنند بدین اگر خانه یوارث
 درون قلعه نباشد بقاعده مکان بست چشمه بایع کسجه قلعه را و
 مکان پنج چشمه حیت منور از سرکار بنا کنند سکونت نمایند و بوی
 با آنها حکم نموده شد باید که حسب المطلب حوای و خیره سرانجام بلع خارج باشد
 و بدین رسید از قلعه را باید گرفت بدست و حاصل هم مکان بست چشمه حکم
 نموده شد از جانب سرکار افرود یک چشمه نباشد حوای بنا کرده باید بود

و چون بی سر کار بماند تا چه بوارت را از یکی بر سرست کن بنده باید داشت و خانه
بوارت اگر کسی سهمی در ملک درخواست کند قیمت مقرر کرده داده و وجه قیمت
داخل سر کار نمایند هـ

در معاملت اگر قلع دار حرکت نماید بدو آن کس چه حلافه خود نوشته فرستاد
تا کذب بخشد بقلع دار طلبیده داده و عهده در کار سر کار حرکت نبندد موجب حکم نه
مردم هر دو حلافه بعمل باید آورد اگر موجب حکم نه بعمل نیآورده حرکات
بمی خواهند نمود بهر دو کس نصحت نموده خواهد شد هـ

برای کامکاری قلعه حبس رس درک و غیره جهت تباری کنج به طلب
میشود اسبابی که صواری به قیمت قلع دار از کجایان طلبیده میکرد و جنبه
وزن و شمار بی که قیمت می آرید حسب درخواست قلع دار داده بقید
قیمت رسید باید گرفت هـ

علاقه بهر مردم انوش و اسکار از شمس بهر کرده داده کار و ای که باید کرد
در صورت عدم بهر مردم مذکور و حرکت در او انکی عراض و خطوط سرکار بر شمس
خواهد آمد و اجلا به مردمان انوش و اسکار در وقت قلعه را هم باشد

به پیاده عایه نعلقه قلعه زمین می کنند ایه داده است لهذا برای کشف زرعیت
بهشت روز یکصد نعلقه نصف پیاده عایه راض داده شمس نصف پیاده عایه چون که بهر
قلعه کار سرکار حاضر باید داشت حسب حاضر عایه و غیر حاضر عایه آنها در دفتر ثبت
و غیر حاضر عایه وضع نموده داخل سرکار باید حجت بدین موجب نعلقه را هم حکم است
آن بعمل می آرد باقی فایده خبر گیران بوده حسب احکام عمل آورده حاضر عایه و غیر حاضر
پیاده عایه بهر عایه خود و حضور غیر است

اگر پیاده عایه کند ایه نعلقه شمس ایه عایه کچه به اندرون فاصله چهل کرده
ایه کار سرکار یعنی شوند بهشت دادن در کار ثبت اگر دو گروه هم افزود از چهل کرده

بروند آن کا ترا بقدر پنج فلم گفته به خوراک که مقرر کرده شد باید بموجب نوشته
دولان کهچم خود بقدر پنج باب پنج فلم گفته به خوراک که داده رسید بکینند ه

قاعده در اثبات ذخایر بموجب تفصیل واجبات اثبات بقلمه بر اول و اول

و دوم و سوم و چهارم در حکمتی که قلمدار بر قوم است نوشته گرفته قلمه تعلقه شما
که ام قسم است دیده موافقی آن اجناس ذخایر موقت قلمدار و سر نوشته
بهره گرفته داده رسید بکینند و بتل جراح قلمه در نقدی در حتم بر قوم است موافقی
آن و میباید بموجب قاعده مقررند بخره هم جنس بخرند و غیره بخرند ماه
حساب روشن نموده سه حصه روشن میدانند و یک حصه روشن کنی باید داد مردم
اگر در قلمه باشند برای پاک کردن بنادنی حقیقی به پانزده روز یکدفعه بموجب قلمه
روشن کنی داده رسید گرفته باشند منجمه حبس قدیم حبس ناکاره قلمدار میداد
گرفته بدو مکان داران داده تبدیل کرده باید داد و حبس کراییه سایر باب

و با قیاس پس سه سال یک دفعه قلعه را جهت تبدیل سید مدد گرفته تبدیل کرده باید داد
برای درشتن جنس غله ذخایر کنج سببی را امرت شکست و رخت کرده بدین
در کنج قدیم نباشد از سر نو موافق غله کنج بنا کرده بدیند.

جنس دوازده قسم در نظر بومیه بموجب مفصله ذیل است موافق جمعیت ایام و قسم
حکمت قلعه میهمان باید داد.

برنج هر قسم	غله سببی	دال هر قسم	روغن زرد
یکدک بخته	نمدک بخته	دک خام	اجوز
امپا	مرچ سرخ	نمک	زرد چوب
۲ اجوز	نیم اجوز	۲ اجوز	نیم اجوز
پایز	خیرک	سبزی	نمک کوه
اجوز	نیم اجوز	نیم اجوز	اجوز

قاعده خمس لانت وخابر

ه

لا	سر اول	اول	صم	صم
کندم	اول شنبه	لما شنبه	صم	صم
فندبانه	اطاب	مامه	صم	صم
زبرن خاتم	صم	صم	صم	صم
اجواب	صم	صم	صم	صم
کهاله	صم	صم	صم	صم
موم	صم	صم	صم	صم
ج	صم	صم	صم	صم
رکت بل	صم	صم	صم	صم
اقبول	صم	صم	صم	صم

همراه خنجر یا فوعدار یا سهند اوست جنب با کمال و با نهانه بروند خوراک بکند و آن
در کانت اگر نه از این سفت بروند سر نفع بجا پنج خلم و اگر متعلقه کج
و دیگر از حد بلع جنب و نهانه است که هر یک نفع است خلم خوراک بجا
نوشته در آن کج چ خود به پا که تا باید داد

از پا که عریض بلع غلظه شامی بکند و به شمش نفروسته کوزار و دم کوبه
و با قلم از ریش شامی مقرر کرده شد بدینجوب نیاز دارند و قیده
معده به و شمش را انجام حاضر باید شد بدینجوب حکمی مه قلعه از قوم
شما خبر گیران بوده سر انجام هدر نیاز باید داشت

بکنک زاده و طوالب زاده تعظیم دادن در کانت و هم طعم بنای خود
و برابر بناید نشاند و علم و شمش اند نباید به وقت معلمان را نکند بناید که
علم و آداب بناموزانند و اگر کسی سنی بدین زبان آواید برید آن مردم در

در هر آن خود شایع نماید در خانه بخشنای نماید که

هر کس که شایع نکرده و بعد از طواف یا گزینی دارد و تحقیق گفته اوله و اخلاص نماید
اگر کسی خذر نماید مجرم سرگشته

ریزه کا خذر نیز یا بنقد تعقیب معنی باید که هم جا که ریزه کا خذر باشد و در زمین فرس
باید نمود

سایه مردم بعد خوردن طعام از آرد نخ و غش دست می شنند و بوفش
مالش بدن میگرداند و معنی جاش بر آرد است آرد نخ و موقوف که آرد سحر کو
بعنی ناکر موته مقرر نموده تعقیب نمایند که جمیع مردم از آرد ناکر موته دست بکنند
وقت غسل بر بدن بالند

سر انجام آهسته که از علقه شما میفرسند بر سر و شیشه و کل صفا و کوه و غیر
نام علقه کنده کن منج موقت که هر چه علاقه خود با و کران پانی خردناک باشند

نام سب و ماه سلطان بلبله نویسنده در حق عیسی مفضلته است

نام سب

احد برهوا " احد دهرهوا " آب کوکلا " جاپر سومنا
باب چرخ " سی انکرب " آید سری کما " لاد " بهوا
جاء " اوا " اوج " دوا " حج البس " جهد " بهوا
چار " بر باد " بقه " وک " بار " ولسو " زید " خیرا
جوزا " مو بهانا " جر تازن " واجد مارا " بدیع " فیا
طب " رطب " طاب " روط " ریز " ورفه " کد " وکری
حادر " کدرا " کید " نند " اگاه " وجر " وجد " حیا
یاجی " مننه " کد " در کله " کیا " هویت " کیه " وکته
دک " وکار " دل " سار " ودر " وال " بوا " جیل " وکته

زنگ بود بکس " ازل کوهنم جلو دواوو " دلو برا هوا
 بلوک " کبک کبک جم سوما " جام سراج
 قوم و بکس " و ب بروکس و اب براف " کوب اندا
 کوب لکست " بم نل " دم بکل " حد کال بکس
 حامد کال بکس " حامد بکس " خان اوسر " قوم دورس
 هار و دس " مجید دوسر کمال کتا " جهان کوهن
 مجید کس

نام ماه سلطان

احمد حسنه " بهار بکس " جعفر حسنه " دارا بکس
 شمس سزاد " واسع بهار بکس " زید حسنه " جدر کال
 طلوع ناکس " بوسه بکس " دلف بکس " بیاض بکس

قاعده سطر

از نام ماه جزو تحت اگر کنی حب ۱۱ روشن شود هر ماه که ایست بخت

یا جزو تحت بعد از حب ۱۱ نقد و نام سال چوبهار از جلال

قاعده فرستادن ارسال نامه محض تعلفه هر حال حکم شده است و اینست در ارسال

جمع مالتعلفه محض ارسال و باقی آنچه تواند جمع مصلوبه و محض ارسال

بابت حبس و باقیه و برهان و لایحه و غیره هرگاه را بدو مقرر و روان کنی تعلفه

بصفت داده شد نوشته همراه محض رسید مقرر شده باشند و نیز مصلوبه

تعلفه بعد جمع مصلوبه و باقی مصلوبه و مصلوبه سال حال و باقیه

منجمله آن باقی بر آید در اوله در ارسال حاجت بنویشته باشند

در تعلفه شما هر قدر که دویسان باشند زبور و باقیه و موقوفه و غیره

از حبس هر یک دویسان ملاحظه نموده حبس مقرر شده داران و

نوبت بدو کند و در هر یک حدود کنین حواله است بهر کان انجی نموده
 تا که مانند هر وقت ضرورت پیش نیاید باز با جفا طافا دارند
 در صورت ضرورت بهر کان ساقی آتش می طوفد و نفوذی است بهر حال
 است زند اگر در آن خبر نفوذ خواهد شد جواب آن زنده شود بهر کان
 و بوسه است

شمار او مقصدان شمار او راه لابی کند سخن مقرر نموده شد در کار عیبه
 جزو کمال خلاف معوض سعاد و آلت است که در روغ بدترین امور دین و
 و نبوت موافق حکم کنش شرح وقایع و ناریج و لایب خرابی است
 نیکو می چهار روغ است و یک هر هر یک علی ای موافق حکم کنش
 بنفقات با بر قوم است و نیز کلام الله تا طری است که بعثت الله
 در روغ جهنم العر محال است در تمام بد ذرا و دنیا و دین و دنیا و دین

کاذب و برابر مع الملکوت با کعبه و بر کعبه موافق حکم خدا و رسول خدا
 ارد و قهقهه کنان کند یعنی است از و نگوایع چهار نوع و فوج ^{آید}
 قسم اول نگوایع است که خداوند نعمت شمرند و با دشمن او
 موافقت نماید و با از دست خود رخم خرابی رونبد و با از دست دشمن
 باید که چنان نگوایان رسد و وجه نایب این از نوع مستحق ^{ناید}
 با نوع عقوبات نفاق قسم دوم از نفاق این است که
 در حق خداوند نعمت نماند و با خیر رهی خرابی را گرد و هم فدا
 شخص ناکار نماید و افسوس دهد و از نعمت الهی و نبرافه
 غفلت بر آن باشد باید که او ^{مستحق} بختیشتار نماند
قسم سوم از خشم یعنی خدا از خشم این را به نبار خرابی نماید
 یا کسی مرتکب خرابی را خود از او بدید و خواستش باشد و با ^{دشمن}

دید خواهش ماند و نیز آنچه که فعلی بچشم باشد باید ماند چنین مکرر است
 منع کند و بر فعلی سازد اگر نام دارد و از حائضت از امر منع باز آید بپند و الا از
 صحت و کفر و اگر از صحت و بی گناه مکرر و منع نماید و حقیقت از امر منع
 باز نماید و اینهم از حرام منع نماند باید که از ملک اخراج نماید و حقیقت
 و الی القیسم چهارم هر فعلی بکوشش و الو و آن است که اگر کسی در حق
 خداوند نعمت بر آید نماید و با احوال مکرر اعیان و لوی قوتور شدند خواهش
 و بر ملک امر سببه و منع نماند و فعل نماید اگر شدند خواهش ماند
 پس معلوم شد که از امر منع راضی است پس لایق بپند اگر از امر
 کج در محاش و غیر اشرف و قهر باید زد و غیر موقوف بر امر سلطان
 از هر چهار مکرر اعیان اگر یک هم رجوع و مقابله بر نشانایت خواهد شد
 موافق نوشته صدر نیز اعیان رسانند خواهد شد ۵

این حکم هر سه صح و ث م بر طایفه و ملا خطه مخفی موافق آن کار بند شوند

و در صورت خلاف حکم نیز از بدترین رس بند خواهد شد ۵

۱۲۵

بکسر و بست و پنج دفعه تحریر آن راجع خواهد شد ۵

منوچهر بن کبیر بن قوام سید ماه شمس سال ۱۲۱۵ محمد شام سید بدیع الزمان
 دیوان کبیر بن شمس سید کبیر

رحمات و غیره تعلقات شما که تقصیرات می نمایند و از آنها جو مانده در کار می کنند
 ناید که زر تقصیرانه آنچه که مغرور بود و در عرض آن به یمن درخت آینه و
 دو درخت جامون کلان جبهه چهار درخت بحاب آن از دست تقصیر
 منشی دهر او کاشته ناسه در غم بلند درخت آب دله که می باشد
 بکن بند شد این رقم را در حکن می باشد تعلقات و احوال زندگانی
 حکم حضور در مقام تعلقات و احوال که شد و خور و زار و رنج با افسوسم
 سال ۱۲۱۵ محمد مطانی بلوک سوره لو یک سال اول

۲۲
 ۲۲

سوال از نظام علیخان بہادر

لی آوین سکا کہ فوج بول لاکھوں تین ناکین
مستی سی نذرہ سک
مارو لکھ تیری صف میں خون کی لکھائیں
ای کیدی مروک
ما میر و وزیریم و سپاہی توں پیدا
تا ہوی مقابل
سدہ جایی تیری ویکہہ لی صف اوٹھکی لکھ
بھول جایی تو چلک
کیا تیر تیر تیغ سون بند وق برائے
حالی و وغانور
در قبضہ فولا دسون بند وق تیری
کہا جاوکی کلب
آفاق کون موم ہی ہم کون و تم کون
بھد و کئی حدت
ہم شیر شہان تو ہی سرک پٹن کی کید
ای بنگلور کی سفک

جواب از شیخ سلطان بہادر

شوخی سی بہت کیری اوک
سجائار اور دھولک
پتہ تارہ و دم دایکے جیڑی نہی زرد
کہنی لاک کی ناک
شمیر کی بل ہنی تو بہ ملک لیا
با فضل الہی
اور غم مصمم ہی جولیون قلم لیا
جاہو کھی لکھایک
لکھ میں تیر کوسکی اکاڑی ہی کھاری
چو پاؤں نولچا و ن
دستار بہ لادین کہ پھور وں تیر خوشک
باری اور تہا ہی کھان

لا ریت بلا سٹ
ای جمع و شک
تاج محمد کو شک
ہم کون ہی کون
ما رو لکھ کر لکھ کر گیا جیڑی ناک
حقیق جھوٹ
ای قوم نہوان
بہا کھجی توں چور کی اتوار و فاق
جب ادی قابل تو مرا اوڑھا جھوٹ
ایسے شہرہ سون کون تہا ہی جیڑی ناک

حقیقت بندوبست

سوال بندوبست صوبه بنگالابوقت ناظمین سلف زیاده
بود یا حال از زیاده است باعث زیاده آبادی یا بکمی طور

جواب

وضع ناظمین سلف پیش از عمل نواب جعفر خان اکبر شاه در اینجا
عالی تبار و امرایان عظام در قلعه های کثیر مقرر می بودند در وقت
مالکداری از زمین لای و غیره جمع می نمودند که راجه توار الل متصرف اکبر شاه
بقید موضع و محال مقرر ساخته بودند می گرفتند بعهده نواب جعفر خان
بصوبه داری صوبه بنگال و او و دیا مقرر شده سوای جمع طواری زیاده

طبع نبود بلکه در تحبیل جمع مذکور هم اکثر زمینداران عده قید
می شدند تا مال وصول نمیشد بعد وفات جعفر خان شجاع الدین محمد خان
سجایی ایشان مسلط گشته در آن عمل وصول ده ساله جمع طواری را
سراسری رسانیده جمیع متصرفان حقه از زمینداران و غیره بکشد
تا عمل شجاع الدین محمد خان بعد ادای مالکداری سرکار بخوشی و خوری
متمم شوند بعد فوت شجاع الدین محمد خان نواب سرافراز خان کمال
چند ماه صوبداری می نمودند در ۱۲۴۱ هجری بکشد سرافراز خان جنگ
محمد علی وردیخان نایب صوبه گشته شد

دفعه نواب سی وردیخان مهاباد جنگ بصوبداری صوبه بکالا

مسدود شده بنزوبت محاللات بکمال موافق عمل سرافراز خان
 جاری تا کمیا داشت اما در ضمن هنگامه فوج مرسته که فرست
 هشت سال با خدزر چو پته در میان بود تا بودن هنگامه و تاخت
 و تاراج بنزوبت محاللات بردوان و هوکلی و بیرهوم و راجا
 و غیره محاللات که از پامال فوج مرسته محض ویران شده بود
 القبول جمع متور کرده سر برده مالواجب کار میکردند و بنزوبت
 محاللات عبور دریایدان که فوج مرسته در اینجا رسیده بود بدستور
 عمل سابق مالکداری بجال داشته سر برده میکردند

بنیاد ظلم از عمل نوابها جنگ شروع گشته چنان تهوژن چو پته

و اخراجات فیلانی و کاو خانه را مهتوت کرده میکردند و در پای
عمله های خالصه شریفه و نظامت بهم بر زمینداران مقرر شده
آنرا از مهتوت نام نهاده در سر رشته بعمل آورده سواى این
انبه خاص و غیره همیشه فزایش حضور میشد

در عمل نواب سراج الدوله نذر آنه منصور کبج متفرک نه و مهتوت
خشت کوه و آبگ زیاده طبعی شده لیکن زر مالکداری
از جمیع سابق زیاده نبود

و فقه بعد وفات نواب سراج الدوله نواب رفیع رحان مسقطه
بدستور عمل سابق مالکداری میکردند
و فقه بعد در میان عمل نواب

جعفر علیخان نواب قاسم علیخان در کلکته آمده بند و بست صوبه
 صوبه بنگالای نموده چکله بر دوان و چکله میدن پور و چکله جالکام
 در خواه کمپنی اکثر مقرر شده در مرشد آباد رسیده نواب
 جعفر علیخان را قید نموده بکلکته فرستادند

و بعد در ملک صوبه بنگالای چند مجال در عمل نواب مهابت خان
 برادرزاده با و غیره مقرر بود

چکله جهاکیر کنر به نواب نوازش محمد خان که غیر شاهجنگ
 چکله پوریه به نواب شوکت جنگ

چکله رکنپور به نواب قاسم علیخان برادر یکم نواب مهابت خان
 چکله هوکلی به عهده محمد یار بیگ خان برادر جهابست جنگ

هست بود نمودن این چهار محال گفتار بسیار بنظر محی آید

^{نمیداند}
دفعه رام ناهمه پرکنه دینا جو پر تقضای آبی فوت کرده پیران او میباید

بیچاته و کنتو ناهمه بایکدیکه برای زمینیدیکه مناقشه برپا ساختند آخر

الامر نواب قاسم علیخان هر دو را از زمینداری سپیدخل کرده رام ناهمه

بهدری را پس از دل فرستاده مبلغ بیست و نه لک روپیه جمع متورستانه

بودند حالا جمع مال کدازی آن چهار ده لکشت و هزار روپیه تحصیل شود

دفعه اسد زمان خان زمیندار پرکنه پیر بهوم وغیره سرکش شده

چند پرکنه کرد و او را داخل نموده بود از زمینغنی نواب قاسم علیخان خود

در پرکنه مرنکور رفته بودند آخرش اسد زمان خان کرخیه در دامن

کوه رفته ملک او را هست و بود کرده مبلغ بیشی جمع متورستانه

و شصت زمیندار بر کشته بشنور و بخت مال گذاری زمینداری خود را
 بطریق مال بندی یعنی جمع مقرر می نمودند جمع بر کشته بشنور یک
 هفت هزار روپیه و جمع بر کشته بخت هجده هزار روپیه مقرر بوده است
 چونکه جای سکونت زمینداران مرقومین نهایت بود از رعیت
 زمینداران مرقومین بدست حاکمان وقت نمی آمدند مال گذاری مقرر
 آنها معرفت کوتهی چک پیته داخل میشد

و شصت در عمل کمپنی بها در زمینداران با برادران و پسران ایشان
 در میان خود با مناقشه و مجادله با یکدیگر برپا ساختند بعضی از آنها
 بحضور آمده فوج و مدد از سرکار گرفته ملک دخل نموده مبلغی جمع
 میشی نموده تا حال جاریست این محض اقبال کمپنی بها درست

دفعه پرکنه بردوان و غیره و چکمه میدنی بود و چاکام و نخواه بیت چپ
پرکنه جاگیر کمپنی انگریزها در مقرر گشته در وقت پرکات مین
بود نموده و کفایت هم بنظر درآمده لکن در اول بند و بیت نیلام
پرکنه بردوان و غیره بسیار مردمان خراب گشته

دفعه محالات کنایشی که بیشی هست بود در یکد و جا بنظر درآمده است
سوای محالات دیگر و مبهمه محالات راجحاهی و غیره هست و بدیده
بود در اکثر جا و خیر جمع سابق کمی درآمده

ملک بنجی لایبیشی جمع و بیدانند فضل بدستور سابق نهایی و بران
گشته بیشتر حاکومت را نظر کنایشی ز میزدان بود مکرار عمل
نواب قاسم علیان هست بود و مقرر شده این معنی محض ظلم است

و فقه ضابطه تحصیل همین بود که اصل مالکداری زمینداران و غیره
 در خلاصه تحصیل میشد اگر در مالکداری باقی می افتاد در سری سال
 بند و بست بقایا و حال میشد و تحصیل متهوت تا علیحدہ علیحدہ میشد
 بالکل وصول میشد آنچه باقی می افتاد زمینداران و غیره اراضیه
 بند و بست نموده باقی میداشت

و فقه در عمل کمپنیه ها در متهوت های سابق ابتدای عمل نوب
 چهارم یک تا عمل کمپنی اندک بر بها در فقه^{۱۷۸} البته بیکله جمع اصل متهوت
 متهوت بموجب تقصیل کجا نموده در^{۱۷۹} البته بیکله متر شش صاب
 بند و بست زمینداران و غیره چنانچه مقرر ساخته شد هر چند که
 مقرر گردید ابتدای سده مذکور تا نهایت سده^{۱۹۲} بیکله مش هره

مستقله خود باعث ناجائی مفصل قبول نماید حاکم وقت الانست که
در محال است این فرستاده در ولایت هست بود نمود
جمع معتین ساخته یکجیزی مشاوه برای خور و پوش زمینداران و غیره
مقرر نماید محال نکور حواله زمیندار نماید یا به تحصیل خاص متوکل کند

اگر زمیندار و غیره که باعث ناجائی مفصل بند ولایت قبول نماید
حاکم وقت بران قدغن نموده خواه نخواه بر بند ولایت دستخط
کنایه برای باقی مال گذاری پسر کار ملک او نیلیم ساخته او را
بی وطن مینمایند و باقی پسر کار هم ادا نمیشود این کدم انصاف

دفعه زمینداران و غیره ملک بنگال نهایت غریب حاکم وقت
هر چه مرضی مبارک در آید می تواند کرد و هر که جایی نشان و کندیت خج حکم

و فتحه در ملک هندوستان دستور نیست که حاکم وقت زمیندار
بی وطن نموده ملک او بدیکری سپرد نماید

سوال جدیدت است که سنا در زمینداران وجود هر مال و تعلقات
جاریست پیشتر چه صورت جاری بود

جواب در عمل راجه هندوان پسند و اسناد جاری نبود در عمل
بادشاهان جاری شد

و فتحه در ملک بنگال و دوازده کس زمیندار بودند نام او شایان
باره بهونیا بطریق مال بندی خیری مال گذاری بحضور بادشاه میکرد
بادشاه برای قوض ملک بنگال را راجه مان سنگه را تعیین نموده راجه
نرپور در بنگال رسیده باره بهونیا را طلب نموده هر کس که
حاضر شده متابعت راجه نرپور نمود او را بر زمیندار می گفالتند

هر کس که لا ولد نوشته شده و دیگری رو بگریز نهاده زمینداری او بدون
سند کس قبول نمیکند لکن باعث راجه منشا رلیه بجنوز معلی عرض نمود که
بدون پسند درگاههای آبا و عینود از ان اسبدا ای پسند جاری شد

دفعه از محل الکبر بادشاه راجه لودر مل را برای ضبط بنگالاه میسر ساختند
راجه مذکور در ولایت ملک بنگالاه برپا نموده بقید موضع محال
اقام نموده جمع طواری مقرر نمودند

سوال پیش از محل کسپنی انگریز بها در بند ولایت کرار از زمینداران
هر سال میشد با چه صورت

جواب بند ولایت محلات بنگالاه هر سال جدید میشد در سریال
بماه میا که به روز پونیه مبارک مقرر گشته خلعت و شال الکتر میشد
و متعهدان سرافزار گشته بند ولایت سنه حال نموده رخت میشدند

سوال هرگاه زمینداری حواله شده باشد باید نوشت

جواب دفعه چکله حبش ہی و غیره رکهنندن بر زمینداری مقرر
کشته چند محالات در ذیل تقسیم آمده

نواب جعفر علیخان باعث اعتراضی بر طرف کشته کاغذ مجسمه
تیار نمودند دستور همین بود که بدون دستخط قانونکو کاغذ مجسمه
و غیره بجنور منطور نمیشد در پیرامین رای قانونکو بر کاغذ مجسمه
دستخط نمودند رکهنندن و کیل را همراه نواب جعفر خان داده
که بعظیم آبا در سینه مراجعت خواهد نمود نواب مرکز کوریم آبا
رکهنندن را گفتند که بر کاغذ مجسمه با دستخط کرده بیدند
انشاء الله تعالی باز بعد رسیدن بکفالاشمار ابرار اعیانی خواهیم
رکهنندن مرکز کورنی اطلاع آقای خود بر کاغذ مجسمه

کرده داد نواب مغرالیه بحضور رسیده کاغذ محاسبه داخل ساخته

باز کمال شده در بنگالار رسیدند که بوندن را دیوان معمر ساخته

پرکنه راجه شاهی و غیره چند محال بموجب تقصیل بر زمینداری او کمال کردند

بکرم رای زمینداری پرکنه راجه شاهی بود رانی سر باقی زمینداری

او برای دستگیر کردن زمینداری پرکنه به توریه بود لا اول نوشته

پرکنه بر بهوم معین ساختند بکرم رای که بود زمینداری او بر کهنه بوندن

موافق حکم نواب پناه کفایت شد در بر بهوم سپرد و نمودند

رسید زمینداری بر بهوم بالای کوه که کخته

بکرم رای او دستگیر کردن نتوانست طلب

بکرم رای از طرف خود داده بود مالکداری خود

باقی داشته بود نود و یک کوبه برای باقی مالکداری

زمینداری او بر کهنه بوندن سپرد و نمودند

پستیارم زمیندار برکنه بهیسته اولک
 زمیندار برکنه کنی سروف پور
 فوجدار چکنه کرکده از خود مقرر بود مبرده
 بشیخی کر قار شد یا بتقصیر
 قماش ساخته بود بنا بر جنگ هلاک شد
 زمینداری او برکهنوندن
 بتقصیر زمینداری او برکهنوندن حواله
 حواله کردند ۱۲

سوای برین بحقیقت زمینداری مشر و جانوشه شده ست بملاحظه
 ساجی خواهد گذشت ۱۳

سوال از حیدر در صوبه دیاکار زمینداری نویسد

جواب در عمل حاکمان سلف نهی پس زمیندار برشته نویسه
 سوای آن چودهری و تعلقه درست حالا در عمل کمین بهادر اید
 ۱۹۴۲ بکفه در ضلع دیاکار و دیگر صوبجات زمیندار و چودهری
 و تعلقه دیهمیکه راز زمینداری نویسنده حقیقت قبل ازین نوشته
 بمخدمت نبیکان ساجی گذرانیده ست ۱۴

سوال یک نذیر نواب تولدش محمد خان دیوان صوبه بنگال است
عمل نوابی در دکن بنام اسد الله و فتح الله که قدیمند میداند
بنده ادبانی افغان بنابر محمد ابراهیم درخواست کرد که پسند بنام
پیران محمد ابراهیم که نام محمد علی و باقر علی بود که محمد ابراهیم
ظاهر کرد پیشتر حق زمیندارانی ما بود بنابر درخواست پسندیدند
و بنام پیران حاصل کرد

جواب آقا محمد نبی نام شخصی مغل بود مستعبد برکنه لکنامندل و غیره
و برکنه بهکره و غیره و پته رهوال و غیره و یکده کهال و غیره شده بود بسبب
مال گذاری باقیات سرکار از اکثر چودهریان تعلقه چودهرای قبله
کرده گرفته و چودهرای اکثری را بعلاقه باقی مال گذاری متصرف کرده
بود بعد اوقات آقا نرگور محمد مسیح و غیره پیشترش چودهرای اینهم برکنه

انقسام کرده گرفته بودند چنانچه پته رهوال و غیره بحصه محمد شیخ
 مرزور و پرکنه کنکامندل و غیره بحصه مرزا جعفر و پرکنه هکره و غیره
 بحصه ابوالحسن پرکنه بلده کهال و غیره بحصه آقا نواب مورشده
 بود اسم اسد الله و فتح اسد سیرشته کاهی جاری نشده است
 در عمل نواب حاجت مرزا بهلا عوف محمد ابراهیم بدعوی خود هر ا
 پرکنه بلده کهال و غیره نال شده اند و سند خود برای بنام محمد ابراهیم
 حاصل کرده تا حین حیات خود و خیل و قابض بود بعد فوتش مرزا علی
 و باقر علی و حسن علی سیرنش موازه کرده گرفته متصرف اند
 تا حال بحسب تقسیم اسم محمد ابراهیم مکرور نوشته میشود اسم مرزا علی و باقر علی
 و حسن علی بحسب مکرور جاری گردیده و سند هم با اسم آنها کاهی نشده
 مگر بعد موازه پرکنه مکرور سیر رشته تحصیل اسم آنها مندرج شده حال حال

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, arranged in approximately 12 horizontal lines across the page. The ink is faded and the script is difficult to decipher.

Mr. 27

بسم الله الرحمن الرحيم

تو انقدر آید که در کارهای ما به مقصد رساند و ما را در راه

به موجب ارشاد اقامت است و این خبر را در مجرای خود
 قسماً در کارهای ما و هم دیگر حکایه که بهر از کار و طغرای
 خرابی و محراب زر و کجاست به فریاد و همه در کارهای ما
 بهر در کارهای ما و هم دیگر حکایه که بهر از کار و طغرای
 و بخش که در کارهای ما و هم دیگر حکایه که بهر از کار و طغرای
 نامند در کارهای ما و هم دیگر حکایه که بهر از کار و طغرای
 چون شرح فریاد و پروا نجات باز و بعبه برست سند تحت عنوان

[illegible]

وارث او عرضیہ بہرہ کا خالصہ یعنی رہے رہا ہی دیوانہ صوبہ
اگر زمیندار کلان نزم ہے تو عرضیہ یا صوبہ مذکور و کلان شیخ الفی
میرسلہ درجہ میرا بنند و سترے ٹھکانہ در صورت محمد
مالک دلا فوراً پرولند و جواب میرسلہ تمامات اگر ذکور یا خلع و
بر تقدیر لاث بہرہ و شامہ نام پر ہے لہذا حضور صوبہ دلا صلا
واریش میں چکاران دیوانہ ضروری و لغت و خاطر داری و
بعد و لغت کرنی لہذا ہم نام دلا اگر ذکور است یا لغت میداشت
خود حضور لیس، اول ملک میر چکار و دیوانہ و بوسا لیس
ملک میر صوبہ دلا صاحب حتمہ انور و رعایا پان خاطر دار
منہا کشتہ بعد عدلہ یہ خلعت بر فرار و خلع شدہ اجابت
حضرت میاں و کھار و مدللہ لہذا کشتہ کے ورزید
والا خلعت کھمت ذکور و صغیر کے لاث ہر شامہ میرا کے
لہذا کھار و کلاشیں مسکوید و زمینداران اور سوا را خلع نام

ضمائم بھی روئے دلاس و خلعت ووش لہ فرلا ہے للہ
و درحق لہ بن ضرور و نہ سب کا خلاصہ ہم ہونہ بان لذات
لیث ل کا فیہ و بنا ترنیدلہ ہے برک و ارسا اسحقام بندر
لانا کہ رنیکش سکھار و لاد و نذر لہ صوبہ دلا معقول قبول کھنچے
و قران باخالی سند ہم دیوان حاصلت خد نام و درخش
لجور مینا و در سر رستہ لکھی لہ نام و دستخ ز منیدل
ستور جاریتہ سہار و شجیہ رنیکش و غیرہ مذکور لہ لہ لکھی
زیر کہ مقصد اول لہ رنیکش و غیرہ سکھار و لاد و نذر لہ و خالی
توٹ و رجات و بقایا زخمہ نذر لہ لہ بے جمع سکھنی
و لہ کھنچے رنیدل لہ نذر خرد کھنچنی و کبے اقبال ان اقدام
نیم کونہ جبا کھ رقبہ رقبہ و مولقی حالت و رستہ کات
سجیہ مینا و بعد کھی سکھار و لہ عرصہ رجات
سند و لکھی رنیدل و ضرور لہ لہ سپر و حسن و قبح
مضمون

مضمون عرض در فی موالف صاحب بنا که از بنده بکر در انحصار
 آن سردار تعجب در اوله حوصه ساس یا فو کاس و ندر که جدا
 بصورت افروفت بر سطح بند نمیدار که خط مرساند یکبار
 خالصه باقیان بولان یا خنجه نهاده سنده نو بید یا بمنظر در آید بعض
 و در افلاک مذکور صالید خط صوبه دار سانه بند فی موالف بر در فز
 بجه و در افلاک یونی حمله جمع طوار را نخل است خط آنها و از
 و کلان نمیدار محله خط مرساند و ضامن خط ضامن که اکثر
 ضابطه ضامن فاکو کوبال است گرفته بولان در هر چند که یکی
 و تحت الطور مع بولان از چهار رکانه صنفه فو در سه رکانه آن
 الخ حوضه مرقوم جنب در محرف و با فی در یک رکانه جنب است
 که محال جنوبا بقدر محبوسه محال در ذی انضال محال انضام در
 افلاک خبر می بین در مرفد فو که نوشته بود بر پشت آن
 جنب سانه و در داغ که میاید یکی زیاده از خط

اگر آن را در خواست وصال بهم پندارند بدیده و معروض درگاه
والله نأید و الله صر و سینه بدیند و جابر و سحر و سحر و سحر
طرف از آنست و دور و دایه جانب حب کوشه افروخته
صوبه دلد رسته بار بدیند و سحر و سحر و سحر و سحر
حقیقت بر افروخته و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر
محکم و صانع بدیند و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر
سوال در محرم و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر
سوال با فرقه و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر
موقوفه و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر
و محکم و صانع و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر
آن را لوازم سینه خوانند و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر
از صانع و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر
نیکه و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر
نیکه

یک یک حصص و راست حاشیه گذارشته در باقی
 در حصص او را از زیر ضمیر نوزدن پذیرفتار حاشیه
 بالایی بطور شرح ضمیر موقوف ضمیر نظری چند از
 تحت بطور شرح بعد از محال با تفصیل در باب
 چند و قسمیه بقدر در خوش و بد و حقیقت و
 محال و صانع و حق و قولیه زردیش بر کار و اولاد
 بقسمه شرح الترتیب المذكور در میان در حصص او را حصص
 مقدار بطور ضمیر و نهانی آن مجبور به جمع در بار
 بجای او و نه ذاب نه محال بقدر جمع محال نه آفت
 تحریر یافته مرتب مرتب بعد از آن در مسجای صوبه
 بموجب نموده و ضمیر خط جمل متن سند نوشته شده
 تالیف و ماه و سن فلان مطابق فلان قلم
 از تحریر معهود در فرقه می اند و به مصلی صوبه

که جای از بعد قیام در خانه باشد و هر دو لعل که بر سر است
 مرسد آلف شد بعد که قیام شد که عمر فاضل شد با
 بعد از مریدان و یکبار مریدان را در دوزخ بود و بعد از
 که سالخ فلان و ماه و سن فلان فلان بدو دوزخ رسید و در دوزخ
 خوف خازن فلان دلال لقب هم جو بر و در جزای دوزخ و خازن
 حضور نویس خیم بکر کشید مریدان را و یکبار مریدان را در
 بر یک رخا صمد زلفه منقش وانی هر دوازده برکت سند طرف
 صمد در حاکم است بدو آخر می باشد سر جو صمد و بوال
 و فقه قبولیت برکتش و سند اعلاکت بیضی هر چهار کاغذ
 صوبه دار میگو و محاکم و ضامین و اول و آخر مختلف و بوال صوبه دار
 نواب جعفر خان بدو دوزخ رسد که سن چون سر فلان خان سن
 صغیر در است معامله فهم چندان نبوه جعفر خان احتیاط و سحر و جادو
 خود کهن کفر از آن زمان این حال و سنور حاکم در حاکم نا که حال

ناظمان ابو سعید ابو فط

ارسته منصب جاکرانی است که هرگاه در یکی رباب است و اگر
اول منصب قرار میگویند و اگر جای دیگر و اگر نه نوکر نامند میگویند
فذلک کس در فذلک جا نوکر است و اگر در یکی رباب است و اگر نه
منصب قرار میگویند پس است از منصب و معنی منصب قائم شدن
بجهت تفاع و خوش نام است به رباب است به نامیده و نوکرانی به
همه اسم است یکی نادر و دیگر جاکر نقد که مثلاً منصب صدی بر فذلک
صدی است اسم است اول و دوم صدی اول یکصد و بیست
و هجرو سه در ماه و صدی هم یکصد و بیست و سه صدی سوم یکصد
و هجرو سه از یکی رباب است به بیست و نوکرانی رباب است به از نوکرانی
و دیگران امتبار و لا فظ

ابن دلی نوکرانی بابی نوع بود که معنی است اول که به بیست و هجرو
و بابی هجرو هم است بابی نوع بود که معنی است چهارم و اول نوکرانی

به بلاست هر سده فلان کسی بر فلان کسی امیدوار بود و فلان
 دلی بولل از طریقی اری چهار بخشنه در طسم کلام صوبه عمر زن
 امیر که این سه بخور میگویند از طریقی بلاست به کدایت و بخشنه بلاست
 رسید از نصبت ارشد و این بولل در دفتر بخشنه که رسید نصبت
 دفتر بخشنه کری لای نصبت اری سه تصدی گویند و نصبتی باز
 به بخشنه بادش به بالی بخشنه هر چه کم بلاست به رسید که نصبتی
 منتهی است به نصبت پس آن بولل در دفتر بخشنه کری مالدو
 بر طبق آن بالی است نصبت که فلان فلان نصبتی بر آن فلان
 بخشنه فلان کسی با بقدر نصبت رفو در نصبت نصبتی از من
 و در بخشنه و آن نهاد در بالی است هم بخشنه نصبت پس هر کام
 بالی است نصبت امیدوار حصول در نامه نصبتی و جاکر از نصبت
 از دفتر دار و در نصبتی مکرر بولل است در فلان کسی بر آن
 بخشنه و بخور فلان امیر نصبت بقدر رفو در نصبتی و نصبتی و

و فرموده بایک است اول در باب او چه حکم الوقت بوال نذورات
باشد بر سر و در او عرض مذکور بایک است و تحت که بعضی مذکور
رسید پس اگر نقد است خارج شد و اگر جاگست تخویر عس نور فرست
که تمام فلان حکم کند پس چه حکم کردند و بر زبان بوال تنی
که دیوان تنی بوال مواضع بجهت و در لغت که بحضور میرفت
و اندک آید که گذشته بصاد میرسد تمام ملک ع و وزیر و دیوان تنی
میشد و بعد از این از دفتر میگذری چهار سر که تانع دیوان بوال تنی
مستعدان شد ملک و تخویر در دفتر نهاد و در گنج بوال و بر
و بوال بوال و تخویر بحضور میرفت که تا بوقت و نه براد و ام
بدون حکم آید و در دست میگوید که بوال و دند و لاک و ام
پس بوال بوال و لاک و ام بوال وزیران را بعضی آید و رسد
بصاد آید بر سر کنه نبله پایا و در دست میگوید که بوال و دند و ام
لی بوال بدین میرسد و دیوان و مستعدان و دفتر و داند

بر او شب شروع پروانه مع لکنت در جبهه بران و فانی بکون و مزارع ان
بر کبه فلان سرکار و صوبه فلان بدینکه که از بقدر لک و دلم تمام فلان
این فلان نخواسته و اگر روشناسی بجه نام پدر او بجای بوسید صفت

منصف

باب تحول اج کر و قلم که یار لکنت سیه بجه و تحول از روج

مع لکنت بسی پروانه مصلحت بجه و تحولش و منصف کم بجه چنان
کسی که بجه اولاد پروانه و پروانه و پروانه و پروانه و پروانه و پروانه
بر بار بار است به هر بار باین به از اولاد است و منور است به بجه
و حوض نما از بعد منور است به که ار و ار و ار و ار و ار و ار و ار و ار
نحوه کف و بر سطح این لکنت هم غور فرج باب است و لکنت
هندوستان منصف کر و منصف صا کر و غیره و منور و لکنت و منور
و والبان لکنت و یاد است به تور و منصف و منصف و منصف و منصف

راجع وار من قوم ابرو کوس محراب جلال الدین باریت هر امر زمان
 دور اران و نوران و منفیدان سلاطین اعانت همدان و فرار یافت
 و ناهدست جهان بادش بهکم و کانت جهان نوح جابر نوحه
 بیشتر و جاکر کمتر نوزیر و هر چهار بخش و صدر الصدور و فاضل الفضاة
 و ناظران صوبه السه جاکر میشد و از بعضی که مخصوص لابی الفاعیه است
 می نویسد جاکر میشد و للانعام محمدی اسکندر نادر نوحه
 محمد اسکریان که هم پهلوی چهار رنزار نامی در شند فربسته است یک
 در ماه ندری یافتند نامی این گفته که منصب صحیح بکبار نوحه
 هم صدوار با جهر صد با نصدوار و سخا سلس نوحه انهنان
 آن سردار اسکندر الدبداوند و در رسته انهنان بود که همه در
 نظر میدید و نوکرانی به مدد آن و سبب آن ساله نوحه و از
 داغ الصبحه بادش به نوحه خود هر که میبستند که داغ اسکندر که داغ
 باریت اینست بران رنزار سبب شد می آمد و بعد از این در جاکر

بر کوهن سبیل بجانب رست دایح الف میگرد و همچون الف دایح
 همه بر رولار کوی بود و حاکم در وقت این جهان بادت
 ملک بولار کرد دایح که خاص نوکر بادت است و تحت خاص و چهار
 بحسب لغت و سبب ملک بولار الف دایح بود و در تمام ممالک محروسه
 با باطن و فوجداران افواج بادت است مغنیه بود فقط
 جاگرد هم صد و بیست که کشف لغت و کشف جاگرد مد کشف کشف
 نخواهد میشد و به بالندی محاکم دایح و بنیکه لاری که لغت معروف
 باشد ملک دایح نخواهد میشد بار در عهد عالم کبر بادت به صحت جاگرد
 که کشف ملک و بجام هزار دایح بادت منفرد و منصب است
 و بجام ناصدی و شش میشد و اگر کسی حق و خدمت کشف کرد
 که کسی بر قلندر کسی خانه لایق آمد و لایق در بار
 و شش بود و میفرمود که هر قدر رای خبر دارم ملک نوکر می
 خاصیت است و الله جود جود میدهم هر کس از قدر حوطه

دب لیسار و خالصه بادش به بسیار کم ماند و چهار بر و ده میل و زله
بغ برین محو اعظم است و در حرمش کسی حبس نفع و سکرو جاکری است
که جاکری است و زله را مایل میکنند و احوال جاکری است به از
خلافه جو نره و به نره که در عهدش به حال جسم شده بود و در و مصالح
بسیار از این کجاست به حال بادش به بهادرش به ماند و نفیست و دیگر از
برین و محو نفع بر و غیر که درین جبهه بحال محو نفع بر و ده سال افراط و تفریط
و جنگ و جدل یکدیگر و نه ماه سلطنت مع الدین بادش به صید و کور
خضر طبعی اندامند و در بدنه نفیست نام و اخذ زیر و زبیر و بار و عهد
محرم بادش به محو نفعی خان بدو نواب مع الدین و نظام الملک حسنی
محمدا را ندانند در رسته و مضرب و جاکری و لوگری بادش به و مقداری
نامید و لک و سیصد و سی و یک و اچاکر میاید و او را لک نام خود است
و سیصد و سی و یک و اچاکر میاید و او را لک نام خود است فقط

Mr. 28.

نقد قصیدہ مرصعہ فی علم حبیب

صحر جانانہ برخت پی خواری ما	داد بر بال سرو برک جبا بذاری ما
افتاب رفت شایه بودم	برو در شاه زوال آه سیکاری ما
چشم ما کنده شد از فلک ستر شد	که نیمم که کند غیر جها بذاری ما
جال ما کشت تیر زبان زهرند	کرد تعزیر ازل روزی خواری ما
بروجان کاه ز لب جهان چون مرصع	دفع افضل الهی شده پیاری ما
داد افغان سپه سوگ شایه بر باد	کیست خرد ذات خدا یک گداری ما
کرده بودیم کنایه سر دیم	هست امید بخشند که نه کاری ما
کرد سیال نظر و مراد و باد	رزد دریا فقه پا در شمس گاری ما
حق بچکان که بسیال فرایم کردم	کرد تا راج نمودند بسکاری ما

قوم مغلیه و افغان همه بازی دادند	لبیک گفتند مجوز بکفاری ما
عهد و پیمان بیان داده نمودند	محلیان خوب نمودند و وفادار ما
شیر دادیم با فنی بچه پروریدیم	عاقبت مجوز پی خوشخواری ما
نایان پرچم که هدم بودند	منت جز محل مبارک به پاری ما
اصف الدوله و انگریز که دشمنانند	چه عجب گریانید بدکاری ما
ماد هوچی سینده فرزند جگر بد	هست مصروف تلافی جنگاری ما
خبر از حال نزارم نبطامی به برید	که بیایند و نمایند جزو داری ما
شاه تیمور که دارد سرش باین	دور از و منت کند دفع دل از اری ما
راجه و راوز میندار و امیر فقیر	خفیه باشد که سازند بغم خواری ما
آقایان و ملک امروز بیایند دید	باز فردا دهد از دیرش های ما

مکالمه
۱۲۰۹
هجری

بسم سرور و رفعت و تصدی حال و استقبال طوبه جات بکشی
 هر دو رسته متعینه دار السلطه قلعه پشن زیب تخم بر می باید در سولاستما
 دار از حضور پر نور خدمت شاتروده طوبه جات خاص بابت
 راسان و خچران برای پیدایش کبای راسان و کجای خچران
 مقرر نموده و از در ماه فراخور گذران شما هاستر فراز فرموده شد
 با بیکه در خبر کرب طوبه جات علاقه خود سر کرم بوده امیدوارم راحم
 عنایت بادشاهی بوده باشند و از سر رایج و نفی و خبر کرب
 بموجب تفصیل انذیل

لوازیمه راکسی

یک هزار و هفت صد و هفتاد و هشت راکس
 راکسی

ماویانی تازی و غیره

ساج

حامی

لوی

ماویان تازی

حراده

راسی تازی

خر

لوی

لوی

لوی

کادون کبار لای کاه لورون

ماوه کادون

ماهی

لوی

ماوه کاد

بر

ماهی

ماهی

در رسته طکان راسی لوازمه

یک هزار و سیصد و هشتاد و هشت راکس

لوی

ارک

سه صد و چهل یک راکس کا و نه کا و نه کا و
 ماله لیس ماله لیس ماله لیس

مات فنج دو ناز می ماویان
 ماله لیس ماله لیس ماله لیس

اول ماله لیس طو لیس
 ماله لیس ماله لیس ماله لیس

لانه خور و طو لیس ماله لیس
 ماله لیس ماله لیس ماله لیس

مات فنج دو ناز می ماویان
 ماله لیس ماله لیس ماله لیس

کتاب علمیه و دولتی

مرد

سرور و خوش و در دونه
نقد بی سی نویی برای صاحب اردو

مرد

مرد

کتاب علمیه و دولتی

کتاب علمیه

کتاب علمیه و دولتی

مرد

نقد بی سی نویی

سرور و خوش

مرد

سرور و خوش

مرد

کتاب علمیه و دولتی
کتاب علمیه و دولتی
کتاب علمیه و دولتی
کتاب علمیه و دولتی
کتاب علمیه و دولتی

کتاب علمیه و دولتی
کتاب علمیه و دولتی
کتاب علمیه و دولتی
کتاب علمیه و دولتی
کتاب علمیه و دولتی

ساحل مغرب

سید و هم نشاء و نیت

حاجی و لقا و نیت

۲۳

ساحل شرقی و حد و نیت و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

۲۹

۲۳

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

حاجی و لقا و نیت

۲۳

۲۳

۲۳

۲۳

۲۳

۲۳

۲۳

۲۳

۲۳

۲۳

۲۳

۲۳

۲۳

۲۳

۲۳

۲۳

نادر

محمد زکریا میبایست

[illegible]

و به هر چه در دل نباید گذشت
و درانی ضعیف تر از زواید
نخستین که خوف و شرم خام از غفلت
در آن روبرو که مالک است
و در آن روبرو که مالک است
و در آن روبرو که مالک است

بهرند که گشت لک و کوفه و نندک بخند روغن زعفران و یک خورک کباب زبر این بر سر بپزند
بدین موجب سر سفید و نندک بخند روغن زعفران و یک خورک کباب زبر این بر سر بپزند
فی الحال عمل روز را بنوبت روغن زعفران و یک خورک کباب زبر این بر سر بپزند
نندک بخند و نندک بخند روغن زعفران و یک خورک کباب زبر این بر سر بپزند
بشی گرفته با جوی طوطی هر سال از نندک بخند روغن زعفران و یک خورک کباب زبر این بر سر بپزند
خوب بپزند با نندک بخند روغن زعفران و یک خورک کباب زبر این بر سر بپزند
روز را بنوبت باید هر سال از نندک بخند روغن زعفران و یک خورک کباب زبر این بر سر بپزند
بپزند و از نندک بخند روغن زعفران و یک خورک کباب زبر این بر سر بپزند
بدین موجب در هر جمعه باید نندک بخند روغن زعفران و یک خورک کباب زبر این بر سر بپزند
و نندک بخند روغن زعفران و یک خورک کباب زبر این بر سر بپزند
مالی حاضریم چه سوره نهای از آن نندک بخند روغن زعفران و یک خورک کباب زبر این بر سر بپزند
هم حاضر در نندک بخند روغن زعفران و یک خورک کباب زبر این بر سر بپزند
در نندک بخند روغن زعفران و یک خورک کباب زبر این بر سر بپزند

اساده نموده در بعضی بدن بچه خشک مانده و سینه بچه از نفوذ آن
 گناه میوه و بعد آن بچه بر از شیر گذار شده شش و کبد خشن
 بچه سه ساله و سه و نیم ساله چهار ماهه و نیمه سال و دوم برید
 بعد یک سال بر بدن موی پال و دم موقوف نهانند و بچه و بچه
 اکثاری و چهار موی که در بعضی از کمر حکم موقوفی شش است بیدار
 از دست سینه بیانی طریقه جات ریه بیانی رسته بهاد از دست
 سینه است بر کمر خام اکثراً در دست تا لب سینه انداخته بعد بوسیدن
 بر آنکه چون لب سینه را که حرف می گویند مثل نان که جلد و موی بر آن
 کایه در خف اندر حجاب سینه باشد آن نازاکه ریه بیانی
 بنابر این که اندک در سینه که در فم در فم جو در گشته و بر بهار
 لکه در خوشه شیر بر شش بر کمر و سینه است فلد از دست
 از فلد در به ریه است و اما اندک از ریه در فم و سینه است از دست فم
 خف از دست از ریه خوشه با در دهم و دوم و خوشه با در دهم و دوم

شرح میداده باشند

سبب معالجه هر چه با این طبع است. مواز افند بموجوب سبب کفر
مفری طبع کفر فوری مناسبت معالجه گرفته است. و در وقت
صورت نقد با محتاج آنچه در مناسبت و مناسبت و نقد در وقت زنده باید
دشت و زدن و در وقت طبع رسید باید گرفت

از وقت سبب که در کفر و اواز در انتم و سبب طبع است
تنها در این و اواز و کفر باید انداخت و کفر
ده در کفر و کفر که در کفر و کفر که در کفر
مقدور از کفر و کفر که در کفر و کفر که در کفر
طبع مناسبت طبع کفر و کفر که در کفر و کفر
کفر باشند و کفر که در کفر و کفر که در کفر
در کفر و کفر که در کفر و کفر که در کفر
در کفر و کفر که در کفر و کفر که در کفر
باید و کفر که در کفر و کفر که در کفر

کلی بدین صفت گنایده باشد و از گزند هم فرساید و
 هیچ دهن ماهی کا و دوزخ است منبر به پنج بار و تکرار
 درون رکن را جاز گردید و بدین طریقی هر دو نفر از طایفه جاز
 یام کرد و بعد از حکم صادر شد استیفا بدین شایسته بود و بعد از
 فاعله گرفته و ماه کا و دوزخ است منبر به پنج بار و تکرار
 مقرر شد علی بن علی جاز کرد و دوزخ است منبر به پنج بار و تکرار
 نای طایفه جاز کرد و دوزخ است منبر به پنج بار و تکرار
 و جاز بدین شایسته است و دوزخ است منبر به پنج بار و تکرار
 فاعله در شایسته است و دوزخ است منبر به پنج بار و تکرار
 طایفه جاز کرد و دوزخ است منبر به پنج بار و تکرار
 باید داد و از آنجا که در شایسته است و دوزخ است منبر به پنج بار و تکرار
 داده و بعضی از آنها در شایسته است و دوزخ است منبر به پنج بار و تکرار
 و از آنجا که در شایسته است و دوزخ است منبر به پنج بار و تکرار
 ملکات منبر به پنج بار و دوزخ است منبر به پنج بار و تکرار

ح لانی شیر و دانی نهان کند بجز که در قلمی که رسیده باید گرفت طکر از دماغ
 کا و چینه باید شد تا قابل شیر و دانی شود و خوب بپزد و در کوزه جلد
 باید که در کوزه صاف و دوز آنست که در کوزه از سر از قلمی در کوزه
 ضابطه سر را بکام و دوز نه چوبی که در کوزه حاضر در کوزه شود

نوشان بکند

در کوزه بپزد

نوره چربی عسل کلک عسل شکر عسل کدو
 یک عدد یک عدد یک عدد یک عدد

۱۴ قلع زهر آبی مالک زهر آبی قلع زهر آبی
 یک عدد یک عدد یک عدد یک عدد

نوشان بکند

خرخره لحیم فربه دهر دهنر دهر دهنر
 یک عدد یک عدد یک عدد یک عدد

[illegible][illegible]

~~1870-1871~~
~~1871-1872~~

1872-1873

~~1873-1874~~

1874-1875

1875-1876

1876-1877

1877-1878

1878-1879

1879-1880

1880-1881

1881-1882

1882-1883

Nr 30

بسم الرحمن الرحيم

بواب و سوال پنجاه و شش دفعه بموجب دفات ذیل تحریر خسته ظاهر است
 که در ماده اجرائی اموری و مالی و علی این ملک هیچ کتاب یا نسخه و دستور العمل مشخص نیست
 آنچه عمل و دستور در اینج الملک و معمول و مستمر از روی سر رشته و کار عمل آمده
 همان مراتبات و دستور و قانون و ضابطه و قاعده میگویند و نیز بعضی از آن
 مراتب اتفاق باندوب و کتاب و اسلام میدارد و بعضی خبر که حکام سلف به
 تسلط و نهایت سرکار و انتظام کار ملک و استحکام ضبط و نسق حاکمی در سر رشته
 و نوشت خوانند جاری نموده اند اختلاف با معنی و تدعی بنظر تجویز بموجب ضابطه عرض

نمیکند و چرا که سبب عمل آمدن مدت امتداد و منظور بودن آن پرتگاه حکام آنچه
معمول و مترسست مقدم گردیده در حقیقت اینجینی یک شی علمه است که تعلق از وقت های
و ضابطه دایره دقیقه سنجی و سر رشته دانی است از اینجا که نگاه داشتن جواب سوالات
مذکور در باب امور ملکی است بوجوب بر قوت العذر سر رشته جاریست لهذا آنچه از
دقت کاری ذهن و فغانود بطریق پرده خست احیاناً مایه اشتباه گردد ایما این خواهد
تاریخ هفتم ماه نو بر رشته اعنوی سوال رسیده

سوال اول زمیندار کیت و زمینداری چیست

زمیندار آنست که خطه زمین موسوم به پرکنه و چکه بصورت موردت با علائق مالکداری
و مشروط با ضوابط حاکم اختیار خود داشته باشد و زمینداری آنست که نام در
آن خطه شتمل بنام همان زمیندار بر رشته سرکار مندرج باشد

سوال دوم زمیندار کچ و زمینداری چیست

با ثبات حقیقت ارث بعد انتقال زمیندار سابق یا به جهت سیریه تغییر زمیندار موجب
دیوانه به نذرانه و شکش و غیره که حکام بطریق نفایت سرکار مقرر کرده اند
می ماید و در حقیقت مقرر شدن زمینداری از روی ارث است

سوال سیوم

حقوق و حقیقت زمیندار چیست و چگونه

حقوق زمیندار منحصراً بر برت و کهار و مذکورات خرجه زمینداری و نالهاری و دستورات
مالکانه و غیره است و حقیقت زمیندار بر برهه مال و اجب پرداختن و ترمود و آباد
و حفاظت و حرست رعایا کردن و در همه امور ملکی راجع الیک نگاه داشتن و
بپاس ضوابط و شرایط حاکمی معروف بودن است

سوال چهارم

حقوق و حقیقت زمیندار از کی است

حقوق و حقیقت زمیندار از ملوک و متروکه آباد و اجداد است و از بیع گرفتن موقوفه
و یافتن موروث کسی از داخل نمودن نذرانه و بخشش و غیره اطاعت حاکم پرداختن
و عهده نیک و بد زمینداری بذکر خود گرفتن و حفاظت زمینداری و پرورش رعایا کردن

سوال پنجم

زمیندار می موروثی است یا نه

مسئله زمینداری بصورت ارث از مدت جاریست و چه خراج حق حاکم و زمین
موروث زمیندار است در این صورت زمینداری موروثی است

سوال ششم

بی اجازت حاکم سر زمیندار را می یابند یا نه

جواب تجوز حاکم در باب بفساد زمیندار احقاق حق همیشه از روی ارث شده می آید

در صورت زمینداری را از ثانی یافتن گویا اجازت حاکم است لهذا همیشه از ثانی
آید

سوال هفتم اگر کسی زمیندار به منظور حاکم از ثانی باشد

کدام است جواب زمیندار آن اوسط و کوچک مثل برکنه محمد امین پور و

و غیره قلع داران و مذکور این به بالا و غیره هنوز از روی ارث بر زمیندار

خود باقیم اند و زمینداران کلان مثل بردوان و ندیه و دیناج پور و غیره

از رکندار ارث بعد یافتن زمینداری ندارند و بخش و غیره داده سند دیوانه

از حاکم میگیرند و زمینداران بشن پور و کجیک و سیرپور و روشن آباد و لایم

سابق از رکندار ارث و امین خاندان خود را زمینداری قایم گشته بعد از وفات

حاکم بطور سهیل میگردند

سوال هشتم حاکم حاکموت زمیندار و ارث نداده شخص غیر متقرر را یا نه اگر داده باشد

جواب حاکموت با بودن و ارث و سربراه نمودن او را واجب بر حاکم شخص غیر متقرر

مگر بطور قصور و عدم موجود بودن و ارث یا عدم مقدور و ارث بر تمام مال و

دادای شرایطی زمیندار زمیندار آن اوسط و کوچک از زمینداران کلان و اوسط

مقرر کرده اند احوال آن بدفعه سگی ام بر قوم شده

سوال نهم

سوال نهم زمینداری چند قسم است حقوق و حقیقت هر یکی مطابق نام زمین است

جواب اول زمینداری موردی و دوم جنگل بری سیوم حبیب صدور و قنبر

سابق بقضی او منسوب شدن چهارم خریدگی پنجم کهنه زمین چند قسم

ازینها کسی کلان کسی اوسط و کسی کوچک است با دای مالو حبیب و سپس شرط

و ضوابط حاکمی و حقوق و حقیقت همه مساویست مگر در رتبه اوسط و کلان

و کوچک فرق است و در رسم و امین خاندان بعضی زمینداران بموجب

رایج الملک در حقوق و حقیقت نیز فرق است

سوال دهم زمیندار اراضیات زمینداری خود را با اطلاع و مقرر حاکم

همه یا بیع کردن و لاخراج دادن میتواند یا نه جواب زمینداری بصورت

ملکیت و ارث مشروط با دای مالو حبیب لکن بیع و همه کردن و لاخراج

دادن اراضیات زمینداری از سابق با اختیار زمیندار زمیندار است و انمغنی منظور

حاکم نیز شده می آید

سوال یازدهم سابق ازین در صورتیکه زمیندار انجمن اراضیات زمیندار خود

بی اطلاع و منظور حاکم بیع یا بیکه کند و لاخراج میداد بعد نظر من سب معمول است

مذکور را حاکم باید میداد یا نه جواب زید اراک منجمه از خیانت زید اراک

بی اطلاع و منظور حاکم انچه بیع و بیکه کند و لاخراج میدادند حاکم بعد نظر معمول

در ایام الملک که اختیار منقرض سابق بر زید است بعد از اینست نمیکند

سوال دوازدهم هر جا که زید ارباب سرکشی و نافرمانی عدم

مالکداری از زید اراک می بخشد می شود حاکم وقت نظر معمول و رواج زید

او را بوارت او یا بکسی دیگر میداد یا نه جواب اگر کسی زید ارباب سرکشی

از زید اراک می بخشد می شود بصورت ظهور قصور عده حاکم وقت بجهت اطمینان

امور زید اراک که عبارت از انجام الواجب ادای شروط و پاس مواظبت حاکمی است

نظر بروج و معمول زید اراک او را بوارت او میداد در صورتیکه وارت او

شریک قصوری بود یا نه بی سبب بعد از اتمام الواجب می شد حاکم وقت بیکه

میداد و در صورت صدور قصور سهیل از گرفتن جو یا نه و قرار نمیده شدن

بنوعی قصور او را نیز بر زید اراک قایم می داشت

سوال سیزدهم زید اراک مطابق ضابطه سلطنت خیر زمین یا تقدیمی

در صورت

در صورت یافتن چگونه وجه اندازه بود جواب رسیدن صوبه کانه زمین
جاگیران در بت و کبار و در شیوا و سدایت و غیره که در بعضی سرزمین اسم
بهین زمین موسوم با سهای علیحد است میداشتند و در وجه مذکورات خبر نقد هم
می یافتند اندازه آن بقدر زمیندار در پناه اخراجات بر یک بود و زمیندار
صوبه بهار زمین و دیهات ناکار و دستورات و مالکانه بسید نقد می یافتند
اندازه دیکه دهنه غیر و بعضی جا که کم در یاد است پنج سبب متصور است تا

سوال چهاردهم ناکار چیست زمیندار وجه ناکار می یافتند یا در صورت یافتن
چگونه وجه اندازه بود جواب ناکار غیر از وقت زمیندار است زمیندار
بطور سقراطیته می یافتند اندازه و صورت آن بدفعه سیر و سیم است

سوال پانزدهم مالکانه چیست زمیندار می یافتند یا در صورت یافتن چگونه
اندازه و چگونه جواب مالکانه یعنی حق ملکیت و به پیش زمیندار است و صورت
سیر شدن محل زمیندار زمیندار از عامل و متعهد می یافتند در خود بند و بست زمیندار
متناز بود اندازه آن منبرج دفعه سیر و سیم متصور است تا

سوال شانزدهم صفی مذکورات وجه آن چیست سابق برین زمیندار خبر را با هم

می یافتند و در صورت یافتن بچه عنوان و چقدر جواب بگور است میدار و رسوم
قانونی و غیره چند خرج نماید بکلی شده بگور است معوض است وجه آن سه نام است
زمین یافتند عنوان یافتن آن همین است که در جمع و صلوات مجرای یافتند و اندازه
آن دفعی چندین نثار و اخراجات و خیرات بدین است و دستور رسیدن به
بخش حاجی دو دجائی است و بجه و تقدیمی ده نیم و قانونی نه نیم و بجه و نثار
معمول قدیم اددام است

سوال پنجم سابق آنچه رسیدن بوجه نثار یا مالکانه یا بوجه دیگر می یافتند
بر ذرات یا برای خدمت جواب نثار و مالکانه وجه دیگر که زمین را یافتند
بر ذرات یا برای خدمت متوراکت می یافتند
سوال ششم در صورتیکه زمین را از زمین خود بخریدند نثار از دست او

میرفتند جواب هرگاه زمین را بهیچ سبب از زمین خود بخریدند نثار از دست او
نمیگرفتند از دست او میرفت هر کس که بی او میخرید او میرفت از دست او
میرفتند برابر وجه گذشت خود بخور حاکم بکش میگرد حاکم بمقتضای هم میخند نثار بگور

نخیر میدادند یا بطوریکه بخر میگرد از آن اوقات به زمین او میزدند

سوال نهم

زمیدار خراج گذارست بکسور ستم خراج حق با دشتاه و زمین ملکیت زمیندار است با دشتاه
 پشتر شبیه خاطر میداشتند و بغیر دادن قیمت گرفتن ارضیات ظلم میداشتند و بقتبت
 گرفتن بوحالت تصور میکردند لهذا خرید می نمودند

سوال ششمی ام خبر است ایام دیو کبیر کس زمیندار تغییر شده بود یا نه و در
 تغییر شده باشد اسم آن زمیندار بعد از سبب بر لغت دارند جواب فدا از کس از غل
 نواب محبت علی خیر علی ن غیر از رطبه و دیگر زمیندار کندن تغییر گشته مگر زمیندار
 اول و کجاست نام زمیندار کندن و اول ط شده است چنانکه زمیندار بر کشته است بجهت سر
 دادن رسد غده در جنگ بر نوبت خاک باغها ردود و از فوت شدن زمیندار
 بر زمیندار رود داده بودند بعد از آن زمیندار بر زمیندار بر دوان ابله زمیندار اندک
 که حاکم بود از و فرزند تو گذشت و بر که سبکس و بر که سبکس و بر که سبکس و بر که سبکس
 چند بر کشته بطور ردود و از فوت شدن زمیندار بر زمیندار و دیناچ پور داده بودند
 زمیندار بر کشته شاه پور باغها ردود و فوت شدن زمیندار سبکس و بر که سبکس و بر که سبکس
 و زمیندار بر کشته کوکده بطور ردود و فوت شدن زمیندار بر زمیندار و دیناچ پور داده بودند
 بر کشته سبکس و بر کشته بر کشته ردود و فوت شدن زمیندار بر زمیندار و دیناچ پور داده بودند
 تغییر و دیگر زمیندار اول و کجاست نام زمیندار کندن و اول ط شده است چنانکه زمیندار بر کشته است بجهت سر

بسم الله الرحمن الرحيم

Mr. 31.

از روی کتب تواریخ معتبر برابر مہر الخدی صہبائی عالیجناب روشن
خواہد بود کہ در ایام سلف پادشاهان ہندوستان ہر آدمی و اہل تیار را
اکثری برابر سر انجام مہمات صوبہ دار مامور فرمودہ و متصدیان واقف کار و
سلیقہ شعار را از حضور ہرہ دادہ و در ہر صوبہ مہمات دادند کہ تا از مراتب انتظام
و انساقی ہمگی صوبجات تشخص و تحصیل ہر دایرہ بودہ احسن مطلع شوند و ندیجہ
کہ ملک آباد و بجا با مرفع بحال کرد و افزونہ مال واجب سرکار بطور رسد و احدی
تواند کہ بدعت نوعی بحال احد بر وادارد و تحمل از نہ عملدہ بران نیاید در بہت
حالات حکم رانی شان واقع نگارن و سوانح نگارن در ہر صوبہ و ہر جگہ متعینہ
میفرمودند کہ حالات اجبار معاملت ہر دایرہ من و عن بلد تفاوت باطلع حضور
در آوردن بایشان از عمل فکار این مہمات خلد منشا بسلاطین عظام بران بود کہ
ہر گاہ شاہزادہ ہمزو والاقدار علی الترتیب روزگار تحت سلطنت جلوس فرماوند

بمقتضای واقف کار و جمیع اموری است و فرما و امر مشور و غرض الودد
که فریب ناخونده یاد هر غیر و تقصیر انصرام جمیع امور و غیر و کسیر بوجه احسن خود
برسد و از رونق و وفق معاملات مطلع بوده محتاج بغیر نیاست از اینک
بجهاست چند و پاس احتیاط بعضی امر این سلسله بر هم خورده شاهزاده های و التبار
همیش رونق افزای دولت خانه بوده بکسر تیر و آوزنگ خردت جلوس
فرمانده و همه تن تابع مشوره غیر که دیده زمام احتیاط فرمانروایان یکقسم است دیگری
دادند فوت سلطنت ممالک هند و سنان یان در حجه رسید که ناکفته به و
نا نوشته خوش است در بصورت محقق میکرد که مالک ملک یک کونه
واقف کار از نظم و نسق امورات و اطلاع هر کونه معاملات ضرور و لازم میشود
که در انصرام امورات مالی و ملکی فقط برادر دیگر ترکیه نکرده یکماهی خبر و کل
کما بسنی خود وارسیده بطوریکه ملک آباد و رعایا خوشحال باشند و همیشه
افرونی مالوایب پدید آید بران عمل فرمانده اگر چه اظهار جمیع مراتب آن فنون متعذر
و ارقام همگی مدارج جزر و سی از ممکن است و بی انیکه والی ملک مستقر نشود
هم صورت خوش نمائیکرد و لیکن این اصف العباد بیاس فراموش کما
منفی ام

شتی که مفرما مجبور گردید با ضرورت درین حالت افسردگی مزاج و اشتغال
 که از مریضکاری سالهای سال در حق حال دارد با وصف آنکه نه پیریه کاغذ در
 جمیع وقت آدمی واقف کار همراه صرف بوسع امکان حافظه اینوقت بالفعل
 یکی از هزار و اندکی از بسیاریه تسلط احوال معاملات مالی صوره بنیکال که مقصد بیان
 رسمی بایه بقدر فهم ناقص خود در نه فصل می پردازد

فصل اول در دانش مختصر از اقسام زمین

فصل دوم در دانش احوال فصل زراعت

فصل سوم در دانش مختصری از اقسام رعایا

فصل چهارم در دانش اسم اهلیکان مفصل

فصل پنجم در دانش طریق تحصیل خزانة از معصل

فصل ششم در دانش اسمهای خرج مفصل

فصل هفتم در دانش بعضی احوال مفصل

فصل هشتم در دانش حسن و قبح عیادت و بخت سناجری و غزه

فصل نهم در دانستن عقاید ناظران سلطنت که با تنظیم آموختن ملکی عمل می‌آورند
امید و ائق بر آن دارد که اگر حاکم وقت از راه عنایت بر براتیات مرقومه صدر نظیر
تامل غور نماید اغلب که در انصرام آموختن مالی و ملکی محتاج بمشاوره غیر می‌نماید و
در صورتیکه این چند فصل بیان کرده صدر پسند خاطر صاحبان عالیشان خواهد افتاد
بشرط حاضر باشی حضور و حصول دلجمعی هر گونه دیگر آنچه در تنظیم امور مالی و ملکی
ورفع مایعت ما صدر و مفصل بخیان ما قص خود دارد در عند السؤال ان شاء الله شروع خواهد
بتقریر و تخریر خواهد آورد

فصل اول در دانستن احوال اقسام زمین

اول بابت که بهی نیز گویند بمعنی جای بود و باش رعایا

دویم اود بابت بمعنی صحن خانه و مکان دهقان نرگوان و کوره شایر و غیره

سیوم مال که اقسام این اختصار ف اسم موافق رواج هر یک کنه بسیار بمعنی زمین نرگه

چهارم مات بمعنی میدان که گاهی در آن زراعت نشد

پنجم ایتیت بمعنی که سابق آباد بود از دوسه سال ویران و افتاده شده

ششم بجزیره که انرا که پس نیز گویند بمعنی که حینکل قابل آبادی

هفتم حیثی که بیان و خندق و غیره قابل ابادی نباشد

فصل دوم در درختن فصلها از زراعت گذر
نبه و شش دان دو فصل یکی ربیع و دوم خریف است

اول فصل اصلی

زراعت

اول فصل خریف که ابتدا از ماه بیست که لغایت ماه آسن مقرر است موسم
شالی و در بنگاله این فصل را بهمد و یی نیز گویند

احوال فصل داخلی

اول بهلکه بمعنی موسم ایند و کتهل و غیره ابتدا از ماه که لغایت آخر ماه اساده
دویم جلکه بمعنی کمر قسن ماهی که دوازده ماه جاریست لیکن ابتدا از ماه که لغایت
سیوم شکر بمعنی موسم کاه و چوب بری که در ماه کاتک و این کل می شود

چهارم سوبار از ابتدای ماه اساده لغایت ماه آسن

پنجم نیش که ابتدا از ماه حیت لغایت ماه ما که ویها کن

ششم کپاس بمعنی بنه از ابتدا از ماه کاتک لغایت ماه حیت

هفتم تیا کو ابتدا از ماه کاتک لغایت ماه حیت

هشتم توت که شش نید دوازده ماه می شود

نهم منگ ابتدای ماه آسن لغایت ماه بیس که

فصل سیوم در دانستن قیام عای

کامل خواهد

اول مقرری و رعایستی یعنی آنکه رعیت پسته دارند اگر فصل ناقص باشد
کامل شود موافق پسته بهر طوریکه شود و ^{دانند} و توانا اداي زر طلیبی نماید

دویم فصلی که انرا رعایای بهشی و خود کاشت نیز گویند معنی ^{در سال}
پسته گرفته و حصار رعیت میکنند و موافق توجت آوار زر نماید و خانه دم عمارت
سیوم رعایای بیای کاشت که خانه خود را بدیهات دیگر دارند و در دیگر
کاشت دارند

چهارم کلجینه بمعنی آنکه در شکم رعایا دیگر خوب میباید

فصل چهارم در دانستن اسم ملکات فصل

مخوایل زمیندار

دویم تعلقدار

سیوم شقدار که چهار پنج دهر را سر براده میدهند

چهارم طرقدار که انرا اتمام دارند نیز گویند بمعنی آنکه یکدیگر که چهار پنج موضع را بسته است

هم بخوانی و دانستی

پنجم پتوار روگاشته که در هر یک موضع همراه کار می‌باشند و انرا که هم جایز نیست

ششم مندل که پنج شش خانه رعیت و سردار باشد

هفتم پهل سخته که انرا اشته بهر رو و پاکب نمز گویند بمعنی بیاده که حفاظت
موضع میکند و تحصیل خزانه می نماید

هشتم رسنایر یعنی شخصی که جبر پ می نماید

فصل پنجم در دانستن طریق تحصیل خزانه

اول پهل سخته و غیره موافق جهت پتوار از روی اعایا وصول کرده نزد پتوار روگاشته
دویم پتوار روگاشته آمدنی موضع را یکی کرده خرج مفصل منها نموده مرد
طرفدار میفرید

سیوم طرفدار آمدنی یکده است چهار موضع را که بعد از آن دارد بعد منها آخر اجابت
مفصل نزد پتوار ارسال میدارد

چهارم سقار که چهار پنج دهات و سردار آمدنی مفصل را بعد منها
آخر اجابت نزد پتوار حاضر خواهد نمود و در صدر برگشته وصول می نماید

پنجم ستاخر خواهد نمود آمدنی برگشته را بعد از اجابت مفصل که انرا خرج برگشته
نیز گویند و آنرا تفصل آن بیان کرده می شود چنان صدر می سازد

فصل ششم در دانتن تفصیل اسم مفصل که
خرج پیرکنایه نیز گویند موافق رواج هر کسند چنانکه

اول سرانجامی مفصل معنی در ماه و غیره عمده استاجر است

دویم سرانجامی مفصل معنی در ماه و غیره عمده زمیندار است

سیوم دیب خرج یعنی بوجه تهه گوان و خیرات و غیره

چهارم دیب خرج که اندر حیکله خرج نیز گویند معنی مهای کاغذ و روشنائی
درست و فرش کپهر و شیل جیراخ و غیره صدر بر کند

پنجم خرج آینده و رونده یعنی صادر و وارد

ششم گواهی مکان باب و کیل و غیره صدر و هیئت و سلامی و ذالی و غیره

نود و هشت

هفتم در ماهی و کیل و غیره عمده صدر

هشتم گواهی مکان باب و کیل و غیره صدر

نهم خرج آید و رفتن استاجر و زمیندار صدر

دهم در بار خرج

باز در هم صرف که در سود و زیان مهیاست

فصل هفتم در راستی بعضی

احوال مفصل

اول اکثر تعاقدان آن که خود مالک دارند که یا خود بجای زمینداران هستند
و اکثر از تعقد آن شامل زمیندار

با دای مالکداری تعقد خود می پردازند چنانچه جای که تعقد داری باشد
نیاید سر بر راه مالکدار را تمام دار و طرفدار مقرر می شود و اگر برکنه کلان است
برای چهار اتمام دار یک مقدار معین میگرد و معین قسم اگر موضع کلان
است بتواری و کما شتهارد و کس برابر انصرام کار موضع قرار می یابند
و الا صرف بتواری سر بر راه میدهند و همچنین تعلق از مقدار جمع برکنه دارد

دویم در مفصل که رعایای پتیه دار مقرر و رعایتی هستند بجای یکدیگر و یکدیگر

را پتیه دارند یا نزد یکدیگر می نامند و خزانة همون دو یکدیگر ادای
می سازند آنها را با مقدار می باشند و رعایای فضل که در هر سال موافق
کاشت خود را سر بر راه مالکدار بر معوضه می نمودند و نیز بر این به مقدار محض

و رعایای پاپی کاشت که خانه خود را بعد بقیه دیگری دارند موافق جهت پادشاهی
مال گذار معده وجه مشورت معمولی که بحار ابواب است می پردازند و مشورت درین
معنی مشورت نوادان می سازند

سیوم درمفصل اجاره دار و قسطنیه سبب کمی جایزه اجاره خود بعضی زمین
زمیندار را ضبط می سازند و جریب زمین مرر و عه تمام کرده تنوع
می نمایند و رعایای بیایس احتیاط و آشنیدن پرده خود را در آن مشورت
شکست اجاره را قبول نمی نمایند و وقت اجاره دار از ضبط بعضی زمین
دست بردار می شود و جریب را موقوف می سازد در صورت
رعایای بنده دار و عن که از مدتهای کفایت می خورند هر طو معده را
میگردانند لیکن رعایای فصلی که میقدورند خراب و ویران می شوند و در
حقیقت آبادی مواضع و دیهات محض از رعایای فصلی که به کثرت
اند تعلق دارد

چهارم درمفصل هر سال موافق معمول پشاور و کماشته زمین رعایای فصلی جریب
نمایند و در حالت گرفتاری رسن یک جیره در وجه سلاهی از رعایا
گرفته رعایت می کنند و هرگاه سنا جریب کمی جایزه میجواید که
درمفصل جریب نماید خواه ضلع دار یا جریب درمفصل جریب
آیین میفرساید و وقت پشاور رسن ملکی و غیر ملکی زمینداری یکی شدن

در حال تنگی آمین و ستا جبر را نادان و ناکرده کار می نمایند
محکم و فرستاد و غدا داده چهره جریب کامل و واقعی نمی
سازند اگر آئین را جبر رس و سخت دریافت میکنند باین طمع
که قیاری نمایند غرض بهر صورت جریب کامل شدن و کاغذ
واقعی آن بدست آمدن مشکل است

پنجم در مفصل اکثر جا معمول است زمین را که امسال کاشت بنمایند
سال دوم آنرا بیکدازند یا سال سوم کاشت می سازند و بسیاری
سبب بمقدور رعایا زمین که امسال کاشت شده در سال آینده
ویران و افتاده می شود و جای آنرا باید هم میکرد و در صورتها کاغذ است
بود مقرری بر کفایت بطوریکه سال دوم تقاضای آن رونده تیار
شدن متعذر محض است

ششم ستا جبر و زمیندار در آخر فصل و شش ماهی بنام پوجه جبر حبه و
پایه و کان خرج و در بار خرج و سود و بهت مباحین و غیره تنوای وجه مالکند از
صد بمحصل منتوت کرده از رعایا میگیرند در صورتیکه مقصدی صد لاطع
در سا باشد بقدر مناسب موافق معمول که موجب اذیت رعایا باشد

بعمل می آرند و الا خاطر خواه که ثانی الحال اذن خرابی رعایا و ویرانی برکنه
نظور میرسد

هفتم رعایا که در فصل قرضه را می شوند اکثری بسبب سختی تحصیل و زیاده
مشتوت بود بعضی ما از فوت کردن نرکاوان قلبه را بی خواه در پیش آمدن
نشادی یا غمی یا آنکه فی مابین قضیه رویکار شود

هشتم در فصل است اکثری از فقرای سنیا سیم از مردمان کبریه بکار و بار
مهاجرت میدارند هرگاه از فقر را دای زرقدر رعایای قرض میدهند فی رویه
یک و نیم اند و راه وجه سود مقرر می سازند و وجه ساری و غیره علی د
میکنند و بمیعاد دوسه ماه تمک نوب نمیده میبانی که میدهند فی رویه
زیاده از یک پای کموزن و غیره خواهد بود و هنگامیکه از رعایای زیر میگردانند
وصف آنکه از خوب آرد ما هم یکپای وجه بته قرار داده وضع می نمایند
صورتها بطریق سود و بته و غیره فی رویه زیاده از دو اند و ماه میگردانند و در
موافق بیجا و تمک عسرت با دار زخمی میرد از زیر بار طلبانه سختی از
اصل و سود آنچه بشود آنرا اصل قرار داده تمک می نوبند و غرض
همین طور سود در سود گرفته باعث خرابی رعایا هستند و یک بوعده

کفایت ندارد

گرفتن غله و غیره قرض می دهند اول خرج خاطر خواهد مقرر نمایند و ثبوت
گرفتن مال جا بجا ده باشد شاید یک و نیم من بخرایند و رعایا بسبب
بجور بر سر راه خود کوره می سازند

نهم اکثر از زمینداران و جماعت هر و مقرری بحسب بی صدده رویه می نمایند
و گمانیکه از حضور شاه و مقرری ندارند بطریق کهمار و پنج خوت و زمین
خارج جمع و لا خارج و غیره در معاش خود دارند و بیشتر از زمینداران
نیام برادران و خویشان و متوسلین خود با در وجه بهتران و دیوتر و غیره زمین
مقرر کرده سند داده خود یا بخورند و درین پرده اهل مشا هر نیز شریک بوده باشند

دهم هرگاه بگوید معوجه متبوت معمولیا موافق حجت پنهان که اهل شجعه و غیره از رعایای
وصول کرده نزد پنهان و گمانش می آرند بمحله آن قریب یک و نیم انه بابت خرج
بیاد کان و لوازم کپهر و نذورات و غیره که تقصیل آن موافق هر یک نه بسیار است
در خرج پنهانی و طرفدار و غیره میرود و باقی چهارده و نیم انه بحضور شاه خواهد رسید
در صدر بکنه ارسال می شود و از بنیاد اخراجات پنهانی که مختصری از تقصیل آن صدر
بیان شده و شاه از زمیندار قریب پنج و نیم انه نهاده که کم و بیش نه انه ارسال

صدر میکرد اگر متصدی صدر لاطمع و دیانت دار باشد مطابق جبال مفصل
زرد اخل خزانة صدر میکرد و الا وکیل صدر بمحمد ان چیزی متصدی رسانیده
و چیزی خود تصرف کرده تبدیل چیدن ساخته یا قیاد و شایه می سازد
و همین قسم در حالت بخیری متصدی صدر در اخراجات پیرکنایه و غیره هم زیاده
ازین تغلب و تصرف مقصور

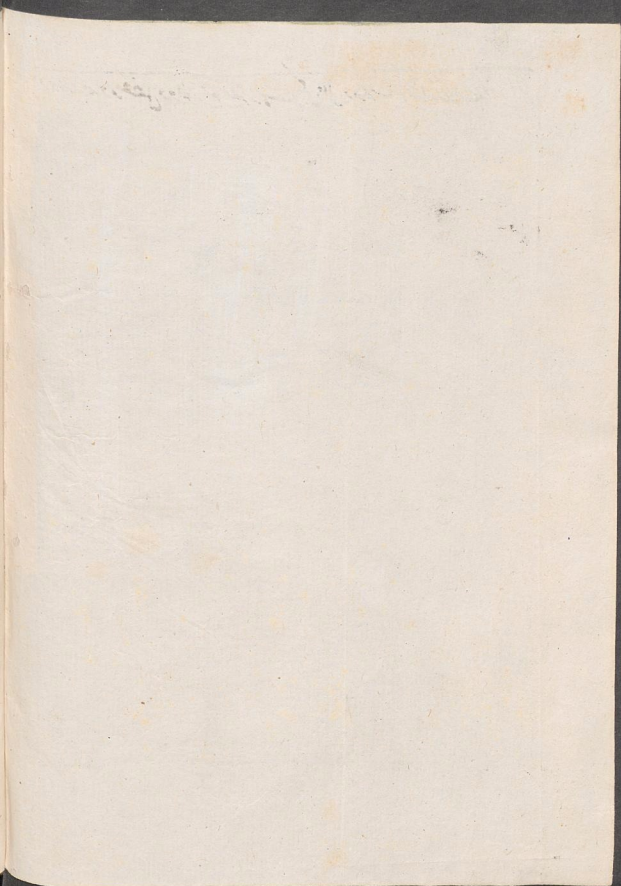
یازدهم از اهلکاران خالصه و نظامت و کماشته با قانون کویان و غیره اکثر
مدارکاران در زمان سابق و حال بسیاری از دیات را بحسب بی بضامندی و بیشتر
از کار سازی و تعدی غیرای و خود نای خرید کرده جمع طومارهای پیش نموده از میرانی
و کمی جا بداد بحضور حاکم ظاهر خسته جمع قلیل داشت نقصان انرا از پیرکنه متوت
کردانیده باعث خرابی پیرکنه شده اند و انتفاع کلی خود را میخورند و بیشتر از ان
تعلقه خود را بجمع طومار از یک پیرکنه خارج کرده شامل پیرکنه دیگر خسته و بسیار
خارج شده خود را مالکند از ان نقصان کمی ان در پیرکنه فعلی اندک سواي ان بر عایاکم خبری

رعایت نرح داده تعلقه خود را با یاد می دارند و در پیرکنات بسبب زیاد طلبه و متوت

زیادیه و بیرون لادحق حال است قسمیکه در صوبه عظیم آباد ملک حاکم از ان بسبب رعایت نرح آباد
و ملک نظامت از باعث تنگ طلبه خراب

دعا الله (م) و مقصد در طبع مهر سرای نام با برکت نور رسد

دوازدهم در مفضل دو طور جمع مقرر است یکی مال دویم سایر پنج از اعیان خود انرا

مال بگویند و سایر آنست که محصول صبن و غیره در دیهات میکنند

سیزدهم در عهد سلطنت جلال الدین محمد اکبر بادشاه غازی راجه تودرل
جمع جمعی محلات صوچکات متعلقه سلطنت را با اختلاف بپادشاه راجه هر
برگه و فهمید مردمان اینجا قرار داده بکهنه پادشاه برده که تاجان جاریست
و از آن جمع طواری می نمایند و بعد بچو حکم علی بن راج و بمقتضی رسیده اند
که از سر نو تمامی محلات را بشخص و در آورده جمع هر یک است قرار دهد
الحال مردمان جان جمع طواری را پیش کرده اند روی شخص و آنچه
جایدار و حال حاصل می نمایند بکفصل می نمایند و حالا احوال جمع طواری فرمود
برین سوال است که اگر جای از جمع طواری جمع بشخص در مضایقت شود
و کمتر جابر است بدجای همچنین نیز در بکفصل باشد که تشخیص از جمع طواری
کم بود **فصل ششم در دانستن احوال حسن و قبح بند و بست مستحری و غیره**

احوال بند و بست مستحری

اول اگر شخصی مستحری پیش از بند و بست احوال هست بود بمقتضی

را دریافته و باقیالاضافه سال بسال خواه یکساله در خونت بگذرد
 گذر این مستاجر محالی میگرد و آدم رسا کار و آبادان و متدین
 و دیانت دار است بعد بندوبست صدر در مفصل رفته کاغذ است بود
 است چهار ساله بکنند و اطلبیده از روی آن دلجمعی مالگذاری صدر
 و اخراجات مفصل و در ماه خرج و غیره نموده بندوبست گذشته
 و پوسته را بکمال میدارد و در حصول انتفاع خود به تحقیقات
 زمین نوآبادی پرداخته تا کید انواع از پواری و کاشته مطمع
 شده خواه از دیدن کاغذات حشره مواضعات و اشیاء گردیده
 یکجائی فایده خود قرا میگیرد و سواهی ازین از بعضی آمدنی بلاستی
 و غیره که عبارت از جریانه و غیره باشد محاصلی مینماید و مشهور
 نوبعل نمی آرد در ضرورت ملک آباد و رعایا مشکور میشوند لکن
 این قسم مستاجر درین عصر کمتر اند **دویم** اگر مستاجران این عصر
 با وجود رپی دانستن در کار و بار مالی و یکی بلا اطلاع احوال

مقصد کشف غرض کویان خواهد ماند از خود یا نظر بر تکرار غیا
 بین که یکی در خواست چهار لایه و یک نوشته داده و دیگری
 بران هر دو لایه نشود کرده اقبال اضافه نشستن بر لایه
 نموده مستحق برای میخواند چون مقصد این حال از نیاز حوت
 باقی افتادن در بند و بست بر دای نه دهند و بطور ناری
 و بیغنی نمی رسند صرف بنا بر اثبات حسن مجرای خود و حصول
 خشنودی مزاج آقا که بموجب ملاحظه فردا اضافه حاصل شود
 در خدمت مستاجر را بحضور حاکم گذارند بر و از یکی گرفته
 بند و بست اجاره کرده میدهند و همین که رسند و بروند
 حاکم مستاجر نموده طلبی قسط بعمل می آید مستخرجند کوه
 مجبور گردیده از غرض مهاجر ادای طلبی پس کار نموده فی القدر
 با منظره تمام رولان معضل میشود و هرگاه در معضل رسیده
 کاغذات هست بود سه چهار ساله را دیده نقصان نمید در دست

و بدام طمع کشیده مفضل خود را از دست خویش خراب سازد و اندیشه
 برداشته چیزی بعمله مستخرج میدهند و باقی خود میخورند و ثانی الحال
 بجنور حکام از ظلم و بیعت مستخرج میکنند و داد میداد کرده در
 آئینه کمی میخورند و اقامت در بیانی بر سر استاجری نهند مستخرج مذکور
 یکی به دادن نقصان اماره خراب می شود و دوم بجنور حکام وقت متهم بر ویرانی
 پیکر میکردند احوال نقیه خود بند بستی زمیندار

مذویت زمیندار که ماضی منی جهان قریبی باید در مادی النظر
 و لجمعی از طرف وصول از موافق مذویت للبقیه لیکن فی الحال نقصان
 سر اسرست و درین مذویت صرف فایده جهان مقصود حاکم
 زمیندار اول نظر بر تا کس بجنود داخل کردن ماضی منی جهان زفته
 سوای وجه رسوم ماضی منی که فی ضد چرخیده و بجنور مذویت مذکور
 دیگر بطریق سلاخی و غیزه قتل نموده و از قتل داخل کردن آمدنی
 خاتم در گوشتی جهان ننگ و بیهان آورده او را میمنت و سماجت بنا بر

ضمانت خود در میان اکثری از مهاجران گماشته خود را بصیغه خریداری
 گوی پرکنه قرار داده همراه زمینند میدهند و اکثری در صد ریخته اندنی
 خام میکیند و هرگاه زمیندار بسبب ضمانت محکوم خود خشت و بویین
 در قابو خود بماند بطریق سود پته و سلامی تبدیل نمک و صر فکه و غیره
 زیاده از حد فایده خود حاصل مینمایند و یکطرف وجه روم مالضامنی
 مقرری میکیند در صورت زمینداران بنام حصاره روم مالضامنی
 و سود پته و غیره مهاجری مبلغی را مهتوت در پرکنه میکند و زمیندار
 رعایا برامقدور و قرض میشوند و هرگاه در پرکنه بماند فرائض مهاجران رز
 مالضامنی هرگز از خانه خود نمیکند الا دو پسه سال زمیندار را مبلغی بطریق
 قرض میدهند آخر بدعوی رز قرضه در لیلیم گردن زمیندار میسوزد
 میشود وقتی که زمیندار ادوای رز قرضه مهاجران از لیلیم گردن زمیندار
 بخوشی خود بخیر بردارد اما شفاهی که برابر اصل از وجه سود و تبه و غیره بردارند
 آنرا فرد موش ساخته بدعوی رز قرضه خود نمالند آنرا فرد موش ساخته بخیر

بیشتر در بخت است و تقوی و انصاف می تواند بر اینها بر فایده او خیال توان کرد
 و در این بعضیها چنانست که بطریق هر خود را می چسبند و در برده
 باشند و چون در این انصاف من زبند لا میشوند و تا ظهور انصاف از در روم
 انصاف منی و سود تب و غیره اشباع حاصل نمایند زبند لا نادان عالمی
 از برده خود را و ملک را خواب میسازد

نظام از زبند لا نادان بگفته که شری نادان و بخت من اندک می کند از جمله
 شعور و دانسته من بخت و لا بد و امر و فضل خرمی بر باشد در حضور
 هرگاه خود بخار شده بند و بست کرده بخانه بیرون متوجه بفرمان میباشی
 که دیده از اجابت بجا اختیار نمایند و مختار نیست و محض و آبا و اجداد
 نایب و دیوان را این زند آید که ملک بکنند و اصلاح متوجه به بالا گردید
 شده از دست خرمی در تخت محض و محض من می شود و بر راه فایده خود
 می روند هرگاه که الله صمد را الله کرده بخار اجابت من بخار خود پس زبند لا
 بخت من لطیف گفت میرسد چون زبند لا مرقم آید که از خود خبر بداند و من
 بخت من لطیف را غنی دانسته نایب و دیوان را گفت بخار و خبر خواه در حق
 خود گفت که زبند لا سابق بخار و سباز و دفتر سال دوم خواهد بود خساره

کجا در مالکند از حد و نظایر و جیب و زمین را از نو بد مجبور شده
و از مهاجرین قرض کشیده با در فی بر کار و در دانه و ناپ و دیوان را در
تبدیل فرستاده قرض در شمار سه چهار سال ممکن میگردد قرض هم دست
مزد آید با در دلا و کار خود و ملک خود را که دیده از جمع می افتد وقت
نفاذ کفایت حاکم وقت لاچار گردیده به بیایم کردن زمین را می
مستحق میکند و در آن وقت آنکه کسی خریدار معتبر پیدا شده زمین را
خرید نماید و از خانه خود را بر آورده بکشت یک گنه را از او نموده به آباد
پروراند و در عرصه دو سال البته آباد می تواند شد و الا غرض خود که در
حالت پیدا کند دیوان همچنان خریدار آخر مجبور اندر کار و در دیوان
و ادب می شود

واحد مرئوس

پیغمبر سولہ زمیندار ہر ایک زمیندار ان فیما بین مخلوط
و قمر کہ در ملک آہنا آدم از طرف حاکم وقت نباشد از دست
قطر زمینداران تمام علاقہ زمیندار کو یک دست شود و ہمیشہ
مالش آن بحضور میرسد و گنیکہ ہم چشم و بر دارند و رضیہ حد
مجدد و فوج کے اختیار کردہ باعث خرابی رعایا و ویرانی ملک فرمودند

اول کجاست نهاد و غرضه اصلاح خیال و مخرج از ملک و نجات از جهنم پیدا کردن
 آخر داد و میدهد و همه طرفین نفع و زیان و کج و راستی را با هم می کشد و این حضور
 فرست و هم که فتنه می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد
 و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد

چهارم در زمینه اندر لکن تر نور میزند در این چهار رخ همه معجز است
 در حالت خود بند و بست و مختار در میان نفاذ پیدا کرده و چنگند
 و داد پیدا در این حضور میربند و باید تر که مرا اندازد و ملک را در هر
 مرتب زند

احوال بند و بست متعبر

بند و بست متعبر که قبولیت می باشد از بند و بست نوده می گیرند
 و بر آن شرح و بسط متعبر از غفلت و دل نوشته می شود و در عهد و پیمان
 سلف بسیار بند و مروج بوده در این بند و بست بخیر و گناه متعبر نگارده
 که با خیانت و خیانت و خیانت و خیانت و خیانت و خیانت و خیانت و خیانت
 مستحق جز و متعبر به این در تفاوت نیست که در وقت خواب

و بعد از حرف بی سخن و بعد از مرقوم میگرد و بنابرین مساجد و رنق و تقصیر خود
 مختار می باشد و تا آنکه این پنج بند را در این فتوایست مضمون میگرد و در حقیقت
 مضمون نوشت خوانند معنی آنست که بقول است رسیدن لایحه و در این فتوایست
 میگرد که اینقدر مبلغ موافق فتوایست این معرفت رسیدن لایحه و در این فتوایست
 اندر کینه وصول نموده داخل کار خود بهم است نظر این عهد و در این لایحه است
 در مفضل که در بند و است صدر جای بدو از فصاحت باکم اطلاع دهد در حقیقت
 آفت لایحه و در این فتوایست با اطلاع اردو حکم مختار است خود است و در این فتوایست
 اعتقاد داشته بالاین فرستاده تجویز نموده در حالتی که آباد در ملک مظهر دارد
 بجز موافق مناسبت و در مفضل آفت خود رسید و در این عهد و در این لایحه است
 که وجه کم در متهوت کرده از رعایا بگیرد در مفضل است از بدین عهد و در این لایحه
 رب و متمدن احوال است بود مفضل بخوبی و از این مرقوم و رسیدن لایحه
 نمی تواند که از گردن متهوت نو و غیره بدعت هاست ازیت بر رعایا و در
 نماید خواه مجمله از موصوله می کند تا بعد از واجب بر کار جدید صرف خود لایحه
 و در الحقیقت آنچه یکی را آباد در ملک و در این عهد و در این لایحه است و بقیه و در این
 کرده و در این عهد و در این لایحه است هم از بیت بند و است اجاره دلار و رسوم
 مالصا میگرد که بکالت بعضی خود بند و استی رسیدن لایحه و در این عهد و در این لایحه

در تقریر مبدع خود دلاله از حضور کثیر کفایت بعمل آید و غالباً که در تقریر ایشان
اضلاع کلان و معیشتن صاحبان سلیم الطبع و زبان لادن و همراهِ قص
مقصود بیان امانت دلار و اذعان کار تجویز حضور و فواید دین صاحبان
صنع متعذر لادن امانت که در سلیقه شمار را است و مقصود از مذکور در مفصل
و همیشه خبر گیران مانند احوال مفصل است و بحث هر چند و چند که لایق اصل رعایا
مفصل است بخوبی از رفع شود و با حسن وجه کفایات زیاده افزایان یکتیر بعمل آید

احوال بندوبست امانت

بندوبست امانت در حسب الوصل معنی واحد است که نظر بر آید در مفصل محالات
اطریق امانت تفویض عالمان معتمد می شود و عامل مقرر در مفصل رفته و در دست
شایسته بکار برده به آید در محال سعی موفوره بعمل آورده و در خزانه رده ماه
ارسال مرغاید اگر بکسبت ساکن شده زیاده ارسال خواهد افزود و روشی بکسبت
و رفاهیت رعایا نزد مقصد خالصه متحقق شود در سال دیگر هم عامل مقرر را
بجایگزینی بدینت دلار و راسر می شود و دیگر دند و در حالت خود بکار گرفته
باز می سیاحت لایق و تصرف آنچه دنده و اثبات هر یک از دیگر می شود
و آئینده در راسر و حیانت کار می کشود مقصد فرایدمیانت و این هم
بندوبست رانها کلف اکثر خویش و اقربایان خود تجویز می فرمودند

و بر اظهاری آنها اعتماد داشته بر جایست از محاسبه معاف میباشند
فصل نهم در روشن عقاید ناظران سلف که نظام امور را علی عملی آورده اند
اول ناظران سلف که در علائقه دو کار مقرر فرمودند چگونگی آن
واحد دلار و چهار چیز لطیف و چیزی لطیف رود و هوا پس از از دست میدهد
در صورت از بافتن خودس خواب هر دو علائقه او متصور و نوعی که باید
بجز گیر کار را متعلقه خود نموند رسید

دوم اگر چه در سلفیت هندوستان نظر بر فرد احیاء اجزای جمیع کار
و ملای و ملکی سندر و رساندن باطلام اهلک را در چندین دفعه ترتیب امور
و دین مقام اظهار تفصیل آن جز تطویل کلام فایده دیگر ندارد و الا ناظران
سلف و متقدمین باین در اجزای امور ملای و یک به نسبت دیگر سر رشته
جست و سر رشته را مقدم میباشند یک سر رشته دیو و دوم سر رشته آفت
که هر دو بقیه جابر نموند و بالان خزانه و غیره که از متفانی آید و قطعه یک در
و قدر دیو و دویم سر رشته امانت و اضربیه و جمیع رساندن اجزای
و قدر امانت اصلاح را نمیکرد و در صورت نوع تفاوت و غیره سوم ناظران سلف
در تقرر مقصد خالصه که ملای نظام جمیع کار را و ملای و اجزای امور ملای و ملکی
میباشند و سندر و احیاء کار نموند و سندر از ملای و ملای و ملای و ملای و ملای
و دین آن مکرر با متقن میباشند پس لازم مقرر فرمودند

یا آنکه مقصد از خاندان محمد باشد و از او جدا و دور داشت و دست
و تن جدا یک نام می‌نهند و خود را در شمار معاللات ملکی تلقی
میدست تا لاش کرده یکی را سر کار خود می‌فرستد و دیگر دین چنانچه بولب میرسد
جنگ مغفور که دانا عرض بود بعد قوت دانا در این پیر و نعت صف
حاضر بعضی مقصدیان دیگر مثل چهار وجه می‌نهند و وجهی را هم بهادر در وجه
راج بهیب و راجه یک سنگ و غیره چهار وجهی گریست چند خف رای
رایان عالم چند را از بنار پس طلب فرموده که را دیو از خانه شریقه
سرافرازی خند

چهارم مقصدیان خالصه شریقه و از طریقت و مشایره مقصد خنوع کردن
زنی را و مقصد و غیره که ممنوعات معمولیت اصلا اقام نمی‌کنند
و از تعلقات فراموش می‌دارند و غیره هیچ می‌شدند هر مقصد که تعلقات و دیهات
میدست تا طحال کف نظر بر فزاید احتیاط او را یکی را مقصد کرد خالصه را فزاید
نفر نمودند که در دریا با سببان کردن بعد از فرستادن یک مرد بکمال
را که کشتی از زمین جدا خوشی و قربت می‌داند و لب می‌دور خود خوشی است
و از جوهر غریب یا یوسن بوده برود و فریبی مشهور اند به فقیح این را بهرگز
نخورد و نیز خند **پنجم** هرگاه مقصد خالصه ندانند که لای مقصد است

میگوید و خوب محکوم آنها میکرد و در خجالت رفعت خود در هیچ امر بود
 افعال نامناسب عمل مفصل نمی تواند کرد و نظر برین ابلیک ران مفصل و قی
 مقصد خالصه را بدست طمع خود را گرفتار می زد و در جمیع کارها در خفا رفت
 در نظم در زند می نماند و مبلغ را بنام و در بار خرج و غیره منتوت کرده
 خاطر خود از رعایا می کشید و جابجی می کرد و به بدت می آید منت آن مقصد
 خالصه را بنده باقی می گذاشت خود را خورد و برد می زد و در خجالت
 ملک خراب می شود و بخلاف سرکار باقی می ماند تا برین ناظران مصلحت
 در تقرر مقصد خالصه امتیاز می بخشید و در ششم حکم می یافت
 ابلیک ران را همیشه بپزیران دانش می بخشید هر کس که از داخل وجه
 متورر و خفوف خارج خود زیاده می داشت بمجود داشت این یعنی در ملک
 آن می برد و خشد اگر از خیانت و تغلب و نفرت ابلیک و مطر و ثابت
 می رسید بزرگتر می کشیدند و بجای آن که فضل خرج می تحقق می گشت
 آئینه در کار را بر خنده و ضحک می زدند و می فرمودند شخفه که بر داخل
 و خارج خود نظر ندارد و بکفایت دیگر را خواهد رسید ملک در همین
 حالت بود پس آخر نوبت بخیانت خود می رسید
هفتم حنا بطه ناظران مصلحت چنین بود که ابلیک ران را اگر تغییر و تبدیلی

و نهاده این مرتبه بر آن ملحوظ خاطر میباشند که هرگاه تغییر و تبدیلی بیاید
خواهد آمد جوهر ذات و دیانت و سایر برکن با همچنان خواهد بود
دل جمیع نورانی جزو و مکملان محاطه نمیندین محاسبه ممکن خواهد کرد و بد
الوقت از هر کسی اینست قلب و تصرف بجز خود نمند آورد و روزی که
همیشه مد نظر داشته اند از مصنوعات خواهند کرد و علاوه بر این
منصوب اند بخواجه مغز و از جاده احتیاط بایرون خواهند نمود
و یکبار در آن شرح بر او نقل شده بطرفه خواهند رفت الا شیخ که
با همچنان مکرر شده که روزی ثابت و دیانت ثابت قدم و دیانت مش
از تغییر و تبدیلی ثابت هم میباشند

هشتم بجنوب خاطر است اگر بنا بر اینست که در این در این در این در این
خواهد شد و این حاضر حضور از قلب و تصرف دیگر را بطرفه خواهند آورد و از این
اور از کار لاجرم مغز و جسته باقی رسیده بوجه حسن از شمع و قهر و
احوال می نمودند اگر الحقیقت نارسای نفس ثابت باشد از درجه
موقوف ساخته که در اول مقرب خند و در حالت از این قلب
و تصرف موافق تقصیر رسیده اند که دیگر دیگر در آن جبر است که در صورت
تفاوت شخص ثابت نمیشد و این صفت از نموده که از لایقه سر در آید
می نمودند و عرض کردیم که از هر مدد است خود بنوم طبع در حق او کشفی

گوده بودند بقدر درجه پنجم پس از دو قمر میدادند که آینه کمر مرکب
و روغ کمر و رخنه بود از سر میزدند

نهم در عهد سلطان سلف هرگاه کسی در دولت مستاجر گشته باشد
باقی باقی اضافه میداد و پادشاه در کفایت آن بجنون باطل
بگذراند و برات غرض نمود و قهر هر صورت خاطر جمع خود میکرد و در وقت
هر بجنون گذراند و احوال مشروط آن اطلاع میداد و هنگامی که
تا نظم پسند نموده بدست خط منظور میرسانید و بدو بیت کرده میداد
و از مساجد موقوفه مجامع میگرفت که وجه اضافه را در مفضل منتهوت
کنند و لذت و دولت شایسته بنیادین آباد و تدبیر زرعیت و انفراد
بالا و بزرگداشت و خود مقدر خالص همیشه خبر کرام احوال
او را بدان مفضل میفرستاد که به حکم جنود در برکات منتهوت نو
و غیره کرده موجب ازیت رعایا و ویرانی ملک نکند و با وصف احتیاط
کذا خداوند است که از قهر بدعت کسی لذت نکند و در مفضل خاطر هر احوال
آن باطلع ناظم در آورده و القوی از قهر میرسانید که دیوان عبرت کند و
با وجه آن قهر در قیاس بدو بیت ایضا با تو و احوال خود از بدعت کسی در مفضل
بجنون ناظم ظاهر میگردد و در حق منتهوت مقدر خالص را در قیاس بدو میرسانید
دهم چون بزرگت حکومت و رعایت موجب صلاح نظام جمیع امور مدافع است

نظر بر خیرات بادیه بان سلف در هر صوبه که صوبه دلا مقرر فرمودند زمام
 اختیار همه امورات جزو کل را بدست او میسر دهند که بختیار خود و نظم و نسق
 جمیع مهمات میگویند مگر برابر در وقت و اطلاع حسن و قبح حرکات و مکثات
 صوبه دلا مذکور سواران کفار و دقایق کفار و حضور پر نور در هر صوبه متعین میمانند
 که از همه روداد بلا غافله است و سواران و دقایق ارسال حضور و الا مینموده باشند

باب دوم ضابطه حکام سلف چنین بود که سواران اهلکاران مقرر کار کرد و کس را
 که از معاملات مالا ویک اطلاع و افعی میداشتند و عاقل درسا و متدین و کجیب
 می بودند بلا تقرر علائق کار در خدمت خود حاضر میداشتند و در حوز حوصله
 و کد دان آنها بجز بر طریق مشا هر مقرر گوده میدادند که نوعی عین شده تا به
 الحاصل ثلوث بتلاش دیگر کردند و از آنها اقرار میکردند که گفتگو عرض اصدی
 از اهل معاد را که جمیع ن زنده و کاه بر زبان نیارند و آنچه از احوال و وقعی و
 سماع بصحت دریافت نمایند بلا تفاوت بروقت اطلاع میداده باشند و در حرکت
 معاملات مالا ویک هر گاه هر چه استغفار و خوفی فهمیدند و احوال آن فزون
 صاف صاف بلا تفاوت بعضی رسانند و نوعی عرض خوف و در هیچ امر منظور دارند
 از تقرر در تنفی خلاصه مرکوز حکام باقی بران بود که آدمان علائق دلا نظر بر
 عرض خوف و در حالت اظهار احوال اکثر بنمیدار است یک بد قرار داده عرض
 خوف حاصل نمایند و در صورت خوف که میترسند عرض خود را به خدا استغفار بخوبی
 از وقت خود بگریزند و صلیب خواهد بود و این را زودتر هر کس که خواهد بود و از این خبر و از این خبر

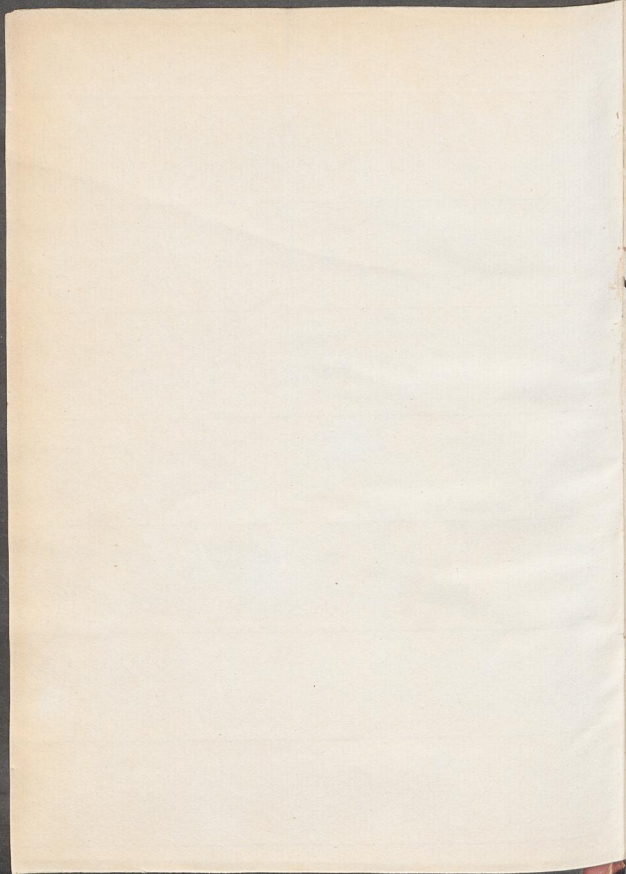

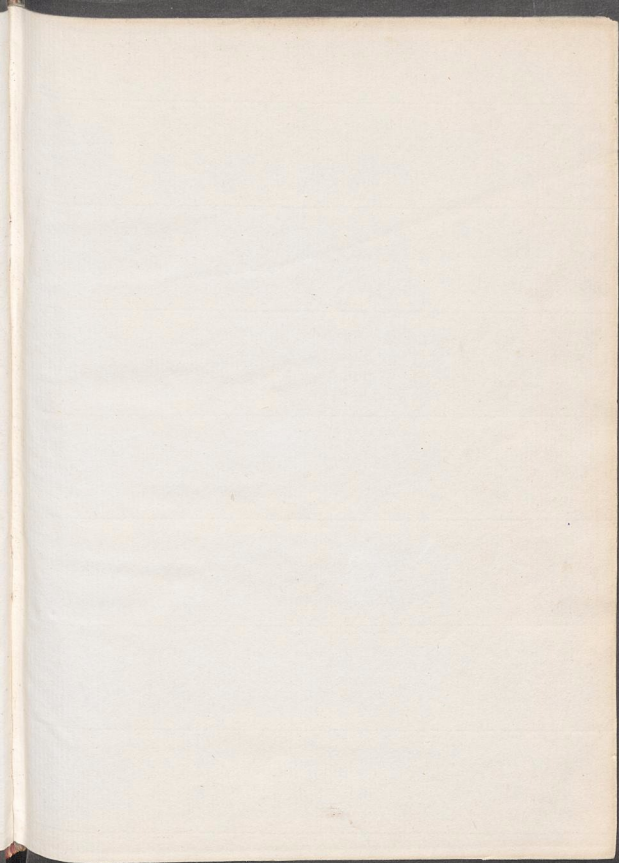
343 Blatt, davon die

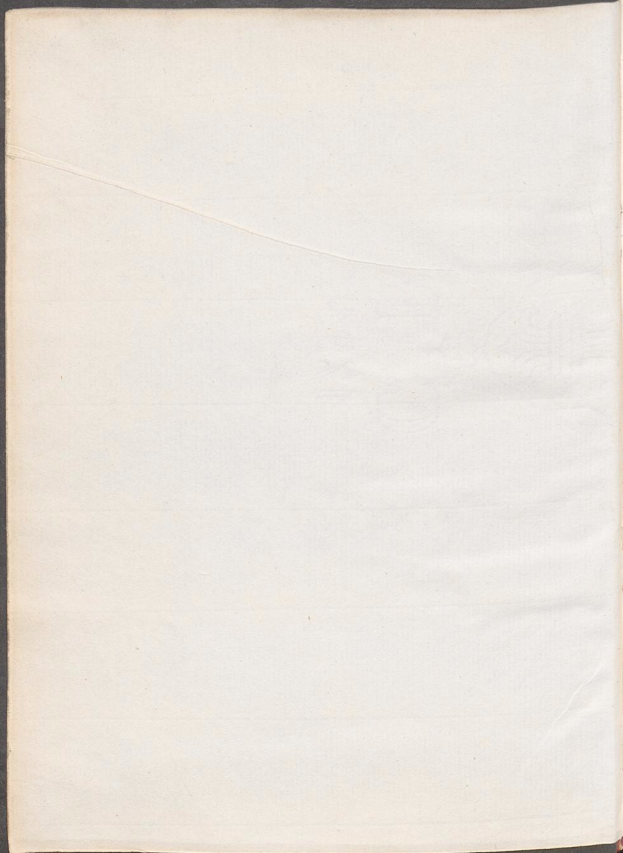
318 beschriebene Bl.

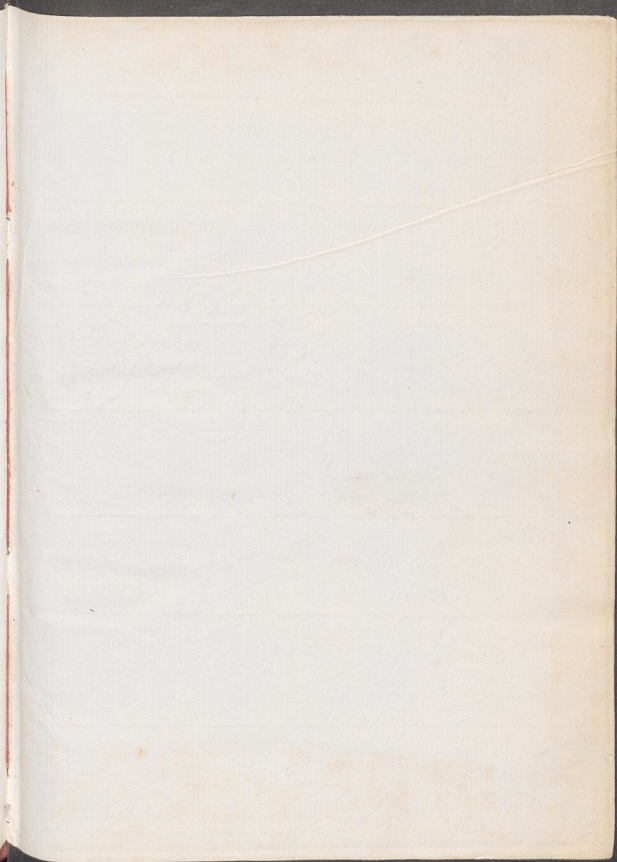
Die ersten drei u. die letzten vier Blatt unbeschrieben
u. nicht gezählt, Bl. 29b, 44b, 51b, 53b, 58b, 59a, 68a,
109b, 106a, 190b, 217b, 218a, 276b, 286a, 296b, 303b, 318b
unbeschrieben.

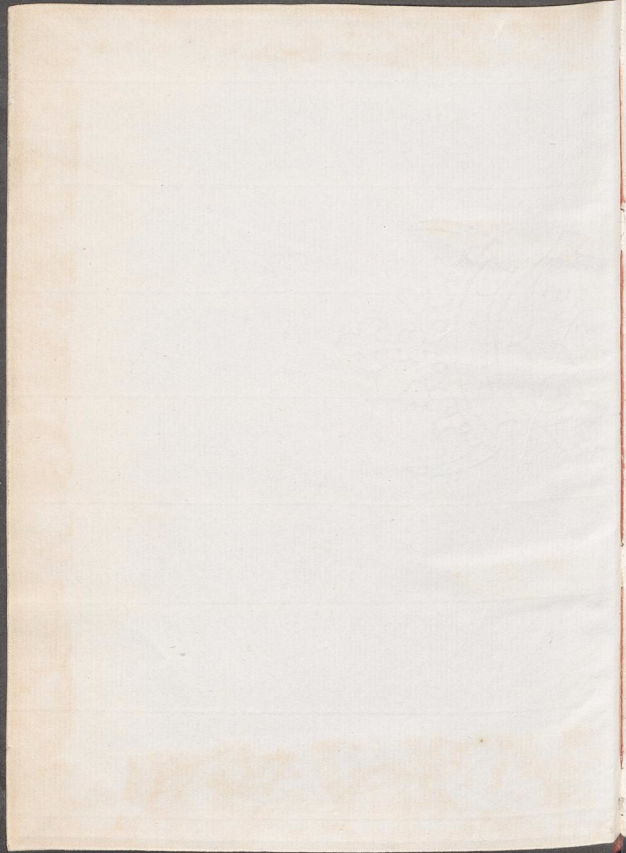
Koll. 8. 10. 1976

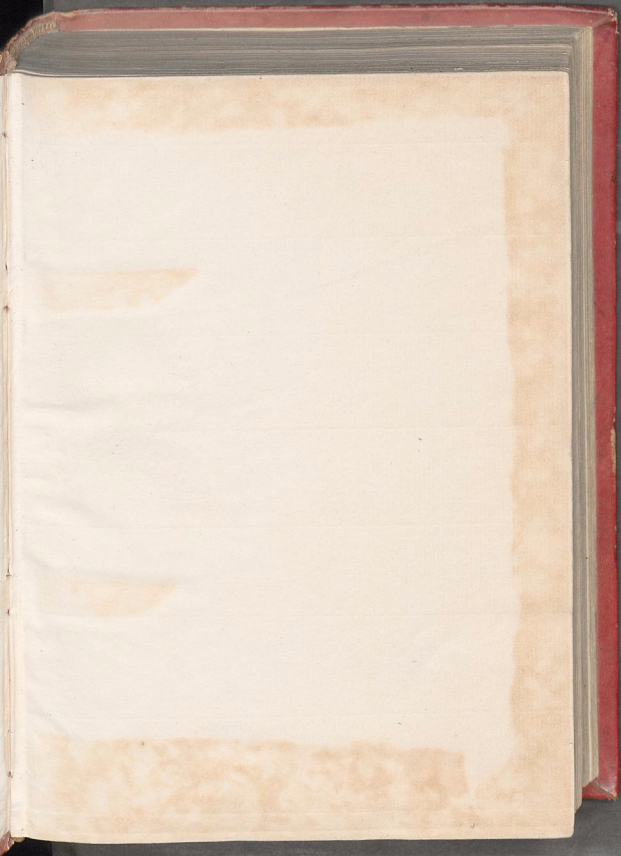

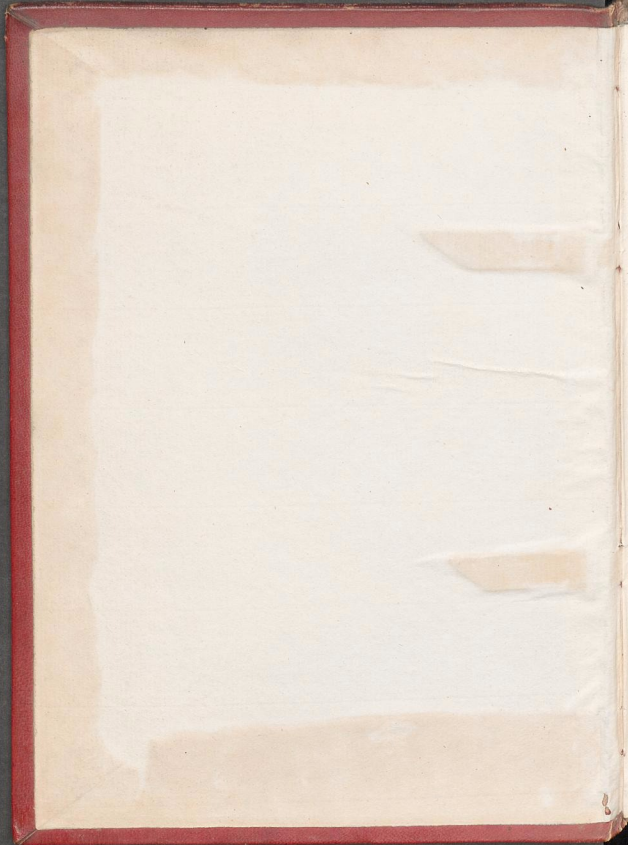

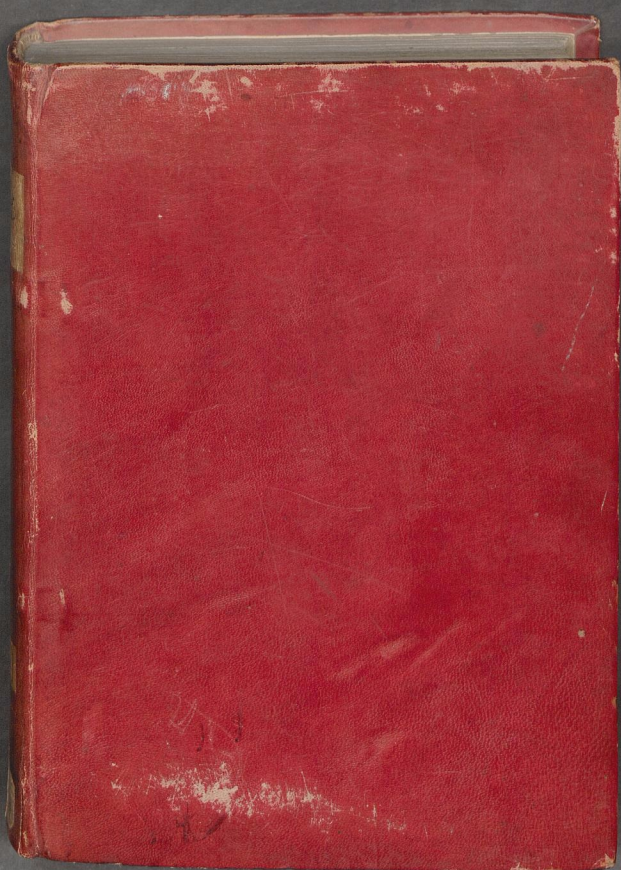

۱۳۳
مجموعت

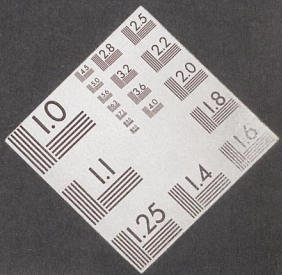
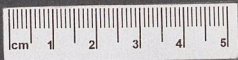
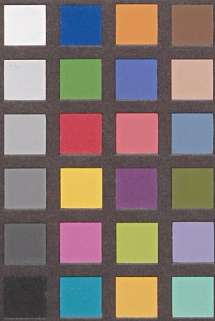
135

Hindust.

ms. orient.
quart. 2.28

Mr. 2.

دکتر حقانی رشید داد بر دودا در سه هجری

Staatsbibliothek
zu Berlin
Preußischer Kulturbesitz